

PROVINCIAL
1754
P

[Blank white label]

TOLEDO
BIBLIOTECA PROVINCIAL

Sala... *Reservada*
Número... *780*

De la comp. de la su

Alba

Tertium est debemus oratione de nro et indicatio in illa de accusatio et infinito mutare vt sic arguendo. quicqd dicit esse hoc est. sed lapide dicit esse: et ergo lapidem est. Et peccat tales paralogismi penes fallaciam figure dictionis.

Capi. vitium in quo ponitur caute pro opponente et respondente.

Afferit aut multum sic vel sic premittas proponere cum aliquando sic proponant vt facile pateat defectus et ideo dade sunt caute ad eas sic proponendas q defectus minime pateat. Et primo ex parte opponētis ponitur quinqs. Prima est q opponens debet vti prohibere. quia difficile est in multa conpicere. Secunda est q opponens debet festinare respondente.

Tertia est q opponens debet eum prouocare ad iram. qz conturbati minus possunt omnia considerare: et hoc potest fieri dicendo qd ipe nihil sit. Quarta est q opponens debet interrogare propositiones ad inuicem permissas pura maiore vnius rationis cum minore alterius. Quinta est q opponens interroget ea que sunt vtilia ad occultatione. cum occultatio sit causa latendi: et latentia causa latendi. Sed contra respondente omnia negantur ponitur quattuor caute. Prima est si respondens omnia proposita neget tuc si vultus ab eo habere affirmatiua debemus suam opposita interrogare. Secunda est si respondes concedat aliquid singularia sub subiecto alicuius vniuersalis et opponens indigeat tali propositione non debet eam interrogare sed debet ea vti tanqz concessa. Tertia est si opponens velit a respondente aliquas propositiones habere debet eam interrogare sub dysfunctione ad sua opposita. Appositis enim iuxta se contrarijs maiora et minora videntur et peiora et meliora boibus. Et hoc est qd solet dici sub hac forma. Apposita iuxta se posita magis elucescunt. Quarta si opponens non ha-

T. 147755

C. 1195715

R 376083

X
Lapa Reservada Est. 7 Haba 3.

Biblia aurea cum suis hi- storijis necnon ⁊ exē- plis veteris at qꝫ noui testa- mēti.

Auctore } Antonio Ampigolo } ord. Erem. S. P. Aug.
 } alias Rampelōpis }

No se contiene
en el expurgatorio
del 100. esta edición.

Fr Henrique
Flores

Utitur eo
Fr Henr. Flores
qui se er. en
editon cu
la España
sagrada

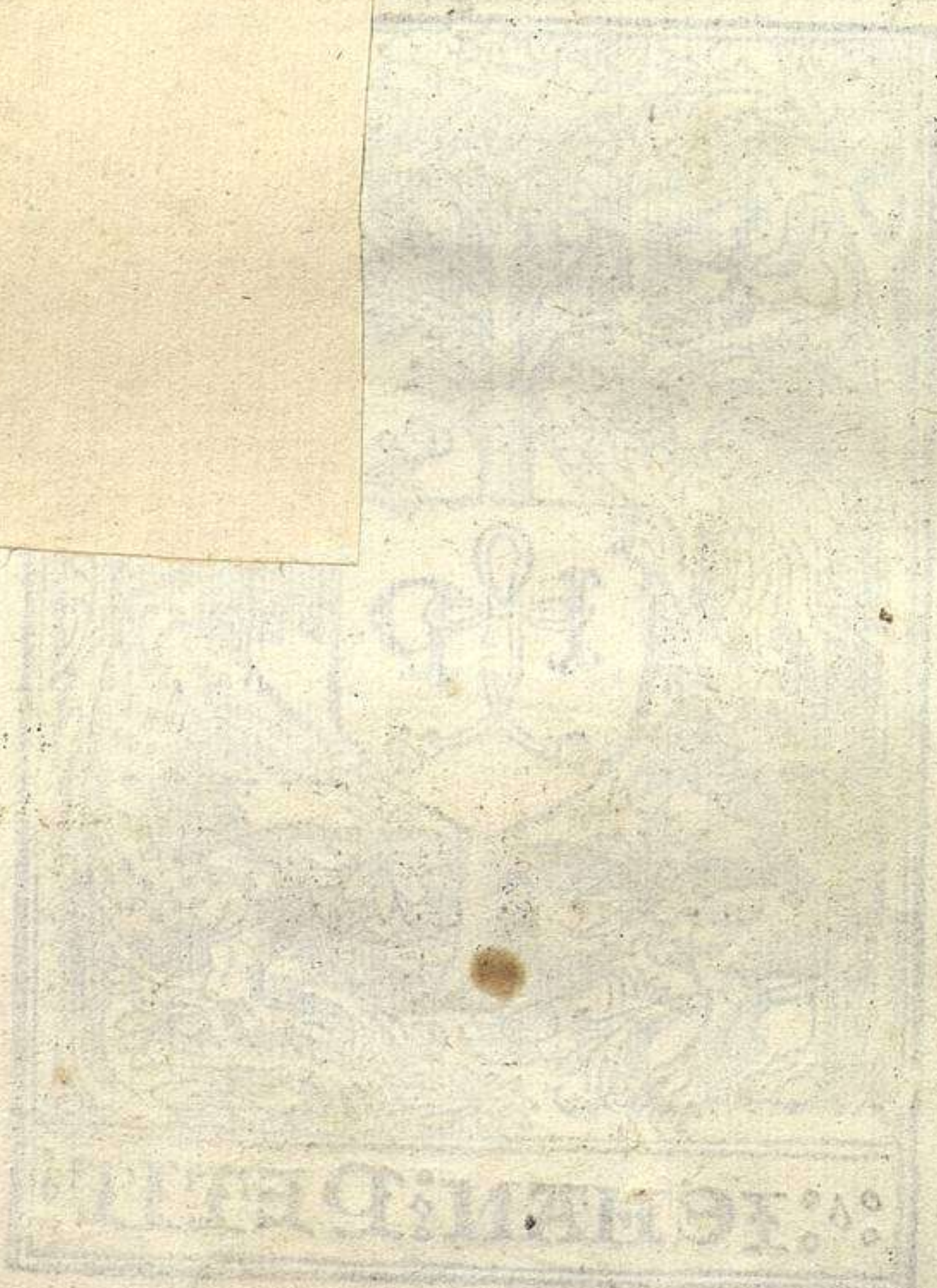
Venduntur a Joanne paruo ⁊ Ascensio.

~~Parisii apud Joannem paruum ⁊ Ascensio~~

Parisii 1513.

id eius munus auctoris
fidei necnon a
plis auctoris
et nonnullis

Fragment of a document with faint, illegible text.

Fragment of text at the bottom of the page, possibly a signature or date.

Incipit liber manualis ac
introductionis in biblie hi-
storias figurarum veteri ac noui testa-
menti optimus. Aurea biblia vo-
citatus.

Religio-
sis atque ho-
nestis viri
in xpo di-
lectis fra-
tribus stu-
dentibus
Neapoli
Louet or-

dinis fratrum heremitarum sancti Au-
gustini: Frater Antonius ampigol-
lus ordinis memorati: Salutem. Dile-
ctioni vestre postulata referens me
tuo non incongrue ne litus maris ara
uerim dumque multo labore sudoreque
condidero: velut insipida relinquatis
mea imperitia exigente. Ideoque rece-
ptis laburibus vni ramenti decidantur
et ne vestra frustra intentio et mea sine
fructu anxie peracta opera conticescat.
Retrahunt tria que protuli. Instigat
vero largitoris manus que sapienti-
am prestat paruulis et viris pruden-
tiam postulantibus. Nam sanctarum
mentium precibus inclinata largi-
enda donare nouit et largita sue be-
nedictionis rore perfundens suscipien-
tis et seminantis culturam abundantius
fecundare. Urget etiam me ad hoc o-
pus quoniam noui meam inertiam non
latere. Cum imperfectum meum vide-
runt oculi vestri. Idcirco sagitte que
proprie arcus iacit prescite minus fe-
riunt: presertim cum mee tanto ama-
plius in bellicitati teneamini com-
pati: quanto apertius vestra percepit
dilectio me modicum quod noui sine
arrogantia petentibus impertire. In
huiusmodi figurarum compedio: ne
loco refectionis fastidium generetur

succincte loquar et clare ut mihi propria
valitudo permiserit. Malens opus-
culum sub breuitate componere di-
uisionibus ac subdivisionibus lecto-
rum exercitio derelictis. Quoniam nimia plu-
ritate confundere intuentes. Ma-
terias enim distinguam per ordine
alphabeti. pauciores et plures in fa-
bula collocans. ut pauperis ingenium
facultas permiserit. Et autem que-
sita facilius occurrant. Tabulam pre-
cedentem alphabeticam posui. Spi-
ritus sancti gratia annuente. In hoc
enim opusculo si quisquam vestrum le-
gentium vel audientium quisquam me no-
uerit defecisse: Meminerit cultoris
utilis fragilitatem qui licet fruges de-
biles paucasque produxerit. mente ta-
men et corpore fideliter laborauit. Id-
circo: igitur loco effectus affectus re-
compensans animam meam superno recom-
mendet agricolae: ut saltem cum hora. xi.
operantibus non quod iustum fuerit tribu-
at: sed quod consuevit egredi a sue mi-
sericordie largitate.

Capitulum primum.

De abstinentia.

Abstinentia est meriti augmentati-
ua.

- Sapientie acquisitiua.
- Religiositatis ostensiuua.
- Carnis refrenatiua.
- Victorie impetratiua.
- Orationis auxiliatiua.
- Indulgentie obtentiua.
- Exempli demonstratiua.

Abstinentia primo est
meriti augmentatiua. au-
get enim merita et virtutes.
Ideo voluit dominus parietes
nostros primos non omnino cibo uti in para-
diso: sed ab aliquo abstinere. ut ex obe-
dientia et abstinentia amplius mererentur
ut habet Gen. ii. Propter eandem
causam precepit dominus filiis israel.
a. ii.

Quia multis cibariis abstineret ut ha-
 bet Leuitici. xi. Abstinentia valet
 ad habendam sapientiam. Moyses postquam
 ieiunauit et abstinuit meruit a domino
 legem in monte synai accipere. Exodi.
 xxiii. Helias ut liberi et sapientius
 prophetaret utebatur victu tenui et exi-
 li. quae petijt a vidua sareptana aquam
 et buccellam panis. iij. Regum. xvij.
 Et notandum est quod cum pascebatur the-
 lia carnibus bis in die: sed angelus
 pane et aqua. et hoc solum semel in die
 iij. Reg. xvij. et xix. Danieli propter
 eius abstinentiam ostendit deus vi-
 siones mirabiles. Danielis. xij. Et
 eidem post ieiunium reuelatum est
 mysterium passionis et incarnationis
 iesu christi post hebdomadas. lxxij.
 occidetur christus Danielis. ix. Quia
 anna seruiebat domino die ac nocte i iei-
 unio et orationibus: Ideo meruit a
 domino prophetare de christo. ut habetur
 Luce. ij. Abstinerere debent cleri-
 ci et religiosi praeter ceteros. Ideo vir qui
 solebat consecrare domino ab omni
 eo quod eum inebriari poterat abs-
 tinebat Numeri. vi. In horum figu-
 ra commendatur abstinentia recha-
 bitarum a domino qui noluerunt bi-
 bere vinum sicut pater eorum man-
 dauerat Hieremie. xxxv. Propter
 eius abstinentiam dicebatur iohan-
 nes baptista sanctus ultra omnes.
 Nam ipse fuit primus religiosus in
 nouo testamento. cuius cibus erat
 locusta et mel siluestre Matthei. xi.
 Ideo dixit christus de eo. Venit ad vos
 iohannes non manducans neque bi-
 bens vinum Matthei. xi. Mittens
 dominus discipulos suos ad predi-
 candum dixit. Comedite et bibite quae
 apud illos sunt. Hoc est sitis conten-
 ti de appositis. et ne delicata peta-
 tis Luce. x. Petrus volens ostende-
 re quod religiosi discipuli non essent e-
 brij. dixit hi ebrij non sunt cum sit ho-
 ra diei tertia Actuum. ij. Abstine

dum est ab esu carnum maximus: re-
 ligiosis et clericis qui debent carnes
 suam praeter ceteros refrenare. Ideo vx-
 or hieroboam vadens ad acham pro-
 phetam tulit panem et mel. carnes
 vero non legitur attulisse. iij. Regum
 xij. Pulmentum et panes sed non
 carnes per abacuch dominus transmi-
 sit danieli. ut ipse daniel abstineret
 a carnibus Danielis. xiiij. Multum
 facit abstinentia carnum patet ex
 illo. quod dominus multotiens multi-
 plicauit pisces et nunquam carnes de quibus
 piscibus plures saturauit ut ha-
 bet Matthei. xiiij. Marci. vi. Joan-
 nis. vi. Non legimus saluatorem no-
 strum comedisse carnes. nisi de agno
 paschali. sed de piscibus comedit et de-
 dit discipulis. Luce. xxiiij. Johan-
 nis. xxi. Populo vero iudaico tan-
 quam carnali: id est de carne curanti de-
 dit carnes. licet in eorum malum: ut
 habet Matthei. xi. Exodi. xvi. Abst-
 inentia prebet victoriam in tem-
 poralibus et spiritualibus bellis ideo
 vxori manue concepture sanfonem
 fortissimum pugnatorem angelus
 abstinentiam indixit. Judith. xiiij.
 In. ccc. viris aquam bibentibus tem-
 perate dominus liberauit populum
 suum Iudicum. viij. Ob hanc cau-
 sam populo israel existente in castris
 nullus comedit: nisi ionas contra
 preceptum patris. ut habetur. i. Re-
 gum. xiiij. Josaphat rex iuda victo-
 riam habuit. quia ieiunauit ipse et
 alijs ieiunium predicauit. ut ha-
 betur. ij. Paral. xx. Judith castis-
 sima. quia omnibus diebus ieiunauit
 de holoferne tyranno victoriam re-
 portauit Judith. viij. et xiiij. Filij isa-
 rael bis debellati a filijs beniamin
 ieiunauerunt et victoriam habue-
 runt. Judith vigesimo. Philisti
 debellauerunt filios israel et archan-
 ceperunt. i. Regum. iij. Postea ve-
 ro filij israel fleuerunt et ieiunauit

runt & victoriam habuerunt. i. Reg. vii. Saluator cum diabolo pugnatus ieiunauit & ipse in tribus tentationibus superauit. Matth. iiii. **A**bstinentia iuuat orationē. **J**ohobias dixit. Bona est oratio cum ieiunio. **J**ohobie. x. **P**redicauit esdras ieiuniū: quia petituri erant a dño viam rectam. i. Esdre. viii. **F**ilii israel timētes potentiam holofernis ieiunauerunt prius & postea orauerunt. **J**udith. iiii. **I**n huius figura **H**ester locutura regi assuero ieiunauit cum ancillis & mardocheo **H**ester. iiii. **M**ultū valet abstinentia vt homo possit vigilare & orare. **N**am post cenā increpauit apostolos dñs: quia vigilare & orare non poterāt. vt habetur **M**atth. xxvi. **A**bstinentia meruit indulgentiā peccatorū. **M**az tēperauit dñs penam achab quā ei cōminatus fuerat ppter ieiuniū quod seruauit. iij. **R**eg. xxi. **M**iniuitis dñs dimerisionem ciuitatis remisit: quā a maximovsq; ad minimum oēs se ieiunio afflixerunt. **J**one. iij. **A**bstinere debet hō ppter aliorū exēplū. **N**am dauid desideratā aquā de bethleē allatā sibi bibere noluit: vt exēplū abstinentie alijs demonstraret. ij. **R**egum xxiiij. **E**leazarus maluit occidi q̄ vitā manducare: vt exēplū alijs pberet. ij. **M**ach. vi. **S**eptē fratres cum pia corū matre poti⁹ varios cruciatūs voluerūt recipere q̄ de esu sacri lego manducare ne alij similia ppetrarēt. ij. **M**ach. vii. **Q**uā esuriret petrus: tamē immūda noluit manducare ne exēplum in glumie alijs demonstraret vt habet **A**ctū. x.

Capitulum secundum.

De exceptione munerum.

Aceptio munerum vendit libertatis obsequium.

Peruertit veritatis iudicium.

Nutrit proditoris flagitium.

Prebet sinonie vitium.

Valeat ad dei seruitium.

Nocet nisi munus fuerit proprium.

Acipere nō debet homo munera pro impēsis seruitūs quasi seruitia vendēs. **I**deo abrahā noluit accipere munera q̄ ei obtulit rex sodomorū pro victoria quā fecit de inimicis suis ne seruitiū vendere videretur. **Gen.** xiiij. **M**agister militie regis **B**abylonis nō recepit merētia munera pro liberatiōe ipius. **S**ed dedit ei munuscula & dimisit eū. **I**her. xl. **D**aniel respōdit balthazar regi munera pmittēti pro expositione scripture: munera tua tibi sint: & dona tua domus tue alteri da. **D**ani. v. **A**ceptio munerum peruertit iudiciū & veritatē. **I**deo balaam amicus balach acceptis munerib⁹ contra iustitiam maledicere populo dei satagebat. **N**ume. xxij. **M**unera que sibi obtulit fuerunt causa q̄ dauid sententiam falsam tulit cōtra miphiboseth. iij. **R**eg. xvi. **M**enelaus ppter vasa aurea que dedit andronico contra iustitiam fecit: **O**niā occidit: & propter pecuniā quam ptholemeo promisit euasit ipse & fecit accusatores occidi. **Sc̄d̄i** **M**achabeo. iij. **P**ropter pecuniā quam custodes sepulchri christi acceperunt a principibus sacerdotū mentiti sunt corpus christi furtim ab apostolis fuisse sublatum. **M**at. xxvii. **F**elix preses tenebat paulū in vinculis: quia sperabat ab eo pecuniam obtinere. **A**ctū. xxiiij.

Aceptio munerū generat & nutrit proditionem. **N**am aroth per munera que dedit eglon regi moab ipsum proditione occidit. **J**udicum iij. **D**alila samsonem tradidit philisteis propter munera que recepit
a. iij.

abeis. Iudicum. xvi. Propter munera missa benedab regi syrie rupit fedus quod fecerat cum rege israel eum tradens. iij. Regū. xv. Muneribus tryphonis deceptus est ionathas remittens socios qui fuit proditiose occisus: vt habetur. i. Mac. xij. Menelaus accepit munera ab iasone et ipsum postea nequi ter supplantavit. ij. Machabeorum. iij.

Acceptio munerum est causa symonie: ideo de filiis samuel dicitur Declinauerūt post auaritiā et susceperunt munera. primi Regum. viij. Quia Hiezi recepit munera p sanatione naaman accepit eū lepra. iij. Regum. v. Propter munera q̄ promisit iason Antiocho summum sacerdotiū occupavit. ij. Machabeorū. iij. Alchimus cupiens fieri summus sacerdos demetrio coronā auream presentavit. ij. Machab. xij. Symō magus voluit spiritum sanctum pecunia et muneribus comparare dicens: date et mihi hanc potestatem: vt cuiusq̄ imposuero manus accipiat spiritus sanctū. Actuum. viij. **A**ccipere possunt munera deo seruientes et pauperes a diuitibus ad deum placandum. In cuius figura iacob misit fratri suo munera vt placaret eum. Gen. xxxij. Munera obtulerunt filij israel ad opus tabernaculi q̄tuz oportebat in opere. Exodi. xxxvi. In signuz q̄ munera dāda sunt: deo dedit regina saba Salomoni: centum viginti talenta auri. tertij Regum. x. Interfecto amō iudei pauperib⁹ largiti sunt elemosynam. Iester. ix. In cuius etiaq̄ figura ionathas dedit Alexandro munera: et iuenit gratiam coram eo. Macha. x. **A**ccipinon debent munera de alieno: sed de proprio: vt deo sit placitum. Ideo dauid noluit offerre sacrificiū de munere alieno secundi Regum. xxij. Rex achas

spoliata domo domini misit munera regi assyrioruz: sed nihil ei profuerunt. ij. Paralip. xxvij. Magi aperitis thesauris suis non alienis muneribus. i. aurum thus et myrrham: deo obtulerūt. Math. ij. Duo minuta paupercule vidue proprio quesita labore a domino diuitum muneribus p̄feruntur. Luce. xxi.

Capitulum tertium.

De acidia.

Acidie vitium.

Requirit reprehensionē.

Acquirat transgressionem.

Inquirat mortis occasionem.

Exquirat punitionem.

Acidiosi reprehēdendi et sollicitandi sunt a patribus diuinis et prelatibus. Ideo iacob acidiosos filios increpauit et sollicitauit dicens quid negligitis. Genesis. xlij. Propter hanc causam precepit ionas leuitis: vt essent solliciti qui negligentes erāt. ij. Paralip. xxv. Redarguit dñs in sua parabola ociosos et remunerauit operantes. Matth. xx. Dormiebat ionas sopore graui et gubernator nauis redarguit eum ione. Redarguit domin⁹ dulciter discipulos qui secum vna hora non poterāt vigilare. Matthei. xxvi. **A**cidia est causa quasi omnium peccatorum. Unde filij israel manducantes panē angelorum attediati sunt acidiosi murmurantesq̄ viles egypti cibos desiderare ceperunt: vbi patet q̄ acidia fuit eis causa mururationis impatientie corporalis desiderij et mendacij. Isume. vna decimo et xxi. Tempore belli mans dauid ociosus in domo adulterium et homicidium commisit. secundi Regum vndecimo. Cū dormirent homines post seminationē seminis inimicus homo supseminauit et

zaniã. Matthei tredecimo. ¶ **A**cidia est causa corporalis et spiritua-
lis mortis. Ideo sifara iacens oper-
tus pallio: clauo cõcussus est in terra
a Zahel vxore aber cinei: vt habet
Judicum quarto. Samson dormi-
ens inter genua dalile fuit captus ca-
thenatus et occisus Judicum. xvi.
Quia abner negligenter custodie-
bat Saul poterat euz dauid occide-
dere si volebat. i. Reguz. xxxi. Isbo-
seth dormiens super lectum a latro-
nibus principum occisus est. secũdi
Reguz. xxiii. ¶ **A**cidiosos punit
deus grauitur. Nam quando cepit
populum tedere itineris et laboris
locutus est contra moysen dicens.
Anima nostra nauscat sup cibo isto
leuissimo. Ideo misit dominus ser-
pentes ignitos qui populum occi-
debãt. Numeri. xxi. Virgines dor-
mientes et lampades accensas luci-
di operis non habentes a sponsi ce-
lesti nuptijs sunt excluse. Mat. xxv.

Capitulum quartũ.

¶ **D**e adoratione dei.

Adorandus est deus et colendus:

Cum bonorum oblatione.

Cum verborum oratione.

Cum templorum fabricatione.

Pro periculorum liberatione.

Cum idolorum detestatione.

¶ **A**dorandus et colendus est
deus muneribus bonis.
Ideo duobus primis fra-
tribus adorantibus et sa-
crificantibus deo respexit dominus ad
abel et eius munera. et non ad cha-
ym: quia ille obtulerat meliora. Ge-
nes. iiii. ¶ **P**aratus erat abrahã vni-
cum filium suum domino offerre su-
per montem in holocaustum: vt ha-
betur. Gen. xxi. ¶ **P**ostquam preceperat
dominus moysi quod ipse et aaron et le-
uite ascenderent et adorarent duode-
cim vitulos obtulerunt. Exo. xxiii.

Salomon abijt vt immolaret mille
hostias: et ibi apparuit ei dominus
iij. Regum. iij. Magi intrantes do-
mum adorauerunt puerum et mune-
ra obtulerunt: quid ergo deberet fa-
cere christiani iam regnanti si genti-
les sic fecerunt paruulo vagienti?
Matthei. ij. ¶ **A**dorandus est deus in
oratione. vnde Enoch filius seth fu-
it primus qui orando cepit inuoca-
re nomen domini. Genesis. v. Salo-
mon stetit ante altare et expandens
manus genibus flexis orauit. iij. Re-
gum. viij. Leprosus adorauit domi-
num orans et dicens. Domine si vis
potes me mundare Matthei. viij.
Mater filiorum zebedei accessit ad
iesum orans et petens aliquid ab eo
Matthei. xx. ¶ **A**d adorandũ deuz
debent fabricari ecclesie et altaria.
Ideo Moie edificauit altare domo
et de mundis animalibus et volucris
obtulit holocaustum domino.
Gen. ix. Helcana tante fidei erat quod
descendebat de ciuitate sua statutis
diebus: vt adoraret deum in sylo. i.
Regum primo. Rex dauid cultum
dei in sacerdotibus et cantoribus am-
pliavit. i. Paralip. decimoquinto.
Lucus natus et illuminatus a deo ait
Credo domine et prociens adorauit
eum. Ioan. ix. ¶ **A**dorandus est deus
in tribulationibus et periculis: vt ab
ipsis homines liberentur. Ideo filij
israel afflicti in egypto audiẽtes quod
respexisset dominus afflictionez eo-
rum proni adorauerunt in terra. Ex-
odi. iiii. in fine. Cum dixisset dominus
de percussione egypti: inclinatus po-
pulus adorauit. Exodi. xij. Offeren-
te samuele sacrificium liberatus est
populus a tribulatione philistino-
rum primi Regum. viij. Reuersi filij
israel de captiuitate babilonis die
ac nocte confitebantur domino. Ier. ix.
Cum audisset iob nuncioꝝ verba di-
cẽtium sibi perditionem rerũ adora-

uit dominum dicens. Audus egressus sum de utero matris mee. Job. i. Adorandus est deus solus. et non aliqua creatura. Ideo primum preceptum decalogi fuit. Non adorabis deos alienos. et non facies sculptile Exodi. xx. Manue volenti sacrificare angelo ait angelus. Si vis offerre sacrificium offeras domino. Iudicum. xiiij. Cum irent filii israel ad vitulos aureos thobias fugiebat consortia eorum et ibat in hierusalē ad templum: et ibi adorabat dominum deum israel Thobie. i. Quāvis esset prohibitus ut nullus peteret aliquid ab aliquo domino: nisi a dario. tamen daniel tribus temporibus dominum adorabat Danie. vi. Populus qui voluit paulum et barnabam adorare prohibitus est ab eis Actuum. ix. Angelus iohannem prohibuit ne se sed solum dominum adoraret Apocalip. vlti.

Capitulum quintum.

De adulatore et blanditijs.
Adulatores in adulationibus.
Querunt complacentiam.
Reperiunt displicentiam.
Tendunt clam ad infamiam.

Adulatores semper loquuntur ea que credunt placere audientibus eos Ideo chore et coplices populo placere volentes dixerunt. sufficiat nobis. Numc. xvi. Absalon ut causas in curia patris habentibus complaceret dicebat cuilibet. Aidentur mihi sermones tui recti. ij. Reg. xv. Prophete dicebant achab prospera de bello futuro sicut ei complacere credebant. iij. Regum. xxij. Consiliarii asueri adulantes ei dixerunt. Regis iusta est indignatio. cum tamen temperare eius iram contra reginam potius debuissent Ihesu. i. Amici aaron volentes ei complacere dixerunt. Iube parari excelsam trabem. Ihesu. v. Alchimus proditor volens placea-

re demetrio dixit. Perdidit iudas amicos suos. ij. Machabeorum. xiiij. Herodi imperio acclamabat populus voces dei ei desiderans complacere Actu. xij. confestim autem percussit eum angelus domini et consumptus a vermibus expiravit. Adulatores displicent sapientibus quibus placere credebant per suas blanditias Nam adolescens narrans dauid mortem saulis inimici sui ei complacere credens fuit in eius visione occisus. ij. Regum. i. Duo latrones qui occiderunt ysbofeth. et attulerunt caput eius dauid placere credentes displicuerunt multum ab eo similiter sunt occisi. ij. Regum. iij. Adulatores laudant in facie: et in absentia detrahunt et diffamant. Contra quorum consuetudinem saluator noster recedentibus discipulis iohannis cepit iohannem multipliciter commendare quem in eorum presentia non laudavit ut lucide habetur: Matthei. xi. Pharisei volentes iesum carere in sermone. et postea ei detrachere in facie cum laudare ceperunt dicentes. Magister scimus quia veraces. Matthei. xxij.

Capitulum sextum.

De ambitione et ambicioso.
Ambiciosi sunt alieni nominis detractores.
Innocentis sanguinis effusores.
Presumptuosi fame iactatores.
Lito regiminis sui desertores.
Simonie vanitatisque secutores.
Superni culminis zelatores.

Ambitio causat detractio- nes. Nam ambiciosi id detrahunt alijs ut ipsi magis appareant. Sic maria et aaron ambientes dominium populi detrahebant moyse dicentes. Nobis locutus est dominus Numc. xij. Chore et complices ambientes

dn̄ium populi moysi similiter detra-
 xerunt Num. xvi. Ambiens absa-
 lon regnum detrahebat patri dixit
 cuilibet aduentantiū vidētur mihi
 sermones tui recti. sed nō est q̄ te au-
 diat cōstitutus a rege. ij. Regū. xv.
 Alchimus qui volebat fieri summ⁹
 pōtifex coraz demetrio detrahebat
 iude. i. Macha. viij. ¶ Ambitiosi nō
 timēt sanguinez effundere. ⁊ multa
 mala cōmittere vt liberius valeant
 dominari. vnde ab imalech. procu-
 ravit eligi p̄ amicos in dn̄z q̄ postea
 lxxvij. fratres eius occidit. ⁊ multa
 mala fecit Judic. ix. Parabola io-
 nathe de samno vrente ligna ambi-
 tiosos ⁊ corū opa mala declarabat
 Judic. ix. Hieroboā ambitiosus pes-
 sume regnavit ⁊ multa mala cōmi-
 sit. iij. Reg. xi. Athalia libidine do-
 minandi omne semen regium inter-
 fecit. iij. Reg. xi. Ptolemeus vt
 obtineret regionem. symonē ⁊ eius
 filios infecit. i. Mach. vlt. ¶ Am-
 bitiosi semper mala ⁊ presumptuo-
 sa de se loquuntur. Ideo baal p̄sum-
 ptuose dicebat: vt daret aliquis po-
 pulum istum sub manu mea ⁊ aufer-
 rem de medio ab imalech qd̄ non fe-
 cit. vt habet Judic. ix. Eleuabatur
 adomas dicēs. Ego regnabo qd̄ nō
 euenit postea. iij. Reg. i. Nabucho-
 donosor dixit cogitationē suam i eo
 esse vt oēm terrā suo imperio subi-
 garet Judith. ij. Dicebat seron faci-
 am mihi nomen ⁊ glorificabo in re-
 gno ⁊ debellabo iudā: ⁊ ip̄e fuit post
 ea debellatus. i. Machabeorū. iij.
 ¶ Ambitosorum dn̄ium cito trans-
 it diuino iudicio. ideo zambri q̄ occi-
 dit dn̄m suum vt regnaret post eum
 vij. dieb⁹ tantum regnavit. Ingres-
 sus est enim palatium. ⁊ succendit se
 cum domo regia ⁊ mortu⁹ est in pec-
 catis suis. iij. Regum. xvi. Ptolea-
 meus regnum alexandri voluit oc-
 cupare ambitiose. sed parum gau-

sus est. quia die tertia defunctus est
 i. Macha. xi. ¶ Ambitiosi vt plu-
 rimum sunt symoniaci. Nam quia
 Jason summum sacerdotiū ambie-
 bat: Jō p̄misit antiocho. cccxvij.
 talenta argenti ⁊ alia multa. tamē
 modico tpe functus est hoc honore
 quia menelaus: quem ip̄e ad antio-
 dochum miserat. sciuit in se dictum
 sacerdotiū retorquere. ij. Macha.
 iij. Magus ambiens potestātē dā-
 di spiritum sanctū voluit illum pec-
 cunia cōparare. Actuū. viij. ¶ Am-
 bitiosi ⁊ superbi plus dolēt de pau-
 cis qui non honorant eos q̄ letētur
 de multis q̄ eis obediunt ⁊ honorāt
 eos. Talis fuit amon qui plus dole-
 bat de mardocheo eū adorare nolē-
 te q̄ letaret de alijs qui eum quoti-
 die adorabant. Ihester. v.

Capitulum septimū.

De amicitia.

Amici debent habere cōmune gau-
 dium.

Familiare colloquium.

Fidele obsequium.

Malitie fastidium.

Bonorumq̄ consortium.

Amici debent sibi cōmune
 nicare gaudia ⁊ omnia
 temporalia ⁊ spiritua-
 lia bona. Ideo laban vo-
 cati amicis fecit rachelī nuptias ⁊
 desponsauit eam. vt habetur Gene-
 sis. xxix. Dilexit dauid ionathan si-
 cut animam suā. ⁊ expoliavit se tu-
 nica sua ⁊ dedit Ionathe primi Re-
 gum. xvij. In huius figura lauda-
 uit dominus villicum iniquitatis
 ⁊ cōsuluit nobis facere amicos de
 mammona iniquitatis eis bona no-
 stra communicando gratanter. Lu-
 ce. xvi. Patet etiam exemplum de
 illo qui vadit media nocte ad ami-
 cum. ⁊ sibi petit cōicere panem vt
 habetur Luce. xi. ¶ Amici debēt si

mul habere de suis negocijs secretū colloquium. Ideo loquebatur dñs moysi de agendis sicut solet loq̄ homo cū amico suo Exodi. xxviii. Vocauit aman amicos suos ad se. et exposuit eis magnitudinem diuitiarū et filiorum turbam et prospera et aduersa que reputabat se habere Ister. v. Tres amici iob venerunt cōsolari eum et loqui cū eo Job. ij. Saluator cum dilexisset suos q̄ erant in mundo in finem dilexit eos et faciēs sermonem finaliter locutus est eis. Ioan. xiiij. ¶ Amici debent esse fideles. et vnus alium nunq̄ debet deserere. sed verbis et factis inuicē se iuuare. Ideo ruth dixit noemi quop̄ rexeris pergam et vbi stabis stabo. Ruth. i. Fidelis amicitia sed indiscreta fuit quia armiger saul mortuus est cū eo. i. Reg. xxxi. Alit̄o dixit abner ad dauid. fac mecum amicitias et erit manus mea tecū. ij. Regū. iij. Chusi amicus dauid fidelis eum non dereliquit. sed dissipauit consiliū achitofel contra eū. ij. Regum xvij. Fideles amici erant eleazaro fm corpus q̄ ei cōsulebāt ne pateretur. ij. Mach. vi. ¶ Amicitia tamē malorum est detestanda quia semper tendit ad malū. Ideo propheta iehu dixit ad iosaphat. His q̄ oderāt dñm auxiliū prebes. et cum eis amicitia iūgeris. ideo iram dei mereris ij. Para. xix. Alchimus pditor factus amicus demetrii cōcitauit eū aduersus iudam et fratres ei⁹ dicēs perdit iudas amicos tuos. vt habetur. ij. Mac. xiiij. Duo ribaldi et pessimi hoīes herodes et pylatus facti sunt amici in morte xp̄i Luce. xxiiij. ¶ Amicitia p̄trahēda est cū bonis sapientibus et potētib⁹ v̄iris. Ideo rex alexāder scripsit ionathe. audiui q̄ potens sis et aptus esto amic⁹ noster. i. Macha. x. Misit alexāder ad ptolemeum regem vt faceret se

cum amicitias. i. Macha. x. Bonos amicos habuit paulus. qui rogauerunt eū ne sederet in theatro Actuum decimonono.

Capitulum octauū.

De amore dei.

Amor dei.

Misericordiam obtinet peccatorū Summam continet preceptorum.

Amor dei facit misericordiam obtinere. Ideo daturus dñs legē moysi dixit. Ego dominus facio misericordiam his qui diligūt me et custodiunt precepta. Exodi. xx. Ob hanc causam post decem repetita precepta dixit moysi. Diliges dominum deum tuum etc. Et hoc ideo postpositum est vt si in aliquo preceptorū offendimus per dilectionē dei misericordiam habeamus. Deu. vi. ¶ Amoris dei p̄ceptū principiū et finis est oīm mandatorum. Ideo dixit moyses qd̄ petit deus a te nisi vt ambules in vijs eius et diligas eum? Deute. x. Josue post alias monitiones dixit populo diligetis dñm deum vestrum quasi faceret cōclusionē oīm preceptorū Josue. xxiiij. Paul⁹ etiam dixit. Si quis non amat deum anathema sit ac si diceret talis nullū preceptum seruat. i. Cor. xvi. Hoc est etiā quod paulus dixit. Si linguis hoīm loquar et angelorū charitatē aut non habē factus sum sicut es sonans et cymbalū tinniēs. vbi ostēdit q̄ nullum bonum potest fieri sine dilectione dei: et ip̄a habitatio non facit homo malum. i. Corinth. xiiij.

Capitulum nonum.

De amore proximi.

Amare debemus proximū.

Spiritualem offerēdo orationem. Singularē ostendendo dilectionē. Salutarē exhibēdo cōpassionē.

Liberale in faciendo subuentionez.
Personalē dimittēdo offensionem.

Mor proximi ostenditur esse verus. qñ pro eo oramus etiam si sit mal' vel inimicus. Ideo abraham sollicitē et deuote orauit deū. vt peccata sodomitis ināulgeret qđ fuit signū magne dilectiōis. vt habetur Gen. xviii. Tantā dilectionē habuit moyses erga proximos qđ orās p̄ eis: dicebat dom̄o. aut dimitte eis noxā hāc: aut dele me de libro ī quo me scripsisti. ecce quāta dilectō: Exodi. xxxiii. Dñs etiam monuit nos orare pro proximis nō solū pro amicis. sed etiam pro inimicis dicens. Orate pro persecutibus vos. Mathei. vi. ¶ Amare debet homo proximum sicut seipsum. Ideo reprehensus est grauer Cain qui dixit se nō esse custodē fratris sui. Genesis. iiii. Moyses ita dilexit quēlibet de populo suo sicut seipsum ita vt optaret quemlibet prophetisare sicut seipsum licet in hoc honor su' diminui videretur. Numeri. xi. Voluit ipse moyses maiorem populum qđ dñs ipi p̄mittebat. eo qđ sicut se quemlibet de populo diligebat. Nume. xii. Anima ionathe colligata erat aīe dauid. et dilexit eum sicut animam suā. Regum. xviii. ¶ Amare debet homo proximum suum ostendendo ei compassionem in eius aduersitatibus. sic filij israel post occisionem filiorum beniamin compatientes fleuerunt. Judi. xxi. Sanctus propheta dauid ostendit compassionem dilectionis. scz in plāctu saulis. ij. Regum. i. Hoc idem ostendit in plāctu ionathe. ij. Reg. i. Ostendit hoc etiam idē in filio licz malo in fletu quē fecit in morte absalon. ij. Reg. xviii. ¶ Amare debet homo proximum subueniendo ei in necessitatibus suis.

Ideo magnam dilectionem habuit neemias ad filios transmigratiōis in multis. quia amicabilis facit eis. Ihee. per totum. Thobias etiā multum proximos diligebat qui multas multa beneficia exhibebat Tho. i. Hunc amorem samaritanus perfecte habuisse ostenditur qui vulnerato et semiuuo relicto multa bñficia est largitus. Luc. x. ¶ Amare debet homo proximum iniurias dimittēdo In cuius signū dixit dñs petro. Dimitte fratri tuo non tantum septies sed septuagies septies. Mat. xviii. Mirā dilectionē habuerunt ad proximos xps et stephan' qđ nō solū dimiserūt iniurias: sed etiā pro persecutorib' orauerūt. Luce. xxiii. Actu. vii.

Capitulum decimū.

De amore carnali.

Amor consanguinitatis non debet impedire.

Honorum distributionem.

Dolorū mitigationem.

Supernouum prepositionē.

Diuinorum reuelationē.

More carnalis consanguinitatis non debet p̄latus bona ecclesiastica et alia distribuere: scz solū amore meriti et virtutis. Iō moyses distribuēs leuitis boues et plaustra nullū dedit filiis caath sibi carne propinquis. Nume. vii. Non legimus moysen aliquod magnum officium dedisse alicui de filiis suis. Exodo. Leui. Nume. Deuterono. Migraturus moyses rogauit dominū vt populo suo p̄uideret de duce idoneo: nullum autem de filiis aut consanguineis nominauit. Numer. xxv. Distribuens iosue terram israhelitis minorem partem dedit tribui sue Josue. xv. Joannem et vtrumq; iacobum Christi fratres

non dimisit dominus caput ecclesie fieri: sed solum petrum. Joan. xxi.
A mari non debent in tantum consanguinei ut nimius dolor de eorum morte habeatur. Ideo heli audiens mortem filiorum non est visus multum curare: sed solum de captione arche. i. Regum. iij. David etiam mortuum filium paruulum non plorauit: sed gaudium potius demonstrauit. ij. Regum xij. Joab increpauit dauid de nimio fletu in morte absalon filij sui. ij. Regum. xix. Mater illa mirabilis septem filios mori videns: non ostendit dolorem: sed eos mirabiliter confortauit. ij. Mach. viij. **A** mari debet consanguinei moderate: ut eis semper proponantur diuina. Ideo iudci preliaturi contra Iherosolimitanos plus timebant de templo et diuinis quam de vxoribus et filiis. ij. Mach. ultimo. Loquente iesu ad turbas cum quidam dicerent adesse matrem et fratres: respondit. Que est mater mea: et qui sunt fratres mei? Quicumque fecerit voluntatem patris mei qui in celis est: ipse meus frater: soror et mater est. Mat. x. Luce. viij. **A** mor carnalis consanguinitatis impedit consolationes diuinas. Ideo dixit christus petro. Caro et sanguis non reuelauit tibi: ostendens quod prauas caro reuelationes ostendit. Matth. xvi. Ob hanc causam dicebat paulus apostolus. Cum autem placuit ei qui me segregauit ex utero matris et continuo non acquieui carni et sanguini: ut habet ad Gala. i.

Capitulum undecimum.

De angelis bonis.

Angeli boni sunt.

Reuelatores contingentium.

Liberatores innocentium.

Regulatores promerentium.

Eruditores nescientium.

Propugnatores consilientium.

Increpatores delinquentium.

Confortatores patientium.

Incitatores exercituum.

Introductores decedentium.

Angeli boni reuelant et annunciant secreta que debent contingere ut fides adhibeatur. Ideo appa-
 paruerunt angeli abrahe: et se erga eum familiariter habuerunt reuelantes ei plura secreta. Gen. xvij. Reuelauit angelus vxori manue conceptionem samsonis. et vitam quam eum facere oportebat. Et hec eadem vxori et viro nullus postmodum reuelauit. Judi. xij. Reuelauit angelus helie quod nunciaret nuncijs ochozie quod de lectulo sue infirmitatis descendere non debeat: ut habet. iij. Regum. i. Danieli sunt multa et magna mysteria per angelos reuelata. ix. x. xi. Zacharie apparuit angelus conceptionem et vitam precursoris annuncians et reuelans. Luce. i. Marie etiam modum incarnationis saluatoris idem angelus nunciauit. Luce. i. Magdalene et sociabus angeli reuelauerunt christum a mortuis resurrexisse. Matth. xxvij. Mar. xvi. Luc. xxij. Joa. xv. Aduentum christi ad iudicium angeli reuelauerunt apostolis in die ascensionis. Act. i. Per angelum suum reuelauit dominus iohanni euangeliste diuersa genera tormentorum. Apo. p. totum. **A**ngeli boni liberant et adiuant in periculo: et maxime innocentes. Ioh. illi qui hospitati cum loth eum de periculo sodome de quo erat innocens eruerunt Gen. xix. Raphael qui fuit dux thobie eum a piscis deuotione eruens liberauit. Thobie. vi. Proxime etiam eius a demone et patrem ab oculorum cecitate curauit Thobie. viij. et ix. Descendit angelus cum azaria et socijs in fornacem et eum ab ignis incendio liberauit. Danielis. iij. Carcerato petro angelus astitit et lumen refulsit et eum de

carcere liberavit. Actū. xij. ¶ An-
geli boni regulāt ⁊ dirigunt homi-
nes vt non peccent: sed mereantur.
Ideo angelus regulauit abraā p-
hibēs ne filiū interāceret ⁊ offerret
Gen. xxij. Stetit angelus i via con-
tra balaam qui sedebat sup asinaz:
⁊ prohibuit ne populo dei maledi-
ctionem inferret. Num. xxij. Re-
gulauit angelus ioseph volētē ma-
riam coniugem suam dimittere p-
hibens dimissionem ⁊ rationē eius
integritatē ostendēs. Mat. i. ¶ An-
geli boni erudiunt ⁊ docent ignorā-
tes. In cui⁹ figura vidit iacob sca-
lam ⁊ angelos ascendentes ⁊ descē-
dentes: per eam significabat viam
eundi ad celum in qua docent ange-
li per viam contemplatiuā ascēde-
re: ⁊ ad compassionē proximorum
descendere per actiuam. Genesis.
xxvij. Apparuit Esaie vnus de ser-
raphin ⁊ mundauit labia eius cal-
culo instruens ad loquendū. Esaie.
vi. Docuit angelus pastores inue-
nire xp̄m puerum natum in bethle-
em: pannis inuolutum pauperib⁹.
Luce. ij. Instruxit angelus ioseph
accipere mariam ⁊ puerum ⁊ fuge-
re in egyptuz q̄ fuit figura nostri vt
salutarium operum insistētia pra-
uitatem mundi qui nos persequi-
tur fugiam⁹. Matth. ij. ¶ Angeli
boni pugnant pro nobis nos ab ini-
micis corporalibus ⁊ spiritualib⁹
defendendo. Ideo angelus domi-
ni stetit inter castra egyptiorum ⁊
populum israel defendens eū. Exo-
di. xiiij. Plures boni angeli in spe-
cie equitum erant cum eliseo quos
puero demonstrauit. iij. Regū. vi.
Cum magna pugna esset inter iu-
dam machabeū ⁊ timotheū appa-
ruerunt de celo quinq; angeli sedē-
tes in equis: ⁊ armis machabeuz
⁊ populū defendentes. ij. Macha.
x. angelus apparuit pcedēs iudā ⁊

exercitum eius in veste candida. ij.
Mach. xi. ¶ Angeli boni increpāt
⁊ puniunt delinquētes: sic increpa-
uit angelus filios Moab q̄ amicitia
fecerunt cum chanaan eis diui-
na beneficia memorando. Judicū.
ij. Numerato populo a dauid āges-
lus extendit manum super hieru-
salem: vt disperderet eā ⁊ vidit da-
uid angelum cedentem populum
⁊ ait. Ego sum qui peccavi: vt luci-
de habetur scđi Regū. xxiiij. Per-
cussit angelus dñi vna nocte centū
octoginta quinq; milia peccatorū
in castris senacherib qui iniuste cō-
tra populū dei dimicabāt. iij. Re-
gum. xix. Percussit angelus domi-
ni heliodorum qui templum expo-
liare volebat. ij. Macha. ij. Hero-
dem volentē recipere diuinos ho-
nores percussit angelus dñi ⁊ con-
sumptus a vermibus expirauit. vt
habetur Actū. xij. ¶ Angeli bo-
ni confortant: ⁊ consolantur timi-
dos ⁊ afflictos: ne in tribulatione
desperent. Sic confortauit gedea-
nem animās eum ad pugnam: ⁊ ne
desperaret de triumpho victoriam
repromisit. Judicū. vi. Eiecte agar
⁊ tribulate cum filio apparuit an-
gelus ⁊ cōfortauit eam. Gene. xxi.
Fugientem helyam a facie gezabe-
lis angelus cibo reficiens conforta-
uit eum. ij. Regum. xix. Transiit
angel⁹ abacuc de iuda in baby-
lonem: vt confortaret daniēlem in
lacu leonum. Danielis. xiiij. Post
recessum tētatoris accesserunt an-
geli ⁊ ministrabant ei. Math. iij.
Orante chusto a se transferri cali-
cem passiōis apparuit angelus vis-
riliter confortans eum. Luce vige-
simosecundo. ¶ Angeli excitant ⁊
confortant p̄ficientes ⁊ exercētes
ad bonum sic angelus domini a po-
pulo de carcere eductos excitauit
dicēs. Surgite ⁊ loq̄mini ad plebē

Actu. v. Apparuit angelus philippo et incitauit eum ut iret qui vadens in illo itinere eunuchum conuertit. Actu. viij. Incitauit angelus et suscitauit cornelium ut iret ad petrum qui vadens fidem christi recepit Actu. x. Angelus boni deducunt hominem ad portum salutis vite eterne animas eorum deducentes. In cuius figura redeunte iacob ad patrem suum apparuerunt angeli et ipsum deduxerunt securus Gene. xxxij. Propter hanc causam dixit dominus populo. Ecce mitto angelum meum qui precedet te et introducet te in terram promissionis Exo. xxij. Raphael angelus sub huius figura reduxit Thobiam ad patrem. Tho. xi. Ob hoc dixit iudith Custodiuit me angelus domini hinc euntem illic commorantem et inde reuertentem. Judith. xij. Factum est ut moreretur mendicus et portaretur ab angelis in sinu abrahe. Luce. xvi.

Capitulum duodecimum

De angelis malis.

Angeli mali sunt christianorum tormentatores.

Adulterorum punitores

Aliciorum introductores

Diuinorum formidatores

Mendaciorum relatores.

Angeli mali tormentant fideles. In cuius figura legitur quod spiritus domini malus exagitabat saul qui dicitur spiritus dei. quia potestate dei potest quicquid potest. i. Regum. xvi. Sic etiam tormenta uit Job. in rebus filiis et carne propria permissione diuina. Job primo. Filia chananee male a demonio verabatur quam christus misericorditer liberauit Matth. xv. Sic etiam vexabatur

ab eo ille demoniacus qui spumabat et stridebat. Matth. xvij. et Luce. ix. Angelus malus habet potestatem super luxuriosos adulteros et male utentes matrimonium et coniugibus. Hanc hoc est quod occidit septem viros filie raguelis qui intrabant ad eam sicut equus et mulus non amore prolis: sed ardore libidinis. Thobie. vi. Propter hanc causam dicit dominus de magdalena septem demonia eiecisse in qua luxurie vacantes operibus vniuersaliter potestatem diabolus possidebat. Matth. xvi. Angelus malus omni defectum inducit in hominem quem possedit per peccatum. Hanc facit hominem crudelem quod figurant illi demoniaci seu nimis de quibus dicit Matth. viij. Sterum facit hominem immundum quia demoniaci habitant in monumentis Matth. viij. Petierunt etiam demones intrare porcos propter immunditiam possessorum ab eis. Luce. viij. Ideo vocatur a domino spiritus immundus. quia aliquando per penitentiam exit ab homine. post hoc sumit alios septem spiritus nequiores se et ingressi habitant ibi. ut Luce. xi. Facit hominem cecum de sui cognitione et mutum ad confessionem Matth. xij. Luce. xi. Angelus mali virtute diuina eiciuntur quam ipsi timent potentissimam cognoscetes Unde saluator noster octo demoniacos liberauit ut patet in capitulo de miraculis dei infra hoc eodem capitulo. viij. Paulus in hac virtute curauit puellam quam spiritus phitonius possidebat Actu. xvi. Quia quidam derisive in nomine dei et pauli demonia volebant eicere. demon in eos insiluit et confundit. ut habetur Actu. nono. Angelus mali mendaces sunt et mendacia proferunt et si aliquando vera dicunt semper falsa veris commiscant. Ideo auri non debent propter quod salua

tor noster laudes eorum renuit: Et ipsos tacere facit: licet vera ipsi dicerent vt habetur Luce. iij. ca.

Capitulum tredecimum.

De anime resurrectione et immortalitate.

Anime immortalitatem probat exempla.

Personarum decedentium.

Locorum continetium.

Perfectorum credentium.

Mortuorum resurgentium.

Verborum permanentium.

Sanctorum asserentium.

Immortalis immortalitas probatur exemplis personarum defunctorum que in alia vita leguntur viuere. Ideo dicitur de abraham Appositus est ad populum suum. Ex quo probatur quod in alia vita habet populum. scilicet eos qui in hac vita bene vixerunt sicut et ipse vixit: et similiter dicitur de ysaac. et simile de iacob. Gen. xxv. et xxxv. Apparens dominus moysi dixit. Ego sum deus abraham ysaac et iacob. Exo. iij. Per hoc probatur saluator resurrectionem mortuorum: sed viuorum. Matth. xxij. Dominus reddidit omnia Job que perdidit in duplo: et tamen non habuit nisi septem filios et tres filias sicut prius: vt secundum Gregorium in moralibus: hi qui fuerant mortui. viuere comprobantur. Job vlti. Frequenter legimus in libris regum. Dormiuit cum patribus suis. Ex quibus verbis monstratur eos viuere post mortem et iterum resurrecturos: sicut de dormiente apparet. Ex verbis etiam defunctorum damnatorum colligitur quod uiuent tam boni quam mali in alio seculo dicentibus. Nos insensati vitam illorum existimabamus insaniam. Ecce quo com-

putati sunt inter filios dei. Sapientia. v. ¶ Animae rationalis immortalitatem probant loca in sacra scriptura animabus specialiter deputata scilicet infernus et reges paradisi. Ideo cum iacob crederet esse mortuum ioseph dixit. Descendam ad filium meum cum dolore ad inferos. Gen. xxxvij. Fratres ioseph dixerunt. Duodecim fratres sumus: quasi adhuc uiueret. quem mortuum credebant vnus cum patre nostro est alius non est super: sed subter. Genes. xlij. De chore et coplicibus dicitur. Descenderunt viui ad inferos aperti humo: vt per hoc ostendatur quod mali in inferno viuunt secundum animas immortales. Num. xvi. Cum absalon interisset dauid la thymauit et planxit eum vt dicit sanctus augustinus. iij. de doctrina christiana. Non orbitatem filij doluit: sed nouerat in qua pena: tam impia et parricidalis anima torquetur. Nam qui prius alio filio innocente et egrotante affligebatur moriente letatus est. ij. Regum. xij. et xvij. Thobias dixit. Filij sanctorum sumus et vitam illorum expectamus quam dominus daturus est his qui fide eius non mutant. Tho. ij. De nabuchodonosor dicitur. Infernus conturbatus est in aduentu tuo. Esa. xiiij. ¶ Animae immortalitatem ostendit fides credentium et perfectorum et sapientium si enim saul non credidisset samuelem secundum animam viuere: non eum suscitari petisset. i. Reg. xxvij. Hanc fidem habuit dauid perfecte dicens quam merantibus seruis quod ipse pro mortuo filio non lugebat dixit. Ego ibo ad eum ipse vero non reuertetur ad me. ij. Regum. xij. Hanc fidem tenebat thobias dicens. Precipe in pace reponi spiritum meum. Tho. iij. Fidelis eleazarus ostendit sibi suadetibus: manum dei. nec viuus nec defunctus effugiam. ij. Mach. xvi. Ex verbis fidelibus septem

fratrum credentium aperte colligitur animas viuere post hanc vitam. ij. Macha. viij. ¶ **A**nime immortalitatem probat resurrectio mortuorum veteris testamēti et noui. Ideo Helias resuscitaturus puerum hospitię sue dixit. Reuertatur anima pueri huius ad viscera ei⁹: que nisi uixisset non potuisset viscera introire. iij. Reg. xvij. Heliseus nō suscitauit filium suam nisi tunc aīa eius uixisset. iij. Regum. iij. Saluator noster suscitaturus adulescētem defunctum: ac si uiueret uocando surgere imperauit. Luce. viij. Domiētem appellat puellā mortuā quā tanq̄ de somno excitans suscitauit. Math. ix. Lazarum quatruiduā tanq̄ uiuentē uocās dixit. Lazare ueni foras. Joā. xi. ¶ **A**nime immortalitatem pbat testimoniū ueritatis quod inuentiri non potest. s. iesu xp̄i dicentis discipulis. Nolite timere eos qui occidūt corpus animā autē occidere nō possunt. Math. x. Hoc idem patet ex uerbis eius resurrectionem pronunciantibus saduceis: ut habet Mathe. xxij. In parabola eius de lazaro et diuite epulone etc. Ostēdit aīas uiuere post hanc uitā. Luce. xvi. Cōsiliū xp̄i quod est Facite uobis amicos de mammona iniquitatis: ut cū defeceritis recipiant uos in eterna tabernacula. Ergo aīa post hanc uitā eterna tabernacula possidebit. Luce. xvi. ¶ **A**nime immortalitatem pbat testimonia sanctorum qui fuerunt docti a spiritu s̄cto. Ideo salomon ait. Reuertatur puluis ad terram suā et spūs ad deum qui creauit illū. Ecclesiastes vlti. Stephanus cū lapidaretur dicebat. Dñe iesu accipe spiritum meū. Actū. ix. Paulus ait. Si terrestris domus nostra corrumpatur habem⁹ domū non manufactam eternam in celis. ij. Cor.

v. Idem. Cupio dissolui et esse cum xp̄o quod nihil est dicere: si anima nō uiueret in eternū. ad Philip. i.

Capitulū decimūquartū.

¶ **D**e apparentibus sanctis. Apparuit deus aliquādo nesciētib⁹ instruendo.

Delinquētib⁹ corrigēdo
Se querentibus p̄mittendo.
Confligentibus defendēdo.
Non credentibus asserendo.
Patientibus refouendo
Diligentibus experiendo.

¶ Apparuit deus aliquādo ut instrueret nescientes et ammoneret eos sicut ante peccatū apparuit. et locutus est ad adā dicens instruens et ammonēs eum ne de ligno uetito māducaret. Genesis. ij. Hoc apparuit et instruxit ut faceret archam et modum et ordinem demōstrauit. Gen. vi. ut monuit etiā dominus abrahā: ut de terra et cognatione sua exiret. Gen. xij. Multoties apparuit moyse ipsum de liberatione ducatu et regimine populi instruens. Exodi. ij. et in multis locis. Sic et ioseph multoties apparuit instruendo eum. Josue. i. iij. v. vi. et xxvij. Spiritus sanctus apparuit in linguis igneis: ut discipulos ardentē instrueret predicare. Actū. ij. Petro oranti apparuit dñs et cum de cōuersione corneliū instruxit. Actū. x. Paulo apparuit et monuit: ut sicut in hierusalem predicauerat sic predicaret et rome. Actū. xxij. ¶ Apparuit quandoq̄ dñs ad corrigēdū delinquentes. Sic post peccatū apparuit et locutus est ad eue. et serpenti penas et maledictiones inferēs pro peccato. Gen. iij. Sic apparuit cayn post fratricidium eum arguens de cōmisso peccato. Gen. iij. Per somnū apparuit

abymalech dicens. Moueris ppter mulierē quam tulisti. Sen. xx. Salomoni apparuit et eum dure de cōmissis sceleribus increpauit. iij. Regum xi. Cum appropinquaret saulus damascū: vt caperet christianos apparuit ei dñs in luce de celo: prostrauit: cecauit: arguit: et correxit. Actuum. ix.

Apparuit aliqñ dñs promittēdo mercedē querentibus se. Sic apparuit abrahe dicens. Semini tuo dabo terrā hanc. Sen. xij. Salomōi apparuit dñs dicēs. Postula quid vis et dabo tibi: qui petiuit sapientiam a dño: qđ petierat impetrauit. iij. Regū. iij.

Apparuit qñq; ad defendēdū sic multoties apparuit iacob qñ fratris iracundiā fugiebat. et eum defendere pmissit: et ipso redeunte dixit dñs ad laban. Laue ne quicq; loquaris asperē cōtra eum. Sen. xxxi. Quā dauid debebat committere prelium semper consulebat dñm qui semp apparebat et respondebat promittēdo ipi auxilium et referendo. i. Regum. xxiij. et xxx.

Apparuit aliquando ad testificādū veritatem vt increduli credant. Sic supra christum baptizatū spiritus sanctus visus est et pater na vox audita est. Hic est filius meus dilectus. Matthei. iij. Luc. iij. In trāsfiguratione: vt discipuli crederēt apparuit spiritus sanctus in nube: pater in voce testificans filium dei esse: vt habetur Matthei. xv.

Apparuit aliquando ad consolādum afflictos Sic apparuit iacob in persecutione Esau monstrando ei mirabiles visiones Sen. xxvij. Sic christus post resurrectionem suam apparuit primo marie magdalene afflicte. Deinde petro: postea duobus discipulis euntibus in emaus. Luce ultimo. Stephano in sua passione ostendit celos apertos et ei apparens seipm stantez a dextris dei ostendit. Actuum. viij.

Apparuit quādoq; ad tēptandū

et probandum. Sic apparuit abrahe tentans euz vt tolleret filium suum et super vnum mōtium offerret in holocaustuz: vt habetur Genesis. xxij. Apparitiones et reuelationes angelorum. quere supra capi. xi.

Cap. decimumquintum.

De incauto aspectu.

Aspectus incautus est
Preceptorum transgressiuus.
Lasciuorum incēsiuus.

Spectus incautus est causa transgressionis omnium preceptorum et commissionis omnium peccatorum. Nam prima mulier que potum incaute aspexit: transgressa est preceptum domini cum gule vitioz letaliter cōmisit. Genesis. iij. Quia cham verenda patris incaute aspexit transgressus est et incurrit maledictionis effectum. Genesis. ix. Timuit abraham ne ex incauto aspectu homicidiz sequeret. Ideo dixit Sare uxori sue. Si viderint te egyptū occident me: et te seruabunt. vt habet Genesis duodecimo. Dyna volēs incaute aspicere mulieres regionis illius fuit violata a sichen vnde multa homicidia sūt secuta Gene. xxxiiij. Herodes quia saltatricē aspexit incaute caput ioānis promisit: et nequiter adimpleuit. Matthei decimoquarto. Mar. sexto.

Aspectus incautus accendit et fouet lasciuias et luxurias: et maxime aspectus pulchritudinis mulierum. Nam filij dei vidētes filias hominum q̄ essēt pulchre uxores quas elegerant acceperunt. Genesis sexto. Judas: quia Thamar aspexit in biuio exarsit libidine: et euz ea peccauit. Genesis trigesimo octauo. Dña mēphitica cui seruebat ioseph oculos iniicit et in eius ardens libidine eum molestauit. Genesis.

xxxix. Vidit dauid mulieres lauare se et hoc adulterium et homicidium perpetravit. ij. Regum. xi. Holofernes iudith pulchram videns et ornata ab ei' pulchritudine fuit captus et turpiter capite truncatus. Judith x. Videbant duo senes susannam in pomerio ambulanti et in eius concupiscentia exarserunt. Danie. xiiij.

Capitulum decimum sextum.

De astutia et calliditate falsa.

Astuti sunt imitatores demonum.

Deceptores sociorum.

Simulatores amicorum.

Suppressores sociorum.

Extinctores inimicorum.

Relatores delictorum.

Astuti sunt imitatores diaboli qui primus magister astutie et calliditatis fuit: et hoc in serpente qui erat callidior cunctis animantibus terre qui primam mulierem sua seduxit astutia: et callide non est aggressus virum in quo maior prudentia residebat: ut dicitur Genes. ij. Quia sathan coram deo veritati et sanctitati iob non potuit derogare eum; callide decipere voluit omnia auferendo et nuncios simul venire faciēdo: ut multiplicato dolore citius per impatientiam frangeretur Job primo. Astuti sunt deceptores sociorum suorum: et aliarum etiam personarum et semper novas vias subtilitatis ad decipiendum inveniunt. Sicut laban multotiens voluit iacob deludere nunciū vxore nūc in mercede: et semper novas astutias exquirendo. Genes. xxix. et xxx. Cum laban scrutaretur omnes suppellectilem quam habebat Jacob callide fuit a rachele illusus. Genes. xxxi. Filij iacob voluerunt patrem astute decipere mittentes ei tunicam intinctam san-

guine ut crederet filium a bestiis deuoratum. Genes. xxxvij. Sabaonite nouis astutijs iosue et filios israel decipere procurauerunt. Josue. nono. Variū circuitum fecerunt pharisei ceconato: ut eum verbis caperent et monstrarent mendacem. Joā. nono. Astuti sunt simulatores fingentes se esse quod non sunt. Nam fratres dyne callide deceperunt sicheem: et populum ciuitatis: religionem et amicitiam simulantes. He. tricessimo quarto. Sede chias propheta fecit sibi cornua ferrea verum prophetam se simulans et fefellit regem achab dicens. In his cornibus syriam vtilabis: ut habetur. ij. Regum. xxiij. Callide cogitauerunt pharisei demonstrantes se velle honorare iesum dicentes. Magister. Scimus quia veraces et viam dei in veritate docēs et. Et volentes eum capere in sermone. Mat. xxij. Simile fecerunt cum adduxerunt ei mulierem in adulterio deprehensam. Joā. viij. Astuti sunt tyranni nouas inuenientes astutias: ut subditos et alios deprimant et occidant. Sic fecit pharao qui nouas aduenit astutias: ut filios israel exterminaret. Exo. i. et v. Callide voluit saul facere occidi dauid simulans se velle esse affinem eius dās ei filiam in vxorem. i. Regum. xvij. Scelerata noua Bezabel inuenit astutiam ut vineam auferret naboth: ut eum occidi faceret sine culpa. ij. Regum. xxi. Athalia regina ut regnare posset omne semē regium callide interfecit. iij. Regum. xi. Herodes tyrannus impius callide cogitauit christum occidere exquirendo a magis christum innocētes pueros occidendo. Mat. ij. Astutias subtiles inueniunt inimici ut posset vnus alium superare sic cogitauerunt callide philistei: ut faber ferrarius non inueniretur in israel ne fabricaret arma vel gladios: et sic eos facile superarent. i. Regum. xiiij. Quia absalō

inimicabatur amon qui eius sorores
oppressit callide: vt eū occideret con-
uiuium ordinauit. ij. Reg. xij. Astu-
te nuncijs senacherib loquebatur ra-
pfaces alta voce vt audiret popul⁹
qui erat supra muros vt timēs ei tra-
deret ciuitatem. iij. Regum. xvij.
Sātrape persarum inimicantes da-
nieli astute procurauerunt q rex fa-
ceret decretum contra quod sciebāt
danielem facturum ⁊ sic ipse regi exo-
sus incurreret penā mortis. Dañ. vi.
Calliditate quorundam inimicanti-
um paulo in ciuitate lyzora vbi pau-
lum voluerūt populi adorare: vt de-
um: fuit postea paulus lapidatus.
Actuum. xiiij. Iudei callide paulus
volebant educi: quem ipsi cōiurauerunt
occidēdū. Actuū. xiiij. Astu-
ti nituntur sua scelera occultare fa-
cta vel fienda aliquo velamine boni-
tatis ne cognoscantur. Sicut dauid
astute voluit celare adulterium pie-
tate quando misit pro vria: vt cum
vxoie q̄scesceret ⁊ cōdormiret. i. Regū
xi. Hephandam astutiam tenuit a-
mon qui volens violare sororem sub
specie egritudinis iniquitatem cela-
uit. ij. Regum. iij. Ambitiones regni
celabat astute Absalon sub pietate
iudicij dicendo aduentantibus. Ai-
dentur mihi sermones tui boni ⁊ re-
cti. sed non est qui te audiet a rege cō-
stitutus. ij. Regū. xv. Duo senes sub
pretextu iudicij iniquitatez pessimā
celauerunt. Dañ. iij.

Capit. decimūseptimū.**De auaritia ⁊ cupiditate terrena.****Auari sunt****Iurgiorū materiā exquirētes.****Thesaurorū pecuniā appetētes.****Iudiciorū iustitiam pervertentes.****Sacrilegiorū nequitia cōmittētes.****Occisorū malitiā incurrētes.****Proditorū fraudē exercentes.****Punitorū tristitiā sustinētes.**

Auari ⁊ amātes diuitias
sūt litigiosi ⁊ discoli: sub
cuius figura cayn qui in-
terptatur possessio abel
fratre suum occidit. Gen. iij. Pro-
pter nimiam substantiam abrahe et
loth: non potuerunt habitare simul
propter pastorū iurgia vtriusq̄. Ge-
nesis. xij. Locupletatio Isaac pa-
stores eius ⁊ cōuicinorum iurgia in-
ceperunt. Gen. xxvi. Propter hanc
causam saluator noster noluit se in-
tromittere de diuisione terrene here-
ditatis cū sup hoc fuerit requisitus.
Luc. xij. **A**uari nunq̄ tēporalib⁹
satiant: sed semper acquirere ⁊ con-
gregare nitunt. In cuius figura dici-
tur Cayn edificasse ciuitatez enoch
noīe filij sui: ⁊ nō abel. Quia sancti ⁊
pauperes xp̄i nolunt hic habere ma-
nentē ciuitatē: sed futuram inquirūt
Gen. iij. Obtenta victoria de arpha-
xat nabuchodonosor alia regna cu-
piuit. Judith. i. Adolescens iuuenis
qui semper inhiabat ad plura reces-
sit trist⁹ cum audiuit a domino: q̄ nō
solum plura non quereret: sed relin-
queret acquisita. Matthei. xix. Cō-
tra illos qui bona temporalia cōgre-
gare nituntur. dixit christus similitu-
dinem diuitis: cuius ager fruct⁹ vbe-
res afferebat. Luce. xij. Propt̄ auar-
itiam questuariorum qui amplius
volebant acquirere: factū est vt pau-
lus ⁊ silas fuerint virgis cesi. Actuum.
xvi. Ex auaritia vltorius cōgre-
gandi pecuniam demetrius nomine
argentarius seditionem in paulum
concitauit. Actuum. xix. **A**uari
cupiditate ducti peruertunt rectuz
iudicium et veritatem in falsitatem
commutant. Ideo dixit Ietro moy-
si. Elige tibi consiliarios homines
deum timentes qui oderint auaritia-
am: quasi diceret tales non peruer-
tunt veritatem. Exo. decimo octauo
Balaam seductus auaritia benedi-
b. ij.

ctionem populi in maledictione conuertit. Iſume. xxij. Filij ſamuelis ſecuti ſunt auaritia et iudicium peruerterunt. i. Regum. viij. Ainea naboth fuit cauſa q̄ falſi teſtes producti fuerunt cōtra eum. iij. Regū. xxi. Per pecuniam corrupti cuſtodes ſepulchri mentiti ſunt dicētes. Quia corpus chriſti per diſcipulos ſublatum fuerat Matthei. xxvij. Felix p̄ſes qui a Paulo pecuniam non recepit. ip̄s vero reſtituit libertati Actuum. xxiiij. ¶ Auari clerici ſymonias committunt: et oblationes requirūt: vnde pauci ſunt hodie clerici qui faciunt oblationes populo prohiberi ſicut qui preerant operi templi Exodi. xxxvi. Siezi propter auariciā vendidit curationem naaman. quā heliſeus fecerat gratis munera recuſando. iij. Regum. v. Menelaus propter pecuniam quam promiſit andronico habuit ſacerdotiuz. ij. Machabeorum. iij. Sacerdotes propter auariciam permittebāt vendi in templo oues et columbas Mat. xxi. ¶ Auari propter ſuam cupiditatem multo tiens incurrunt mortem: Nam achiōr cupiditate ductus tulit de anathemate hierico. ideo fuit morti adiudicatus: vt habetur Joſue. viij. Mabel qui nuncijs dauid fuit nimis auar⁹. vere totam ſubſtantiam et vitam perdidit. niſi propter largitatē et prudentiam vxoris euafiffet. i. Regum. xxv. Quia ſemei ex auaricia exiuit ſeruos requirere: fecit eum ſalomon occidi. iij. Regum. ij. Propter hanc cauſam dixit iudas cōmilitonib⁹ ſuis. nō concupiſcatis ſpolia. q̄ belluz contra vos eſt. quaſi diceret. Facilius occiduntur. i. Mach. iij. Obſidētes fures corrupti pecunia dimiſerunt quosdā. ideo ſunt occiſi. ij. Mach. x. Credit̄ iudeos corruiffe in prelio: q̄ inuēta ſunt donaria idolozum ſub tunicis interfectozū q̄ prohibeba-

tur eis. ij. Mach. xij. ¶ Auari vt pecuniam habeant proditiones exercent. et amicus ſupplantat amicum. Nam Dalila p̄pter pecuniā Sāſonem tradidit quem ſe prius diligere oſtēdebat: vt dicit̄ Judicum. xvi. Judas ſcarioth propter cupiditatē decime quā perdidit de vnguento chriſtum tradidit et vendidit. a quo tot et tanta receperat beneficia vt habet̄ Mat. xxvi. ¶ Auari ſunt graui⁹ puniendi a deo oīpotēti. Nam p̄cipua occaſio reprobationis Saul videt̄ fuiſſe cupiditas quā habuit ī p̄da Amalech. vt habet̄. i. Regum. xv. Opprimentes alios per uſuras et exactōes Heemias graui⁹ increpauit Hee i. Ptolemcus vituperauit Alexandrū quia regnum eius per auariciā concupiuit. i. Mach. xi. Acerbe eſt punitus diues epulo qui fuit de mic⁹ panis lazaro auar⁹ Lu. xvi. Emptores bouum et villarum. id eſt mobiliuz et immobiliū ſunt excluſi a cena magna quam dñs preparauit Lu. xiiij. Terribiliter punita eſt auaritia ananie et zaphire per apoſtolum petrum quia ſubitanea morte occubuerunt Actuum. v.

Capitulum decimū octauum.

De verbi dei auditu.

Audiendum debet verbū dei.

Cum fidelitate credendi.

Cum ſinceritate reuerendi.

Cum aſſiduitate adimplēdi.

Cum voluntate penitendi.

Sine impietate reſiſtendi.

Audiendum debet verbum dei cum credulitate et fide. Ideo cum Aaron verba domini locutus fuiſſet ad populum credidit populus omnis. et proni adorauerunt. Et publice habetur. Exodi quarto. Poſt aduentū

piritu sancti multi qui audierunt verbum dei crediderunt: et creuit ecclesia Actuum. iij. Sentes audientes quod paulus et barnabas predicarent gauiisi sunt et crediderunt. Actuum. xiiij. Paulo et Barnaba predicantibus Iconij audierunt et multi cum auiditate crediderunt. Actuum. xiiij. Intra te paulo in synagogas corinthi audierunt multi cum auiditate qui crediderunt. Actuum. xix. ¶ Audiri debet verbum dei cum reuerentia et deuotione cordis et gestus. Ideo eglon rex statim surrexit de solio: quando ayoth dixit ei. Verbum dei habeo ad te o rex maximam reuerentiam exhibens verbo dei. Iudicum. iij. Heli docuit samuelem vt reuerenter diceret Loquere domine: quia audit seruus tuus. i. Regum. iij. Legit esdras verba legis a mane vsque ad mediam diem et aures populi erant directe ad librum. ij. Esdre. viij. Hoc est Hieremie. viij. Reuerenter audiebat Maria soror marthe: que sedes secus pedes domini audiebat verba illius. Luc. x. Loquebatur Iesus docens in templo et omnis populus suspensus erat audiens verbum eius. Luce. xix. Reprehendentes se discipuli de ignorantia cognitionis christi dicebant ad inuicem. Nonne cor nostrum ardens erat in via dum loqueretur nobis. Luce. xxiiij. Predicante philippo in Samaria intendebant turbe deuote his que dicebantur ab eo. Actuum. viij. ¶ Audiri verbum dei non sufficit nisi homo adimpleat ope illud quod audit. Ideo dixit populus Moysi. Omnia verba que locutus est dominus faciamus. Exodi decimo octauo. Job dixit domino. Auditum auris audiui te: et post pauca. ago penitentiam in fauilla et cinere. Job. xliij. et vltio. Herodes licet pessimus audiebat Iohannem. Et audito eo multa faciebat Mar. sexto. In fine sermonis in mo-

te dixit Iesus. Omnis qui audit verba mea et facit illa simulabitur viro qui edificauit domum suam supra firmam petram. Matthei. viij. mulieri dicenti. Beatus venter qui te portauit. Dixit christus. Beati qui audiunt verbum dei et custodiunt illud. Luc. vndecimo. Estote factores verbi et non auditores tantum. Jacobi primo. ¶ Auditus verbi dei conuertit facit peccatorem ab errore vie sue. Iohannes dixit dominus Hieremie. Noli subtrahere verbum si forte audiant et conuertantur. Hieremie. xxvi. Verbum predicationis Iohannes venit ad regem et conuertit eum: et populum totius ciuitatis Ninives. Iohannes tertio Post predicantem christum in nauicula petrus et alij relictis omnibus secuti sunt eum. Luce quinto. Videntes discipuli quod per predicationem conuertebantur infideles dixerunt multitudini. Non est equum nos derelinquere verbum dei et ministrare mensis: et tamen ille mensis erant pauperum et viduarum: vt ostenderent quod predicatio verbi dei ad homines conuertendos preualet operibus misericordie corporalis. Actuum sexto. Quia Eunuchus audiuit verbum domini a philippo conuersus et baptizatus est Actuum octauo. Predicatio petri et ammonitio angeli Cornelium conuerterunt. Actuum decimo. Lidia purpuraria ad predicationem Pauli est conuersa: vt habetur Actuum decimo sexto. Paulo loquente de resurrectione mortuorum Dionysius areopagita credidit. Actuum decimo septimo. ¶ Audire verbum dei nolunt mali et incorrigibiles ne conuertantur. Ideo dixit Moyses domino. Filij israel non me audiunt et quomodo audiet me Pharaos? Exodi quarto. Rex achab noluit audire Micheam prophetam: quia non prophetauit ei nisi malum sicut ipse mercha-

tur habere. iij. Regū. xxij. Dixit dominus ezechieli. Domus israel nolunt audire te quia nolunt me audire: quia domus exasperans est. Ezechie. iij. Iudei obdurauerunt aures suas: vt non audirent stephanū et audientes dissecabātur cordibus suis. Actuum. viij. Cum audisset quidam Paulum de resurrectione mortuorum irridebant eum. Actuum. xvij.

Capitulum decimum nonum:

De auiditate mulierū.

Auide sunt mulieres in vitioꝝ perpe-
tratione.

Filiorum impetratione.

Possessionū prosperatione.

Sublimiorum cumulatione.

Secretorum reuelatione.

Inimicorum vindicatione.

Gaudiorum secretorum enarratione.

Auide sunt mulieres semper de sibi prohibitis et amplius desiderant vitia. Ideo prima mulier de concessis fructibus comedisse nō legitur nec eos desiderasse: sed solū vitium concupiuit et viro suo attulit ad comedendum Gen. iij. Uxor Loth voluit cōtra prohibitionem retro post tergum respicere: et versa est in statum salis. Genesis. xix. Dyna contra licentiam patris et fratrum voluit videre mulieres regionis illius: et oppressa est a sichem: et sic de illis q̄ volunt videre viros et videri ab eis vt habetur Gene. xxxiij. Domina cui seruebat Joseph: quia sciebat adulterium a naturali lege esse prohibitum: auide sollicitabat eum ad peccandum. Genesis. xxxix. Auide sunt mulieres habere filios: vt careant sterilitate et opprobrio. Ideo Sara ita desiderabat filios q̄ pot' voluit Abraham habere filios de ancilla q̄ non habere: credens de se nunq̄

posse filios generari. Genes. xvi. Filie Loth potius voluerunt habere filios de patre proprio q̄ filios nō habere. Genesis decimo nono Rachel videns sororem secundam dixit marito. Da mihi liberos alioquin moriar. Genes. xxx. Anna desiderio habendi filios flebat et non capiebat cibū. i. Regū. i. Multum desiderabat illa mulier et proprium filium: que rapuerat alienum. iij. Regū. iij. Auidesunt mulieres de profectibus et prosperitatibus filiorū. Ideo mulier sumamitis voluit ire ad heliseū pro suscitatione filij q̄uis vir eius plenā licentiā non cōcessisset. iij. Regū. iij. Uxor Thobie quotidie respiciebat viam vt videret filium prospere venientem. Thobie. x. Mulier chanaanica sic feruide desiderat filie sanitatem q̄ dominum pluries pro ea rogauit et plura opprobria sustinens non destitit donec quod petierant impetrauit. Matthei. xv. Mater filiorum zebedei sic auida fuit pro filiorum prosperitate q̄ accessit ad iesum et petiit filios ante laborē remunerari. Matthei. xx. Auide mulieres possunt habere possessiones et gloriam. Ideo aza filia Caleph obtinebat terram irriguam: quia suspirans affectuosissime postulauit. Josue decimo quinto. Ita concupiuit iezabel vineam naboth q̄ fecit eum iniuste lapidari. iij. Regū. xxi. Athalia cōcupiscens gloriā et possessionem regis omne semen regū excepto Joas abscondito interfecit. iij. Regū. xi. Auidesunt mulieres scire secreta viroꝝ et q̄to magis eis occultantur eo amplius scire desiderant. Sed nullum secretum cōtineant. Unde vxor samsonis tantum institit q̄ ei samson reuelauit secreta et propositionem obscuram quam parentibus noluit reuelare: q̄ eam postea p̄palaui. Iud. xiiij. Dalila sua importunitate deu-

cit samsonem: vt ei causas ponderet fortitudinis sue: quod scitū philisteis postmodum reuelauit. Judic. xvi. ¶ Quide sunt mulieres ad vindictā et non parcunt nisi vlciscātur. Anthester nō fuit ptenta de vindicta Amō suspensi. et ccccc. virorum occisorum sed in crastinum fecit ceteros trucidari. Iherodias sic desiderabat vindictam de Joanne q̄ dixerat contra eam q̄ magis elegit petere herodē caput Joannis q̄ dimidium regni sui. Mar. vi. Matth. xiiij. Dixit chustus exemplum de vidua que multuz fuit molesta iudici: vt eā de aduersario vindicaret. Luc. xviij. ¶ Quide sunt mulieres secreta gaudia sui cordis exprimere et alij reuelare. Unde interrogata Rebecca si vellet ire cum seruo Abraham ad maritum suum: letitiam volens ostendere non dixit si placet vobis: sed letanter dixit. vadam. Gen. xxiiij. ¶ Uel la nomine Rode pre gaudio non apparuit Petro: sed q̄ petrus adesset letanter cucurrit intro stantibus nūciare: vt habetur Actuū. xij.

Capit. vigesimū.

De auxilio dei.

Auxiliū petendū est a deo: quia sol⁹
Auxiliatur in tribulatione.
Solut⁹ adest in tēptatione.
Solut⁹ pdest in cōtēplatione.

Dominū solus de⁹ auxiliatur in tribulatione positus. Psalmista. Da nobis auxilium de tribulatione. Et hoc tripliciter conseruādo siue defendēdo. ps. Mittat tibi auxilium de sancto et de syon tueatur te. Esaie. l. Dñs deus auxiliator meus et ideo non sum confusus. Item confortando ps. Manus eim mea auxiliabit ei. Itē spes glorie donādo. ps. Deus auxiliū mei et spes mea in deo est. ¶ Auxiliat de⁹ in pugna tēpta-

tionis. ij. Para. xxxij. Cum senacherib brachiū carniū est nobiscū dñs de⁹ nō auxiliabit nobis. Itē hostes debellādo. Esa. xxx. Egypt⁹ hō et nō de⁹ et equi eorū caro et nō spūs. Inclinauit dñs manum et corruet auxiliator et cadet propter hoc dicebat. Esa. Ecce dñs de⁹ auxiliū meū q̄s ē q̄ me contēnet. Itē corroborando. ij. Paralip. xxvi. Egressum est nomen ozie pcul eo q̄ auxiliaret ei dñs et corroborasset illū. ¶ Auxiliat de⁹ in cōtēplatione. Deute. penul. Beat⁹ es tu israel q̄s similis tui popule q̄ saluaris in dño. Scutū auxiliū tui et gladius glorie tue. Itē gratiā infundendo. Hebreorū. iij. Adeam⁹ cum fiducia ad thronū glorie ei⁹: vt miam cōsequamur et gratiam i auxilio opportuno. Itē mittendo. ps. Leuaui oculos meos in mōtes vñ veniat auxiliū mihi. Itē cōcupita et petita ad libitum faciendo. ps. Beat⁹ vir cui⁹ auxiliū est abs te. Beat⁹ em est cui omnia optata succedūt.

Capit. vigesimū primum.

De baptismo xpianorū.

Baptismus xpianorū est:

Demōstratus in figuris.

Prophetatus in scripturis.

Roboratus xpianis.

Baptismus figuratus fuit in figuris antique legis. Nam figuratus fuit per mare rubrum in quo filii israel liberati sunt id est christiani: et Pharaon id est diabolus cum suis sequacibus est submersus. Exo. xiiij. Per aquam signabatur baptismus in quam Helizeus misit salem: id est chustus gratiam: vt ei⁹ scelerositas sanaretur: vt lucide habetur. iij. Regum vigesimo. Septena lotio Haaman in iordane que eum mundauit a lepra signat septem dona spiritus sancti mundantia hominē baptisab. iij.

tum. iiii. Regum. v. ¶ Baptismus prophetatus fuit in scripturis a prophetis antiquis et nouis. Nam de eo prophetauit Ezechiel dicens. Effundam super vos aquam mundam et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris Ezechi. xxxvi. Ioannes baptista eximus prophetarum prophetauit et predicauit baptismum et incepit eum et christi baptismum prophetice nunciavit Matthei tertio. ¶ Baptismum consecrauit et approbauit christus quando baptizatus est a Johanne et spiritus sanctus apparuit in columbe specie ut aquis virtutes tribueret salutare Matthei. iij. et Luc. iij. Precepit christus baptismum fieri de necessitate cum dixit. Nisi quis renatus fuerit ex aqua et spiritu sancto non intrabit regnum celorum Johan. iij. Predicari etiam voluit christus baptismum et formam baptizandi dicens. Euntes docete omnes gentes baptizantes eos: in nomine patris et filii et spiritus sancti amen. Mat. xxvii. In baptismo et fide ostendit christus esse salutem nostram dicens. Qui crediderit et baptizatus fuerit saluus erit. Marci ultimo.

Capit. vigesimum secundum

¶ De benedictione dei ad hominem. Benedictionem dei recipiunt:
 Coniugiorum perfecti obseruatores.
 Preceptorum subiecti executores.
 Flagellorum electi supportatores.
 Arduorum accepti operatores.
 Deuotorum dilecti hospitatores.

Benedixit deus existentibus in matrimonio ad filios procreandum: sicut benedixit Ade et Eue dicens. Crescite et multiplicamini et reple. Gene. i. Hoc etiam et filijs eius benedixit dicens. Crescite etc. Gen. ix. ¶ Benedixit deus obedientibus precepto eius: ideo dixit ad abraham egredere. Benedicam tibi et magnificabo nomen tuum Gene.

xij. Ascensurus in celum saluator e duxit discipulos in bethania in montem oliueti: quibus obedientibus eleuatis manibus benedixit Luc. xxiiij. ¶ Benedicit deus tribulatis tribulationes patienter portantibus. Sic benedixit deus abraham de ismahele eiecto tribulato dicens. Ecce benedicam ei et augebo et multiplicabo eum valde. Gen. xvij. Job benedixit quia patiens fuit et restituit ei duplicia. Job. xliij. ¶ Benedixit deus iustis et bene operantibus augendo eis bona temporalia et spiritualia. sic benedixit Isaac et erat proficiens Gene. xxvi. Jacob luctatus cum angelo dixit. Non dimittam te: nisi benedixeris mihi et benedixit ei in eodem loco. Gen. xxxij. Operibus manuum iob deus benedixit. et possessio eius creuit in terra Job i. Desideranda est illa benedictio quam daturus est dominus iustis et bene operantibus in die iudicij dicens. Venite benedicti patris mei percipite regnum etc. Matthei. xxv. ¶ Benedixit deus recipientibus sanctos homines. ut sanctas reliquias hospicio. Sic dixit iacob ad laban. Modicum habuisti antequam venire ad te: et nunc diues factus es. et benedixit tibi deus propter aduentum meum. Gene. xxx. Propter ioseph benedixit deus domui egypti et multiplicauit in omnibus Gen. xxxix. Habebat arca domini in domo obededom tribus mensibus et benedixit deus domui obededom. ut habetur. ij. Reg. vi.

Capit. vigesimum tertium.

¶ De benedictione hominis ad deum.

Benedicere debet homo deo:
 Pro superatione decertationum.
 Pro acquisitione illustrationum.
 Pro adeptione perfectionum.
 Pro promotione prelationum.
 Pro effusione orationum.

Pro euasione tribulationū:
 Pro cognitione retributionū.

Benedicere debet hō deo pro obtētis victorijs corporalium inimicorū. Jō melchisedech occurrens abrahe post victoriā quaz habuerat ipse de quattuor regibus dñm pro obtenta victoria bñdixit. vt habet Genesis. xiiij. Obtēta victoria de sisara delboia ⁊ barat cecinerunt dicentes Quis sponte obtulistis aīas vestras de israel: ad periculū benedicite deo Judicum. v. Post victoriā quam habuit dauid de golia dicit fecisse psalmū. Benedictus dñs ⁊c. i. Regū. viij. psalmo. cxliij. Ozias pñceps vidēs Judith cum capite holofernis benedixit deum Judith. xiiij. Obtenta victoria ⁊ edificato altari sub iudama chabeo bñdixit popul⁹ dñm. i. Macha. iij. Heliodoro volente spoliare templū: s; terribiliter flagellato. benedixerunt deū. ij. Machabeorū. iij. ¶ Bñdicere deū homo debet pro acquisita v; acquirēda sapiētia. Ideo cum audisset hyrā verba Salomōis ait. Bñdictus deus qui dedit dauid filium sapientem. vt habet. iij. Reg. v. Cum aperuisset librum Esdras. vt instrueret populū bñdixerūt dño ipse ⁊ popul⁹. Hee. viij. Thobias instruens filium sapientiam docens inter cetera dixit ei. omni tpe benedic domino Thobie. iij. Daniel qui accepit sapientiam ⁊ reuelationes a deo ait. Benedictus deus qui dat sapiētiam Danielis. ij. ¶ Benedicere debet homo deo pro cōplemento ⁊ perfectione cuiuslibet operis boni. Sic salomon edificato tēplo bñdixit deo qui dedit gratiam complendi opus suuz dicens. Benedictus dñs deus israel: qui locutus est ad dauid pñzem meum: ⁊ compleuit. iij. Regum. viij. Completo muro hierusalem sub esdra et neemīa dixerunt leuite. Sur-

gite benedicite deum nostrum ab eē no Hee. ix. Completa promissioe facta symeoni a spiritu sancto accepit iesum ⁊ benedixit deū dicens. Nunc dimittit. Luc. ij. ¶ Benedicere debet homo deo in electione et promotioe boni prelati et iusti principis. Ideo facto principe Asaph ad confitēduz dño sequitur. benedictus domin⁹ ⁊c. pño Paral. decimosexto. Vidēs esdras animum artaxerxis regis esse bonū dixit. Benedictus deus patrū nostrorū qui dedit hoc in corde regis i. Esdre. viij. ¶ Benedicere debet homo deo in oratione: ⁊ maxime in ecclesia. ideo Sara filia raguelis orando dixit. Benedictum nomen tuum deus qui cū iratus fueris mīam facis Thobie. iij. Post ascēsiōem domini erant in tēplo discipuli orātes ⁊ benedicentes deum Luc. xxiij. ¶ Benedicere debet homo: pro euasione tribulationum. Ideo raguel ⁊ vxor eius videntes q; demō Thobie am non vexaret dixerunt. Benedicimus te domine deus israel. quia nō contingit nobis vt putabam⁹ Thobie. viij. Ananias et socij liberati a flamma fornacis benedixerunt domino. Et similiter nabuchodonosor deū pro eorum liberatione plurimuz bñdixit Danic. iij. Petrus apostol⁹ tribulationes patiens dicebat. Benedictus de⁹ ⁊ pater domini mei Iesu christi. pater mīarum ⁊ deus totius consolatiouis qui cōsolatur nos in omni tribulatioe nostra. i. Petri i. ¶ Benedicere debet homo deo p receptis beneficijs gratias referendo. Jō raguel sollicite monuit. Thobiam ⁊ filiam. vt pro receptis beneficijs benedicerēt deum celi. ⁊ omnia eius beneficia ⁊ mirabilia narrarēt Thobie decimo. De recuperato visu et auditis sermonibus raguel. Thobias dominum benedixit. Thobie. xiiij. Machabeus et qui cum ipso

erant audientes auxiliū a domino si
bi missum benedixerūt dñm. ij. Ma-
cha. xi. Zacharias recepta prole. et
soluto vinculo lingue eius ppheta-
uit dicens. Bñdictus dñs deus isra-
el. Luce primo.

Cap. vigesimūquartū

De benedictione hoīs ad hoīem.
Benedicere debet homo:
Bellatorū victoribus.
Genitorū pignoribus.
Hospitiōrū cultoribus.
Preceptorū factoribus.
Egenorū benefactoribus.
Et bonorum actoribus.

Benedicere debet hō hoī-
mini ad acquirēdā victo-
riā. Ideo melchisedech
benedixit abrahe reuer-
tent icū victoria qui fuerat pro iusti-
tia preliatus Gene. xiiij. In cantico
pro victoria habita de sisara dicitur
Bñdicta inter mulieres Jabel. Ozi-
as princeps populi dixit ad iudith:
q̄ decapitauerat holofernē. Benedi-
cta tu es filia a dño deo excelso rē.
Judith. xiiij. **B**enedicere debet ho-
mo filiis suis r̄ p̄p̄inquis: bene dixit
em̄ Isaac filio suo iacob: qui q̄ p̄peri-
uisset bñdictionē. Flēte esau dixit
pater eius. In rore celi et pinguedi-
ne terre desuper erit benedictio tua
Gene. xxvij. Jacob bñdixit filio suo
Ioseph r̄ duobus filiis eius dicens.
Benedicat deus pueris his. et post
modicum benedixit omnibus filiis
suis Gene. xlix. Raguel benedixit fi-
liam tradens eam thobie dicēs. De-
us sit vobiscum qui coniungat vos r̄
impleat benedictione. Thobie. vij.
Benedicere r̄ salutare debet ho-
mo hospites suos. sicut pharao post
q̄ Ioseph introduxit patrē suum iac-
cob benedixit: interrogans eum de
tempore vite sue. Gene. xlvij. Raguel

el osculatus Thobiam hospite suū
pre gaudio fleuit r̄ ait. Benedictio
sit tibi fili mi: quia boni r̄ optimi viri
es filius. Thobie. vij. Sabelus inue-
niens Thobiam hospite in domo ra-
guelis benedixit simili modo Tho-
bie. ix. Veniente maria ad domū Eli-
zabet. et salutata ea exclamavit eli-
zabeth dicens. Benedicta tu in mu-
lieribus: r̄ benedictus fructus ven-
tris tui. Luc. i. **B**enedicere debent
prelati subditos suos. Ideo dixit do-
minus moyse. sic benedices filios is-
rael. Benedicat tibi dominus deus
tuus et custodiat te Numeri. vi. Ex-
tendens manum aaron ad populū
benedixit ei. Leuitici nono. Non so-
lum prelati boni sed etiam mali de-
bēt benedicere subditos suos. Ideo
dixit balaam Ad benedicendum du-
ctus sum benedictionem prohibere
non debeo et non potero: vt habetur
Numeri. xxij. Conuertit salomō fa-
ciem suam et bñdixit omni israel et
omnis ecclesia stabat. iij. Regū. viij.
Luz dauid obtulisset holocausta be-
nedixit populo in nomine domini .i.
Paralip. xvi. **B**enedicere debēt
pauperes benefactorū suis. Ideo
dixit moyses populo. Nō pernocta-
bit apud te pignus pauperis vt dor-
miens in vestimento benedicat tibi.
Deuterono. xxiiij. Moemi videns q̄
boos benedixit ruth nurui sue r̄ pau-
peri r̄ vidue benedixit ei dicens Be-
nedictus sit a domino. quia gratias
quam seruauerat viuis reparauit et
mortuis. Ruth. ij. **B**enedicere
debet homo bene operantes et san-
cta opera faciētes. Ideo iosue dixit
rubenitis r̄ gaaditis: fecistis omnia
que precepit moyses. Et sequitur be-
nedixit eis. iosue. xxij. Quia ruth ca-
ste vixerat et bñ fuerat opata. Boos
benedixit ei. Ruth tertio. Heli sacer-
dos benedixit helcane et vxori eius
orantibus et offerentibus in templo

primi Regum primo. Munciatus est David q̄ viri iabes galaad sepelissent saul mortuum dixitq̄ ad eos benedicti vos a domino qui fecistis misericordiam h̄ac cum domino vestro saul et sepelistis eum. secundi Regū secundo.

Capit. vigesimūquintum.

De benignitate dei.

Benignus est deus exorātib⁹ pro alienis delictis.

Tolerantibus et habentibus astrictis.

Operantibus celi cenis ascriptis.

Decertantibus sed effrenis deuictis.

Jam peccantibus ⁊ penitentibus delictis.

Egrotantibus morbi penis afflictis.

Benignus est deus orantibus pro peccatoribus. Unde Abrahe petēti a dom̄o vt parceret sodomitis qui cū multa fiducia loquebatur semper benigne respondit. et qūis Abraham visus fuisset in orationibus importunus dominus ei quod petebat benignus concessit vt lucide ponitur Genesis. xvij. Dixit domin⁹ moysi. Cerno q̄ popul⁹ iste dure ceruicis est. dimitte me vt irascatur furor me⁹ et deleam eos: quasi benigne diceret. Tu tenes me benigne pro eis orando Exodi. xxxij. Similia dicebat Hieremie orāti pro populo quem volebat propter peccata delere. Hieremie septimo. **B**enignus est dominus tribulationem sustinentibus. Ideo fugienti iacob iram fratris dominus benigne apparuit. et reuertētem benigne ab insecutione defendit. Genesis. xxxij. Loquebatur domin⁹ Moysi vt amico ⁊ ipsum a detractoribus pluries liberauit Numeri. xij. et. xij. Helie angustiato corpus panes et carnes

dei cum benignitate ferebat. iij. Regum. xvij. Eidem helie fesso et tribulato deus panem ⁊ aquam per angelum destinavit. tertij Regū decimo nono. Cum azaria et socijs ei⁹ in fornace vidit Nabuchodonosor similez filio dei: ad probandum q̄ semper deus est cum tribulatis sustinentibus patienter. Danielis tertio. Danieli existenti in lacu leonum deus benigne misit coctum cibuz per Abacuc de longinquo. Danielis. xij. capit. Discipulis de christi recessu tribulatis ipse spiritum paraclitum promittet et dedit Johan. xij. Actuum. ij. Petrum fluctuante in mari dominus benigne de fluctibus liberauit. Matth. quartodecimo ca. Stephano posito in tribulatione martyrii dominus benigne celum apertum ⁊ se ipsum ostendit Actuum. vij. Johannes existens in pathmos a deo ē multis reuelationibus consolatur. Apocal. per totuz. Susanna existente in maximis tribulationibus et periculo mortis deus eam misericorditer per Danielem liberauit. Danie. xij. Patronem clamantem in suis tribulationibus consolatus est dominus dicens. Hodie mecum eris in paradiso Luce vigesimotertio. Jonam q̄ deglutitus fuit a pisce dominus misericorditer liberauit. vt dicitur Joane secundo. Ex his omnibus colligitur benignitas dei omnipotentis.

Benignus est deus iustis et recte viuentibus. Ideo Jacob qui fideliter vixerat et fiducialiter dicebat. Non dimittam te: nisi benedixeris mihi benigne benedixit ei Genesis. xxxij. Ezechias rex dixit. Dominus propiciabitur cunctis qui in toto corde querunt deum. ij. Paral. trigesimo. Misit dominus benigne angelū raphaelem qui Thobiam duxit in columem et reduxit. Thob. quinto.

vsq; ad. xij. Magdalenā pio operi in-
tendentē xps benigne discipul' mur-
murātibus excusauit. Matth. xxvi.
Mar. xiiij. Exaudiuit dñs innocen-
tem susannam ⁊ benigne eā ab iniu-
stis senib' liberauit. Dani. xiiij. Dis-
cipulos iustos xps benigne defēdit
tpe passionis dicens. Si ergo me q̄-
rit; sinite hos abire. **Q**uarta benigni-
tas. Joan. xvij. **C** Benignus est do-
minus preliantibus pro iustitia eos
confortando ⁊ adiuuando. Jō obedi-
uit dñs voci Josue dicenti. Sol con-
tra gabaon non mouearis. Josue. x.
Sedeoni dedit benigne bis signum
in vellere q̄ de hostibus victoriā ob-
tineret. Judicū. vi. Machabeus ⁊ q̄
cum eo erant bis a deo auxilium ac-
ceperunt. i. Mach. x. **C** Benign' est
dñs peccatoribus ⁊ specialiter volē-
tibus penitere. Ideo benigne peper-
cit dauid cōfidenti pctm̄ cū a nathā
extitit rephēsus: vt dicitur. ij. Reg.
xij. Licet posteri dauid mltipliciter
peccarent: tamen dñs multotiens
pepercit eis. iij. Reg. xvij. **P**repara-
uit dominus piscē qui recepit ionā
q̄uis iuste ex inobedientia puniret.
Jone. secūdo. Statim post vocatio-
nem matthei benigne cum peccato-
rib' manducauit. Mat. nono. Mar.
ij. ⁊ Luc. v. Magdalene pie peccata
pepercit: et a murmurante phari-
seo eam defendit. Luc. viij. **E**xemplū
xpi de filio prodigo maximam xpi
benignitatem ad peccatores ostēdit
Luce. xx. Zacheus publicanus qui
xpm desiderabat videre benigne fu-
it a dño visitatus. Luce. xix. **R**atro-
ni petenti sui a xpo memoriā in bre-
ui promisit tempore paradisum. Lu-
ce. xxiiij. Magna pietas xpi petrum
ter negantē non abiecit: sed poti' be-
nigne respexit. Luce. xxij. **T** homam
non credentem nō repulit: sed se tan-
gi ⁊ palpari permisit. Joā. xx. **S**au-
lum persecutorem benigne prostra-

tū cecauit pariter ⁊ cōuertit. Actū
ix. **C** Benignus est dominus debili-
bus ⁊ infirmis eis sanitatem largiē-
do. Nam circūibat iesus totam gali-
leam sanans omnē languorem ⁊ infir-
mitatem: quod nisi fecisset multi in-
firmi ad eum non potuissent accede-
re. Mat. iij. ⁊ ix. Leprosū dicētem
Dñe si vis potes me mundare. **E**xtē-
dens manum iesus tetigit ⁊ munda-
uit. Matthei. viij. **A** muliere sangui-
flua fm legem immūda iesus se tan-
gi permisit ipamq; sanauit. Mat. ix.
De benignitate dei circa infirmos
quos creauit. **R**equire capit. xliij.
Matthei. xij.

Capit. vigesimū sextum.

De blasphemia in deū.

Blasphemi acerbitatē punitionis
subeunt.Iniquitatē trāsgressionis cōmittūt
Benignitatē correptionis omittūt
Sublimitatem elationis p̄mittūt.
Malignitatem detractionis inmit-
tunt.

Blasphemi in deum gra-
uiter puniuntur: ⁊ iam in
presenti ⁊ tamen propter
hoc non dimittunt mul-
ti. Nam filius mulieris israelite: qz
blasphemauerat deū iussus est a dño
lapidari. Leui. xiiij. **V**ir dei dixit ad
regē israel qui dixerat. Deus monti-
um dñs ⁊ non de' vallium dabo om-
nem multitudinem hanc grandē in
manu tua. iij. Reg. xx. **M**ultū displi-
cuerūt dño blasphemie seruorum se-
nacherib regis assyriorū propter q̄s
percussit deus. clxxxv. milia hoīz de
exercitu eius. iij. Reg. xix. **C** Blas-
phemi cōmittūt peccatum grauissi-
mū ⁊ acriter deū in sua iniquitate im-
pugnant. Ideo dixit hely filijs suis.
Si peccauerit vir in virum placari
ei potest deus: si autez in deum quis

oravit pro eo. vt habetur. i. Regū. ij.
 Multuz aggrauavit nathan pecca-
 tum dauid q̄ fecerat nūcios blasphemare
 nomen dñi. i. Regū. xij. Maius
 peccatuz nesciuit excogitare impia
 hiesabel q̄ blasphemā. vt naboth fa-
 ceret blasphemari. iij. Regum. xxi.
C Blasphemi quantomagis repre-
 hendunt̄ et respōdetur eis tātō peio-
 res fiunt et amplius blasphemant p-
 pter quā causam prohibuit Ezechias
 ne populus responderet aliquid
 blasphemis rapsacis. vt habet. iij.
 Regū. xvij. et Esaię. xxxvi. Luz argu-
 eret hieremias ppheta populus: qz
 sacrificabat dijs alienis respōderūt
 Sermonē dñi nō audiemus s̄z sacrifi-
 crabim⁹ regine celi hieremie. xliij.
C Blasphemia ex magna supbia et
 elatione trahit̄. Ideo supbi sunt qui
 blasphemāt et maiores se dño repu-
 tant. An nabuchodonosor dixit tri-
 bus pueris. Quis est dñs q̄ eripiat
 vos de manu mea. hec autē dicebat.
 quia statua eius adorare nolebant
 Daniel. iij. Holofernes indignat⁹ qz
 Achior dei potentiā commendauit
 dixit ei propheta sti q̄ israel defende-
 retur a dño ostendā tibi q̄ non sit de⁹
 in fra: nisi nabuchodonosor Judith.
 vi. Dicentibus iudeis nicanori. Est
 deus potens in celo qui iubet custo-
 diri sabbatum. Respondit et ego po-
 tens in terra q̄ iubeo sumere arma. ij.
 Mach. xv. **C** Blasphemant deū in-
 creduli et infideles detrahentes opia
 b⁹ dei. Unde cū iesus eiecisset demo-
 nem pharisei clamabāt dicētes. In
 beelzebub pncipe demoniorum eij-
 cit demonia. Mat. xij. Lu. x. Pēden-
 te xpo in cruce pretereūtes blasphe-
 mabāt eū mouentes capita sua dicē-
 tes. Eia q̄ destruis templū dei et i tri-
 duo reedificas illud Mat. xxvij. Cō-
 tradicebāt iudei his que a paulo di-
 cebant̄ blasphemantes Actū. xij.
 et xvij.

Capi. vigesimūseptimū.

De castitate et continentia.

Castitas socioum malignitate amit-
 titur.

Flagellozum acerbitate dimittitur.

Pro cuncto:ū utilitate diligit̄.

Clericorū maturitate dirigitur.

Reictorū sobrietate acquirit̄.

Sine morū equalitate perditur.

Castitas seruatur in socie-
 tate bonorum et perditur
 in societate malorum. In
 cuius signū parentes no-
 stri dū in paradiso fuerunt erant ca-
 sti. sed postq̄ eieci fuerunt cōuersan-
 tes in terra cognouit adam vxorē su-
 am Euam. Gen. iij. Donec dyna fus-
 it cū fratribus suis. et patre fuit casta
 sed exiens mulieres videre est facta
 corrupta vt habetur Genesis. xxiiij.
C Castitatē frangētes cōtra prece-
 ptum dñi grauit̄ puniunt̄. Itaz cū
 sichein violasset dynā filiā iacob fra-
 tres eius sichein et patrē et populum
 occiderunt. Gen. xxxiiij. Post debel-
 lationē madianitaruz iussit moyses
 corruptas iugulari. et virgines serua-
 ri Numeri. xxi. Amon ppter deflora-
 tionē thamar ab Absalone in conui-
 uio est occisus. ij. Reg. xij. Post vio-
 lationem vxoris leuite plus q̄ sexagi-
 ta milia virorum sunt occisi Iudicuz
 xx. **C** Castitas cara est et multū dili-
 genda: et se debet homo morti expo-
 nere vt eaz custodiat. Ideo ioseph li-
 cet esset iuuenis et sollicitaretur a do-
 mina. maluit incarcerari et diffama-
 ri q̄ perdere castitatē Genes. xxxix.
 Judas qui castus non erat diligebat
 in alijs castitatem. Ideo detestatus
 fornicationem thamar Gen. xxxvij.
 Sic diligebat sara castitatem: vt dis-
 ceret. Tu scis domie. quia nunq̄ cō-
 cupiui virum. Tho. tertio. Grauis-
 ter fuit susanna molestata a seniori-
 bus: sed nec famam nec vitam prepo-

De casu peccati.

suit castitati Danielis decimotertio
Maria non est oblita votum castita-
tis tenere. licet angelus diceret ei q̄
de ea fili⁹ dei nasceretur vt habetur
Luce primo. **C**astitatez maxime
seruare debent sacerdotes ⁊ ministri
dei. In cuius figura dicitur q̄ mun-
di debent esse a mulieribus qui pa-
nes sacerdotales manducarent: vt
habetur. i. Regum. xxi. **Q**uādo mu-
lier sunamitis volebat loqui heliseo
tūc heliseus mittebat puerum id est
seruum tanq̄ vitans cōsortia mulie-
rum. iiii. Regum. iiii. **P**ropter illud
qđ christus dixit q̄ in alio seculo nō
nubent neq̄ nubentur: sed erūt sicut
angeli dei ostēditur q̄ vita ministro-
rum dei in terra debet esse casta: vt se-
quatur vitam celestium ministroz
Matth. xxij. **A**rgumentum est ca-
stitatis prelati ⁊ clericis q̄ stepha-
nus mulieribus est preposit⁹. Actū-
um. vi. **C**aste debēt viuere relicte
⁊ vidue inter alias mulieres: ⁊ quia
castitas ē eis difficilior propter vo-
luptates expertas ad eam seruādaz
debent intendere ieiunijs ⁊ orationi-
bus. ideo Judith post mortē viri sui
non cognouit alium virum. sed cum
puellis suis clausa morabat̄ habēs
cilicium supra lābos ⁊ ieiunans cun-
ctis dieb⁹. Judith. viij. **A**nna vidua
fuit casta que steterat cum viro ānis
septem tantum et vidua fuit vsq̄ ad
annos octogintaquattuor: que nec
descēdebat de templo ieiunijs ⁊ ora-
tionibus vacans. Luce. ij. **C**astitas
non sufficit sola ad salutem si nō
alijs virtutibus ⁊ morib⁹ bonis ad-
ornatur. **Q**uod ostenditur in para-
bola de decem virginibus vbi tot vir-
gines fatue ⁊ excluse sunt. sed sapien-
tes introducte sunt. **Q**uia fatue li-
cet virgines caste erant. oleū tamen
bonorum operum non habebant. vt
lucide habetur Matth. vigesimo
quinto.

Cap. XXVII.

Capit. vigesimū octauū.

De casu peccati.

Casu peccati cadunt aliquādo
Presignati boni a vulgaribus.
Predonati donis singularibus.

Cadunt aliquādo viri bo-
ni in peccatum ⁊ reputati
sunt sancti. ideo qui se exi-
stimat stare videat ne ca-
dat. **N**ā licet p̄mi parentes essent
in innocentia sancti in loco tam emi-
nenti ⁊ domo satis p̄p̄inqui: nihilo-
minus tamen ceciderunt Genes. iij.
Loth qui bonus fuit inter malos es-
gressus a sodomis cum duabus filia-
bus suis cecidit in peccatuz luxurie
Gene. xix. **D**avid q̄ fuit sanct⁹ ⁊ ele-
ctus a deo de graui peccato in graui-
us cecidit: dum post adulteriū in ser-
uū dei fidelē homicidiū p̄petrauit. ij.
Reg. xi. **J**udas cecidit ⁊ petrus qui
erāt discipuli xp̄i ⁊ socij. quia vn⁹ tra-
didit eū. ⁊ alter negauit eū. Matth.
xxvi. **C**adunt aliqñ in pctō homi-
nes dotati multis bonis quib⁹ se tue-
ri debeāt. **N**ā angeli ceciderūt q̄ fue-
runt creati in celo. dotati multis vo-
tibus. nullam habentes materiā in-
clinantē ad casum. vt dicitur. Esaie.
xliij. **S**alomon dotatus sapiētia ce-
cidit q̄ cum amaret alienigenas mu-
lieres idola p̄pter luxuriā pessimaz
adorauit. iij. Reg. vnde cō. **F**ortissia-
mus samson qui mandibula mille vi-
ros occiderat ⁊ portas apportaue-
rat ciuitatis deceptione muliercule
cecidit cecat⁹ ⁊ mortu⁹ ē **J**udicū. xv.

Capit. vigesimum nonum.

De confessione peccatorū.

Confessionē peccatorum efficit per-
fecta accusatio.

Inficat erecta desperatio.

Minuit incepta iteratio.

Cōsulit recepta tribulatio.

Perficat accepta reputatio.

Confessio peccatorum debet esse accusatoria et nullum debet excusare peccatum. Ad quod monebat dñs adam vt cognosceret et accusaret peccatū suū sed ipse retorsit i deum et in mulierē et mulier in serpentē Genes. iij. Reprehensus dauid a nathan peccatum suum patēter et humiliter est confessus. ij. Regū. xij. Similiter cognouit peccatum numerationis populi: et obtulit se pene portande. ij. Regum. xxiiij. Veniebant ad Johannem omnis populus iuda confitentes peccata sua. Matthei. ij. Marci. i. In cuius figura dixit christus leprosis. Ite ostēdite vos sacerdotibus Luce. xvij. Predicāte paulo multi veniebant confitentes peccata sua Actū. xix. **C**onfessio peccatorum debet esse cū spe venie: et nō cum desperatione. Ideo cōfessio cū in nō deo placuit nec ipi profuit. quā tuncunq; peccatum recognouerit. quia cum desperatione iniusta fuit. Cum dixit Maior est iniquitas mea q̄ vt veniā merear Gene. iij. Judas confessus est peccatum suum dicens Peccaui tradens sanguinē iustum et. sed ipi non profuit. quia cū desperatione fuit Mat. xxvi. **C**onfessio peccatorū debet esse cū proposito vltterius non peccandi. Ideo pharaoni dicenti. peccaui: nō profuit illa cōfessio. quia non intēdebat desistere a peccato. nec derelinquere duritiam cordis sui Exo. x. Simile accidit sauli cū reprehenderet eum samuel de inobedientia ad deum. i. Regū. xv. Sed quia dauid dixit illud verbū. scz peccaui cum intentione vltterius nō peccandi. Dixit ei nathan. Trāstulit dominus peccatū a te. ij. Regū. xij. **C**onfessionem inducit aliquā tribulatio et afflictio. cū cū homo tribulaf cogitat q̄ pro peccatis suis patit̄ et dño cōfiteatur. Ideo dicit psalmista. Multa

plicate sunt infirmitates eorū postea accelerauerūt: scilicet ad cōfessionē psal. xv. Afflicti israel p serpētes dixerunt moysi. Peccaui. quia locuti sumus cōtra te Nume. xxi. Oppressi filij israel a philisteis et filijs Amon tūc cōfessi sunt dicētes peccauiimus Judicū. x. **C**onfiteri debent hoies quantūcunq; iusti et se peccatores asserere et reputari. Exēplo Neme dicētis. Ego et domus patris mei peccauiimus iniquitatē fecimus Nemi. i. Orans daniel qui erat vir perfectus dicebat confitendo peccauiimus iniquitatem fecimus. Dan. ix. Sextus illorum septē fratru qui pro dño sustinebant martyriū dixit. Hec patimur. quia peccauiimus: vt dicit ij. Macha. vij.

Capitulum trigesimū.

Confidentia.

Confidenter debent hoies delinquentes prohibere arguendo.

Studiētes adhibere referendo.

Insurgentes cohibere fugiendo.

Aera gētes edocere differēdo.

Indigētes se prebere in petendo.

Obsequētes se exhibere parēdo.

Confidens debet esse homo ad redarguēda vitia et peccata. Ideo confidenter arguit moyses contra pharaonē. vt habetur Exodi. v. et infra. Audacter et cōfidenter sed discrete nathan arguit dauid de peccato ij. Regum. xij. Helyas confidenter reprehendit achab dicēs. Nō ego turbo israel. Sed tu. ij. Regum. xvij. Stephanus audacter et confidenter arguit iudeos de peccatis eorum dicens. O dura ceruice et incircumcisi cordib; et aurib;: vos semper spiritui sancto restitistis. vt clare habetur Actuum septimo. Paulus presente proconsole Elyman magum acriter reprehendit: lumina

neq; priuauit. Actuum. xiiij. Confidēter debet homo referre et nūciare audientibus que annunciāda sunt. Jōheliās confidenter retulit Schozie regi. Hec dicit dñs de lectulo quem ascendisti non descendes: sed morte moueris. iij. Regum. i. Helyseus magne cōfidentie dixit ad Joram regē. Quid mihi et tibi. Vade ad prophetas patris tui et matris tue. iij. Regum. iij. ¶ Confidēter et audacter debet homo pugnare pro iustitia: et in p̄lijs pusillanimes adiuuare: et animare sicut Ezechias cōfidenter bellatores ad bellū cōfortabat dicens. Viriliter agite et confortamini nolite timere. ij. Paralip. xxxij. Magne fuit constantie Heemias qui ab inimicis nō potuit freri Heemie. xli. Judith mulier fuit valde magnanimis quādo decapitabat holofernē. Judith. xiiij. Judas dixit socijs timētib; multitudinem hostium. Absit vt fugiamus. i. Machabeorum. ix. Pugnante Jonatha fugerunt socij: sed videntes eum fortiter p̄liari reuersi victoriam habuerūt. i. Machabeorum. xi. Confidenter debet homo loqui et predicare publice veritatem nec timore nec alia causa declinare ab ea: sicut mardocheus non declinauit a veritate diuini cultus adorando amon et confidenter verbi veritatem loquebatur regie. Hester. iij. Lucas illuminat⁹ a domino audacter confitebatur phariseis miraculi veritatem vt lucide habetur Joannis ix. Sanctus petrus qui prius ad vocem ancille negauit christum: Recepto spiritu sancto sic confortatus est vt audacter corā toto collegio iudeorum confiteretur eum. Actuum. ij. et iij. Magnanimis et audax fuit Paulus predicando coram magistratib⁹ et ciuib⁹: et coram multis iudicibus veritatem. Actuum. xvi. xix. et xx. Con-

fidenter debet homo petere quod iustum est maxime. sic confidenter petiit Hersabee a David q; salomon filius ei⁹ regnaret: vt publice habetur tertij Regum primo capi. Audacter sed indiscrete petijt mater filiorum zebedei p̄ filijs suis eos sedere cū christo. Matth. xx. Magna fiducia mulier chananea filie liberationem a domino postulauit. Matthei. xv. Cum magna fiducia petijt Joānes proditorem sibi a domino reuelari. Joannis. xiiij. Joseph audacter introiuit ad Pylatum et petijt corpus christi. Matthei. xxvij. ¶ Confidenter et audacter debet homo se parare ad obedientiam prelatorum et vsq; ad mortem: sicut Thomas volens obedire christo dicenti. Eam⁹ in iudeam iterum: alijs discipulis dicētib⁹ dixit. Eam⁹ et nos moriamur cum illo. Joannis. xi. Petrus dixit magistratibus. Obedire deo oportet magis q; hominibus. Actuum. v. De hac materia querant̄ plura capitula de fortitudine capit. v. per totum.

Capitulum trigésimum primum.

De compassione proximi ad primum.

Compati debet homo carcerat⁹ eos liberando.

Tribulatis eos cōfortando.

Fatigatis eos subleuādo.

Morti datis eos deplorādo.

Obstinatis eos supportando.

Aiduat̄ eos cōsolādo.

Secum natis eos adiuuādo.

Re priuatis res eis dādo.

Infirmatis eos visitādo.

Euagatis eos hospitādo.

Compati debet homo captiuus et eos pro posse liberare sicut abraham audiens captiuum loth

ei compatiēs velociter et viriliter iu-
uit eum. Genesis. iij. Filij israel du-
centena milia mulierum et puerorum
captiuorum habētes vestierunt et re-
miserunt eos: ecce q̄ta compassio. ij.
Paralipo. xxiiij. Thobias multum
compatiebatur captiuis pascens et
redimēs eos. Thobie. i. et. ij. Abyme-
lech compatiens hieremie in lacu
misso procreauit liberare eum. Hie-
remie. xxxviiij. Darius audiēs in la-
cu leonum esse Danielem pre dolore
dormiuit in cenatus. Danielis. xiiij.
¶ Compati debet homo omnib⁹ tri-
bulatis et consolari eos verbis et fa-
cti. Sicut ruben et iudas compatiē-
tes tribulato Joseph nitebantur li-
berare eum. Genesis. xxxviiij. Dū Je-
zabel persequeretur propheta s: pro-
pheta domini abdias compatiens
abscondit ab eis centum: vt habetur
iij. Regum. xviiij. Hester audita tribu-
latione populi sui compatiens eis
se morti exposuit: vt liberaret eos
quod et fecit. Hester septimo. Disci-
puli compatiens cananee tribula-
te pro filia: pro eius exauditione do-
minum rogauerūt. Matthei. xv. Et
vidit Iesus mariam flentem et pro-
pter mortem lazari tribulatam com-
patiēsis ei fleuit et lazaram a mortu-
is suscitauit. Joannis. xi. Pendens
christus in cruce habuit compassio-
nem de matre quam videbat in ani-
ma crucifigi. Joannis. xix. ¶ Com-
pati debet homo fatigatis et eos re-
focillare si potest. Ideo gedēō cōpa-
tiens socijs fatigatis postulauit pro
eis panes. Iudicum. viij. Dauid cō-
patiēsis lassis socijs non valentibus
ire ad bellum et remanentibus ad
sarcinas cōstituit q̄ equa esset pars
eorum sicuti bellatorum. i. Regum.
xxx. ¶ Compati debet homo mortu-
is et specialiter mortuis in malo sta-
tu anime vel mortuis cōtra iustitiaz

Ideo filij israel compatiēsis bēia-
min et filijs suis in eorū excidio ama-
re fleuerunt: licet ab eis fuerint gra-
uiter offensi. Iudicij. xxi. Doluit da-
uid de occisione absalon compatiēsis
et sciens esse damnatū. ij. Regum.
xviiij. Antiochus licet esset malus au-
diens Oniam iniuste esse occisum cō-
patiēsis fleuit. ij. Machabeorū. iij.
¶ Compati debet homo peccatori-
bus obstinatis et se iniuriatibus eis
benigne parcendo et supportando: si-
cut samuel lugebat Saul regē ei cō-
patiēsis quē sciebat a deo reprobatus
vt habetur. i. Regum. xv. Contra nolē-
tes delinquentibus compati et se in-
iuriantibus parcere proposuit chri-
stus parabolam de seruo nequā cui
dominus multa dimiserat et ipse noluit
dimittere pauca. Ideo dñs dedit
eum tormentis et sibi quod dimise-
rat repetiuit: vt habetur Matthei.
xviiij. ¶ Compatiendum est relictis
et viduis eas dulciter consolando.
Ideo helyas benigne accepit verba
vidue satis dura et ei compatiēsis fi-
lium suscitauit. iij. Regum. xviiij. Si-
militer compassus est helyseus vi-
due debitis obligate oleum augmē-
tando. iij. Regum. iij. Magnū do-
lorem habuit Onias sacerdos quā-
do vidit ab heliodoro templum spo-
liari in quo erant deposita viduarū.
ij. Macch. iij. Vidit Iesus flentē vi-
duam compatiēsis cōsolatus est eā
et eius mortuum filiū suscitauit. Lu-
ce septimo. Petrus videns flere vi-
duas pro morte thabite que alebat
eas eis compatiēsis suscitauit eam:
vt eis iterum alimenta preberet.
Actuū. ix. ¶ Compati debet homo
singulariter patrie et natis in ea: et
quando videt eam esse in periculo vel
in malo statu. Ideo Acemias audis-
ens malum statum hierusalem fle-
uit diebus multis et tandem cōsiliū

et auxiliū arripuit opportunū. **A**lec-
me. i. postea magnam compassionē
habuit hieremias de destructōe sue
ciuitatis plorans et ululans sup eaz.
Threnorum. i. Saluator vidēs ciui-
tatē hierusalem destruendam fleuit
compatiens super illam. **L**uce. xix.
Cōpati debet hō paupibus priua-
tis temporalibus bonis et eis in ne-
cessitatib⁹ subuenire. Ideo dicebat
Job. Auris audiēs beatificauit me
eo q̄ pauperes liberaſsem **J**ob. xxix.
Multū valet ad cōpatiendū paupe-
ribus: q̄ disceptatio futuri iudiciū so-
lum de operib⁹ misericordie fiet ex-
hibitis et nō exhibitis pauperibus et
egenis vt habet **M**at. xxv. Misert⁹
est dñs turbe que eum expectauerat
tribus diebus. Et ita pauperes erāt
q̄ non habebant quid manducarēt:
et eis compatiēs de quinque panibus
et duobus piscibus satiauit. **J**oan-
nis sexto. et **M**atthei decimo. Simi-
liter cum septem panibus satiauit
quasi quattuor milia hominū. **M**ar-
ci. viij. et **M**atthei. xv. **C**ōpati
debet homo infirmis et eos q̄tuz po-
test iuuare debet. Sic compassus est
samaritanus homini vulnerato alli-
gans eius vulnera et imponens iu-
mento. **L**uce. x. **P**etrus videns fle-
re viduas pro morte thabite que ale-
bat eas eis compassus est. **A**ctuum
ix. Quia diues epulo nō est compas-
sus **L**azaro vulnerato: Ideo sepult⁹
est in inferno. **L**uce decio sexto. Mul-
tum compassus est saluator surdo et
muto: quando ingemuit et sanauit
euz. **M**atthei. ix. et **M**arci. viij. Quo-
tiens christus ex compassione infir-
mos sanauit. quere de miraculis ca-
pit. lxxxiij. **M**atthei. xij. **C**ōpa-
ti debet homo peregrinis et eos va-
gos recipere: et hospitari et reficere
quando potest. Sic cōpassus ē abra-
haz angelis quos credebat homines

peregrinos. **G**enesis. xviij. **L**oth eti-
am compatiēs peregrinis angelos
quos credebat esse homines in hospi-
tium introduxit. **G**enesis. xix. **D**uo
discipuli euntes in emaus compati-
entes peregrino eum ad hospitium
coegerunt. **L**uce. xxiiij. **Q**uomodo
autem recipiendi sunt peregrini et cū
compassione caritative tractandi.
quere infra capi. de peregrinis. cap.
c. per totum.

Capit. trigésimūsecundū.

De consiliis bonis.

Consiliis acquiescendum est:

Angelorū viriliter erudientiū.

Coniunctorum humiliter admonē-
tium.

Peritorum salubriter instruentiū.

Sociorū fideliter cōsulentū.

Aduersorū vtiliter edocentiū.

Consiliis angelorū et san-
ctorum acquiescendū est
Ideo legitur q̄ āgeli de-
derunt consiliū loth et
uxori eius: q̄ quia vxor non tenuit
versa est in statuam salis. **G**ene. xix.
Loth etiam quia non statim ascēdit
in montē q̄ āgeli consuluerunt du-
plicem incestum commisit: quia euz
duabus filiabus suis peccauit. **G**ene.
xix. **C**ōsiliis bonis cōsanguis-
neorum non acquiescentes pereunt
vel male eis accidit. Sicut generi
Loth quia nō crediderunt **L**oth so-
cero suo cum sodomitis perierunt.
Gene. xix. Quia fratres ioseph ru-
bē non crediderunt eius consilio ve-
nit sup eos turbatio. **G**ene. xliij. **R**u-
ben consuluit fratribus q̄ redderēt
Joseph patri suo qui non acquies-
runt. **G**en. xxxvij. **F**ilij beniamin nō
crediderunt filiis israel cōsulentia-
bus post scelus cōmissum. ideo peri-
erunt: vt habetur **J**udic. xx. **B**onuz

consilium dedit pylato vxor sua: sed sed ipse non credidit et occidit christum. Matthei. xxvij. ¶ Consilium sapientum seruandum est. Ideo dicebat filio Thobias. Consilium semper a sapiente pquire: vt dicitur Thobie. iij. Qui non credit consilijs sapientum perit: sicut filij israel q̄ noluerunt credere Moyse sapienti: et experto dicenti non ascendatis. ideo victi fuerunt Numeri. xiiij. Roboam quia non tenuit consilium sapientum perdidit maiorem partem populi. iij. Reguz xij. Daniel sapientia dei plenus dabat bonum consilium Nabuchodonosor q̄ peccata sua clymosinis redimeret: sed ipse non credidit. Ideo in bestiam est mutatus. Danielis. iij. Joseph et azarias non crediderunt consilio sapientis iude. Ideo perdidit duo milia virorum. i. Machabeoz v. ¶ Consilijs amicorum et sociorum credendum est. Nam fidele consiliu dabat achior holoferni cuz quo erat in exercitu: sed quia non credidit occisus fuit. Judith. v. Sodolias q̄ non credidit consilijs Johanna vt sibi caueret mortem meruit Hieremie. xl. et xli. Judas cum paucis pugnaturus cum multis non credidit. ideo perdidit vitam. i. Machabeoz. ix. ¶ Consilium non solum amicorum: sed etiam inimicorum tenendum est si est vtile. Nam absalon non credidit achiofel. Ideo postea a Joab tribus lanceis est percussus. ij. Reguz. xvij. Consilium Abner spernens azahel: vt desisteret persequi eum: sed seipm despiciens lancea est transfossus. ij. Regu. ij. de hoc quere. xliij. capit.

Capit. trigessimū tertium.

De consilijs malis.

Consiliū malū procedit a feminis decipientibus.

A subditis contradicentibus.

A reprobis male loquentibus.
A callidis vana docētibus.
A cupidis lucra querētibus.

Consilium malarum mulierum detestandum est nec acquiescendum est eis. Nam Eva male consulu et persuasit viro vt ligni vetiti fructum manducaret: quod et fecit. Ideo amenissimum locum paradisi perdidit. Genf. iij. Domina cui seruebat ioseph male consulebat et suadebat ei: vt castitatem perderet. Gen. xxxix. Mulieres suis psuasionebus peruerterunt cor salomonis vt adoraret idola: vt habetur. iij. Regu xi. Athalia mater dchozie regis iuda ingressa via domus achab impulit eum: vt male ageret. ij. Paralip. xxij. Stultum consilium dedit Job eius vxor: sed ipse tanq̄ sapiens et sanctus non acquieuit ei. Job. ij. Aephadum consilium dedit Herodias filie dicēs. Nichil aliud petas: nisi caput iohannis. Matthei. xiiij. et Mar. vi. ¶ Consilium malum aliquādo dāt subditi principib⁹ et prelatis vt eos venire faciant in scandalum et in malum sic populus israel male consulu it Aaron: vt faceret eis vitulum aureum quem adorauerunt quib⁹ Aaron stulte credidit et scādalum incurrit. Exodi. xxxij. Artaxerxes persuasus a subditis emulis iudeorum prohibuit fieri opus templi. i. Esdre. iij. Filij Amon male suggererunt regi suo vt dehonestaret nuncios Dauid propter quod scandalum et odium fuit inter ipsos reges generatum. ij. Regum. x. ¶ Consilium malū dant peruersi homines et faciūt alios cadere in periculum et peccatum. Sicut Balaam consulu it Balach: q̄ filios israel faceret fornicari et iram dei incurere. Nume. xxiiij. Jonadab

iniquum cōsiliū dedit amon vt violaret thamar sororem suam. ij. Reg. xij. Amici Amon male consuluerūt vt pararet suspendium mardocheo in damnū suū. Hester. v. In dieb⁹ antiochi aliqui peruersi ex filiis israhel psuadebāt alios deserere dominū dicentes. Eamus ⁊ disponam⁹ testamentum cum gentib⁹ que circa nos sunt. i. Mach. i. Helymas magus puerse proconsuli consulebat vt non crederet verbis Pauli. Actū. xij. Cum esset Paulus ⁊ Barnabas in magno honore quidam peruersi suaserunt populis. vt lapidarent eos. Actū. xij. ¶ Cōsiliū malum aliquādo dant mūdani sapientes. quorū deus stultā fecit sapientiam. Sic nephandū consiliū dedit Achitofel absaloni et tamen erat consiliū eius illis diebus quasi consiliū dei ita sapientis q^o omnes excedebat p^oter deum. ij. Regum. xvij. Sapientes pharaonis dederunt consiliū insipiens: vt habetur Esaie. xxi. Rectores populi ⁊ sapientes consuluerūt sedechie q^o occideret hieremiā hieremie. xxxvij. Ad malam suggestionem satraparum statuit rex persarum decretum Danielis. vi. ¶ Consiliū malum dant cupidi et auari propter auaritiam. Sicut Menelaus iniquum consiliū dedit Andronico vt occideret oniam sacerdotes. vt ipse haberet sacerdotium. ij. Machabeo. iij. Ptholemeus corrupt⁹ pecunia consuluit andronico q^o menelaum absolueret. Et faceret oniam occidi: ⁊ iustos suos accusatores occideret. ij. Machabeorū. iij. Que stozes perduto questu. persuaserunt magistratibus et fecerunt paulum cedi virgis. Actū. xvi.

Capit. trigessimūquartum,
De cōsolationibus diuinis.

Consolatur dominus viriliter patientes.

Humiliter obsequentes.

Salubriter penitentes.

Fideliter cōfligētes.

Hostiliter subsidentes.

Utiliter incedētes.

Consolatur dominus obediētes mandatis eius. Ideo Abrahā postq^o exiit de terra sua ad mādatum dñi: dñs consolatus est eū diuersis apparitionibus Gene. xv. ⁊ xvij. Filiis israhel qui obediētes deo exierūt de egypto vt sacrificarēt in deserto: misit dñs consolationem: quādo pluit eis in deserto manna ⁊ carnes. Exodi. xvi. ¶ Consolat⁹ dñs tribulatos post tēpestatē tribulationis dās tranquillū cōsolationis. iuxta illud quod dicebat. psal. Scdm multitudinem dolorum meorū in corde meo consolationes tue letificauerūt animam meā. Ideo fugiēte Jacob a facie fratris sui deus est eum multipliciter consolat⁹ in somno Gen. xxvij. Moyse exulanti apparuit dominus in deserto cōsolans eum q^o non accidit ei in domo pharaonis: vt habet Exo. iij. Luctum iudeorum dñs conuertit in gaudium: qñ per hester fuerunt a tāto periculo liberati. Hester ix. Notabile est q^o filij israhel tpe tribulationis. scz captiuitatis babylo nice habuerūt plures prophetas q^o tpe salomonis in quo fuerunt in magna prosperitate. scz hieremiam in iudea hierie. i. Ezechielem ⁊ Danielē in Chaldea. Ezechielis. iij. ⁊ Daniele. iij. Paulus sentiebat multas consolationes diuinās in tribulationibus suis. vnde dicebat. Sicut abundant tribulationes christi in vobis ita per christum abundet consolatio nostra. ij. Corinth. i. Joannes exul ⁊ tribulatus in pathmos plures visio

nes et consolationes habuit q̄ in p̄speritate cum xp̄o habuerat. Apoc. per totum. ¶ Consolat̄ dñs penitentes in multis tribulationibus et necessitatibus et temptationibus que in penitentia accidunt. In cuius figura moyses qui ieiunauit in mōte. xl. diebus et xl. noctibus cibatus fuit diuina consolatione. Exodi. xxiiij. In huius etiam figura hēlyā in torrente coruis precepit: vt pasceret. ij. Regū. xxvij. Saluator etiā discipulos existentes in mari quod p̄niam signat cū haberent ventū scz tēptationes cōtrariū ingressus ad eos ip̄os est multipliciter cōsolatus. Matth. viij. Paulus etiam volēs cōfortare eos q̄ erāt secū in nauis: similiē cū venito cōtrario ait. Assistit mihi angel⁹ dñi dicēs. Ecce donauit et saluauit oēs q̄ nauigant tecū. Actu. xxvij. ¶ Cōsolat̄ de⁹ preliātes pro fide et iustitia adiuuans et p̄fortans eos in pugna. Sic cōfortatus est Josue dicēs. Nolite merere non dimittam te cōfortare et esto robust⁹ Josue primo. Machabeus et qui cum eo erant videntes sibi adiutoriū missum a domino et duce letati sunt et benedixerunt dom̄o et confortatis animis conualuerūt. ij. Machabeorum. xi. ¶ Consolatur deus obsessos corporaliter et specialiter ab hostibus et carceri m̄cipatos: sic cōsolatus est zechiam regē q̄ interfecit per angelū. clxxxv. milia viroꝝ de exercitu sēnacherib regis assyriorum obsidentū: et est liberatus. iij. Regū. ix. Filios israel obsessos ab holoferne in bethulia cōsolatus est in victoria eorum per manum femine iudith. Judicū. x. et xiiij. Petrum inclusum in carcere herodis cōsolatus est per angelum suum liberās eū. Act. xij. Paulū et sylamū positos i carcere dñs misso terremoto cōsolatus est frangens vincula

et liberans eos: vt habet̄ Actuū. xvi. Paulū solū positū in custodia claudij dñs p̄visionē suā cū mirabiliē p̄solatus est. Act. xxij. ¶ Consolat̄ dñs iustos vtilia opa facientes. Sic cōsolatus est Thobiā et sarrā liberādo a demonio q̄ viros ei⁹ occidebat: vt habetur Thobie. viij. Danielē iustū bis positum in lacu leonum dñs cōsolatus est p̄ angelū et abacuc. Dan. vi. et xiiij. Susannā q̄ adulterio volebat cōsentire morti damnata: dñs p̄ Danielē liberauit. Dan. xiiij. Impleuit dñs promissum cōsolatore in apostolis q̄ in penthecosten spiritū sanctū misit. Actu. ij. De ecclia dicit̄ q̄ edificabat̄ in timore dñi: et cōsolatione spūs sancti. Actuū. ix.

Capit. trigessimūquintum.

De cōpassione ad deū.

Contēplatione ad deum illustratur penitētes in religione.

Quiescentes ab occupatione.

Recedētes ab occupatione.

Præsidentes in prelacione.

Abstinētes in comestione.

Cōsistentes in oratione.

Patientes in tribulatione.

Contēplant̄ deū et illustratur viri religiosi q̄ relicta patria et parētib⁹ vadunt in terraz religionis sibi a deo mōstratā vt liberius cōtemplentur. In cui⁹ figura postq̄ egressus ē Abrahā de terra sua et de cognatiōe sua et venit in terrā quaz monstrauit ei dñs in feruore cōtemplans apparuit ei dñs. Gen. xv. hēlye fugienti a facie Jezabel. i. religioso a facie carnalitatis ostensum est: q̄ domin⁹ nō erat in spiritu grandi. i. superbie nec in commotiōe. s. auaritie nec in igne. i. luxurie: sed in sibilo auris. i. quiete cōtemplationis. iij. Regū. xix. Joāne sequestrato a consolatione muna
c. iij.

De cōpassione ad deū.

dana reuelata sunt celestia: vt habe-
tur Apoca. per totū. ¶ Contēplari
possunt deū viri mēte ⁊ corpore quie-
ti: nō discurrentes nec vagabundi: si-
cut esau vir vagus non habuit bñdi-
ctionē patris: sed Jacob domi rema-
nens benedictionem recepit ⁊ reue-
lationes plures habuit. Gen. xxvij.
Itē iacob requiescens sup lapidem
post solis occasum vidit scalam ⁊ an-
gelos descendentes et ascendentes.
Genes. xxxij. Sara cum ancillis su-
is ascendit in superius cubiculū: vt
oraret ⁊ cōtemplaretur. Thobie. iij.
Daniel ingressus est domum suam ⁊
de nocte reuelatum est ei mysterium
Danie. iij. Notabile ē q̄ maria que
quiete sedebat ad pedes dñi p̄ponit
marthe que ministrabat ei. Luce. x.
Cum Petrus oraret in superiori do-
mo reuelatum est ei gentiles nō abij-
ciendos. Actuum. x. ¶ Contempla-
ri volentes liberius necesse est esse so-
litarios ⁊ a turba remotos. Sicut
Isaac habitans in terra australi rea-
licta familia egressus est ad meditā-
dum in agrū. Gene. xxiiij. Post trāsi-
tum fluminis iacob solus remāsit et
contemplatus est angelum luctan-
tem secum. Gene. xxxij. Heliseus qñ
voluit orare pro filio sunamiti remā-
sit solus ⁊ clausit ostiū. iij. Reg. iij.
Dauid cōtemplaturus dicebat. Quis
dabit mihi pēnas sicut colūbe et vo-
labo ⁊ requiescam. Ecce alōgavi fu-
giens et māsi ī solitudine: ⁊ expecta-
bam cū qui saluū me fecit. ps. v. Di-
missa turba Iesus ascendit in mōtes
solus orare in quo dat exemplū fugi-
endi turbas. Matthei. xiiij. ¶ Con-
templantē deū p̄lati debite p̄latiōis
officium exercentes. In cuius figu-
ra moyses pascens oues casq̄ indu-
cens ad interiora deserti contempla-
tus est deum in flāma rubi ardentis:
sic p̄latus ducens populū ad asperā

Cap. XXXV.

penitentiā: deinde contemplatur vt
habetur Exodi. iij. Retrodixit moy-
si q̄ esset in populo in his q̄ ad deum
pertinent: id est doctrina cōtēplatio-
nis. Exodi. xvij. Prelato ascenden-
te in montē cōtemplationis reuelat
dñs q̄ debeat populo nūciare seruā-
da. Sicut reuelauit moyši quādo p̄-
cepta ⁊ cerimonias ei dedit in mon-
te. Exodi. xx. Loquitur domin⁹ pre-
latis in cōtemplatione: sicut loque-
batur moyši facie ad faciem vt ami-
cus amico. Exodi. xxxij. Zachari-
as ingressus templum et offerens sa-
crificium contemplatus est angelū
nunciantem. Luce. i. ¶ Cōtemplan-
tur deum non crapulosi ⁊ ebriosi: sed
ieiunantes ⁊ sobrii. Ideo moyses ste-
tit cum dño in monte cōtemplādo.
xl. diebus panē non manducās et a-
quam non bibens. Exo. xxiiij. Helise-
as ieiunans contemplatus est ange-
lum qui p̄auit eū ⁊ spiritali cibo qui
ambulauit in montem dei. iij. Regū.
xix. Sara vt vacaret liberi⁹ oratio-
ni ⁊ cōtemplationi tribus dieb⁹ ie-
iunauit non manducans neq̄ bibēs
Thobie. iij. Danieli ieiunanti et abs-
tinēti ostendit deus mirabiles visio-
nes in eius cōtemplatione. Danie-
lis. ij. Ad saluatorem nostrū post ie-
iunium accesserūt angeli ⁊ ministra-
bant ei. Matthei. iij. Saulus p̄stra-
tus et excecatus ieiunans per tridu-
um vidit mirabiles visiones: ⁊ tunc
raptus creditur esse in tertiū celum
et ibi audiuisse ⁊ vidisse secreta dei.
Actuū. ix. ¶ Contemplari debet ho-
mo deum orando: ⁊ deum in ecclesia
horis debitis collaudādo. In huius
figura Samuelē dormientē in tem-
plo: id est in oratione cōtemplantē
dominus vocauit. i. Regum. iij. Duz
cantarent psallentes ante Heliseū
facta est super eum man⁹ domini et
prophetauit. iij. Regū. iij. Dixit an

gelus Danieli oranti: egressus sum vt docerem te et intelligeres. Danielis. ix. Orantibus apostolis in die penthecostes descendit spiritus sanctus et illustravit eos Actuum. ij. Contemplantem deum tribulati pro liberatione tribulationum: et sic contemplantur Judith quando videns tribulationem civitatis sue ingressa oratorum et in cinerem se prosternens oravit. Judith. viij. Hester videns suum populum in tanta tribulatione et periculo positum: vt parum abfuerit quin totus perierit depositis vestibus regis induit se sacco et ferventer orans et contemplans oravit pro liberatione populi. Hester. iij. Ezechiele stante in medio captivorum facta est super eum manus domini Ezechielis. i.

Capit. trigessimus sextus.

- De correctione fraterna.
- Corrigendi sunt fratres et proximi:
- Ex intentione miserendi.
- Cum discretione arguendi.
- Sine mente resistendi.
- Sub affectione diligendi.
- Cominatione puniendi.
- Executione puniendi.
- In contemplatione dirigendi.

Correctio fraterna est opus misericordie et pietatis spiritualis: et est opus magis meritorium quam misericordia corporalis: quia corporalis lucratur vitam corporalem spiritualis vero vitam anime. Unde abraham postquam iuravit abymelech facere secum misericordiam statim increpavit eum. Genesim. xxi. Magnam misericordiam fecerunt ruben et iudas arguentes fratres suos volentes inficere ioseph: quia fratres retraxerunt a fratricidio: et ioseph servaverunt vitam

Ben. xxxvij. Fines et socii misericorditer egerunt: quia arguerunt fratres suos quod edificaverunt altare in scandalum filiorum israel: et eos conversos misericorditer susceperunt satisfactionem acceptantes. Josue. xxij. Miam duplicem fecit ionathas quam patrem reprehendendo temperavit: et David protulit liberavit. i. Reg. xix. Perfectam regulam dedit dominus Petro dicens. Si peccaverit in te frater tuus etc. Et si audierit te lucratus es fratri tuo. Matthei. xvij. Correctio fraterna debet fieri benigne: discrete et charitative et talis correctio deducit homines errantes ad vitam veritatis et pacis: et sic benigne et discrete contempserunt abraham iurgium inter pastores loth et pastores suos. Gene. xij. Non cum furore arguit nathan David de adulterio et homicidio dicens pessime fecisti: sed cum discretione assumpta similitudine illaqueavit eum verbis oris eius et convertit. ij. Regum. xij. Similiter unus de filiis prophetarum reprehensusus regem israel discrete similitudinem proposuit et regem convertit. ij. Reg. xij. Benigne reprehendit Judith civem suum et fecit eos ab intento proposito removeri. Judi. vij. Quia petrus discrete arguit quosdam irridentes apostolos. Non convertite eos. Actuum. ij. et. iij. Post sanationem claudi ostendit petrus quibusdam coram culpa benigne aliquantulum excusans et dulcia verba dicens. Itaque conversi sunt quinque milia hominum Actuum. iij. Paulus benigne et discrete arguit romanos conversos ad fidem. Ad Romanos tertio. Ob quam causam discrete arguit iohannes apostolus ecclesiasticos qui reprehendendo eos de malis que faciebant semper memorabatur bona que faciebant ut non desperarent: sed magis confortarentur. Apocalipsis. ij. et. iij. Correctio et reprehensio non pro-

dest obstinati, immo deteriores fuit. Ideo dimittendi sunt et habendi tanquam heretici et publicani, ut dicit os veritatis. Macha. viij. Satis benigne et dulciter increpabat Ioth Sodomitas, sed obstinati non audierunt. Gen. xix. Hebræus vir cum reprehenderet a moysse in iniuriosa verba obstinatus prouipit Exodi. ij. Filij israel reprehenderunt filios beniamin de scelere uxoris leuite et voluerunt punire malos, sed ipsi obstinati non consenserunt id perierunt Judicium. xx. Abner reprehendebat asahel de persecutiōe ei, sed ipse contempsit ideo perijt. ij. Regum. ij. Pulchre arguebat et conuincibat cecus phariseos illuminatus a domino, sed ipsi obstinati eiecerunt eum extra templum Joan. ix. Corrigentes et arguentes bonos diligantur et honorantur et correpti meliores efficiuntur. Ideo moyses reprehensus a Petro quod stulto labore consummaretur quis homo esset gentilis verba non despexit, sed omnia implens cum dilexit et honorauit. Exodi. xvij. Daniel discrete arguit regem balthasar exemplo patris sui. Rex vero patienter verba audiuit, et ipse dilexit et magnifice honorauit Danie. v. Corrigendi sunt duri cum zelo et feruore, et dure et acriter increpandi. Ideo Helias cum magno zelo arguebat populum durum dicens. Si deus est dominus sequimini eum. Si autem baal sequimini illum. ij. Regum. xvij. Grandi feruore et zelo reprehendebat Helysseus regem israel circumstante exercitu dicens. Quia uiuit dominus in cuius conspectu sto quod si non vultum Josaphat regis iude erubescerem non attendissem te nec respexissem. iij. Regum. iij. Ioannes baptista cum magno feruore dicebat phariseis Progenies viperarum Matthei. iij. Luce. iij. Multa audacia et zelo arguebat he-

rodem dicens. Non licet tibi habere uxorem fratris tui. Matthei. xiiij. Marci sexto. Anus de latronibus quod pendebat in cruce cum magno zelo alterum reprehendebat Luce. xxiij. Stephanus in consilio iudeorum feruenter et audacter increpauit eos. Actuum. viij. Corrigere debet prelati subditos suos et eos de quolibet vitio singulariter arguere quia vita subditorum debet stare sub manibus prelatorum. Debent enim eos reprehendere, sic sacerdotes restiterunt Ozie volenti offerre incensum quod non erat sui officij dicentes non est tui officij adolere incensum. tertij Paralipso vigesimo sexto Item debet eos reprehendere si non seruant iura et statuta ecclesie, sicut reprehendit Esdras filios transmigrationis quod duxerunt contra legem filias alienigenarum. i. Esdre. ix. et. x. Item debent reprehendere oppressores minorum et pauperum, sic Heemias increpauit optimates propter grauamina que a diuitibus imponebantur pauperibus Heemie quinto. Item debet eos reprehendere de violatione festorum Sic arguebat Heemias portatē onera sabbato dicens. Que est hec res mala quam vos facitis et prophanatis diem sabbati, ut habetur Heemie tredecimo. Item debet eos reprehendere dure de mendacio sicut Petrus ananiam et zaphiram. Actuum quinto. Debent increpare subditos de malo exemplo per quod alij retrahuntur de bono, sicut paulus elymam magum dure reprehendit qui nitebatur auertere proconsulem Actuum. xiiij. Reprehendere etiam debent symoniacos, sicut Petrus symonem magum volentē emere spiritum sanctum Actuum. viij. Item de peccato carnis, sicut apostolus reprehendit corinthios de for-

nicatione .i. Corinthiorum quinto
 Reprehendere etiam debent litigā-
 tes. Sic paulus eosdē corinthios q̄
 de secularibus negocijs litigabant.
 i. Corinthiorum. vi. Item de irreue-
 rentia circa sacramenta. Sicut pau-
 lus eosdem de irreuerentia eucharis-
 tie .i. Corinthiorum. xi. Magis de-
 bent eos arguere de errore circa re-
 surrectionem. i. Corinthiorum. xv.
 Multum debent increpari subditi si
 non reuerenter honorāt prelatos su-
 os vt decet. Sic apostolus reprehen-
 debat eosdē q̄ a falsis apostolis gra-
 uia sustinebāt et ipsum non honora-
 bant. ij. Corinthiorum. viij. ¶ Argu-
 endi sunt subditi qui post ingressum
 religionis vel vite spiritualis volūt
 etiam aliqua tenere de vita seculari
 Sic Paulus arguit Salathas qui
 post receptionem euangelij volebāt
 tenere obseruantias legis. Ad Sa-
 lathas. iij. Item debent prelati corri-
 gere subditos otiosos et pigros. si-
 cut Paulus correxit Thessaloniceñ.
 ociosos. ij. Ad thessalōñ. vltio. Corri-
 gendi sunt ebriosi et crapulosi non in
 ipsa crapula et ebrietate. quia tunc
 non habent intellectum et spiritus cla-
 ros. sed obfuscatos. Sed cum vinuz
 vel crapulam digesserunt. In cuius
 figura habemus sapientiam abyga-
 il que volens reprehēdere nabal su-
 per duricia quam ostendit nunci-
 is dauid. noluit tunc dicere illi post
 prandium statim: sed expectauit tē-
 pus opportunum quousq̄ vinuz bi-
 bitum digessisset vt habetur .i. Reg.
 xxv.

Cap. trigesimalū septimum.

De curiositate humana.

Curiositatē sapiētes diligunt p suc-
 cessionem sapientie.

Cupiūt accessionē euidentie.

Appetunt ostensionem eminentie.

Exigūt monitionem penitentie.

Curiosi desiderāt semp no-
 ua scire et ipa scientia ap-
 parere. Ideo prima muli-
 er que desiderauit bonuz
 scire sicut deus vocem sapientis au-
 diens pomum aspexit et diuinū pre-
 ceptum contempsit Genesis. iij. Dis-
 cipulorum curiositatem scire volen-
 tium tempus secundi aduentus rep̄-
 hendens dominus dixit. Non est ve-
 strum nosse tempora vel momenta.
 Actuum. i. Athenieñ. qui erāt curio-
 si non vacabant nisi audire vel dice-
 re aliquid nouuz vt semper noua sci-
 rent. Actuum. xvij. ¶ Curiosi volūt
 videre semper magna et noua et alia
 quando in eorum periculum. Mam-
 dyna egressa curiose videre mulie-
 res regionis capta et corrupta est a
 sicheem. Nota illud de mulieribus.
 Genesis. xxxiiij. Iudei videntes mi-
 racula dei fieri manifesta adhuc si-
 gna querebant Luc. xi. Herodes cu-
 riose desiderabat videre xpm: vt vi-
 deret ab eo signa fieri Luce. xxij.
 ¶ Curiosi cupiunt apparere poten-
 tes et magni quod est contra māda-
 tum dei. Ideo precepit dominus po-
 pulo ne in montem ascenderēt. id est
 alta nō saperēt et terminos nō trās-
 rent. Exo. xiiij. Mandauit dominus
 nullam curiositatem intrare sacrifi-
 cium. nisi prius omnia inuoluerētur
 Numeri. iij. Ozias rex iuda voluit
 adolere incēsum vt videretur posse
 fungi officio sacerdot. iij. Paralip.
 xxvi. A curiositate processisse videt̄
 q̄ Symeon magus voluit baptiza-
 ri. quia videbat signa que faciebat
 philippus et ea ad ostētationē facere
 cupiebat. Act. viij. ¶ Curiosi debent
 ammoneri et p̄dicari a prudētibus et
 bonis viris. q̄ frequēter quertūt. et cu-
 riositatē relinquunt. Ideo predican-
 te apostolo in Epheso multi qui fue-
 rūt curiosi sectari libros cōbusserūt

De deci. & pri. Ca. XXXVIII. De derisio. Ca. XXXIX.

eos corā oībus discipulis. Act. xix.
Reprehēdebat ap̄ls quosdā thessa-
lonicenses curiosos curiose & inque-
te ambulantes & nihil operantes. ij.
Thessaloni. iij. Adolescentiores vi-
duas monet ap̄ls esse vitandas que
sunt frequenter vage & curiose ocio-
se & verbose. i. ad Thimo. iij.

Capit. trigessimū octauum.

De decimis & primitiis.
Decime cōsiderant̄ q̄tū ad qualita-
tem offerentiū & eorū modū.
Ad dignitatē exigentiū & eorum mo-
dum.

Decime considerande q̄tū
ad cas dantes & q̄tum ad
clericos recipiētes. Deci-
mas debet dare quilibet
quātumcūq; magnus & potens libē-
ter & de melioribus reb̄. sic fecit mel-
chisedech q̄ dedit abrahe decimas de
omnibus que habebat. quia melchi-
sedech fuit rex salem Gen. xiiij. Dat
homo decimas. quia deus euz custo-
dit pascit & vestit & dirigit. sicut peti-
uit Jacob Gen. xxviiij. Lito debēt de-
cime dari. sicut p̄cepit domin⁹ dicēs
Decimas & primitias non tardabis
Exodi. xxij. De melioribus et pul-
chrioribus & pinguioribus debēt de-
cime & primitie dari Num. xvij. F
fidelibus debent decime ad templuz
presentari etiā si sacerdotes non pe-
tant Deutro. xvij. **Decimas reci-
pientes sunt clerici qui nō debēt sup-
flua petere. sed deo vacare et de deci-
mis & primitiis debent esse contenti
Numeri. xvij. **Der sacerdotes reci-
pientes decimas debēt cōmunicari
decime & primitie: & alij reddit⁹ eccle-
siarū pauperibus pupillis & viduis
Deut. xiiij. Sacerdotes q̄ recipiunt
decimas debent vacari spiritualib⁹
et diuinis. nō temporalibus. ij. Pa-
ralip. xxxi.****

Capit. trigessimū nonum.

De derisione & cōuicijs.
Deridētur a derisoribus:
Moderatores malaz affectionum.
Operatores rectarū operationū.
Toleratores tribulationū.
Predicatores sanctaz actionum.

Derisores suis derisionis
bus accedūt pacificos.
aliquñ nocēdo q̄ pri⁹ non
habebant intentionem
nocendi. Sicut viri so-
chot deridentes Sedconez ipsis sic
nunciantibus eum induxerūt ad no-
cendum eis. qui pri⁹ nocere nolebat
Judicū. viij. Abal incitauit dauid
cōtra se et socios suos qui prius fue-
rant sibi pacifici propter derisiones
et conuitia dicta nuncijs eorum. ni-
si per abigail fuisset retentus. i. Re-
gum. xxv. Instruēdi sunt pueri a pa-
rentibus ne derideant senes: qz pue-
ri qui deridebant heliscum dicentes
Ascende calue: ascende calue pmissi
sunt deuorari ab vrsis. qui alias com-
passus puerū mortuuz suscitauit. vt
euidētissime habetur. iij. Regū. ij.
**Derident mali et peccatores bo-
nos iuste operantes siue iuste opera-
ri volentes. Sicut michol videns lu-
dentem dauid ante archam domini
derisit eum dicens. Q̄ gloriosus rex
est factus. ij. Reg. vi. & i. Paralipo.
xiiij. & xxx. Sanaballath & Thobias
deridebāt edificātes muros hierusa-
lem id est mali deridēt bonos qui in
bonis operibus tanq̄ viuis lapidi-
bus edificant fideles eccleie Heemi.
iij. Micanor vidēs holocausta offer-
ri deridebat offerētes. i. Macha. vij.
**Derident positi in psperitate tri-
bulatos positos i aduersitate. quod
maximū malū est. Sic excecato tho-
bie vxor parentes & cognati deride-
bant eum dicentes. Ubi est spes tua****

pro qua elemosynas faciebas: Thob. ij. Similiter legit de Job cui dixit vxor eius. Adhuc permanes in simplicitate tua. iob. ij. Saluator noster tpe sue sanctissime passiois multas derisiones ⁊ illusiones recepit. vt daret exemplū tribulatis nō curā di de derisionibus mundanorū. vt dicitur Matthei. xxij. ⁊. xxij. ¶ Deridē hodie predicatorēs ⁊ plati missi ad predicādū. quia veritate dicūt ⁊ predicant. In cuius figura filij israhel deriserunt cursores quos miserat Ezech. ij. ¶ Parali. xxx. Sic etiā deridebat popul⁹ pphetas missos a deo q̄ eis veritatē annunciabant. ij. ¶ Pa. xxxvi. Iudci deridebant aplos pdicantes ⁊ loquētes varijs linguis. dicentes eos plenos musto quos spiritus sanctus repleuerat Actū. ij. Cū audissēt atheniē. r̄surrectionē mortuorum quā Paulus predicabat iridebant cū Act. xvij.

Ca. quadragesimū.

¶ De detractioe et susurratioe. Detractores habēt sanctitatis malignationē.

Felicitatis indignationē.

Seueritatis punitioē.

Iniquitatis occasionē.

Sublimitatis elationem.

Et bonitatis peruersioē.

Detrahunt viri pessimi viris bonis solum ex malicia multa: falsa plura imponētes. Sicut domina cui seruiebat ioseph inique detraxit ei apud virum suum imponens ei q̄ eaz voluisset opprimere Gen. xxxix. Similiter pharao detraxit moysi dicens cui dubium est q̄ pessime cogitetis. Exodi. x. Peiores sunt tales q̄ balaa n̄ voluit detrahēre ⁊ male dicere pplo dei Num. xxij. Ancilla

pessima detraxit ⁊ maledixit sare imponēs ei infectionē viroz Thob. iij. Senes illi pessimi susannā turpiē infamauerūt magnā falsitatē sponētes ei Daniel. xij. Symon male loq̄bať de onia puifore ciuitatis ⁊ defensore gēt. ij. Mach. iij. Falsi testes detraxerūt stephano dicētes. Hō iste non cessat loq̄ Act. vij. ¶ Detractio vitiū est inuidoz q̄ inuidētes felicitati alioz infamāt eos vt deprimāt. Sic pncipes detraxerūt dauid apō achiz vt amouerēt euz. i. Reg. xxix. Emuli edificantiū scripserunt artaxersi detrahētes ei vt opus faceret infmitti. i. Esdre. iij. ¶ Principes ppli detraxerūt hieremie apud Sedechiā regez inuidētes ei hieremie. xxxvij. Viri chaldei inuidia moti accusauerūt iudeos detrahētes eis corā rege. Daniele. ij. Satrape Darij inuidētes felicitati Daniel detraxerūt ei coram dario Dan. vi. ¶ Pharisei inuidentes xp̄o multotiēs detraxerūt ei. qz cum publicanis quersabať Mat. ix. Luc. v. ¶ Paulo pluries ex inuidia detractum est Act. xvij. Apud ephesum. Act. xix. a quibusdā iudeis in tōplo Act. xxi. A tertullo corā felice p̄side Act. xxiij. Athenis a phariseis Act. xvij. ¶ Detractores graui p̄niunt a deo in p̄nti ⁊ i futuro. Inā maria locuta ē detrahēdo moysi modica occasioe assumpta. s̄ cito secuta ē lepre pena Num. xij. Filij israhel detraxerūt t̄re p̄missiois i malū suū. qz null⁹ eoz intrauit eā. sed occisi sunt ab hostib⁹ ⁊ bestijs in deserto Num. xij. ⁊. xiiij. Etiā ppter detractioē chore ⁊ cōplicū ei⁹ mlti fuerūt occisi Num. xvi. ¶ Detractio ⁊ accusatio causa ē homicidiorū ⁊ multorū malorū. Inā occasioe doech idunei referētis sauli q̄ abimelech confortauerat Dauid occidit Saul. lxxxv. viros indutos ephod et mulieres et paruulos

i. Regum. xx. Principes filiorum a-
mon detrahentes nuncijs dauid pre-
currerunt prauam intentionem eius et
fuerunt causa belli guerre debellatio-
nis et homicidiorum multorum. ij. Re-
gum. x. Symon prepositus templi su-
is malis relationibus faciebat tem-
plum dei despoliari. ij. Machabeo.
iij. Mala verba et detractoria questu-
ariorum fecerunt paulum capi et ver-
berari. Actu. xvi. ¶ Detractio a su-
perbia procedit et ambitione: volentes
enim exaltari et alios deprimere de-
trahunt eis. Sic absalon ambiens re-
gnum patris detrahebat ei dicens.
Non est qui audiat te constitutus a re-
ge. ij. Regum. xv. Amon superbus quia
non adorabatur a Mardocheo detra-
xit omnibus iudeis coram rege. He-
ster. iij. Alchimus qui volebat fieri
summus sacerdos detrahebat iude
coram demetrio. i. Machabeorum.
vij. Detractores non debent audiri
nec verbis eorum est adhibenda fides.
Nam sicut seruus Misiboseth nequi-
ter detraxit domino suo coram Da-
uid. Et Dauid cito fide adhibuit ver-
bis eius. Et ideo peruersum dedit iu-
dicium. ij. Regum. xvi. Sapiens fuit
Alexander rex: qui viros pestilentes
qui venerunt aduersus Jonatham de-
trahentes ei et interpellantes regem
aduersus eum ipse eos nullatenus au-
dire voluit. i. Machabeorum. decimo.
¶ Detractores peruertunt semper
bona in mala: vel mala intentione fa-
cta. Nam si ieiunas dicit te hypo-
critam: si comedis voracem: si quies-
cis pigrum: si vidis inquietum: si ta-
ces stultum: si loqueris presumptuo-
sum: si tua pauperibus das vel ero-
gas dicit te fore vanum et gloriosum
si non erogas auarum: si sapiens es
superbus: si religiosus dicit te hypo-
cricum: si bone conuersationis disso-
lutus es: si aliorum gratiam habes

adulatores: si aliorum gratiam non
habes maledictus es: si maturitatem
melancolicus es. Unde dicit Criso-
stomus. Sunt quidam peruersi ho-
mines similes phariseis qui de om-
ni re quod vident malum iudicant et
in peius interpretantur. Ideo de Jo-
anne baptista multum ieiunante di-
cebant quidam detractores demoni-
um habet. De Jesu autem comedente
dicebant. Ecce homo vorax et po-
tator vini. Matthei. xi. Quis miracu-
lo de ceconato detraxerunt pharisei
dicentes. Nos scimus quia hic ho-
mo peccator est et maledixerunt il-
luminato. Ioan. nono. Eiecto demo-
nio et loquente muto quidam detra-
hentes christo miraculum peruertere
runt dicentes. In beelzebub principe
demoniorum eicit de. Luce. xi. Mat-
thei. xij.

Ca. quadragesimum primum.

De discordia et lite.

Discordia oritur ex inuidia frat-
nitatis.

Ex adiacentia cupiditatis.

Ex eminentia sublimitatis.

Ex fraudulentia carnalitatis.

Ex complacentia cupiditatis.

Ex assistentia fidelitatis.

Corrigitur ex prudentia prelati.

Discordia multotiens ori-
tur ex inuidia fratrum ut
patet in prima discordia
fratrum: videlicet inter
Cain et abel quam mouit inuidia Ca-
in: quia munera abel deo placebant.
Gen. iij. Occiso a dauid philisteo et
auditis cantibus saul percussit mille. et
dauid decez milia inuidia motus: quia
minus dederat sibi persecutus est dauid
i. Regum. xvij. In turba erat discorsio
de iesu. Nam dicentibus quibusdam:
quia bonus est: quidam moti inuidia
dicebant: quia malus est et seducit tur-

bam Joan. vii. Aliquando ex inuidia
 discordant religiosi sicut baptisato
 cornelio a petro disceptabant aduer-
 sus illum qui erant ex circumcisione
 fideles inuidentes ei quia gentilis fue-
 rat Act. xi. ¶ Discordie fiunt aliquando
 ex auaritia propter temporalē substā-
 tiā. Nam propter multā substantiā quā
 habebat abraā et loth facta est discor-
 dia et rixā inter utroque pastores Ge-
 nes. xiiij. Quia iacob decepit Esau in
 hereditate et bñdictione paterna fa-
 cta est discordia inter eos Gen. xxvij.
 Locupletato Isaac pastores eius et
 pastores vicinorū iurgia inceperunt
 Gen. xxvi. Et propter auariciā et tena-
 citatē nabal facta est discordia eius
 ad dauid sed per aby gail prudentis-
 simam largitatē fuit sapienter seda-
 ta. ut dicitur. i. Reg. xxv. ¶ Discordie
 oriuntur multotiens ex superbia et
 ambitione dñi. Nam quia reges so-
 domorū defecerūt a seruitute godor
 laomorū factū ē bellū a quattuor re-
 gibus cōtra eos Gene. xiiij. Ex timo-
 re perdendi dñum pugnavit Ama-
 lech contra israel post transitū in aris
 Exodi. xvij. Inter abymelech et vi-
 ros sicheem qui male fecerūt eū prin-
 cipem facta est magna discordia. Ju-
 dicum. ix. Minis perniciofa discor-
 dia facta est inter absalon et dauid.
 ij. Regum. xv. Et propter superbiā et
 duram responsionem quam roboam
 fecit populo diuisum est regnum. iij.
 Regum. xij. Contentio inter disci-
 pulos facta: quis eorum esset maior
 ex superbia videbatur accepisse ori-
 ginem que per humilitatem sedata
 fuit Lu. xxiij. ¶ Discordie fiūt frequen-
 ter propter mulieres. siue propter luxu-
 riam. Nam filij sodomite vallauerunt
 domum loth in qua erant angeli in
 humana specie ut libidini vacarent
 Genesis. xix. Occasione dyne quam
 sicheem oppressit facta est discordia:

et secuta sunt homicidia Gen. xxiiij.
 Propter uxorem leuite pessime ab-
 usā facta est discordia tanta: ut exin-
 de bellaretur et ex vna parte tantum
 MM. cccc. hominū morerent. Ju-
 dicum. xx. Quia thamar violata ab
 amon fratre eius facta est discordia
 inter fratres. ex quā frat̄ iussit interfici
 fratrem. ij. Reg. xij. et xiiij. Propter ux-
 orem sansonis alteri traditam dissen-
 sio facta est cū philisteis Judicū. xv.
 ¶ Discordie oriuntur aliquando ex vicio
 gula. Sicut accidit de filiis isrl̄ qui iur-
 gati sunt contra moysen ductorē eorū
 propter defectū cibi et propter potū Exo.
 xvi. et xvij. Attediati filij is. manari-
 rati contra moysen petebant car-
 nes Num. xxi. ¶ Discordia et dissē-
 sio in disputatione pro inueniēda ve-
 ritate vel defendēda fide et faciendis
 bonis bona est et sustinenda. Iō barna-
 naba et paulo p̄dicantib⁹ iconijs diui-
 sa est ciuitas. et quidā erāt cū iudeis
 quidā vero bonos apostolos defen-
 debant Actu. xiiij. Et pro paulū iusti-
 tia et per barnabā m̄ia monstrare-
 tur facta est dissensio inter eos pro-
 pter ioannē Act. xv. Cum exclama-
 set Paulus in cōcilio de resurrectione
 mortuorū facta est disceptatio in-
 ter phariseos et saduceos Actu. xx.
 ¶ Discordes rixantes debent prela-
 ti et maiores corrigere et ad pacem et
 concordiam exemplis et rationib⁹
 prouocare. sicut moyses corripuit ri-
 xantes hebreos adinuicem. Exo. ij.
 Mulieres rixantes propter infantē
 viuū salomon cum vera iustitia pru-
 denter quietauit. iij. Regū. iij. Con-
 tentionem discipulorū quis esset ma-
 ior christus sedauit de sua dās exem-
 plum humilitate Luce. xxiij. Litigā-
 tib⁹ iudeis quō xp̄s possit eis dare
 carnē suam ad manducādū saluator
 multis exhortationibus eos quietauit
 Joan. vi.

De duri. & obsti. Ca. XLII. De ecclesia vltē. Ca. XLIII.

Lapi. quadragesimūsecū.

De duritia & obstinatione.

Duri & obstinati verbis vtilib⁹ non molliuntur.

Signis sublimib⁹ nō corriguntur.

Auditis correctionibus peiores efficiuntur.

Duri & obstinati in malo p verba & predicationes nō emolliuntur sicut duri lapides super quos si cadat aqua non mollescunt interius. Sic hely verbo filios corripuit sed nō p̄fuit. vt habetur. i. Regum. ij. Samuellsatis dixit populo graues cōditiones regis et voluntatem dei sed non potuit immutare animum eorum. i. Regum. viij. Nec per verba ionathe admonentis nec p̄ beneficia Dauid cor durum saulis potuit immutari: vt habet. i. Regum. xvij. Abal fuit ita durus q̄ ad dulcia verba nunciōrū dauid flecti nō potuit. i. Regū xxv. M̄ta verba dixit abner ad aza hel vt nō persequeretur eum. sed ip̄e non assensit et occisus crudeliter fuit. ij. Regum. ij. M̄ncij ezechielis instruebant & predicabant viros iuda. sed ip̄i indurati subsannabāt eos. ij. Paralipo. xxx. **D**uri & obstinati quantūcūq; viderint signa & mirabilia fieri propter hoc nō mollicāt mentes suas. Sic induratū fuit cor pharaonis q̄ ad nulla signa q̄ moyses de mādato domni faciebat emollicebat ad credendū dño. Exodi. v. vi. vij. viij. & ix. Iudei q̄ apprehenderūt Jesum fuerunt durissimi & obstinati q̄ neq; per signa prostrationis eorū neq; per signum sanationis auriculæ mollii sunt erga eum. Luce. xxij. Ioan. xvij. **D**uri & obstinati nō solum nō acquiescūt sed etiam si reprehenduntur peiores fiunt. M̄a durior fuit cayn post ammonitionē domini

& fratrem occidit. Genes. iij. **O**bstinati iudei zacharia increpāte & ammonente eū crudeliter occiderūt. ij. Paral. xxij. Stephanum increpātem iudeos de eorū duricia ip̄i nequiter lapidauerūt Actū. vij.

Ca. quadragesimūtertū.

De ecclesia vel templo.

Ecclesia materialis est:

Sine pigritia edificanda.

Sūma letitia dño dicanda.

Abi flagitia nō sunt perpetrāda.

Ibi spurcitia est emendanda.

Est ad officiū sic visitanda.

Abi plebis vicia sunt predicāda.

Ecclēsia cuz sollicitudine & feruore debet a fidelib⁹ edificari. Ideo feruentior fuit Salomon in edificatiōe templi domini q̄ sue domus: quia templū prius incepit et prius perfecit quia templum in septem annis. domum vero in duodecim. ij. Regum septimo. Magnam curam habuit dominus de edificatiōe ecclesie quando precepit. Lyro q̄ edificaret sibi domum in hierusalem: quod prius predixerat per Esaiam. Esaiē ij. & i. Esdre. i. Iudei prius edificauerunt templum q̄ muros ciuitatis: licet haberēt inimicos prope. i. Esdre ij. Ecclesia edificata debet sollemniter et cum gaudio consecrari in toto vel in parte: scilicet in altari. Ideo magnā sollemnitatem fecit salomon in dedicatione templi. ij. Regū. viij. **O**btēta victoria de inimicis machabei dixerunt. Ecce contriti sunt inimici nostri qui contaminarunt templum ascendamus. nunc mundare & inuocare sancta id est dedicare ecclesiam nec de suis domib⁹ fecerūt mētionē primi Machabeorū. ij. Mulum debet homo timere violationē dedicationis tēpli. Nam iudei pres

liaturi cum nicanoze plus timebant de violatione templi q̄ de suis p̄p̄is uxouibus ⁊ filijs sc̄di Macha. xv. ¶ Ecclesia dedicata debet esse libera ⁊ gaudere puilegio libertatis: vt fugientes ad eam saluentur. nec ibi aliquis occidatur. Ideo p̄cepit Joias pontifex vt athalia educeret extra templū ⁊ nō occideretur. Nec ip̄i aliquid fieret in templo. vt habetur. iij. Regum. xi. Rex demetri⁹ statuit q̄ quicumq̄ fugeret ad templū in omni maleficio esset liber. i. Machabeou⁹ decimo. Quis iudei graui odio persequerentur. Paulū tamen propter reuerentiam ⁊ libertatem templi noluerunt eum occidere in templo Actuum. xxi. ¶ Ecclesiā debet homo intrare mūdis a peccato. In cuius figura dixit dñs Moysi Facies labrum eneam ad lauandū ⁊ missa aqua lauabant Aaron et filij eius manus suas et pedes cum ingressuri sunt tabernaculū. Per manus operationes: per pedes affectiones. Exodi. xxx. Nō licebat nisi paucis ⁊ mūdis intrare templum ⁊ tangere vasa eius Numeri. iij. Quoniam sepe mundauit domin⁹ templū eijciens vendentes ⁊ ementes ⁊ mēsas et oues et boues et columbas q̄ templum reddebant immundum. Matth. xxi. Luce. xix. ¶ Ecclesiam debet homo intrare ⁊ sepe visitare: ⁊ specialiter clerici ad horas canonicas reddendas et orationes offerendas. Ideo commendatur Thobias q̄ frequenter iuit ad templum orās deum nobis in exemplum. Thobie primo. Instruēdi sunt pueri vt ecclesiam visitent exemplo ch̄isti qui. xl. die a natiuitate voluit ad templum deferri et duodēnis in templo in medio doctorū fuit a matre repertus. Luce. ij. Petrus et Joannes ascenderūt in templum ad horam oratio-

nis nonam: et tunc sanatus est claudus quem petrus sanauit Actuum iij. Eunuchus cādacis regine ethiopiū commendatur qui de ethiopia veniebat in hierusalem ad visitandū templum ⁊ sedens in curru legebat Esaiam p̄phetā. q̄ est cōtra illos q̄ ad sacra loca euntes et redeūtes nō referunt documenta sed vana Actuum. viij. ¶ Ecclesiā debet homo visitare frequenter: ⁊ predicationes ⁊ documenta audire que debent prelati ⁊ religiosi facere detestando vicia et laudando virtutes. Exemplo ch̄isti qui pluries predicauit ⁊ docuit in templo. vt habetur Matthei. xxi. Luce. ix. ⁊ Johannis. vi. Angelus aperto carcere in quo erant apostoli vinciti. dixit eis. Ite loquimini. vt habetur. Actuum. v.

Ca. quadragesimū quartū

¶ De electione prelatorū.

Electionē semper oratio debet precedere.

Designatio solet incedere.

Iustificatio debet accedere.

Sed malignatio solet intendere.

lectionē debet p̄cedere deuota oratio ad deū. vt deus eligentiū corda illuminet ad veracif eligendū. Sic nos instruit Moyses q̄ morturus añ electionē alteri⁹ p̄lati orauit dicēs. P̄uideas de homie q̄ sit sup multitudinē. vt habet Numeri. xxvij. Post mortē Josue orauit populus dñm et consuluit eum pro duce Judicum. x. Apostoli cum eligerent apostolū loco Jude statuerunt ioseph et mathiam et orantes dixerunt. Tu dñe q̄ nosti corda hominū ostende nobis quem elegeris ex his duobus Actuum. i. ¶ Elegit deus aliquando prelatos per signa vel p̄

reuelationes: et iste sunt optime electiones: sicut precepit Moysi. Tolle virgam et pone in tabernaculo quod cum fecisset inuenit virgam Aaron germinasse in signum diuine electionis. Numeri. xvij. De mandato dñi speciale elegit samuel dauid et unxit eum in regem. i. Regū. xvi. Barnabam et Paulum elegit dñs p̄ reuelationē dicēs: segregate mihi tē. Act. xij. Eligendi debēt esse boni: ut iuste et pacifice regant populum. Tales dixit Jetro moysi esse eligendos dicēs q̄ eligeret sapiētes et timētes deum in quibus esset veritas et q̄ oderint auaritiā: nobis et precipue religiosis in exemplum. Exo. xvij. Saul qñ fuit elect⁹ erat bonus et nō erat in filijs israel melior. i. Reg. ix. Post mortē saul illi de tribu iuda elegerūt dauid bonum in regem. ij. Regū. ij. Appropinquans morti dauid dixit. De filijs meis elegit dñs salomonez i. Paralip. xxvij. Scripsit iehu rex dicēs. Eligite meliorē de filijs dñi vestri. iij. Regū. x. Vocauit iesus discipulos suos et elegit ex eis duodecim meliores quos vocauit ap̄los. Luc. vi. Elegerūt ap̄li stephanū virū plēnū spiritu s̄cto et fide. Act. vi. Eligere debent electores prelatū nō infirmū: sed fortē qui possit contra hostes spirituales vel corporales eos defendere et onera prelationis magnanimit̄er portare. iō Moyses videns madianitas superare populū dei ad vlciscendū elegit duodecim milia virorū de omni tribu fortissimos q̄ bellare possent. Numeri. xij. Videntes filij israel q̄ gedeon viriliter pugnat dixerunt. Dñare tu nobis: et elegerunt eum in ducē et dñm. Judicum viij. Maiores natu galaad elegerūt Jette ut imperaret eis et pugnaret pro eis. Judicum. x. Amici iude dixerunt Jonathe. Ecce iudas defunct⁹

est et nō est ei similis te elegimus hodie in principē pro eo: et ducē ad bellandū bellū nostrū. i. Machabeorū. ix. Eligūt aliqñ diuīo iudicio mali in dānū eorū et populi eligentis sicut abimelech q̄ pcurauit eligi per amicos: s̄ male successit vtrisq̄. Judicum. ix. Parabola de ramno electo ab arborib⁹ pertinet ad p̄latos malos. Judicū. ix. Terribili dei iudicio fact⁹ est rex Jeroboam sup decē trib⁹ q̄ fuit occasio: q̄ populus recederet a cultura dei. ij. Regū. xij.

Cap. quadragesimūquin.

De exhortatione et predicatione.

Exhortatio bona solet:
 Contēnentes nō iuuare.
 Audientes honorare.
 Morientes liberare.
 Exercentes recreare.
 Delinquentes coartare.
 Patientes cōfortare.
 Per parentes obsecrare.
 Negligentes incitare.
 Referentes animare.
 Non credentes reuocare.

Exhortatio et p̄dicatio obstinatis nō prodest. Exterior em̄ exhortatio sine interiori nihil p̄dest et parū est efficax. Mā Layn exhortat⁹ exteriore voce dei a concepta neq̄tiana non destitit: sed piū frat̄e suum crudeliter occidit. Gene. iij. Sodomite cum ammonerētur male responderunt et pessime egerunt. Genes. xix. Hortatus est Abner asahalem: sed ipse obstinatus non acquieuit et occisus fuit. ij. Regū. ij. Cursores ezechie exhortati sunt filios israel: sed ipsi obstinati destruxerunt eos. ij. Paralip. xxx. cap. Satis exhortabatur. Daniel Nabuchodonosor q̄ peccata sua redimeret elemosinis: s̄ nihil

ei profuit. Daniel. iij. ¶ Exhortationes bonorum audientibus et sequentibus multum profunt et bene accidunt eis. Sic bene accidit Jacob qui acquieuit exhortationibus matris: et benedictionem habuit. Gen. xxv. Bene successit fratribus Joseph qui crediderunt exhortationibus Ruben et Juda ne interficerent ioseph quia per eum postea ab inopia sunt subleuati et exaltati. Gen. xxxv. et xliij. Serui Maaman hortati sunt eum ut crederet verbis Helisei qui acceperunt et in iordane se septies lauit et sanitatem recepit. iij. Regum. v. Thobie bene accidit: quia credidit exhortationibus Raphael. In azincolumis iuit et rediit. ut habetur Thobie. vi. ¶ Exhortatio bona quandoque liberat hominem a morte. nam exhortatio quam fecit soror Moysi filie pharaonis mulier hebraea pro nutriendo paruulo cum vocaret liberavit Moysen a morte qui non subigebat egyptias. Exo. ij. Bona exhortatio quam fecit Abygail ad David liberavit Abal a morte. i. Reg. xxv. Quia mardocheus exhortatus est Hester qui rogaret regem pro populo. populum a periculo eruit. Hester. iij. Abimelech exhortatus Sedechiam liberavit Hieremiam a carcere in quo morabatur. Hieremie. xxxv. ¶ Exhortatio bona labores et fatigationem minuit et recreationem tribuit. nam exhortatione quam fecit Jetro Moysi: ut iudices minores statueret et ipse stulto labore se non consumeret: diminutus est labor et fatigatio Moysi. Exodi. xvij. Edificantes templum in hierusalem de captiuitate reuersos hortabantur Aggeus et Zacharias propheta et reuerbant eos in laboribus suis. i. Esdre. v. Desiderans Heemias edificare muros hierusalem hortatus est optimates et magistratus dicens. Surgamus et edificemus: et alleuiatus est

labor: et confortate sunt manus eorum in bono. Heemie. ij. ¶ Exhortatio retrahit a peccato iam in proposito existente. Sicut exhortatio abygail ad david eum a peccato homicidii quod conceperat facere retraxit. i. Regum. xxv. Quod diu vixit Joiada qui exhortabatur Joam regem iuda tandiu fuit ioam bonus: sed eo mortuo factus est pessimus. Exhortatio enim illius retrahebat eum a malo: et postea quam non habuit exhortationem ruit in omne peccatum: ut habetur. ij. Paralip. xxij. et iij. Regum. xij. Ad exhortationem Heemie usurarium reddiderunt vsuras et ulterius non acceperunt. Heemie. v. Baptista exhortante populum multi baptisabantur confitentes peccata sua. Matth. iij. ¶ Exhortatio bona tribulatos confortat et tribulationes portare leuius adiuvat. Ideo Thobias agebat pro eis in captiuitate positos exhortans eos. Thobie. i. Tribulato iob venerunt amici eius ad confortandum eum. Job. ij. Primum illorum septem fratrum cum in sartagine torqueretur ceteri cum in se hortabantur vna secum mori fortiter dicentes. Dominus aspicit: ut habetur. ij. Machabeo. vij. ¶ Exhortatio bona paratum ad filios facit eos esse bonos. Ideo summo opere studere debent parentes filios et filias exhortari. Sicut parentes vxoris Thobie monuerunt eam honorare soceros. maritum diligere. gubernare domum et seipsam irreprehensibile exhibere. Thobie. x. Moriturus Mathathias filios efficaciter hortatus est ad agendum viriliter pro lege domini quod ipsi optime seruauerunt. i. Machabeorum. ij. ¶ Exhortatio bona incitat et iuuat homines ad bonum et virtutem. Sicut Judith sua exhortatione animauit homines de bethulia ad viriliter resistendum holoferni et ad complacendum deo. Judith

viiij. Judas machabeus hortabat & animabat populum sermonibus bonis. i. Macha. iij. & iij. et. ij. Macha. viij. x. & xi. Paulus & barnabas hortabant fratres & animabāt: vt pmanerēt in fide. Act. xiiij. ¶ Exhortationes in predicationibus debēt pdicatores libēter facere. tū quia eis hoc officiū a deo iūgit. tū quia ex ipis peccatores & infideles ad dñm cōuertūtur. ppter primum dixit dñs Esaie. i. Clamane cesses: quasi tuba exalta vocem tuam & annūcia populo meo scelera eorū: & domui iacob peccata eorū. Esaie. lvij. Hieremias primo de predicatione se excusauit. postea domino cōsulēte p̄sensit. Hierem. i. & ij. Factū est verbū dñi ad Jonaz pphētā vt iret predicare in ninuē ciuitatē grandē. q̄ licet primo fugerit post ea obediuit. Jone. i. & ij. Misit saluator discipulos dicēs p̄dicate dicētes Appropinquabit em̄ regnū dei. Matthei. x. Exprobrata incredulitate eorum x̄ps dixit discipulis. Predicāte euangeliū omni creature Marci. xvi. ¶ Exhortatio p̄dicationis utilis est: q̄ peccatores et infideles ad deum p̄uertunt. Sicut predicatione Jone cōuertit ninuitas: q̄ ppter peccata subuerti debebāt Jone. iij. Petr⁹ in p̄thecoste sic efficaciter predicauit q̄ circiter tria milia hoīm cōuertit: ad fidē. Act. ij. Ad predicationem petri tot crediderūt q̄ fact⁹ ē numerus credentiū quinq̄ milia. Actus iij. Predicātib⁹ paulo & barnaba Iconijs crediderūt mlti iudei & greci. Act. xiiij. Non debet homo predicator attēdiari predicare legem nec auditores audire dñm modo sermo sit utilis. Nam quada vice predicauit Paulus vsq̄ ad mediam noctē: vbi quidam adolescens oppressus somno cecidit & mortuus est quem descē

dens suscitauit & iterum predicationem resumens vsq̄ ad diem p̄traxit Actu. xx. Esdra stante super gradus ligneum & predicante siue legente libros a mane vsq̄ ad meridiē omnis populus cōgregat⁹ est quasi vir vn⁹ et aures eorū erant erecte ad librum Jeremie. viij.

Ca. quadragesimū sextum

De fallacijs mulierum.

Fallentes mulieres intendūt:

Sulositatis deceptionē.

Veritatis subuersionē.

Carnalitatis accensionē.

Lupiditatis repletionē.

De iniquis cōpassionē.

Fallacia mulierū est vt seducant hominē ad omne malum siue vitium. Et q̄ per vitium gule cetera vitia introducunt: Ideo de vitio gule primo hoīes decipiēdo seducunt: vt sic ad spiritualē & corporalē deducāt interitū. Nā occasiōe Eue prim⁹ homo seduct⁹ est vt vetitū fructū comederet: ex quo spirituales & tēporales mortem incurrit. Gen. iij. Sizarā stantem ex labore iabel inuitauit ad potum & fraudulēter aquam petēti lac tribuit de cui⁹ potatione sopitus occidit. Judic. iij. ¶ Fallaces mulieres sunt decipiendo mendacijs quibus multū fallendo vtunt. Nā Sara nō solum homines: sed deū voluit fallere mentiēdo dicens. Non risi. Gen. xvij. Cum suis mendacijs addunt aliquādo lachrymas false mulieres. vt citius eis credat. Sic vxor samsois fundebat lachrymas dicēs. Odisti me: se simulans samsonem diligere: cuius secretum postea retulit quod celare promisit Judicum. xvi. Mentita est dalila simulans se samsonem diligere donec secretū sue fora

titudinis reuelaret: quem postea fallens tradidit inimicis. Iud. xvi. An de talibus fallēter plorātibus dixit q̄daz poeta. vt flerēt oculos erudiere suos. Unde. Dum bursa sonat hoīs ipsi speciales erunt. Cum neuz depauperauerint ditiores querunt. Dum tibi prebet osculum ⁊ magis lachrymatur. At hominem seduceret intētiō magis versatur ⁊c. ¶ Fallacias multas inueniūt mulieres: vt viros ad luxuriam trahāt: ⁊ sic ad suas voluptates alliciāt. Mā filie Loth bene alios viros deceperunt: ex quo patrem taliter deceperunt q̄ ad luxuriam eum ⁊ incestum duplicem prouocauerunt Genesis. xix. Mulieres moabitarum fornicari fecerūt filios israel. Numeri. xxv. Domina cui ioseph seruebat fallere eū per luxuriam voluit: sed nequiuit. Gen. xxxix. Citius deceperunt populum mulieres moabite q̄ dalila: vt habet Numeri. xxx. Licet optima intentione Judith holofernē per accensionem luxurie decepit. Judith. x. Herodias per libidinē sic demētavit Herodem vt decollari faceret iōannē quē iustū reputabat. Marci. v. Mat. xiiij. ¶ Fallacias inueniūt auaritia ⁊ cupiditate attracte. Sic Rachel q̄ propter auaritiam furata fuerat idola patris sui ⁊ cum pater insecutus suspellectilez Jacob scrutaretur patrē pulchra ad inuentione delusit. Gen. xxxi. Saphira per auaritiam furata fuerat precium agri ⁊ credidit petrum decipere. et ipsa experta est diuinam vltionem. Actuum. v. ¶ Fallūt aliquādo mulieres iniquos volētes alijs nocere ex compassiōe ⁊ pietate detrahendo ⁊ eruendo de eoruz manibus innocētes. Sicut obstetrices pharaonem nolentes interficere pueros filiorum israel: vt habetur Exodi. i. Raab exploratores abscon-

dit et eos ad mortem querentes illis sit. Iosue. ij. Micol fecit fugere Dauid a saule querente eum occidere ⁊ posuit simulachrum super locum suum: et sic delusit Saul ⁊ Dauid liberauit. i. Regum. xix. Mulier abscondit filios Dauid i puteo ⁊ posuit velamen super os putei: ⁊ sic eos saluauit et liberauit: et eos querentes delusit. ij. Reg. xvij.

Cap. quadragesimū septi.

De fide ad deum.

Fides ad deū:

Commendatorū perfectione ostenditur.

Miraculorū precessione extenditur.

Inimicorū abiectiōe attendit.

Periculorū euasiōe accenditur.

Mira signorū ostensiōe defendit.

In deuotorū saluatiōe perpēdit.

Predicatorū instructiōe infunditur.

Incredulorū vexatiōe pretēdit.

Sidem habentes magnā ⁊ deo credētes in scriptura commendantur vt eorū exemplo credamus.

Man credidit Abraham deo ⁊ reputatum est ei ad iustitiam. Genes. xv.

Moyse de magna fide commendauit ap̄lus dicēs. Fide moyses magn⁹ effectus ē. Ad heb. xi. Mariā virginē de magna fide cōmēdauit elizabeth dicēs. Et tā ea q̄ credidisti qm̄ p̄ficiētur ⁊c. Luc. i. Cōmēdauit saluator fidē Lētum oīs dicēs. Nō inueni tantā fidē in israel. Mat. viij. ¶ Creden-

tes laudat dñs dicens eos esse btōs. Btī qui nō viderūt et crediderūt ⁊c.

Jo. xx. de fide commendat Stephan⁹.

Mā dicit Stephan⁹ plen⁹ fide ⁊ spiritu sancto. Act. vi. ¶ Fides aliquāc-

quirit ex miraculis precedētibus et ostēsis. Dñi enī hoīs vident miracu-

lū. Act. x. ¶ Fides aliquāc-

quirit ex miraculis precedētibus et ostēsis. Dñi enī hoīs vident miracu-

lū. Act. x. ¶ Fides aliquāc-

quirit ex miraculis precedētibus et ostēsis. Dñi enī hoīs vident miracu-

la inducuntur citius ad credendum. Ideo postquod filij israel trāsterunt mare miraculose diuisuz. et viderūt pharaonem submersum timuerūt deum et crediderūt deo Exo. xiiij. Magi videntes stellam eius miraculose monstratam magnā et nouā fidem receperunt venientes de longinquo adorare paruulum puerū ipm firmiter credentes esse deum Matth. ij. Aiso miraculo de claudo sanato per petrū et ioannem factus est numerus credētium quinq; milia. Act. iij. Paulus et Cornelius vario modo vtriq; ostenso sibi miraculo est cōuersus ad fidez Act. ix. et x. Proconsul videns elyiam magū per paulum miraculose cecatum credidit. Act. xiiij. ¶ Fidei attribuitur victoria. ipa enim est q̄ triumphū habet de hostib⁹. Juxta illud. Sancti per fidē vicerūt regna Hebr. ix. Hec est em victoria que vincit mundā fides nra. Jō dixit Jonas cum magna fide armigero suo. Nō ē deo difficile saluare in mult⁹ vlt paucis: q̄ postea victoriam habuit. i. Regū. xiiij. Cū magna fide dixit dauit ad goliath. Tu venis ad me cum gladio hasta et clypeo. ego autem ad te venio in noīe dñi. et triumphauit i pugna. i. Reguz. xvij. Magna fides qñ dixit Aza. Dñe non est apud te vlla distantia vtrum in paucis auxiliaris an in pluribus. et bellando victoriam habuit. ij. Paral. xiiij. Simile dixit Judas machabeus socijs et extitit triūphator. i. Mac. ij. ¶ Fides facit hoīem securū in omni periculo et aufert oēm timorē ideo dixit. Josaphat exercitui suo credite in dño deo et securi eritis. ij. Paralip. xx. Esdras venturus in hierusalē p periculosaz viam noluit conductū petere a rege. sed cum fide magna puerit se ad dominū ieiunijs et orationib⁹. vt habet i. Esdre. viij. Vidēs Heemias tot im-

minere pericula et laborē edificantibus dixit cum fide magna. Deus noster pugnabit pro nobis et nos securi faciemus opa. Heemi. iij. Cū magna securitate dixerūt tres pueri regi. Deus pater eripuit nos de manibus tuis Dan. ij. Ex abundantia fide et securitate processerant verba illorum septem fratrum. ij. Machabeo. vij. ¶ Fides operatur miracula sua: fidem habentes. Ideo xps dixit. Si habueritis tantā fidem q̄tū granuz sinapis et dixeritis huic monti tolle et rect mitte te in mare: fiet. Mat. xxi. Mar. xi. Dicitur aut ibidez. Signa autem eos qui in me credent hec sequentur. In nomine meo eijcient demonia. Marci vltimo. Miracula etiam recipiunt fidem habentes. Ideo dñs propter fidem centurionis sanauit seruū. Matthei. viij. Multum debet valere christianis fides propria: sitantuz valuit paralytico aliena q̄ sanauit eū. Luc. v. Matth. ix. Quia mulier chananca magnam fidez habuit ideo sanitatem filie impetrauit Matthei. xv. Credēs pater pueri lunatici dixit. Credo dñe adiuua incredulitatem meam. Marci. ix. Paulus vidēs quendam qui nunq̄ ambulauerat habentem fidem sanauit cum Actuum. xiiij. ¶ Fides saluat siue facit homines saluari. Ideo mulier patiens fluxum sanguinis ait intra se. Si tetigero fimbriam vestimenti eius salua ero. et sequitur. Confide filia fides tua saluā te fecit: et sanata est. Matthei nono. Magna fuit magdalene fides propter quā christus dixit ei. Fides tua saluaz te fecit. va de in pace Luce septimo. Custos carceris in quo erat Paulus vidēs terremotum et carcerem apertum dixit. Quid me oportet facere vt saluus fiam: respondit ei. Crede in Iesum et salu⁹ eris. Act. xvi. ¶ Fidē instruūt

et instruere debent peccatores verbum dei populum audientē et ad eā inducere nō credētes. Nam predicāte petro in penthecoste crederunt tria milia virorū. Actu. ij. Multi samaritani crediderūt in predicatiōe philippi: et etiā simon magus. Act. viij. Postq̄ philippus predicauit eunuchō dixit eunuchus. Ecce aqua q̄s prohibet me baptisari. Dixit philippus. Si credideris in deū ex toto corde: et ait. Credo in dominū Iesum christū Actuum. viij. Quidam cyprius et cirenei loquebantur ad gentes et multi conuersi sunt ad fidem. Actuum. ix. ¶ Fidem non habentes vel modicā habentes debent reprehendi et puniri. Ideo quia zacharias verbis angeli fidem nō adhibuit angelus euz taciturnitate percussit dicens: Non poteris loqui quousq̄ hec fient pro eo q̄ nō credidisti. Luce. x. Punuit dñs illos de patria sua propter carētiā fidei subtrahēdo virtutes et miracula. Nam quia de se ipi fidē non habebant. Ipse ibi virtutes et miracula non ostendebat. Mat. xij. Reprehendit saluator petrum dicēs. Modice fidei quare dubitasti. Matthei xij. Thomā etiā non credentē dñs arguit dicens. Noli esse incredulus: sed fidelis. Ioan. xx.

Capit. quadragesimū octa.

De fide magna mulierū.
Fides mulierū sanctarū q̄:
More virorū extollunt.
Verbis sanctorū obsequunt.
Et credita ore loquunt.

Fideles sanctarū mulierum in sacra scriptura extollitur et laudatur. Nam commendat apostolus ad hebreos. ix. Raab meretricem que non perijt cum incredulis suscipiēs nuncios exploratores in pace. De q̄

bus dicitur Josue secundo. Commendatur de fide ruth q̄ dixit socruī sue. Populus tuus populus meus: et deus tuus deus meus: vt habet Ruth primo. Redarguitur zacharias ab angelo de incredulitate: Sed elizabeth commendatur de fide: quia fideliter exclamauit. Luc. primo. De resurrectione domini multos viros legimus dubitasse: sed de mulieribus nihil legimus tale: sed q̄ apparuit primo mariemagdalene et illa credens et currens: fideliter apostolis nunciauit. Matthei. xxvij. Marci. xvi. ¶ Fidem habent mulieres sancte credendo verbis sanctorum virorum et eis fidem plenarie adhibēdo sic vidua sareptena verbis fidem adhibuit: licet ille rem multum difficilem sibi iuberet. iij. Regum decimo septimo. Alia mulier debiti obligata verbis helisei magnam adhibuit fidem et vasa mutuo acquisiuit et oleum multiplicatum. inuenit. iij. Regum. iij. Lidia purpuraria paulo instruente credidit: et baptisata cū omni domo sua fuit. Actuum. xvi. ¶ Fidem non solum mulieres: sed et viri debent ore confiteri. Quia corde creditur ad iustitiam ore autem fit confessio ad salutem. Roma. x. Unde et mundi creatorem et corporum resurrectionem confitebatur illa mulier que septem filios ad mortem pro dei legibus animauit. ij. Machabeorū vij. Anna prophetissa confitebatur dñm et loquebat de illo omni volenti audire Luce. ij. Mulier samaritana confessa est fidem dicēs. Scio q̄ messias venit qui dicitur christus. Ioan. iij. Confessio fidei marthe similis fuit confessioni petri. Ioan. xi. quia dixit. Ego credidi q̄ tu es christus filius dei viui: vt supra. Ioan. xi. De fide mulieris sanguisflue chananee, et magdalene. quere cap. xlii.

D. iij.

Cap. quadragesimūnonū

De fidelitate homini seruanda.

Fideles debent esse homines:

Obedientia vere parendo.

Benuolentia se diligendo.

In presentia bene se regendo.

Pleni sciētia in cōsulendo.

Et incurrētia pacta tenendo.

Fideles debent esse serui dñis suis ⁊ nunq̄ sibi imposita p̄mittere. Sic Eleazar seruus abrahe fideliter egit sibi commissum a dño q̄ iuit pro rebecca nuru eius: vt habet̄ Gen. xxiiij. Jacob fideliter seruauit laban pascēdo fidelit̄ ⁊ sollicite greges. Gen. xxxi. Erga dñm suū ioseph se fideliter habuit qñ vxorē ei⁹ vrgē tē tangererecūsauit: vt habet̄ Gen. xxxix. Noluit dauid tangere suū dñm persequentē se cū potuit eū occidere. i. Regū. xxiiij. Armiger Saul: licet indiscrete tñ fidelit̄ se habuit: quia noluit viuere post mortē ei⁹. i. Regū. xxxi. hoc est ultimo. Fidelit̄ se habuerunt viri Zabes ad dñm suū quem multum honorifice sepelierūt i. Reg. xiiij. Arias fidelis fuit nolens requiescere i delitijs q̄ diu Joab ei⁹ capitaneus esset i exercitu q̄ tūcūq̄ requisit⁹ esset a dauid vt redēsceret sup lectū suū. ij. Reg. xi. Joab fuit domino suo valde fidelis quando capiēdo ciuitatis victoriam nō sibi s̄ dño prebuit. ij. Reg. xiiij. Tres viri robustissimi viriliter defenderunt dñm suū afferētes ei aquam de cisterna bethleem cum magno periculo personarum. Paral. xij. ⁊. ij. Reg. xxiiij.

Fidelitatem inter se debēt seruare amici tpe tribulationis et alterutrum seruare. Sic Jonathas indicauit dauid iram patris et ipsum q̄ tuz potuit excūsauit. i. Re. xix. Dixit dauid ad filium abymelech amicū suū,

Non timeas ⁊ non paueas quicūq̄ quesierunt animam tuam querent ⁊ meam. i. Reg. xxij. Cum fugeret dauid absalon dixit ei ethay. Quicūq̄ dominus in quocunq̄ loco fueris siue i vita siue in morte ero tecum. ij. Reg. xv. Rex israel dixit regi Iuda amico suo. Abi ego ibi et tu et sicut populus tuus: sic et populus meus. ij. Paral. xvij.

Fideles debent esse prelati subditis: ⁊ eos more boni pastoris et non mercenarij fideliter defendere. Ideo fideliter egit Joiada pontifex cum Joas filio iozam: vt habet̄. iij. Reg. xi. Licet ipse male recognouit postea. ij. Paral. xxiiij. Onias summus pontifex fideliter laborauit vt custodiret depositum viduarū ⁊ pauperum qñ symeon voluit templū domini facere spoliari. ij. Macha. iij.

Fideles debēt esse homines in cōsilijs et fideliter dare consiliū indigētibus. Sic Ioseph fideliter se habuit erga pharaonem in consilio quod ei dedit per quod famē euasit Gene. xliij. Airi dauid dederūt ei fidele cōsiliū q̄ ipse non exiret cū eis ad prelium vt nō extinguat lucernā israel. ij. Reg. xij. Discretum ⁊ fidele consiliū dederunt paulo quidā de asia ne sederet in theatro. Act. ix.

Fidelitas seruanda est in pmissis et homo ex pacto id quod liber promittit obseruet fideliter: sicut raab fidelit̄ se habuit cum exploratorib⁹ quos saluare promissit. Josue. ij. Josue etiam fideliter se habuit erga eā saluandam sicut exploratores promiserāt. Josue. vi. Quis gabaonite fecellit sent iosue ⁊ populum eius. Tamē iosue et populus eius iuramenta ⁊ pacta facta cū eis fideliter seruauerūt: contra hostes eos fideliter defendēdo. Josue. x.

Capitu. quinquagesimū.

De filiis erudiendis.

Filij instruendi sunt a parētibus:

Cū reuerentia deū timere.

Summa decētia mala cauere.

Cū cōplacētia mores habere.

Filij instruendi sunt et erudiendi. Primo et ante omnia diligendo deum et reuerendo quod si non faciunt peccant mala morte. Nam quia filius mulieris israelite de viro egyptio fuerat male instructus: sicut pluries tales spurij bastardi bāchardini mali sunt quoniam bene a parentibus instruuntur: prius blasphemauit deum quod postea fuit a populo de precepto domini lapidatus. Leuitici. xxiiij. Precepit dominus filiis israel: ut docerent filios suos magna que fecerat eis: ut eum magis honorarent: ut habet Deuteronomio. x. Sollicitus erat Job de filiis suis ne forte deum offenderent. Ideo pro eis quotidie sacrificium offerebat omnibus parentibus in exemplum Job x. Mater septem fratrum mirabiliter instruebat eos in his que dei erant. iij. Machabeo. viij. Filij instruendi corrigendi et increpandi sunt de vitijs que committunt. Sic Jacob increpabat Ioseph filium suum reuelantem somnia de: supbia et ambitione per quam videbatur velle patri et matri et fratribus dominari. Genesim. xxxiiij. Arguebat iacob filios suos de negligētia dicēs. Quare negligitis. Genesim. xliij. Quia hely male corripuit filios suos ipsi et ipse grauiter sunt puniti. i. Regum. iij. Conatum filius et supbus qui propter patris monita non dimisit peccata: precipi a domino lapidari. Deuteronomio. xxi. Adonias quia non fuit correptus a patre volens superbe regnare fuit a fratre occisus. iij. Regum. ij. Filij erudiendi sunt et docendi bonos mores et operari virtutes. Sicut Dauid appro-

pinquans ad mortem instruxit filium suum Salomonem de regimine bono: quia regnare debebat. i. Paralipomenon. xxviiij. et. iij. Regum. ij. Omni tempore debet pater instruere filium bene agere. Nam Thobias docuit filium suum ab infantia. Thobie primo. Et postea in iuuetute. Thobie quarto. Postea in morte ut habetur Thobie ultimo. Parentes multum debent instruere filios quando matrimonio traduntur ut bene in omnibus se habeant. Sicut parentes Sare monuerunt eam honorare socrum: diligere maritum: gubernare domum: et regere familiam: et seipsam irreprehensibilem exhibere. Thobie vndecimo. Quia parentes Susanne cum essent iusti et erudierunt eam ipsa noluit ad ulterio consentire. Danielis tredecimo. Mathathias instruxit filios suos dans eis unum ex fratribus in duces et alium consiliatorem omnibus nobilibus exemplum. primi Machabeorum. ij.

Ca. quinquagesimum primum.

De fortitudine bona.

Fortes et strenui debent esse viri potentes ad succurrendum.

Pure viuentes ad asserendum.

Suerras agentes ad confringendum.

Bella gerentes ad acuendum.

Preuenientes ad inuadendum.

Se munientes ad resistendum.

Abraham fuit fortitudo abraham qui audies esse captum Loth assumptis trecentis vernaculis succurrit ei et debellauit quattuor reges et liberauit Loth: et reduxit eum cum tota substantia et populo sodomorum. Genesim. xiiij. Saul fortiter et viriliter succurrit viri d. iij.

Jabes galaad obsessis. anaas et libe-
rauit eos. vt habet. i. Regū. xi. Joia-
da strenue eripuit regem de manu
Athalie succurrens ioas puulo eie-
cto p eū a regno et ipm i regē regni p-
diti coronauit. vt habetur. iiii. Reg.
xi. et. ii. Paral. xliii. ¶ Fortē stre-
nuum et audacem reddit hominem
puritas conscientie et ad dicendū et
agendū secure. sic Jacob timēs iur-
gum dixit ad Laban. Quā ob cul-
pam Gene. xxxi. Propter veritatē
Jacob cui femur emarcuit luctanti
cum augelo. dixit angelus ei. Si cō-
tra deum fortis fuisti q̄to magis cō-
tra homines preualeas? Gen. xxxi.
Moyses purus et innocens audacē
et constanter stetit coram pharaone
arguens eum. Exodi. v. et sequētib⁹
Judith quia puram et bonam inten-
tionem habebat contra Holofernē
magnam strenuitatē fecit Judith
xii. et. xliii. ¶ Fortes sūt bellatores i
prelijs et viriliter et strenue bellan-
tes et maxime iustum bellū. Sic phi-
nees cum duodecim milib⁹ pugna-
torum madianitas et preter hoīes
et mulieres qui occisi sunt. xxxii. mi-
lia virginum duxit in predā. nec ali-
quis de suis est mortuus. Hūe. xxxi.
Caleph dixit q̄ ita fortis erat ad bel-
landum. in. lxxxv. anno. sicut fuerat
in. xx. quando fuerat explorator. Jo-
sue. xliii. Sedeon fortissim⁹ in trecen-
tis viris maximum populum viriliē
superauit. Dixerat enim angelus ei
Dominus tecum viroz fortissime.
Judi. vi. Et post hoc in illa fortitudi-
ne liberauit israel. Judicū. viii. An⁹
formidolosus dissipat totum exerci-
tum. Ideo dixit Sedeon. Qui formi-
dolosus est reuertatur. Judicuz. vii.
Samson multa fortia operatus est
contra philisteos Judicuz. xv. et. xvi.
Dauid fortiter superauit leonem et
visum in cremo et goliath. i. Reguz.

xvii. Fortiter licet desperati sunt pre-
lati. xii. pueri ex parte dauid et duo-
decim ex parte ysboeth. ii. Regū. ii.
Viriliter percussit Jehu duos reges et
fratres Ozie et prophetas baal. iiii.
Regum. ix. ¶ Fortem reddunt exer-
citus et fortationes principum et du-
cum exercit⁹. Jo caleph et iosue viri-
liter confortauerunt populū dicētes.
Ascendamus et possideam⁹ terram.
Hume. xliii. Moyses dixit ad Josue.
Confortare et esto robustus tu introdu-
ces pplm Deute. xxvii. Pergens io-
sue ad bellum contra plures reges
erat in fronte exercitus confortans
alios sequētes regibus et principib⁹
in exemplū Josue. viii. Capt⁹ quinq⁹
regibus: dixit iosue principibus. Po-
nite pedes sup colla regū et nolite ti-
mere Josue. v. Ayoth princeps con-
fortauit pplm dicēs. Sequimini me
tradidit dñs inimicos nostros i ma-
nibus nostris. Judicum. iiii. Judas
machabeus hortabatur milites sua-
os dicens. Estote fortes in bello. pri-
mi Machabeorum. iiii. et. ii. Macha-
viii. x. et. xi. ¶ Fortis et audax debet
esse vir bellator ad preueniēdū. Haz-
fm Tullium. Melius est preuenire
q̄ preueniri. Magnū em̄ habet auā-
tagium qui potest dare primos ict⁹.
Sic superauit Dauid cum vno mili-
te ad castra Saul et abstulit sceptrū
et scyphum et hastam eius. i. Regum
xxvi. Jonathas cum solo armigero
intrauit in philisteos et per eum filij
israel victoriam habuerunt vt habe-
tur. i. Regum. xliii. Tres milites da-
uid intrauerunt castra philistinoruz
et diuiserunt eos. ii. Reguz. xliii. Jus-
das machabeus viriliter transiuit
iordanem et irruit in hostes suos. i.
Machabeoruz. v. Eleazar audacter
irruit in elephantem et occidit. licet
ipe sit postea mortuus. i. Macha. vi.
Machabeus et socij in ore leonum:

irruentes in hostes occiderunt multitudinem inimicorum. ij. Macha. xi. **F**ortis est nihilominus et strenuus qui strenue et valenter resistit. licet aliquando preueniatur. Ioh filij israel armati recesserunt de terra egypti ut se ab insectantibus tuerent Exo. xiiij. Filij israel vna manu edificabant et alia tenebant gladium ut resisterent inimicis. Heemi. iij. Audiētes filij isrl potentiam holofernis viriliter parauerunt se ad resistendum ei Judith. iij. Magna fortitudinem habuit Mathathias ad resistendum hostibus iudeorum. i. Mach. ij. Fortitudo perfectissima est tolerantia aduersariorum. An dicit philosophus. ij. Rheto. Fortitudo est considerata piculorum susceptio et laborum perperessio. tali fortitudine apud deum tolerauerunt fornacem pueri dicentes regi. De pot nos eripere de camino ignis. Daniel. iij. Stephanus plenus gratia et fortitudine viriliter sustinuit lapides. Et sic de alijs martyribus. Actuum. viij.

Ca. quinquagesimum secundum.

De fortitudine mulierum:
Fortes sunt aliquando mulieres,
Ad virosum liberationem.
Ad aduersorum tolerationem.
Ad amoris demonstrationem.

Fortes inuēte sunt mulieres ad saluandum viros in sacra scriptura aliquando se periculis exponentes Nam delbora sic sua fortitudine populum liberauit cum iudicaret israel quod Barach noluit exercitum ducere ipsa consulente nisi ipsa iret cum eo Judi. iij. Viriliter saluauit Abygail virum suum a morte et dissipatione. i. Regum. xxv. Magno periculo exposuit Ibesther se ut populum liberaret a lata sententia Ibesther. vi. Judith fuit in magnis per-

iculis ut holofernem occideret et populum liberaret Judith. xiiij. **F**ortes etiam inuente sunt mulieres ad sustinendum aduersa. Ideo dixit Mos ad Ruth que erat vidua de sua terra egressa. Scit omnis populus mulierem esse virtutis Ruth. iij. Graue improperius sustinuit Sara filia raguelis ab ancilla nil ei respondens Thobie. iij. Mulier mater filiorum septem. fuit valde fortiter tormentata sustinendo duplicia in filiis et etiam in seipsa. ij. Machabeorum. viij. In passione filij maria fuit fortissima. quia stantis iuxta crucem filij gladii passionis ipsius animam pertransiuit sine vaticinium Symeonis. ut habetur Luc. ij. Ioan. xix. De statione iuxta crucem. **F**ortem facit mulierem et audacem amor inflammans. ita ut calefacta igne amoris non paueat quid occurrat. An inuēte sunt mulieres que ardore filiorum succense leonibus que filios rapuerunt occurrisse leguntur Sic magna fuit magdalene fortitudo et audacia que amore christi succensa in passione affuit. iudeos armatos et crudilissimos non expauit. totiens ad sepulchrum veniens vallatum custodibus recedentibusque discipulis non recedebat. audacem etiam dicebat. Domine si tu sustulisti eum dicit mihi. vbi posuisti eum. ut habet Ioan. xx.

Ca. quinquagesimum tertium.

De fortitudine malorum.
Fortes sunt homines mali:
Ad offendendam innocentiam.
Inferendam violentiam.
Postponendam reuerentiam.

Fortes sunt mali ad nocendum innocentibus. et eis antequam noceant se multis periculis exponentes qui postea sine pessimo terminantur. Sic fortis fuit Cayn quando

insurrexit in fratrem innocentē et occidit eum. sed ipse postea similiter occisus. Gen. iij. Abimelech multum laborauit occidendo. lxx. fratres suos innocentes. Iudicū. ix. Multis periculis et laboribus exposuit se saul persequendo dauid sed nequitiam sui animi non profecit. ut dicit. i. Reg. xvij. Similiter saul multos labores assumpsit et periculis se exposuit et male euenit. ij. Reg. xv. xvi. et xvij. Plures quam xl. iudei uouerunt se non comesturos donec occiderent paulum innocentem Act. xxij. Fortes sunt mali ad mouendas guerras et bella se multis periculis exponentes. Nam multum laborauerunt illi quattuor reges qui post magnam stragem hominum debellauerunt regem sodomorum. et Rothi captiuitatem ducebant. Gen. xxij. Terras multas pambulauit et deuastauit holofernes multa bella procurans et mouens. tamen una mulier decapitauit eum antequam completet desiderium suum. Judith. p. totum. De hac materia require plura cap. xlij. Fortes sunt mali homines uolendo se contra deum erigere et opera diuina minuere. Ideo Jeroboam multum laborauit ut posset populum a domino dauid et a cultura dei seducere. iij. Reg. xij. Antiochus multum laborem sustinuit ut cultum dei destrueret in iudea et tandem depauperatus et confusus in terra aliena miserabiliter est defunctus. ij. Macha. ix. Non solum prudentiores sed et feruentiores sunt filii huius seculi filiis lucis. Lu. xvi. Nam alijs dormientibus discipulis iudas tractans perditionem christi sollicitate uigilabat. Matth. xvi. Principes sacerdotum multa sollicitudine fatigati sunt ut nomen christi posset extinguere. Nam custodes sepulchri corruerunt pecunia. Matthei ultimo. Et discipulos eius incarcerationerunt. et preceperunt ne in nomine Iesu loquerentur Actuum. iij.

Ca. quinquagesimū quartū.

De gratiis agendis deo.

Grates sunt reddende:

Pro beneficiorum receptione gratifica.

Periculorum euasione mirifica.

Inimicorum eiectione magnifica.

Pro filiorum adoptione edificata.

Pro infirmorum sanatione deifica.

Pro ciborum assumptione pacifica.

Grates sunt agende et reddende deo generaliter pro multitudine beneficiorum que a deo recepimus. Iohannes iacob post multa beneficia que a deo abundantanter receperat dicitur plene liber et omnibus bonis gratias agebat domino dicens. Domine memor sum omnium tunc. Gene. xxxij. Audiens dauid multa beneficia promissa gratias humiliter egit. ij. Regum xvij. Daniel de multis beneficiis que a deo acceperat benedixit domino dicens Sit nomen domini benedictum. Daniel. ij. Paulus apostolus gratias agebat pro beneficiis sibi a deo collatis dicens. Gratiarum ago deo meo. i. Corinth. i. Item gratias agebat pro beneficiis fratribus collatis et omnes homines ad agendas gratias inducebat dicens. Semper gaude te. sine intermissione orate. in omnibus gratias agite. Ad Ephes. v. et i. Thess. v. Gratias reddende sunt deo singulariter pro liberatione et euasione periculorum et tribulationum. Iohannes uoluit dominus ut tribulatio illorum filiorum israel de seruitute pharaonis nunquam recederet ab eorum memoria dicens. Erit quasi signum in manu tua. Exo. xij. Postquam filii israel liberati sunt transitu maris rubri dixerunt. Cantemus domino gloriose. Exodi. xv. Tres pueri benedicebant deum de ignis incendio liberati. Daniel. ij. Scripserunt iudei et populus Aristobolo de magnis periculis liberati. ij. Machabeorum. i. Gratias reddende sunt deo pro tri-

umphis et victorijs inimicorū q̄ diuina bonitate obtinuerunt. Ideo post mirabilem victoriā habitam a filijs israel obtulerunt dño dona. Ihuane. xxxi. Similiter post victoriā de sizarā barath et delbora dño gr̄as cecinerūt. Iud. iij. Habita victoria et mundato templo p̄ iudā machabeū benedixerunt in celū. i. Machabeorū. iij. Victo et debellato Timotheo similiter per iudam in hymnis et confessionibus benedicebāt. ij. Macha. x. ¶ Grate gratie referēde sunt deo pro impetratione siue redemptione filiorum bonorū. Sic laudauit dñm Anna pro gratia quā accepit ablatō sterilitatis opprobrio. i. Reguz. ij. Pro salomone dicitur. Benedict⁹ dominus qui dedit dauid filiu⁹ sapientissimum. iij. Regum. v. Post conceptionem filij dei in se beata maria virgo laudauit dñm dicens. Magnificat anima mea dñz: et exultauit spiritus meus etc. Luce. i. Nato Joāne zacharias laudauit dñm dicēs. Benedictus dñs deus israel etc. Luce. i. ¶ Gratas debet hō agere pro sanitate a deo recepta. vel in se v̄l in alio Nam cuz Thobias recuperasset visum. ip̄e et vxor eius et nati glorificabāt deū. Thobie. xi. Turbe videntes paralyticum curatu⁹ a domino. glorificabant dñm qui dedit talez potestatez etc. Matth. ix. Marci. ij. Post vitam et salutem adolescenti traditā accepit oēs timor et glorificabant deum Luce. viij. Anus de decem leprosis curatis reuersus est cum magna voce magnificans dominū Luc. xxiij. Claudus sanatus a petro surrexit et ambulans et exiliens laudās deum Act. iij. ¶ Gr̄as referre debēt hoīes deo p̄ victualib⁹ q̄ dñs concessit eis ad sustinendā vitam corporalē. Sicut religiosi faciunt exemplo xp̄i et oīm ap̄torum. vñ Crisost. Gratiaruz

actio ad plus dandum est imitatio et Grego. Non est dignus dandis q̄ nō egit deo grates de dat⁹. Debem⁹ autē deū laudare añ assumptionez cibi qui parat nobis escas. et omni carni aperiens manum suam. et implens omne animal benedictione. Sic fecit xp̄s añ multiplicationē panū qm̄ voluit turbaz pascere in deserto. qui suscepit ī celū gr̄as agēs. Mat. xiiij. Post cenā etiā laudare debem⁹ deū et gr̄as referre q̄ nos satiauit et p̄auit Exemplo xp̄i et ap̄torū qui post cenā dixerūt hymnū ante q̄ exiret in montē. Matthei. xxvi. In preparatione spiritualis et angelici cibi sczeucharistie et in ei⁹ cōsecratione et cōmunionē agende sunt deo magne gr̄e. Exēplo xp̄i q̄ accepit panes in venerabiles man⁹ suas et gr̄as agēs bñdixit. etc. Matthei. xxvi.

Ca. quinquagesimūquintū

De gratitudine seruāda homini.

Gratus debet esse homo:

Liberantibus operose.

Dona dantibus generose.

Declarantibus seriose.

Amicantibus gratiose.

Laborantibus virtuose.

Gratus debet esse homo ei q̄ euz de aliquo piculo liberauit. vel ī aliq̄ tribu latitōe iuuuit. Sic grat⁹ fuit abrahā rex sodomoruz q̄ liberauit eū et p̄p̄. n̄ ei⁹ de p̄da q̄ttuor regū offerēs ei oīa spolia. sed ille liberaf̄ nihil voluit recipere. Gen. xiiij. Quomoyes liberauit filias Jetro sacerdot⁹ fuit ei grat⁹. Exo. ij. Bñ remunerauit iosue raab q̄ liberauerat exploratores ab hostibus Josue. vi. Cū gedēo liberasset populū gratus populus dixit Dñare tu nobis Judicū. viij. Thobias grat⁹ fuit raphacli q̄ liberauerat eū a cecitate: vxorē a demonio et filij

a deuoratione piscis: offerēs ei multa: quia hominem credebatur esse. **Thobiac. xij.** Naaman liberatus a lepra multa dona obtulit heliseo licet ipse renueret. **iiij. Regum. v.** **Gratus** debet esse homo laboranti et fatigato in eius seruitio ei retribuendo: ut decet. Ideo abraham oblata a rege sodomorum: licet pro se tanquam liberale respicerat: voluit tamen ut socij partem prede haberent: qui secum pro eo fatigati fuerant. **Gen. xiiij.** Dixit laban ad iacob. **Ma**z quia frater meus es non seruias mihi gratis. **Gen. xxix.** **Gratias** est David seruis et viris Jabes qui laborauerant ad sepeliendum saul dicēs. **Benedicti** vos a domino qui fecistis misericordiam hanc cum domino vestro saul et sepelistis eum. **ij. Regum. ij.** Helyas ascensurus in paradysum remunerauit heliseum qui seruierat ei. **iiij. Reg. ij.** **Gratus** debet homo esse illis a quibus recepit dona vel bona cui semper obligatus est si non retribuit. Ideo laban videns iocalia que seruis abrahe dederat rebecca sorori sue. dixit ei. **Ingrede**re benedicte domine cur foris stas: et preparauit ei conuiuium. **Gen. xxiiij.** Quia regina saba multa dederat salomoni retribuit ei salomon sicut gratus. **ij. Regum. x.** Helyas propter beneficia recepta a vidua eius filium a morte suscitauit. **iiij. Regum. xvij.** Heliseus bene remunerat mulierem sunanimitem apud quam transire et habitare consueuerat impetrans ei filium et suscitans. **iiij. Reg. iij.** Plene recognoscebat paulus collata beneficia dicens. **Sicut angelum dei recepistis me. Gala. iij.** **Grati** debent esse homines multum instructoribus et doctoribus: quia ut commentator ait. **Patribus et doctoribus non possumus reddere equiualens nec possumus esse nimis grati.** Sic pharaon multum fuit gratus ioseph qui eum visio-

nem et interpretationem docuit et in agendis consuluit quem pharaon magnifice sublimauit. **Gen. xli.** **Mabuchodonosor** et balthasar bene retribuerunt Danieli pro eruditione eorum et interpretatione visionum et somniorum. **Dan. ij. et v.** **Gratus** debet esse homo amicis et heredibus eorum. **Jo** quia Lyneus amicus fuerat et bene se habuerat de filiis israel peccerat ei saul. **i. Regum xv.** Dixit dauid ad abimelech cuius pater fuerat mortuus pro eo manere cum qui quesierit animam tuam: queret meam. **i. Regum. xxij.** Retribuit dauid gratiam misiboseth pro gratia et amicitia patris: ut dicitur. **ij. Reg. ix.**

Cap. quinquagesimus sextus.

De gula et ebrietate.

Gule vitium solet:

Inducere temptationes.

Veneris adducere pollutiones.

Mentis inducere euacuationes.

Juris deducere subuersiones.

Cordis perducere duritiones.

Mecis adducere occasiones.

Gule vitium in temptatione obtinet primum locum. **Ma**z quia comedere et bibere sunt de necessitate nature. **Diabolus** ibi laqueum temptationis abscondit ubi necessitatem esse nouit. **Sic enim** primo de vitio gule primum hominem in paradiso temptauit. **imo et** uicit. **Gen. ij.** **Prima** temptatio filiorum israel fuit de potu: scilicet de cibo. **Exo. xv. et. xvij.** **Volens** diabolus saluatore experiri prius ipsum de gula quam de alio vitio temptauit vel temptare permisit. **Matth. iij.** **Gule** vitium incedit et luxuriam mittit. **hier.** quia ueneris et genitalia sunt propinqua: **Jo** ueneris mero estuas de facili spumat in libidine. **hic est** quia **Noth** qui in zodomis bonus fuit foris sebrat cum proprijs filiabus peccauit et duplicem incestum commisit. **Gen. xix.** **In** cuius fi-

gura dictum est. Spiritus immundus id est luxuria habitat in sepulchris. id est in hominibus gulosis. Juxta illud psal. Sepulchrum patens est guttur eorum. Et demones petierunt in porcos intrare. i. temptatione luxurie in gulosos Luca. viij. Marci. v.

¶ Sule vitium hominem infamat et dementat. ita ut seipsum et quicquid facere debeat non cognoscat. Nam noe qui erat vir perfectus inebriatus sic demeratus est: ut postposita omni verecundia nudatus iaceret Gen. ix. Satis stultus et demens factus est esau qui propter lentis edulium vendidit primo genita fratri suo. ut habetur Genes. xxv. In questione trium sapientum de fortitudine dixit unus. Vinum preualet omnibus que bibunt illud. preualet. s. mutando de sapiente in stultum. iij. Esdre iij. In esaias dicitur. Absorpti sunt a vino. scilicet propter ebrietatem. ut dicitur Esaias. xxvij. ¶ Sule vitium deordinat hominem in omnibus: scilicet in ludis in verbis seu actibus. et in omnibus operibus malis. Ideo sedit populus manducare et bibere et surrexerunt ludere Exodi. xxxij. In epulis homines sunt loquaciores et inordinate auditores. Ideo sic hemite iter epulas et pocula maledicebant Abimelech Judi. ix. De inordinato populo dicitur. Comederunt et saturati et impinguati sunt et prouocauerunt te. scilicet propter inordinationes suas. Amie. ix. De inordinatione gulosorum dicitur. Vocauit deus ad fletum et ad planctum. Et ecce gaudium et letitiam occidere vitulos. iugulare arietes. bibere vinum et comedere carnes Comedamus et bibamus cras enim moriemur. Esaias. xxij. Propter inordinationes filiorum suorum Job in comessationibus et in epulis offerebat quotidie sanctus Job holocausta. Job i. capit. Propter inordinata verba in

epulis dicta diues epulo cruciatur in lingua Luca. xv. ¶ Sule vitium et si detestabile est in omnibus hominibus: in clericis tamen et religiosis est magis detestandum. ideo dixit dominus ad Aaron Vinum et omne quod inebriat non bibetis tu et filij tui et quando intrabitis tabernaculum Leuiti. x. Nume. vi. Filij hely sacerdotis qui in tabernaculo seruebant nolebant accipere carnes coctas in sacrificijs sed crudas ut lautius sue cupiditati preparent. i. Reg. ij. Religiosi et clerici qui habent circa diuina obsequia sedule de seruire attendat ad discipulos que post cenam iuerunt et oculi eorum erant grauati a somno ut non possent cum domino vna hora in oratione solummodo vigilare. Matthei. xxvi. ¶ Sule vitium multotiens causa vel occasio est mortis. Nam iuxta sapientis sententiam. Per crapulam multi perierunt. Nam philisteis epulantibus et letantibus dominus cecidit super eos Judic. xvi. Amnon in conuiuio temulentus fuit ab Absalone occisus ij. Re. xij. Comedit ionathas modicum mellis contra preceptum patris. et fuit condennatus ad mortem. sed populus ipsum liberauit. i. Regum. xij. Benadab rex syrie temulentus per principum prouinciarum pueros ad mortem est fugatus. iij. Regum. xx. Filij iob vescantibus et bibentibus vinum dominus cecidit super eos et oppressit eos. Job. i. Propter ebrietatem holofernis Judith habuit opportunitatem ad eum occidendum. Judith. xij. Reuersus est Amnon a conuiuio letus et statim fuit cum duabus filiabus et cum decem filiis occisus. Ister. ix. Fecit ptholemeus conuiuium symoni et eum cum duobus filiis interfecit. i. Machabeo. vlti. In conuiuio natalis herodis regis fuit innocens sanctus iohannes baptista propter veritatem miserrime decollatus ut habetur Mar. vi. Matthei. xij.

Ca. quinquagesimū septi.

De homicidio & occisione.

Homicidia cōmittuntur:

Ab inuidentiū iniquitate.

Ab defendentiū nobilitate.

Ab superbientiū sublimitate.

Ab lasciuientiū carnalitate.

Ab decipientiū seueritate.

Ex retinētiū vix equitate.

Sed delinquentiū penā pēsate.

Homicidius pcedit aliquñ ex inuidia q̄ videt aliqs illū cui inuidet p̄sperari occidit eū ne p̄speret amplius. Sicut cayn mot⁹ inuidia fratrem suū occidit Gen. iiii. Tāta erat affectio saul ad occidēdū dauid propter inuidiā quā habebat ei q̄ ipsus non valens occidere occidit abimelech. quia cōfortauerat dauid. & occidit similiter alios sacerdotes cū mulieribus & paruulis eorundē. i. Reg. xxij. Iudei occiderūt saluatore soluz moti inuidia. Sciebat em̄ Pylat⁹ q̄ solū p̄pter inuidiā traderent eum Matthei. xxvij. ¶ Homicidiū fit aliquādo p̄pter defensionem suam vel alioruz. sic Moyses occidit egyptiū calumniante hēbreuz vt defenderet fratrem suum. Exodi. ij. Aliqñ occidit homo aliquē p̄pter defensionem patrie v̄l gētis sue. sic dauid occidit golyā p̄pter defensionē ppli sui israel cui ille plurimū insultabat. vt habebat. i. Reg. xvij. Occidit abner Asahel p̄sequentē se ad occidēdū. nec volente a persecutione desistere. ij. Reg. ij. ¶ Homicidia aliquñ cōmittuntur propter superbiā & ambitionem domini. Sicut abimelech occidit septuaginta fratres suos vt ipse solus dominiuz obtineret Judic. ix. Zambri occidit Elam dominum suum temulentum vt regnaret post eum. iij.

Reguz. xvi. Athalia tanta libidine exarsit dominādi q̄ omne semē regis um interfecit. iij. Reguz. xi. Sellus cogitauit cōtra zachariā dñm suum & interfecit eum vt regnaret post eū. iij. Reguz. xv. Ptholemeus occidit Alexandruz regem vt regnum qd̄ desiderauerat possideret. i. Macha. xi. ¶ Homicidia fiunt sepe p̄pter luxuriam. propter quā causam tam in sacra scriptura q̄ in antiquorū gestis multi leguntur occisi. Nam propter luxuriam sicheem deflorantis Dynam filiam iacob: ip̄e cum patre & populo ab ipsis dyne fratribus est occisus Genesis. xxxiiij. Occasione vxoris leuite incredule vxoris veritate luxuria: occisa est maxima multitudo Iudi. xx. Dauid vt liberius cū Bersabec vacaret libidini. fidelem militem occidit. ij. Regum. xi. Amon propter luxuriam quaz exercuit in thamar ab absalone in conuiuio est occisus. ij. Regum. xiiij. Adonias quia vxorē patris petijt in vxorem fuit Salomonis sententia occisus. iij. Reguz. ij. ¶ Homicidia multa exercēt proditores & pditorie. Sicut Joab missus nūcius vt Abner rediret pacifice ad dauid cum loqueretur ei percussit in inguine et occidit eum. ij. Regum. iij. Iteq; Joab tenēs mentum amase salutans eum & quasi desiderans eum osculari percussit eum latenter et proditorie occidit. ij. Regum. xx. Occidit triphon Jonathan et duos filios eius cum recepisset pro liberatione ei⁹ duos filios obfides. et triginta talenta argentea a simone sacerdote & duobus filiis ei⁹ quasi volēs eos honorare. in quo conuiuio eos proditorie interfecit. vt habetur. i. Machabeorū vlti. ¶ Homicidium fit aliquando iuste: cum occiduntur homines ex iustitia. corū exigentibus culpis. Nam quia Zebee

De honore parentū.

et Salmana occiderunt fratrem Se-
deonis iuste et rationabiliter sunt ab
eo occisi. Quia omnis qui acceperit
gladium gladio peribit. Iudic. viij.
Matth. xvi. Iuste fecit Dauid oc-
cidi adolescentem. quia se saule domi-
num suum dixerat occidisse. ij. Reg.
i. Quia ioab occiderat duos viros p-
ditore. scilicet abner et aman ipsum
iustissimus salomon mandauit occi-
di. iij. Regum. ij. Duo senes pessimi
qui Susannam condemnauerat in
mortem iussi fuerunt a populo lapida-
ri Dan. xij. Ananias et zaphira do-
mino mentientes. dei et petri senten-
tia sunt occisi Actu. v. ¶ Homicidi-
um valde deo displicet inter omnia vi-
tia ipsum legitur grauius punisse. Nam
homicidium cayn puniuit acerbe. et
tamen adhuc non erat prohibitum le-
ge scripta. Genes. iij. Unde ut ostē-
deret dominus quod ipse homicidium ab-
horreret. et homo etiam abhorere
debet sub figure velamine carne cum
sanguine prohibuit comedi Leuiti.
ix. Homicida in anima debet reputa-
ri mortuus et occisus. Ideo dicebat
rebecca timens ne esau occideret ia-
cob cur orbabor utroque filio vno die
scilicet vno in anima. alio in corpore.
Genes. xxvij. Tantum offenditur
deus innoxium sanguinem effundē-
do: quod voluit quod dauid qui sanguinem
innoxium effuderat etiam occidi de-
beret et quod ei Salomon templum edi-
ficaret et non dauid quod et Salomon
fecit. iij. Regum. vij. Quia Joas fe-
cit Zachariam iniuste occidi. graui-
ter fuit punitus a domino. quia diuina p-
missione est occisus. nec in sepulchro
regio est sepultus. ij. Paral. xxij.
Unde dicit quidam sanctissimus doctor
hortans et ammonens quemlibet ho-
micidam ut peniteat: hoc modo O
homicida quid fecisti. si totum orbem
terre combussisses: celum destruxisses:

Ca. LVIII. fo. XXXII.

paradisum spoliasses: deum non intan-
tum turbasses quod quod fudisti sanguinem
pro quo dominus noster Iesus chris-
tus suum sanguinem roseum effudit.
Interemisti eum hominem quem de-
us viuificauit: conuertere et age pe-
nitentiam. et erit tibi venia a deo.

Ca. quinquagesimo octa.

De honore parentū.

Honorare debemus parentes eis lo-
quendo cum reuerentia.

Eis parēdo cum obediētia.

Curā gerendo in indigētia.

Non efficiendo tristes tedentia.

Fructum querendo ex complacē-
tia.

Honorare debet homo pa-
rentes eis exhibendo re-
uerentiam: scilicet reuerēter
loquendo et reuerēter as-
surgendo. sic Salomon honorauit
bersabee matrem suam. quia ipse surre-
xit de solio suo in occursum matris et
posuit eam super sedem suam. iij. Regum. ij.
Thobias iustus inter alia que dedit
filio documentum fuit. Honorare ha-
be matrem tuam. Thobie. iij. Expellēs
Iesus de templo vendentes et emen-
tes dixit. Scriptum est domus mea
domus orationis est: vos autem fe-
cistis illam speluncam latronum. Lu-
ce. xix. et Matth. xxi. Et nolite fa-
cere domum patris mei domum ne-
gotiationis. vos autem fecistis etc. Nos-
lens christus ostendere quod patrem in mira-
culis: et in omnibus honorabat dixit
post excusationem demonum. Ego ho-
norifico patrem meum Joan. viij. Om-
nia opera que faciebat Iesus attri-
buebat patri. ostendens quomodo
pater debebat honorari Johannis
octauo. ¶ Honorare debet homo
patrem et matrem in preceptis. insu-

per et in omnibus obsequendo: quia non obediētes malam incurrerent sententiam. Ideo filij hely: quia non obediunt patri: ut desisterent a malis diuinam sententiam grauissime incurrerūt. i. Regū. ij. Ionathas quia non obediuit precepto patris: sed contra eius mandatū modicum mellis comedit: mortis sententiam incurrit. i. Regum. xiiij. Puer Jesus ascendens in nazareth cum parentibus erat subditus illis. Luce. ij. Obediēre debent filij parentibus scita eorum voluntate dato quod verbis non expriment. Iohannes Jesus sciens quod de voluntate matris erat quod vinum in nuptijs haberetur: aquam in vinum mutauit. Nam tātū dixit mater: vinū non habēt. Ioan. ij.

Honorare debemus parentes de ipsis in vita et in morte habendo curam et in necessitatibus eis subueniendo. Ideo dauid in magna necessitate existens curam de parentibus habuit et ipsos regi moab diligentius commendauit. i. Regum. xxij. Tobias senior dixit filio suo. Cū acceperit deus animam meam corpus meum sepeli cum honoribus: matrem tuam habebis in omnibus diebus vite tue omnibus filiis in exemplū. Tobie. iij. Pendens xpus in cruce matrem suam dilecto discipulo commendauit. Ex quo patet quantam sollicitudinem de ipsa gerebat quod de ea in tali articulo cogitabat: ut habet Iohannes. xix. Nota hic exemplū quod dicit sanctus Augustinus de quadam filia quae nutriuit matrem in carcere prebens ei singulis diebus vbera sua. Propter quam charitatem rex matrem vinculatam liberauit. Hoc in de ciui. dei. Honorare debemus parentes in nullo eos contristando. Neceos in quantum possumus contristari sinendo Nam licet Esau esset malus et fratrem suum vellet occidere: non tamen

volebat hoc perpetrare viuente matre vel patre ne contristaret eum: sed patrem: sed dicebat. Veniet dies luctus patris mei et interficiam eum. Gene. xxvij. Timens iuda contristationem patris ad magnam penam se obtulit cū dixit de beniamin. Si non reduxero eum tibi reus ero in te in omni tempore. Gen. xliij. Videns iacob quod iudas non patiebatur eum tristari acquieuit verbis eius: qui non acquieuerat verbis ruben dicētis duos filios occide si non reducam tibi: ut habetur Gen. xliij. Iuda cum supplicaret Ioseph quod remitteret beniamin ait Non possum redire ad patrem meum absente puero: ne calamitas patris mei existam testis. Gen. xliij.

Honorare debemus parentes propter fructum consequendum. Nam alicui alij precepto deus non adiunxit premium seruantibus et penam non seruantibus nisi solum precepto de honore parentum: vnde ait honora patrem et matrem ut sis longeuus super terram. Et sequitur. Qui maledixerit patri vel matri sit ille maledictus et morte moriatur. Exodi. xx. et. xxi. Quia Sem et Iaphet patres dentium datum honorauerunt. Ideo eius benedictionem acceperunt. Gene. ix. Benedictio autem patris magnereputationis erat quando Esau et Iacob pro ea taliter contendebant. Gene. xxvij. Quia Cham patrem non honorauit: sed derisit. eius maledictionem incurrit. Gen. ix. Ad ruben dixit iacob. Non crescas: quia ascendisti cubiculum patris tui. Gen. xlix.

Honorare debemus parentes ut durum diuinum iudicium fugiamus: et eius ultionem quam in presenti parentes non honorantibus preparauit. Precepit enim dominus per Moysen. Si genuerit quispiam filium contumacem: proteruum et. lapidibus obuet

eum populus. Deute. xxi. Absalon pessime persecutus est patrem suum. Ideo fuit morte pessima interēpt⁹. ij. Reg. xvij. Duo filij senacherib occiderūt eū: sed neuter eorū regnauit. iij. Reg. xix.

Cap. quinquagesimūnonū

De humilitate.

Humiliare nos debemus:

In petitione diuinorū.

Famulatione dñorum.

Subernatione subditorū.

In respōsione iurgiorū.

In religione clericorū.

Exultatione premiorū.

Cū despectione laudatorū.

Per remissionē peccatorū.

Christi sanctione exemplorū.

Humiliare nos debemus deo in oratione loquēdo humiliter et seruiendo. Sic abrahā deo humiliter loquebat dicens. Loquar ad dñm deus meus: qm cinis et puluis sum ego. Gene. xvij. Sedeon humiliter locut⁹ ē angelo a deo misso: dicens. Familia mea infinita est ī manasse: et ego minimus in domo patris mei. Iudicū. v. Dauid coram deo humiliter se habuit qñ añ eius arcā ludendo saltauit. ij. Reg. vi. Qñ nathan venit ad dauid ex pte dei: dauid se humiliter habuit ad eū. ij. Reg. xij. Disciplinā te dño populū dauid humiliter se excusauit dicens. Ego sum q̄ peccaui. ij. Reg. xxij. Magna humilitas fuit in magis q̄ p̄cidentes adorauerunt puerū in presepio. Matthei. ij. Centurio humiliando se deo dicens. Dñe non sum dignus etc. Fecit se dignus recipere gratiam pro egrotante seruo quam a xp̄o postulabat. Matthei. viij. Mater filiorū zebedei precaturā pro filiis accessit humiliter et ado-

rauit. Mat. xx. **H**umiliari debet homo dñis tēporalib⁹ et eis seruire et respōdere. Jō dixit angelus ad agar. Reuerte ad domū tuam et humiliare dñe tue. Gen. xvi. Multū humiliavit se dauid cōtra saul dñm suum cū debebat esse ei⁹ gener dicens. Quid ego sum et que est dom⁹ mea: ut fiam gener regis etc. i. Reg. xvij. Similiter cum saul persequebatur eū multū se humiliavit dicens. Cur persequeris pulicē vnū. i. Reg. xxvi. Miphiboseth inique accusatus regi a seruo iniuste exheredatus a domino humiliter loquebat. ij. Reg. xvi. et xix. **H**umiles debēt esse prelati non se ambitiose prelacionibus inferendo vel ingerendo: sed humiliter excusando ac cū subdit⁹ humiliter conuersando. Ideo humiliter se quinquies moyses excusauit ante q̄ vellet ducatum populi accipere. Ad vltimū volente domino accepit. Exodi. iij. Non debēt prelati totum sibi velle superbe: sed alijs humiliter partem dare. Ideo Moyses licet ducatum a domino haberet: tamen rogauit Joab ut secū iret et populi ductor esset. Ihu. x. Non debēt negocia de suo capite facere: sed humiliter requirere cōsiliū subditorum. Itā licet Moyses sic familiariter loqueretur cum domino: tamen cōsiliū Jetro consulētis sibi fideliter nō desperit. Exodi. xvij. Quātum debeant homines prelacionez respuere patet ī Sedeone q̄ licet electus noluit tamen populo dominari. Iudicum. viij. Non debent velle prelati salutationes hominum inferiorum et genuflexiones ante se sustinere et adorari ut deus. Nam cum Petrus adoraretur a Cornelio ait. Surge quia ego homo sum. Similiter fecerūt Paul⁹ et Barnabas. Actuum. x. et xij. **H**umiliter de

bent homines cuilibet respondere, quia iuxta sapiētis sentētiam. Mol-
lis responsio frangit iram sermo du-
rus suscitāt furorē. Itāz quia iacob
loquens cum esau humiliter respon-
debat ideo compescuit iram eius.
Gen. xxxiiij. Valde humiliter respō-
dit dauid ad saul quādo debuit fieri
gener ipsius. i. Regum. xvij. Si ro-
boā humiliter respondisset nequāq̄
decem partes populi perdidisset. iij.
Regum. xij. Princeps quinquage-
narius tertius. non est consumptus
ab igne: quia humiliter sequebatur
.iij. Regū. i. Quia mulier cananea
respondit humiliter verbis christi q̄
aspera videbat̄ asserēs se catellū de
micis mēse dñi capiētē: sanitatē ite-
gram filie pcurauit. Mat. xv. Que-
rēte dño a petro utrū se plus aliis di-
ligeret: respōdit humiliter dicens. Do-
mine tu scis quia amo te. Non dixit
plus aliis: s; humiliter amo te. Jo.
xx. ca. ¶ Hūiles debēt esse religiosi
pre ceteris gētib⁹ exēplo alioꝝ reli-
giosoꝝ et eremitarū noui ⁊ veteris te-
stamenti: sc; helye ⁊. io. baptiste. Jō
debēt religiosi se humiliter sentire ⁊
se viles et hūiles reputā. Sic. Jo.
dicebat. Mō sū dign⁹ solueſ corrigiā
⁊c. Jo. i. Itēz debēt de se humiliter lo-
qui. Sic Joānes dicebat. Ego vox
clamātis ī deserto. Jo. i. Debēt nō pō-
patice: sed humiliter indui: quia qui
mollibus iduuntur in domibus re-
gum sunt. In cuius figura ioannes
erat indutus de pilis camelorum.
Mat. iij. Unde Augustinus in regu-
la dicit. Non sit notabilis habitus
vester. Sup qđ v̄bz dicit hugo de
sancto victore. Non enim tenera ve-
stis: sed mundicia mentis ornatum
facit clericū. Unde Gregorius. Si
cultus vestium subtilium peccatuz
non esset nequāq̄ sermo diuinus tā
vigilanter expressisset dicens: qđ di-

ues ille qđ purpura fuit indut⁹ apud
infernōs torqueretur vt habet̄ Luce
xvi. De helya similiē qđ erat accin-
ctus zona pellicea circa lūbos eius
iij. Regum. i. Itē debent humiliter
⁊ non laute pasci: ne murmurent in
deserto cum filiis israel dicentibus.
Atinam mortui essem⁹ in terra egypti
quando sedebamus super ollas
carnium. Sed ipsi sint cōtenti victu
tenui cum Joāne: cuius cibi erant
locuste ⁊ mel siluestre. Matthei. iij.
Helye etiam in cuius figura angel⁹
solum panē subcinericiū ministra-
uit. iij. Regum. xix. Debēt etiam vi-
ctum humiliter querere: nec ex sup-
bia verecundari mendicare cum ta-
lis seru⁹ dei a vidua sarepta ita bu-
cellam panis humiliter postulauit.
iij. Regum. xvij. Item debent humi-
liter habitare nō ī altis domibus et
excelsis palatijs: sed in locis solita-
rijs et desertis. Ideo habitauit Jo-
annes in deserto. Luce. iij. ¶ Humi-
liantes se domino humiliter exaltā-
tur. iuxta saluatoris sentētiaz. Qui
se exaltat humiliabitur. Et qui hu-
miliat exaltabitur. In cuius figura
saul qđ querebat asinas fuit a do-
mino super regnum israel exaltat⁹.
i. Regum. ix. Veniens helyseus ad
Jordanem. primo percussit aquas
nihil dicens ⁊ non est diuisa: quia su-
perbe agebat. Secundo nomen he-
lie inuocauit humiliter ⁊ sic exalta-
tus est: quia spiritum helye duplicē
habuit: propheta fuit et mira face-
re inchoauit: vt. iij. Regum. ij. Dispa-
si sunt filij israel per holofemem hu-
miliauerunt se ⁊ fuerunt per victori-
am exaltati in tantum qđ per trigin-
ta dies vix collecta sunt spolia assy-
riorum a populo israel. Judith. xv.
¶ Petro dicente humiliter christo. Exi
a me: quia homo peccatoꝝ sum ego.
Ex hoc officium apostola t⁹ ipsi do-

minus benigne commisit. Luce. v. Optimam regulam humilitatis et exaltationis sue ostēdit saluator dicens. Cum inuitatus fueris ad nuptias recumbe in nouissimo &c. Luce. xiiij. ¶ Humiliari debet hō quantumcūq; magnus: iuxta sententiā salomonis qui ait. Quāto maiores humiliate in omnibus. Ideo hester magna humilitate abominabat̃ figurā & signa supbie. Iher. iij. Dauid licet magn⁹ & in regē vnctus: tñ victualia fratrib⁹ humiliter deferebat. i. Reg. xvij. ¶ Propheta magn⁹ Iheremias ex vtero vocat⁹ propheta dicebat. Nescio loqui. Iheremie i. Joseph vir iust⁹ & castus reputans se indignū coniugio virginis voluit eam occulte dimittere. Matthei. i. Joannes cū per sanctitatē crederetur xp̃s dicebat. Nō sum dignus soluere corrigiam &c. Joannis primo. ¶ Humiles debēt esse homines qñ aliqua bona faciunt vt nō velint inde ventū vane glorie: vel ab hoībus collaudari. Nā xp̃s publica sua miracula phibeat dici dicens. Memini dixeritis: vt etiā patet in leproso mundato. Matthei. viij. Et de duobus cecis liberat. Matthei. ix. Et de surdo & muto sanato. Marci. viij. Et simili⁹ de transfiguratiōe. Matthei. xvij. Ad fugiendam iactantiā et vanam gloriā de bonis q̃ nos agimus et ad habendam humilitatem multum valet exemplum de humili publicano et de superbo phariseo. Luce decimo octauo. ¶ Petrus loquens humiliter de claudo sanato sibi attribuere noluit. Actuum. iij. ¶ Humilitas bonis meretur indulgentiam peccatorum. Non solū autem bonis: sed etiam malis. Exemplum. Nam achab nequissimus imponēs sibi debitam penam pro peccatis humiliatus est et deus ei pe-

nam temperauit. iij. Regū. xxi. Roboā et principes ei⁹ humiliati sunt et dominus mutauit sententiaꝝ per prophetam suum. ij. Paralipo. xij. Ezechias humiliat⁹ est: idcirco non venit ira dei in diebus eius. ij. Paralipo. xxix. Nabuchodonosor humiliatus recognouit statum suū et reductus est ad statum pristinū. Danielis. iij. Quia viri niniuite humiliati sunt non est eorum ciuitas subuersa. Ione tertio. Magdalena q̃ ad pedes christi humiliter accessit: peccatorum veniam humiliter impetrauit. Luce septimo. ¶ Humilitatis exemplum de christo debem⁹ suscipere in triplici suo statu scilicet natiuitatis vite et mortis. In natiuitate fuit humilis: quia cōcipi voluit in ciuitate parua: scilicet nazareth. Unde dixit Athanael: a nazareth poterit aliquid boni esse? Ioan. i. Itē quia de humili matre. Luce primo. Resperit humilitateꝝ &c. In humili loco collocādo eū in presepio. Luce secundo. De humilitate autē christi quomodo humiliter vixit: humiliter docuit: nunc omitto: q̃ de hoc plena sunt omnia euangelia. De morte autem christi notā dū est q̃ fuit humillima. Caruit em̃ septem que superbi querūt: scilicet terrena affluentia: corporali sospitate mundana sapientia: populari fama: amicorum numerositate & frequentia: et victoria inimicorū. Ecōtra fuit xp̃s vestib⁹ spoliat⁹ in carne vulnerat⁹: insipiēs reputat⁹: corporali tervict⁹ a discipul⁹ derelict⁹ ab his q̃ amici eē debuerūt acrif afflictus et crucifix⁹. Hec oīa patēt. Mat. xvij. Luc. xxiij. & Joā. decimonono. Quomodo deus omnipotēs suam deitatem abscondit sub humanitate patet ex hoc prout pulcre effrem deducit i q̃dā fmōe de xp̃i trāsfiguratiōe

vbi christum deum et hominem dixit et.
 Si non erat deus Gabriel quem deus
 vocavit? Si non erat homo maria quem
 in ventre gestabat? Si non erat deus eli-
 zabeth quem salutabat? Si non erat
 homo in presepe quis iacebat? Si non
 erat deus angeli quem glorificabant?
 Si non erat homo maria quem lacta-
 bat? Si non erat deus magi quem ado-
 rabant? Si non erat homo Ioseph quem
 circumcidebat? Si non erat deus colu-
 ba quem pretestabatur? Si non erat ho-
 mo iohannes quem baptizabat? Si non
 erat homo in deserto quis esuriebat?
 Si non erat deus mare et venti cui
 obediebant? Si non erat homo in na-
 ui quis dormiebat? Si non erat deus
 mortuos quos suscitabat? Si non erat
 deus latroni regnum quos dabat? Si
 non erat homo in cruce quis pende-
 bat? Si non erat deus sol lucem propter quem
 tenebat? Si non erat homo in sepulchro
 quis iacebat? Si non erat deus die ter-
 tia quis resurgebat? Si non erat ho-
 mo Thomas quem palpavit? Si non
 erat deus in celum quem ascendebat?
 Patet ergo quod christus fuit deus et homo
 ex substantia patris ante secula na-
 tus omnia implens. omnia continens
 Equalis per omnia patri in substantia
 ex ipso et cum ipso sempiternus. Nam
 in se suscepit humanam naturam crea-
 tor ac dominus omnium creaturarum et suam glo-
 riosissimam deitatem velavit ac huma-
 navit suam humilitate nobis in exem-
 plum ut ita faciamus ut cum deo eter-
 naliter gaudere valeamus.

Capitulum sexagesimum.

De iactantia et gloriatione.

Iactatores consueverunt alios despi-
 cere detrahendo.

Pompis se preferere extollendo.

Sic deum abicere obloquendo.

In factis deficere alta dicendo.

Iactatores aliorum facta
 et personas despiciunt et se
 ipsos extollunt. sic Baal
 dicebat. Quis est Abime-
 lech. et que est sicheem ut seruiamus
 ei. utinam daret aliquis populum istum
 sub manu mea. quasi diceret. Ego
 magna facerem Iudic. ix. Grandia
 verba dixit rapsaces ex parte regis
 assyriorum despiciens regem iuda.
 et regem egypti et extollens domi-
 num suum et seipsum. iij. Regum.
 xvij. Contra iactantes se et ceteros
 despicientes ponit christus parabo-
 lam de publicano humili et de phari-
 riseo superbo exaltante se. et de pri-
 mamente alios dicens. Domine non sum
 sicut ceteri hominum raptores ad-
 ulteri. sed peior omni homine Luce
 xvij. Despiciebant pharisei cecum
 illuminatum dicentes. In peccatis
 natus es et doces nos? Ioan. ix. Ar-
 roganter ait Pilatus christo. Me-
 scis quia potestatem habeo crucifi-
 gere te et dimittere te? Ioan. xix.

Iactatores pompaticè et ex sup-
 bia magna loquuntur sed homo sa-
 piens de quibus iactari posset tacet.
 Sic Samson inermis interfecit leo-
 nem volens ostendere suam probita-
 tem. Iudicum. xij. Stultum est se
 iactare de futuris contingentibus.
 Nam Adonias eleuabatur dicens
 Ego regnabo: et postea non regnavit
 iij. Regum. i. Unde Philosophus de
 futuris contingentibus non est determi-
 nata veritas. Benadab rex syrie pro-
 pose locutus est regi israel per nuncios
 suos cui bene responsum est. ut dicitur
 iij. Regum. xx. Non superbus pro-
 pose iactavit se quod solus cum regina
 pranderet. qui fuit postea suspensio
 condemnatus. ut dicitur Iheser. v. et
 vij. Nabuchodonosor in aula deabus
 lans dicebat cum magna superbia.
 Nonne hec est ciuitas quam edifica-

ui mihi ⁊ cetera vba iactatoria. Da
 niel. iij. Quantūcūq; humiliantur
 supbi se iactare nō desinunt. Sicut
 antiochus turpiter fatigatus sup-
 be se iactabat. ij. Mach. v. ¶ Iacta-
 tores nō solū supra hoīes se extollūt
 sed etiā supra deū. Ideo dicit de luci-
 fero angelo q̄ dicebat in corde suo.
 In celū ascēdam supra astra exalta-
 bo solium meū: qui postea confuse ⁊
 turpiter cecidit. Esaie. xiiij. Habu-
 chodonosor dixit socijs Dañ. Quis
 est deus q̄ eripiat vos de manu mea
 Dañ. iij. Dicentibus iudeis est de-
 potēs in celo qui iussit celebrare diē
 septimū. Rñdit Hicanor. Et ego po-
 tens in terra qui impero sumi arma
 ij. Machabe. xv. Qui se sic iactant
 semper mentiūtur ⁊ imitantē diabo-
 lum: qui se iactabat plura possidere
 q̄ deus dices christo. Hec omnia da-
 bo tibi si cadēs adoraueris me. Mat-
 thei. iij. Secūdū vero lucā se iacta-
 uit dicens. Hec mihi tradita sunt et
 cui volo dabo illa. Luce. iij. ¶ Iac-
 tatores multa dicūt ⁊ pauca faci-
 unt immo vt plurimū confundunt ⁊
 deficient. Juxta illud poeticū. Se-
 pe minus faciūt homines q̄ magna
 minantur. Sic Holiath se iactans
 inuitabat alios ad singulare certā-
 men qui fuit a puero superat⁹. i. Re-
 guz. xvij. Holofernes iactabat se co-
 ram Achior q̄ ipm occideret et fili-
 os israel superaret: qui postea fuit a
 femina interfect⁹. Judith. vi. ⁊. xij.
 Dixit seron. Factā mihi nomen ⁊ de-
 lebo iudam. ⁊ ipse fuit postea debel-
 latus. i. Machabeorum. iij. Deme-
 trius superba verba misit ad Jona-
 than ⁊ cito male ipi successit. i. Ma-
 chabeorum. x. Hicanor iactauit se
 datur⁹ p̄ vno talento nonaginta mā-
 cipia iudeorū: sed ipse succubuit. ij.
 Machabeorum. viij. Petrus iactā-
 ter se obtulit cum christo mori q̄ euz

ad vocem femine ter negauit. Mat-
 thei. xxvi.

Cap. sexagesimū primū.

De idolatria et idolorū cultura.
 Idolatrare facit hoīes:

Timiditas vel absentia prelatorū.
 Calliditas et adherentia lasciuorū.
 Malignitas ⁊ complacentia socio-
 rum.

Tumiditas ⁊ excellētia supborum.
 Iniquitas et conscientia reprobo-
 rum.

Idolatrare facit homines
 aliquādo absentia prela-
 torum. Tales fuerunt fi-
 lii israel quia dum Moyses esset in
 monte: interim dixerunt ad Aaron.
 Fac nobis deos qui precedant nos.
 Qui pusillanimis timēs populi in-
 sultum: fecit eis vitulum conflatile
 quē ipi adorare ceperūt. Exo. xxxij.
 Mortuo Josue filij isrl fecerunt ma-
 lum in cōspectu domini: et deserue-
 runt dominum deum patrum suorū
 et idolis seruiuerunt. Judicum. ij.
 ¶ Idolatrare facit homines luxu-
 ria et inordinata cōcupiscentia mu-
 lierum. Nam fornicatus est popul⁹
 israel cum filiab⁹ Moab que voca-
 uerunt illos ad sacrificia sua: et illi
 comederūt imolata ⁊ adorauerunt
 idola earū. Hie. xxv. Luz esset senex
 Salomon deprauatum est cor eius
 per mulieres: vt sequeret deos alic-
 nos: nec erat perfectum cor eius a-
 pud deum. iij. Regum. xi. ¶ Idola-
 trare facit homines mala societas
 ⁊ malū exemplum: quod videtur in
 alijs qui male egerunt. Non enim
 suffecit Achab regi israel vtambu-
 laret in peccatis Hieroboaz: sed in-
 super seruiuit Baal et adorauit eū.
 iij. Regum. xvi. Ahas rex iuda
 e. iij.

ambulauit in viis regū israel insup
 ⁊ filium eius ꝑsecrauit transferens
 per ignem vt habetur. iij. Regum.
 xvi. Translati filii israel in syrios:
 collocate sunt diuerse gentes in ci-
 uitatibus samarie et vnaqueꝑ fe-
 cit deum suum iuxta cōsuetudinem
 gentiū. iij. Reg. xvij. ¶ Idolatrare
 facit hoīes supbia eorū q̄ se reputāt
 equales vel maiores deo. Sic Holo-
 fernes iratus contra achior qui cō-
 mendabat potentiā dei hebreorum
 dixit se esse ostēsurū q̄ nō esset deus:
 nisi Habuchodonosor. Judith. vi.
 Darius rex persarū precepit q̄ nul-
 lus peteret aliquid ab aliquo deo ī-
 tra triginta dies: nisi ab ip̄o tanq̄ se
 sicut deū ostēderet potētē. Dañ. vi.
 Habuchodonosor fecit statuā aure-
 am ⁊ precepit supbe vt dēs gentes
 adorarent ip̄am. Dañ. iij. ¶ Idola-
 trare facit hoīes malicia ꝑpria ⁊ ꝑ-
 uersitas animi. Sicut Hieroboā ex
 cogitato cōsilio fecit duos vitulos
 aureos adorari pro deo: vt habetur
 iij. Reg. xij. Edificauerūt viri iuda-
 aras ⁊ statuas super colles ⁊ subter
 arbores. iij. Reg. xvij. Confusus se-
 nacherib reuersus est in ninuē: ⁊ cū
 adoraret in tēplo dei sui: duo filij ei⁹
 occiderūt eum. iij. Regū. xix. Ma-
 nasses rex iuda fecit aras Balaim:
 ⁊ adorauit omnem militiam celi. ij.
 Para. xxxij. Babylonū pri⁹ ado-
 rantes idolū post eius subuersionē
 adorauerūt draconē. Dañ. xij. An-
 tiochus iussit edificari aras ⁊ idola
 ⁊ imolari carnes suillas: vt patet. i.
 Macha. i. Manēte paulo athenis
 incitabat ira vidēs idolatrare totā
 ciuitatē: ī quo monēt quilibet dolo-
 re de iniuria dei. Actu. xvij.

Cap. sexagesimūsecūdū.

De impatiētia ⁊ murmure.

Impatientes sunt ⁊ murmurantes

subiacentes correctionibus domi-
 norum.

Seruiētes crapulationibus gu-
 losorum.

Inuidentes consolationibus alio-
 rum.

Trascentes in impletionē aduer-
 sorum.

Insipientes in instructionibus peri-
 torum.

Excellentes in inuentionibus subli-
 morum.

Impatiētes sunt serui et
 subditi ad correctiones ⁊
 verba dñorum ⁊ prelato-
 rum aliquādo. Sic agar nō ferens
 correptionem dñe sue q̄ eam afflige-
 bat ꝑpter supbiam eius recessit im-
 patiens: sed est ad angeli monitio-
 nem cōuersa. Gen. xvi. Prepositi fi-
 liorum israel dixerunt Moyssi ꝑlato
 suo. Judicet dñs inter te ⁊ nos. Exo-
 di. v. Filij israel impatiētes dixerūt
 ironice (cuꝫ derisu) Moyssi. Nunq̄d
 non erāt sepulchra in egypto: vt ha-
 betur Exo. xiiij. Vidēs populus q̄
 moraret cum dño vt instrueret eos.
 impatiēter dixerūt ad Aaron. Fac
 nobis deos qui precedant nos. Exo-
 di. xxxij. Ancilla sare impatiēte fe-
 rens increpationē contumeliose re-
 spondit. Thobie. iij. ¶ Impatien-
 tes ⁊ murmurantes sunt homines
 gulosi non volentes pati aliq̄ de-
 fectum esce et potus. Nam impati-
 ens popul⁹ israel murmurauit ꝑꝑ
 defectum potus. Exodi. xvij. Mur-
 murauerunt postea tanq̄ impatiē-
 tes ꝑpter cibum et grauitate puni-
 ti sunt. Exodi. xvi. Gulosi multa ha-
 bentes murmurare non desinunt.
 Sic filij israel habentes manna et
 coturnices a dño adhuc murmura-
 bant ꝑpter ariditatem sitis. Exo-
 di. xvij. Recordabant filij isrl carni-

um de egypto: s; de miseria ⁊ fuitu-
te in qua fuerant nō fecerūt aliqua
mētionē de qua a deo fuerāt libera-
ti. Exo. xvi. Propt̄ defectū potus ⁊
fructuū murmurauerunt ad aquas
cōtradictiōis. Hume. xx. ¶ Impa-
tientes ⁊ murmurantes sunt hoīes
inuidi de aliena felicitate: qđ domi-
no multum displicet. Jō ppter mur-
murationē contra Aaron ⁊ dñm ex
inuidia factā egressus ē ignis a do-
mino ⁊ deuorauit extrema castrorū.
Hume. xvi. Discūbete dño in domo
Matthei pharisei iuidi murmura-
re ceperūt qđ cū pctōribus māduca-
ret. Mat. ix. Luc. v. Sicut cū discūbe-
ret cū zacheo. Luc. xix. Spariū mur-
murabāt aduersus patrē familias:
qđ largit⁹ fuerat nō tm̄ laborātibus
tota die: s; ⁊ ueniētib⁹ hora. xi. Mat-
thei. xx. Princeps sacerdotū audi-
entes pueros cantantes osanna in-
dignati sunt. Luc. xix. Frater filij p-
digi inuidens festo fratris indigna-
tus nolebat intrare. Luc. xv. ¶ Im-
patiētes sunt hoīes iracūdi qđ nesci-
unt aliqd̄ patientē pati. Aliqñ ipati-
entes sunt in damnū suū. Sic achiz-
ofel qđ vidēs cōsiliū suū dissipatū
ira et indignatiōe cōmotus laqueo
se suspendit. ij. Regū. xvij. Quia du-
re locuti sunt filij iuda tribus de cez-
irate ⁊ separate sunt ab eis. ij. Pa-
ralip. x. ⁊. iij. Reg. xij. Greci qđ vide-
bāt uiduas suas in quotidiano mi-
nisterio despici irati aduers⁹ hebre-
os murmurare ceperunt: vt habet
Actu. vi. ¶ Impatiētes sunt aliqñ
multi qñ instrunt ⁊ veritas eis ma-
nifestat: qđ habētes oculos obtene-
bratos illuminari recusāt. Sic vxor
Thobie cū eam Thobias instrue-
ret ⁊ tra furtū impatientē respondit.
Thobie. ij. Disputātes maxime qñ
superant ab ostēdēte veritatem tur-
bant ⁊ impatientes sunt. Sic heli

mas conuictus a Job multa signa
impatētie mōstrauit. Job. xxij. ¶
eleazarus instrucebat eos in verita-
te: qđ eū duxerunt in irā cōuersi sunt.
ij. Macha. vi. ¶ Pharisei audientes
cecū illūinatū disputantē ⁊ conuin-
centem eos maledixerunt ei. Jo ā
ix. Audientes iudei verba Stepha-
ni dissecabant cordibus suis. Actu.
vij. ¶ Impatientes sunt hoīes sup-
bi qui audire nequeūt verba qđ corū
extollentie opponunt. Mā cum ces-
sasset loqui achior Holofernes im-
patienter tulit. Judith. v. Sic fuit
impatēs superbus Amon qđ Mar-
docheus non adorabat eū parū re-
putans oēm aliā gloriā: mortē eius
⁊ aliorū iudeorū procurauit nequē
Ihether. iij. Nabuchodonosor audi-
ens qđ tres pueri eius statuā nolue-
runt adorare quā superbe erexerat
in ira ⁊ in furore precepit eos mitti
in fornacē ardentem. Daniel. iij. He-
rodes rex iratus audiens qđ chust⁹
rex natus esset propter superbiam
dominandi: pueros in furore māda-
uit occidi: vt habet Matthei. iij.

Capitulum sexagesimum tertium.

De ingratitude beneficiorū.
Ingratus est homo de bñficijs lar-
gienti spōte.

Puris seruitijs relucētī fronte.
De precipitijs eruētī prompte.
In amicitijs non viuente fonte.

Magrati sūt homīes deo
ei⁹ bñficia obliuioni tra-
dentes. Nec de ipis gra-
tias referentes. Sic filij
israel educti a dño de seruitute egypti
fecerūt vitulū aureū adorantes
eūdē: vt habet Exo. xxxij. Cito obli-
ti sūt bñficioꝝ dei filij isrl̄ qđ fastidie-
bāt māna ⁊ murmurabāt. Hūe. xxi.
Reprehēdit angel⁹ iudeos ingratos
e. iij.

diuina beneficia recolendo Judi. ij. Sublimauit de Hieroboam sup decē tribus et ille auertit pplm a cultu dei. iij. Regū. xij. ¶ Ingrati sunt aliqui hoīes seruiētibus eis fidelit̄ in quocūq; seruitio siue ore instruendo. siue operibus seruiēdo. Sic ingrat⁹ fuit preposit⁹ pincernarū aduersus ioseph qui succedētibus prosperis sui interpretis est oblitus. Gene. xl. Laban multoties voluit fallere iacob sibi fidelit̄ seruiētē. Gen. xxix. Multa seruitia receperat a Dauid Saul. et tñ eū occidē sepius nitebat̄ i. Reg. xvij. Valde ingrat⁹ fuit Dauid vrie cui tradidit lras sue mortis ij. Reg. xi. ¶ Ingratus est aliquando homo liberatū eum de magno periculo: tales liberati nitunt̄ aliquādo destruere liberantes. Nā saluaui et liberaui Dauid habitatores ceyle: Et tñ in man⁹ saul eū querēt̄ occidere tradē voluerūt. i. Re. xxij. Postq̄ Dauid ignouerat absalonī fratricidiū et liberauit de exilio Absalonē: Ip̄e est eū grauiter persecutus. ij. Reg. xv. Misit Jonathas viros qui liberauerunt demetriū. qui postea alienatus vexauit eū. vt habetur. i. Machabeo. xi. Dñs vinee pepcit persecūtibus seruis q̄ post eacius filium occiderunt. Luc. xx. Matthei. xxi. De decem leprosis liberatis a lepra nouē fuerunt ingrati Luc. xvij. Quēstors ingrati de liberatiōe puelle a demone sunt postea paulum persecuti Actuum. xvi. ¶ Ingratus est homo aliquādo amicis honorantib⁹ eum et puro corde diligentibus: eis veleorum hereditibus retribuendo contrariuz. Sic enī filij amon pro honore accepto a seruis Dauid ad eos personaliter destinatis pro honore vituperiū reddiderunt. ij. Regū. x. Valde ingrat⁹ fuit Dauid amicitie Jonathe.

quando filios eius hereditate priuauit. ij. Regū. xvi. Non est recordatus Joas rex misericordie et amicitie quā fecerat ei Joiada sacerdos quā zachariā eius filiu⁹ interfecit. ij. Para. xxij. Heliseus multū honoraauerat pplm israel et regē. et tamē iussit eū rex decapitari. iij. Reg. vi.

Cap. sexagesimū quartum

De inimicitia et odio.

Inimicitia et odium:

Iniquitate acquiriū preueniente.

Cupiditate inquiriū prepediente.

Malignitate pquiriū inuidente.

Carnalitate exquiriū inuadēte.

Auctoritate cōcipiū a ruente.

Cū pietate dimittiū paciscēte.

Inimicitias pmittit de⁹ fieri. et hoc ppter peccatum. Peccatum enī causa est inimicitiarū. Unde aurelius August. dicit. Peccatū est deformitas qua de⁹ detestā: iniquitas quā demō amplexatur: infirmitas qua totus mūd⁹ dissipat̄. In cui⁹ signuz statim post peccatū primorū parentum posuit deus inimicitias inē serpente et muliere et inē vtriusq; semen vt dicit Gen. ij. Tres inimicos suscitauit dñs Salomoni post peccatū scz Bason filium eliada. et Adad. et Hieroboā. ij. Regū. xi. Cum filij israel peccarent et facerent malū corā dño insurrexerūt inimici eorū. Judith. v. et sequētibus. Judeis peccantibus holofernes obsedit eos. sed eis penitētibus liberati sunt. Judith p totū Occasione peccati diabol⁹ dicitur inimicus nr̄. ipsius enī fruct⁹ est inimicus quem a deo habere debem⁹. qui dormiētibus hominibus supseminauit zizaniā. Mat. xij. ¶ Inimicitie multe ex cupiditate rez tēporaliuz oriunt̄. Nam inē pastores abrahe et loth facte sunt inimicie

pppter substātiā Señ. xiiij. Rixati sunt pastores gerare cū pastouibus ysaaceo locupletato. Ideo appellauit nomē loci illi? putēū ad inimicitias. Señ. xxvi. Oderat esau Jacob pppter hereditatem ⁊ dicebat. Veniet dies luct⁹ p̄ris mei ⁊ inficiā cū. Senef. xxvij. ¶ Inimicitia ⁊ odiū oriū aliqñ ex inuidia. Māz inuidētes fr̄es Joseph q̄ a p̄re cūct⁹ fratrib⁹ plus amaret⁹ oderāt eū nec poterāt ei q̄c q̄ pacifice loq̄. Señ. xxxvij. Egyptij oderūt filios isrl̄ qz creuerāt ⁊ multiplicati sunt. ⁊ affligebāt eos. Exo. i. Aidēs Saul q̄ Dauid prudenter ageret ⁊ ppl̄s euz diligeret factus ē eius inimic⁹. i. Reg. xvij. ¶ Inimicitia magna surgit ex luxuria. Propter deflorationē dyne inē sichē ⁊ filios Jacob inimicitia magna fuit. Señ. xxxiiij. Fūdebat ap̄d Sāsonē lachrymas vxor eius di. Odisti me ⁊c. Judi. xvi. Et pppter eā ablatā sibi fact⁹ ē inimic⁹ oib⁹ philisteis Judicū. xvi. Iudicio dei fit vt post carnalē amorē sequat⁹ odiū vt patet in amon et thamar eiecta. ij. Reg. viij. ¶ Inimicitias ⁊ odiū portāt aliqñ hoīes mali reprehēdentib⁹ eos ⁊ loquētib⁹ veritatē. Mā cū hēlyas argueret achab p̄ iniq̄ morte naboth dixit ei achab. Mā iuenisti me inimicū tibi. iij. reg. xxi. Dicit achab ad Josaphat de michea. Ego odio euz qz nō pphetat mihi nisi malum. iij. Reg. xxij. De hac materia require multū in cap. de veritate. ca. cxxxv. ¶ Inimicitias debet hō fugere. et q̄tuz pōt inimicos pacificare. et vt pacē cito inueniāt nō nimis offendere. Mā iepte pacificatus est cū gala dit⁹ q̄ expulerūt eū ⁊ pro eis pugnauit Iudicum. xi. Duo latrones rechab ⁊ baana q̄ tulerūt caput isbo seth Dauid inimici sui fuerūt ab eo cōdēnati. ij. Reg. iij. Cognouit Sy

mon q̄ Triphon in dolo teneret vel peteret argentū vel pueros iussit tñ darine inicitia in ppl̄o magna fieret. i. Macha. xiiij. Rep̄hēdēdi sunt q̄ pppter bonas causas nō faciūt pacē de inimicis cū pppter mortem dñi facti sunt amici Herodes et Pylatus q̄ fuerūt inimici. Luc. xxij. Inimicis deuictis diuina non hamana virtute deo gr̄e sunt reddēde. In cuius figura Thou rex audiēs q̄ Dauid expugnasset adadezer inimicū suū misit ad eū filiū suū ⁊ gr̄as egit ei. vt dicit. i. Parak. xvij. Amputato capite Holoferni dixit Judith. Laudate deum qui fecit victoriam ⁊ infecit inimicū nr̄m Judith. xiiij. Submersis egyptijs dixit moyses Cantemus dño gloriose. qz equuz ⁊ ascensorē picit in mare. Exodi. xv. Raguel ⁊ anna laudauerunt deum qui excluderat ab eis inimicū vxorē tem Thobie. viij. Machabei victoria habita dicentes. Confusi sunt ⁊c. De hac materia quere in capitulo de discordia.

Cap. sexagesimūquintū.

De intentione recta in opere. Intentio in opere facit terminari quale fuerit.

Opus acceptari si opus defuerit. Habet occultari si latuerit.

Nequit iudicari qd voluerit. Debet regulari ne ruerit.

Intētio imponit finē op̄i opus de se nō iudicat: s̄z intentio. Mā vna et eadem operatio facta ad diuersas intētiōes sortitur virtutē ⁊ viciū. Mā Layn occidit Abel ⁊ peccauit: quia inuidia fecit et malā intentionem habuit. Senef. iij. Dauid interfecit Holiāmet meruit: qz ex iustitia. Et vt populū dei defenderet. i. Regum. xvij. Abraham ⁊ Sara

riferunt in pmissione filij: s; risus fuit abrahe cōmendatus ⁊ virtuosus: q; ex letitia Sare vero rephensibil. q; ex incredulitate. Sen. xvij. ⁊ xvij. Pharao dixit peccavi Judas etiā dixit peccavi nec tñ veniam meruerāt. q; erat intentio eoz deprauata. Exo. ix. Mat. xxvij. Dauid dixit similiter. ⁊ de? peccit. q; rectā intentio nē habuit. i. Reg. xij. Nō soluz idē opus a diuersis intētionibus est virtus ⁊ vitiū. sed factū ab eodē. Nam Moyses q̄si idē dixit ⁊ nō hesitauit ⁊ idē dixit postea hesitās: primo meruit. scdo peccauit. vt habet Numeri. xx. ⁊ Exo. xvij. Multiplices intētionē habebāt turbe in seqndo xp̄z Ham aliqui eū iudicabāt ad virtutes. aliqui ad vicia. nā quidā sequebant eū vt eū nequiter obseruarent. et hī grauitē peccauerūt. vt habet Luc. xiiij. Quidā vt de panib? eius saturarēt: ⁊ hī nec merebantur nec peccabāt Joā. vi. Alij vt sanarētur a lāguoribus Joan. vi. Alij vt audirēt verba eius. ⁊ inde edificarent. et multipliciter merebant Luce. v. Diuersitas intētionū in cupiendo xp̄z videre zacheū fecit mereri salutem domui sue Luc. xix. Et Herodem de mereri xp̄i respōsionem Luce. xxij. ¶ Intētio ⁊ voluntas reputat̄ pro facto si possibilitas nō affuerit. Nā cōmendauit dñs bonam voluntatē Dauid de edificando tēplo. licz ipe noluerit q; edificaret per eū. ij. Regū. viij. Herodis intentio qñ occidit pueros voluit occidere xp̄m. licz nō potuerit. Ideo chisticida vocatur. nam ita peccauit ac si xp̄m occidisset. Mat. ij. Sine causa nō dixit Jesus. Qui viderit mulierē ad concupiscēdam eam iā mechat? est in corde suo. Mathei. v. ¶ Intētio celat̄ opere nō opus ab intētioe. nā dauid misit ad Ariam vt veniret ⁊ req̄sce

ret non ppter eius quietē. sed vt suū peccatū celaret. ij. Regū. xli. Ornauit se iudith vt solent se ornare lasciuē mulieres. sed illa ornatio nō ex libidine. sed ex maxima virtute patriam defendēdi processit. Judith. xi. Herodis intētio erat xp̄m occidere sed tñ eā sub adorationis pallio abscondit. Mat. ij. ¶ Intētio hominis in his q; agūtur ab eo nec debet nec pōt de facili iudicari vtrū sit bona an mala. maxime in ambiguis: ⁊ debet homo semp bonū opus in bonā partē conuertere. nā filij ruben ⁊ gad edificauerunt altare ad bonāz intētionē q̄ filij israel in oppositū conuerterūt. vt habetur Josu. xxij. Quia mardocheus non adorabat Amō credebat amō q; faceret ex despectu sed nō ex despectu pcessit sed q; creature noluit facere reuerētiam creatori. Hester. iij. Prohibuit dñs duobus cecis illuminatis ab eo. ne cui hec dicerēt. at illi diffamabant eū in tota terra illa nec tamen arguunt̄ fuisse transgressores: vt habetur Mat. xx. ¶ Intentionis habende in operib? regulā dedit xp̄s quā scz intētionē debet homo habere vel bona faciēdo vel mala sustinēdo q; oīa debent referri intentionaliter in ip̄m dicens. Beati eritis cuz oderint vos hoīes ppter nomē meum. gaudete et exultate ⁊c. Mat. v. Similis regula habet. cuz dicit. Qui dederit potū ⁊c. Marci. ix. Ite; oīs q; reliquerit domū ⁊c. Mat. xix. Eleemosynas dare. ieiunare orare precepit dñs fieri nō intētionē placendi hoībus. sed placēdi deo q; in abscondito videt et in abscondito manens iuxta intētionē remunerat operātem. Matth. vi.

Cap. sexagesimū sextum.

De inuidia ⁊ emulatione.
Inuidia ⁊ emulatio:

Mortis doloribus dat occasionē.
 Summis honoribus minorationē.
 Dat detractoribus oblationē.
 Propinquieribus perturbationem.
 Dei cultoribus nō dat lesionē.

Inuidia mors ē spiritua-
 lis et corporalis. Man-
 scribit Sapiētie. i. Inui-
 dia diaboli mors introiuit in orbem
 terrarū. quia scilicet videns diabolus ho-
 minē esse in statu felici et ad illū locū
 posse accedere: vñ ipse ceciderat volu-
 it et tēptauit et vicit et hō vtriusq; sen-
 tentiā mortis incurrit tunc et. vt di-
 cit Genes. iij. Cain motus inuidia
 abel fratrem suū occidit. quia ei mune-
 ra et nō sua dñs accepit. Gen. iij. De
 hac materia quere in cap. de homici-
 ci. cap. vlti. ¶ Inuidia nō est de mi-
 seria: sed positis in diuitiis et honori-
 bus inuidet. Nam quia dñs benedixerat
 Isaac et multiplicatus est ob hoc in-
 uidebant ei palestini Genes. xxvi.
 Propter honorem quē dabāt palesti-
 ni David canētes percusso philisteo
 di. Saul percussit mille et David de-
 cem milia inuidere cepit Saul et per-
 sequebatur david .i. Regum. xvij.
 Vidētes satrape et principes quod Da-
 niel eos in honoribus superabat que-
 rebant occasionē contra eum. vt di-
 cit Danie. vi. Principes sacerdotū
 audientes a pueris christum hono-
 rari. clamantes osanna et videntes
 miracula sunt cōtra xpm per inuidi-
 am indignati. Mat. xxi. Luce. xix.
 Audiētes pharisei lazari suscitatus
 et turbā sequentem xpm inuidētes
 collegerūt consiliū Joā. xi. ¶ Inuide-
 tur sapientibus et docentibus bona
 ab his que nesciunt et docere volunt
 Nam videns Achitofel quod Cusi cō-
 silium preualeret doctrine et cōsilio
 suo inuidia stimulat⁹ laqueo se suspē-
 dit. ij. Reg. xvij. Petro et Joāne lo-
 quētib⁹ ad pplm sacerdotes vole-

bāt quod pplm instruerēt. Act. iij. Au-
 diētes pharisei vba sapientie a ste-
 phano dissecabant cordibus suis: quā-
 uis inuidia corrupit int⁹ et extra. et
 stridebāt dentibus suis in eum. Act.
 vij. Cōuenientibus ciuib⁹ audire
 Paulū et Barnabam iudei repleti
 sunt zelo Act. xij. ¶ Inuidi nō valē-
 tes se alii satiare murmurāt et detra-
 hāt ad modū canis latrātis sic Al-
 chimus pditor iude et Hicanor inui-
 dia detrahebāt. ij. Mach. xxij. De
 hac materia quere plura in ca. de detra-
 ctione. ca. xxxix. Inuidi nō parcunt
 propinquis et attinentibus eis quā inuideāt
 oib⁹ et detrahāt et offendāt. Nam Ra-
 chel Lye sorori sue inuidebat. Gen.
 xxx. Frēs Joseph inuidebant ei vi-
 dētes quod a patre plus amaret Gen.
 xxxvij. Maria soror Moysi et aaron
 frat⁹ ei⁹ in Moysen inuidia moti sunt
 Num. xij. Frat⁹ filij pdigi videns
 fratrem suū in honore receptū idigna-
 bat ei et noluit intrare. Luc. xv. cap.
 ¶ Inuidi inquantū pnt nitunt⁹ spe-
 dire bona quā ab alijs fieri vident be-
 ne opantibus multimode detrahē-
 tes. Nam edificātibus templum filij
 Juda postreditū de babilōe gētes
 inuidētes eis multipliciter inuide-
 bant et grauissime vexabāt eos. i. Es-
 dre. iij. ca. Audiētes. Sanaballat
 et Thobias quod venisset hō quod quereret
 prosperitatē isrl cōtristati moti sunt
 contra edificātes. vt clare habetur
 Accm. iij. ca. Cū ex Atheniēsis
 multi iudei crederēt: inuidētes per-
 tauerūt oēs ciues. vt habet Actus
 xvij. ¶ Inuidiā debēt fugere boni
 hoīes quantūcūq; ab ea aliquā sti-
 mulent⁹. Nam cum duo viri ppheta-
 rent in castris: Josue quasi inuidēs
 eis. quia mos est discipulorū inuidere
 doctrine aliorū: magistrorum dixit
 Moysi. Dñe mi: prohibe eos. at ille
 quod emulari pro me: nec ad inuidiā per-

phetantium induci potuit et bis ei
sed desiderabat singulos propheta
re: ut dicitur Hume. xi. Fugit Joanes
baptista inuidiam: quia cum diceret ei
discipuli sui similes sunt moti inuidia
quod christum baptizauit et turbe sequeban-
tur eum. Respondit. in hoc gaudium me-
um impletum est. Joannis. iij.

Cap. sexagesimum septimum.

De hypocritis et simulatoribus.
Hypocrite et simulators:

Bentes decipiunt bona simulantes.

Porros accipiunt frondes detestantes.

Dentes suscipiunt mortem commi-
nantes.

Hypocrite et simulators
intendunt semper suis simu-
lationibus aliquam dece-
ptionem inferre sicut amon-
um iuravit se languere ut sororem suam
thamar ad se venire faceret. ut eam
deciperet et opprimeret. quod et fe-
cit. ij. Reg. xij. Sizi simulavit dominus
suum vestibulum indigere ut naaman
deciperet et ipse acciperet vestimenta
iij. Regum. v. Apollonius pacem
iudeis solemniter sabbatum simu-
lauit. et sic eos decipiens arma sumens
multos ex eis nequiter trucidauit:
ut dicitur. ij. Machabeorum. v. Phari-
saei placida et bona saluatori dicebant
volentes eum capere in sermone. Mat-
thaei. xxij. et Mar. xij. Non solum homines:
sed etiam ipsum deum hypocrite co-
nantur decipere. Et ideo Simo magus
reputabat se esse deum simulans
se volare in aere: quod diabolus modo
fecit quem petrus turpiter prostra-
uit: ut patet in legenda sanctorum.
Legitur et de Simone forte eodem qui
volebat emere spiritum sanctum. Actum.
viij. Hypocrite cauent sibi de pec-
catis minoribus: de maioribus vitis
non curantes. De quibus dixit dominus qui sunt

colantes culicem et deglutientes came-
lum. Matth. xxij. Pharisei nolue-
runt intrare in parascue pylati pre-
torium: ut non contaminarentur christum ea-
dem die occidere non timentes. Joan.
xvij. Archisynagogus volebat sab-
batum custodiri a populo ne sanitatem re-
ciperet: sed non timebat offendere deum
detrahendo ei: et populum a bono subtra-
hendo. Luce. xxij. Hypocritas
punit dominus maledictionibus reprehensionibus
et flagellis et sic sunt a prelatibus et a
predicatoribus arguendi. Nam vxori Ihe-
roboam qui de viri consilio mutato habi-
tu se aliam simulauit prophetam inquit
Cui achias propheta domini de mandato
sibi et viro suo multas maledictiones
et flagella simul cum nece filium nunciavit.
iij. Regum. xij. Nam cum scriptura di-
uina generaliter impium detestat: tamen
singulariter vel infernale ve hypocritam
multipliciter comminat dicens. Ecce vos
Mat. xxvi. Manifeste hypocrisim
ananie et saphire. Petrus acriter in-
crepando puniuit. Act. v. Helymam
magum Paulus grauitate de hypo-
crisi increpauit. Act. xij.

Capit. sexagesimum octa.

De ira dei contra delinquentes.
Frascat dominus non obsequantibus eius preceptis.
Deos colentibus aris erectis.
Laudes canentibus pro iam receptis.
Se inserentibus rebus ineptis.
Pro presidentibus parcat subiectis.

Irascitur deus contra ob-
ediētes sibi et preceptis su-
is. Sed notandum est omnia que
Icom August. v. de ciuitate dei. Ira
dei non est perturbatio anime: sed iudicium
quod irrogat peccato. Cogitatio vero anime
et recogitatio mundanorum est immuta-
bilis ratio. Non enim sicut hominem ita eum
cuiuscumque facti sui penitet: cuius est
de omnibus omnino rebus et a fixa sententia
que certa prescientia. Sed si non yti-

scriptura talibus verbis nō quomodo familiari insinuabit omnem gratiam hominū quibus vult esse cōsultum: vt pretereat superbientes excitet negligētes exerceat querētes. et aliat intelligētes qđ nō faceret si nō se prius inclinaret. et qđāmodo descenderet ad iacentes. Sic iratus p̄tra Moysen nolentem recipere ducatum populi quando pluries mādauit ei. Exodi. iij. Contra egyptios nolentes obedire deo. populuz dimittēdo iratus est deus. et misit iram suam. Exodi. xij. Propter inobediētiam populi et moysi iratus est dñs cōtra eū ad aquas cōtradictionis. Unde ip̄e dixit. Est mihi dñs iratus p̄ vos. Deute. ij. Filij israel qz nō obediuerunt et tulerunt de anathemate iratus est deus Josue. vij. Dixit iozias Magnus furor domini stillauit sup nos. quia nō custodierūt patres nri precepta dñi dei nostri. ij. Paralip. xxxij. Multuz debēt christiani irā dei timere. cum Artaxerses rex paganus dixisset. Omnia in nobis secundum legem dei fiant: ne forte ira dei exurgat. i. Esdre. vij. ¶ Irascit̄ deus idolatris deū celi nō adorantibus. Hāc iratus est dñs salomonico qz auersa esset mens ei⁹ a dño. quia deos alienos propter mulieres adorauerat. iij. Reg. x. Propter peccatum idolatrie iratus est domin⁹ cōtra ppl̄z israel: et tradidit eos in manus Azabel regis Syrie. iij. Regū. xij. Propter auguriū et idolatriā irritauerunt dñm filij israel. Ideo iratus ē eis. ij. Paral. xxij. Increduli quasi idolatre reputant̄ sup quos descēdit ira dei. Hāc qui credit in filiū dei habet in se vitam eternam. q̄ autem incredulus est ira dei manet p̄tra eū Joā. iij. ¶ Irascitur de⁹ cōtra ingratos q̄ sua beneficia non recognoscentes peiora mala accumu-

lant. Sic iratus est contra amasiaz regē iuda. q̄ diuino auxilio supauit idumeos: et attulit deos eorū et adorauit eos. ij. Paralip. xxv. Ezechias nō retribuit fm beneficiū dñi. sed eleuauit cor suū cōtra iudā et israel. ij. Para. xxxij. Seruus neq̄ ingratus cui dñs tot et tanta dimiserat noluit misereri cōserui sui Mat. xvij. Idcirco iratus dñs tradidit eū tortoribus donec quadrantē nouissimuz resignaret. Judeis nō cognoscētib⁹ gratiā sanationis infirmorū quam xp̄s faciebat infirmis sed obseruantibus si sabbato curaret vt accusarent eum. Iratus est dñs super cecitatem cordis eorū. Marc. iij. Cōtra ingratos inuitatos ad cenā et nolentes venire sed persequētes seruos et nuncios iratus est dñs q̄ pdidit homicidas et eorū ciuitates succendit. Luc. xx. Mat. xxij. ¶ Irascitur dñs cōtra peccatores diuersorū vitiorū Sic iratus est contra ppl̄m suū p̄ peccatū gula. q̄ popul⁹ estuabat desiderio carniū sedens et merens. vt habetur Hume. xi. De gulosis autē dicit. Comederunt et saturati sunt: prouocauerunt autē te ad iracundiā Heemie. ix. Propter peccatū murmurationis egressa est ira a domo et plaga. Humeri. xvi. Propter vitium luxurie iratus est dñs cōtra populum fornicantē cū filiabus moab Hume. xxv. Tractantes eucharistiam idigne exterminant̄ per irā dei. Hāc Oza quia indigne tetigit arcam dei: vt eā sustētaret iratus est dominus et percussit eum et mortuus est. ij. Reguz sexto. Quia Josaphat sociauerat se peccatoribus Achab. dixit ei Jehu. irā dei meruisti. ij. Paralipo. xix. Contra peccatores non loquentes recta irascitur dominus sic iratus est contra helyphā et duos socios eius quia contra Job non

De ira hoīs per zelum.

loquebantur recta. Job vltimo
Multum timenda est illa ira quam
dñs ostēdet peccatorib⁹ in die iudi-
cij. de qua dicit Joānes. Reges ter-
re rē. dicēt mōtibus cadite sup nos
r abscondite nos ab ira agni. Apoca-
lip. vi. ¶ Irā dei debēt prelati auer-
tere a populo orationib⁹ r obsecra-
tionib⁹. sic fecit Moyses dicēs. Cur
irascit dñs populo suo Exodi. xxxij.
Occasione chore irato dño dixerūt
Moyses r aaron orātes ad dñm for-
tissime deus spirituū. Num vno pec-
cante ira dei cōtra omnes desuet-
tume. xvi. ¶ Propter hanc causam
cōstituit Josaphat iudices r princi-
pes id est prelatos dicens eis osten-
dite fratribus vñs: vt nō peccēt. ne
ira dei descēdat sup eos. ij. Paralip-
pome. xix.

Cap. sexagesimūnonum.

De ira hominis per zelū.

Irascit homo bono zelo: cōtra man-
data dei nō implentes.

Inordinata vita viuētes.

Cū obstinata mente degentes.

Et perpetrata sit penitētes.

Irascuntur prelati non
obediētib⁹ preceptis vñ
mādati ecclie. Sed sci-
endū est q̄ ira pzeluz est
irasci cōtra vitia. r non cōtra hoīs
Itā fm beatū Augusti. Sic diligen-
di sunt hoīs ne errores eorū diligā-
ter. Aliud em̄ est odisse q̄ faciunt r
aliud quod facti sunt. Sic Moyses
cū pharao nollet acquiescere prece-
pto dñi vt dimitteret populū exiuit
ab eo iratus. Exodi. xi. ¶ Preceperat
domin⁹ per Moysen populo. q̄ nul-
lus reseruaret manna: quibusdā re-
seruantibus cum scaturiret vermī-
bus iratus est Moyses. Exodi. xvi.
Heliseus iratus est cōtra ioab quia
non percussit terraz sagitta sicut ei

Ca. LXIX.

fuerat imperatum. iij. Regum. iij.
¶ Irascuntur hominū viri et maxi-
me prelati qñ vident inordinate vi-
uentes et transgredientes obseruā-
tias. r ceremonias ordinatas. Sic
moyses reuertēs r vidēs populum
inordinate viuentem siue ludentem
et vitulum adorantem: iratus pro-
iecit ad radices montiū tabulas et
confregit Exodi. xxxij. Cū reuersus
est moyses et reperit hircū pro pec-
cato exustum. q̄ debebat comedi est
iratus cōtra Eleazar r Ithamar Le-
uiti. x. ¶ Irascuntur dei viri cōtra ho-
mines obstinatos in malo. q̄ nec am-
monitionibus nec exhortationib⁹
corriguntur. Sic Moyses vidēs ob-
stinatā rebellionem chore r cōplicū
eius iratus est. nihilominus pro eis
orauit. Num. xvi. Considerans Jo-
nathas obstinatā maliciam patris
ptra David. surrexit a mensa in ira
furois. i. Regū. xx. Respexit dñs in
ira obstinatos iudeos qui observa-
bant eū r cōtristatus est. Marci. iij.
¶ Irascuntur iudices ptra reos: vt
eos puniāt. Quia fm Chysostomū
Tolle iram doctrina non proficit iu-
dicia nō procedunt. Sic audita da-
uid parabola a nathan iratus aduer-
sus hominem dixit. Quis dñs q̄ ho-
mo mortis est. ij. Reg. xij. Meemias
propter vsuras quas exigebāt opti-
mates: iratus increpat eos Meemi-
as. v. Audita ab hester querimonia
de Amō rex assuerus surrexit de cō-
uiuio iratus hester. vij.

Cap. septuagesimū.

De ira hominis per odiū.

Irascuntur mali ex inuidētia ad fe-
licitatem.

Per attrahentia ad iniquitatem.

Ex extolletia ad rapacitatē.

Ex negligentia ad vtilitatē.

Ex displicētia propter vilitatē.

Irascuntur solum inuidi propter inuidiam cōtra innocētes. sic iratus est cayn contra fratrem suū Abel ⁊ occidit eū Gen. iij. Audiēs Saul commendari dauid irat⁹ est ⁊ displicuit ei fmo. i. Reg. xviij. Inuidi etiam irascuntur contra excusantes illos quibus inuident. Nā cum Jonathas excusaret Dauid irat⁹ ē Saul ꝑtra eū iurgio. i. Reg. xx. Luz audiret sanaballath ꝑ murus hierusalem mutare eū ex inuidia irat⁹ ē Heemie. iij. Audiens antiochus ꝑ lia ⁊ victorias iude machabei irat⁹ est. i. Machab. iij. Irascunt⁹ mali ꝑpter bonos qñ non possunt eos ad malum inducere. vñ a bono retrahere. sic iratus est Balach cōtra Balaam. quia noluit benedicere ꝑꝑo dei. Nume. xxiiij. Irati sunt magistrat⁹ holofernis ꝑtra achior loqñtem ꝑo populo dei volētes occidere eū. vt dicit⁹ Judith. v. Heliu filius buzites iratus est cōtra iob vere dicentē se iustū esse. Job. xxxij. Sētes irate sunt: quia filij israel edificauerunt templa ⁊ sanctuariū sicut ꝑꝑo i. Macha. v. Toritores eleazari audientes verba cōstantie eius in irā cōuersi sunt. ij. Macha. vi. Post ꝑstantia verba septē fratrum accēsus est antiochus ⁊ magis descuit. ij. Machabeorū. viij. Irascunt⁹ tyrāni superbi cōtra subditos suos inuenientes causam. vbi non est causa. vt subditos spolient ⁊ occidant. Sic iratus est achab cōtra naboth vt vineam eius auferret. et iniuste fecit eū occidi seu de cōsilio hiezabel dānari ⁊ lapidari. iij. Reg. xxi. Senacherib fugiens plagā quaz intulerat ei deus iratus multos iudeos occidit Thobie. i. Holofernes exarsit in iracundiā audiens ꝑ iudei defendere se pararet. Judith. v. Irat⁹ ē Amon cōtra Mardocheū qz ei diuinos ho-

nores ipēdere recusabat hester. iij. Nabuchodonosor i: ira magna ꝑcepit sapiētes babilōis occidi. qz nesciebāt somnū iudicare Dan. ij. Itē nabuchodonosor i: ira ⁊ furore iussit sibi tres pueros ꝑntari. ⁊ in ignē ardētē mitti Dan. ij. Audiēs antioch⁹ ꝑ nō possz expugnare ꝑsipoli irat⁹ ē ira magna. ij. Mac. ix. Irascunt⁹ mali ꝑtra instruētes ⁊ ꝑsulentēs recte. Sic post salubre cōsiliū helysei naamā irat⁹ recedebat idignās. iij. Reg. v. Asa irat⁹ ē ꝑtra anan ꝑphetā rephendētē eū. vt dz. ij. Paralip. xvi. Ozias rex irat⁹ ē cōtra sacerdotes ⁊ minabat eis qz arguebant euz ꝑ adolebat incēsus. ij. Paral. xxvi. Dicēte Thobia. Videte ne hed⁹ furtiuis sit. vxor ei⁹ irata est. Thob. ij. Principes iuda irati sunt ꝑtra hiezarem iā ꝑdicātē xitātē ⁊ i carcerauerūt eū hieze. xxxviij. Rndēte xꝑo de veritate ill⁹ de nazareth repleti sunt oēs de synagoga ira. Lu. iij. Irascunt⁹ vidētes ⁊ credētes se decipi vñ illudi. Sic irati sunt viri de effraym qz separauit eos Amasias ab exercitu suo vt dz. ij. Paral. xxv. Jonas credēs se decipi qz ninuē nō ē subuersa desiccata hedera irat⁹ ē Jone. iij. Irat⁹ ē herodes illus⁹ amas. mat. ij.

Cap. septuagesimū primū

De occultis dei iudicijs.

Iudiciū dei occultū est:

Bonū elicere de indecētibus.

Penas adūcere se diligētibus.

Magna subūcere dire regētibus.

Posse deficere stare credentibus.

Rebenedicere iā penitētibus.

Nil pōt dicere d̄s de latentibus.

Iudicio dei occulto fit vt aliqñ fiāt aliq̄ que videt nobis male facta vt ide aliq̄ bonū eliciat: quia tunc potuit nobis fieri manifestum nā sciebat de⁹ hoīem peccaturū ⁊ tñ

factus est ab eo peccabilis cum potuisset impeccabilis fieri: sed quoniam tunc bonum occasione illius culpe sequeretur. Incarnatio filii dei: non de incarnatione hominis: sed de incarnatione filii dei. Genes. i. et iiij. Natus ioseph a fratribus suis consecuta est liberatio egypti et circumstantium regionum. Genes. xli. Exulauit moyses de egypto: et postea dei habuit visiones: et fuit princeps populi. Exodi. ij. et iiij. et sequentibus. ¶ Iudicio dei occulto permittit deus aliquando iustos flagellari in mundo: ut si quid habuerint rubiginis flagelli percussione purgentur. Nam antequam filii israel educerentur de egypto longo tempore affligi et flagellari permisit. Exo. xij. Tobias post pia misericordie opera in quibus erat sollicitus visu est priuatus. Tho. ij. Mirabantur et scandalisabantur amici Job iusti videntes eum taliter flagellari. Job. ij. Profanatum est per antiochum venerabile templum dei: et dei fidelis populus interfectus. ij. Machabeorum. x. Tempore antiochi multi boni homines interfecti sunt. Ex quo deus elicuit malorum punitiorem et quorundam correctionem et multorum occisorum merita fuerunt deo multipliciter augmentata. ij. Machabeorum. vi. et viij. Judas et Ionathas et Symon fratres fidelissimi fuerunt mortui. i. Macha. xij. et xij. Eleazarus vir senex et illi septem fratres fuerunt pro lege dei terribiliter cruciati. ij. Machabeorum. vi. et viij. Maria purissima virgo et sanctissima regina celi cum Ioseph et puero saluatore mandati sunt fugere in egyptum propter timorem herodis. Mat. ij. Occisi sunt innocentes ab herode sed nunquam tantum profuisset obsequio quantum profuit odio. Matthei. ij. Iohannes baptista sanctitatis exemplus fuit ab herode nequissimo decolla-

tus. Mat. xij. Marci. vi. Iesus innocens in passione sua passus est ab iniquis diuersa genera tormentorum. Actuum per totum. Paulus fuit multipliciter incarceratus et cesus: ut a predicatione cessaret. Actuum. xvi. Et tamen hoc factum est voluntate diuina ut inde multas utilitates efficeret. Nam meritum pauli excreuit exempla virtutum reliquit. et melius docuit per opera quam docuisset per verba. Nec sanctus Paulus tamen profuit predicando quantum ipse profuit epistolas transmittendo: ut habetur Act. ix. ¶ Iudicio dei fit ut mali indurentur in malo: et exalten in mundo ad maiorem eorum confusionem ad penam presentialis vite vel future. Sic indurari permisit cor pharaonis et eum super populum exaltari: ut mirabilem vindictam ostenderet patenter in mari contra eum. Exo. xij. et xv. Multa regna permisit deus ab holoferne vastari: ut per manus femine deiceretur Judith. xij. Satis permisit deus prosperari herodem qui decollauit Iohannem ad petitionem meretricis et saltatricis puelle. Nec legimus in canone de aliquo illorum deum in presenti ultionem fecisse: sed reseruauit eos ad futura et grauiora tormenta. Marci. vi. Matthei. xij. De hac materia quere plura de prosperitate mundana. ca. cxvi. ¶ Iudicio dei fit aliquando occulto: ut boni aliquando in diuersa peccata labantur: ut qui se existimat stare videat ne cadat: ut nullus pro statu quem habet vel bonum quod facit debet alta facere: sed timere. Nam Hedeon post mirabilem victoriam dei virtute obtentam fecit ephod. quod factum est ei et eius domui in ruinam. Iudicum. viij. Moyses qui totiens populum reconciliauit peccantem: ipse ad aquas contradictionis peccauit. Num. vigesimo. Sa-

son de st erili periculose angelo nunciante ꝓceptus fuit pluries per mulierē decept⁹. Judicū. xvi. Saul nō erat in pplo melior qñ fuit elect⁹ q̄ factus rex pessim⁹ fuit a dño repro- batus. i. Reg. xv. Inter alia mala q̄ Saul fecit: fecit q̄satis videt̄ mira- bile sanctū Samuelez a phitonissa femina suscitari. i. Regū. xxviii. Au- gustinus tñ dicit in libro de doctria christiana q̄ fuit imago Samuelis nō ip̄e samuel: nec ei⁹ aīa ⁊ tal̄ ima- go fuit arte sacrilega demonum pre- sentata. David sanctissim⁹ ⁊ Salo- mon sapiētissimus specialiter a do- mino cō. nendati. ij. Reg. vii. Ambo tñ in peccata grauissima corruerūt David. ij. Reg. xi. Hieroboā qui fu- it a dño sup decem tribus ꝓstitutus pplm ad idolatriā cōcitauit. iij. Re- gū. xij. Jehu rex israel q̄ magno zelo persecutus Baal ab idolatria Hie- roboā nō recessit. iij. Reg. x. Josias rex iuda sanctissimā vitā duxit: qui postea contra voluntatē dei cū rege egypti pugnavit ⁊ bellū perdidit. ij. Paral. xxxv. Petrus aploꝝ prin- ceps ⁊ caput ecclesie ter se dñm non cognouisse asseruit. mat. xxvi. Tho- mas qui cōfidēter dixerat: eamus ⁊ moriamur cū illo: in resurrectiōe du- bitauit. Joā. xx. Ex istis duob⁹ exē- plis secutū est q̄ Petrus fuit miti- or cōtra peccatores: ⁊ q̄ nullus de- bet de sua firmitate confidere ⁊ siue cadat siue dubitet de dei omnipotē- tis mīa nunq̄ desperet Judas apls dñi ⁊ dispensator collegij scelus xp̄i ꝓditionis incidit. Mat. xxvi. ¶ In- dicio dei sit aliqñ vt pctōres puniā- tur in ꝓsenti. vt magnificet̄ inde de⁹ Ideo de quibusdā dñi sententia fuit vt indurentur corda eorū ⁊ caderēt ⁊ perirēt. Joa. ix. Hoc ip̄o q̄ filij isrl̄ māserūt. xl. annis in deserto ꝓpter peccata sua amplius magnificat⁹ ē

dñs qui toto tempore eosdem in soli- tudine pavit: ⁊ tñ in ꝓmissionis ter- ram non introduxit. Hume. xviii. et Deut. i. Iratus filijs israel dñs ꝓ- ꝓter peccata eorū dixit. Nō adijciā vt ultra vos liberē. Jud. ij. Filij ben- iamin ꝓpter scelus vxoris leuite sic grauit̄ sunt puniti vt pauci remā- serunt. Judi. xx. Dimisit dñs archā capi ab incircuncisis: vbi multa mi- racula fecit ex quo magnificatus ē dñs. i. Reg. iij. Terribile fuit q̄ du- os quinquagenarios principes fe- cit helias ab igne ibi deuorari vt ap- pareret dei magna potentia: ad cu- ius nutū obediunt vniuersa. iij. Re- gum. i. Occidit leo virum dei: sed de carne non comedit. iij. Regum. xij. Diuina iustitia punit interdum ma- los homines per peiores. Sicut fi- lij israel puniti sunt ꝓ caldeos. Esa. xij. Iudicio dei occulto dat ip̄e sup peccatores sententiā pene ⁊ postea placatus penitētia parcat eis. Haz cum esset achab sceleratissimus: et audiret penā pro criminibus exigē- dam cepit humiliari exterius ⁊ do- minus penam infligere prolōgavit iij. Regū. xxi. Ezechie dedit dñs sen- tētiā q̄ mori deberet: sed cuz orasset cū lachrymis deus sn̄iaz reuocauit. iij. Reg. xx. Manasses terribilia fa- cinora ꝓpetrauit ⁊ ad dñm ꝓuersus fuit a dño exaudit⁹. ij. Para. xxxij. Miniue subuerti debebat: sed ꝓpter penitentiā euasit subuersionis peri- culū. Jonē. iij. ¶ Iudicio dei occul- to sunt aliqua quorū deus solus in- uestigatoꝝ est. De quibus nullus ho- mo balbutiendo loqui pōt: q̄ sunt so- lo secreto consilio relinquēda. Sic moriturus dauid fecit ordinationē satis mirabilem. Sed quia scriptu- ra commendat cum non debet ꝓ- quiri vlt̄erius. iij. Regū. ij. Quidā scriba obtulit se ad sequendū dñm

De iudicijs hoim. Cap. LXXII. & LXXXIII.

et non fuit admissus. Alium vero incitavit qui non videbat voluntarius ad sequendum dicens. Dimitte me sepelire mortuum. Mat. viij. Luce. ix. Fecit dominus virtutem in Corozaim et bethsaida ubi parum profecit et non in tyro et sydone ubi plurimum profecisset. Luce. x.

Ca. septuagesimum secundum.

De iudicijs hominum rectis.

Judex ut recte iudicet debet perquirere cause decentiam.

Sensus exquirere sufficientiam.

Rectum perquirere dando sententiam.

Iudex ut recte iudicet debet causam prius diligenter investigare et examinare: ut recte cognoscat quam sententiam ferre debeat: ideo dicitur. Causam quam nesciebam diligenter investigabam: ut dicitur Job. xxix. Deo cui nihil latere potest: ut de hoc iudicibus exemplum demonstraret: descendit videre civitatem quam superedificaverunt filii adam antequam eos puniret de divisione linguarum in babilonia. Gene. xi. Noluit dominus sodomitas iudicare antequam diceret. Descendat et videbo utrum clamorem qui venit ad me opere compleverunt. Gen. xix. Salomon utiliter subtiliter et diligenter investigavit causam illarum duarum mulierum et sic iustum iudicium iudicavit: ut patet. iij. Reg. ij. Diligenter et distincte examinavit Daniel duos senes de falso crimine in Susannam. Daniel. xi. Noluit festus preses subito paulum iudicare: sed dixit. Non est consuetudo romanis aliquem iudicare antequam accusatus fuerit. Presens autem accusatores locum defendendi ad obiecta crimina habeat: ut scilicet melius valeat investigare. Act. xv. **J**udex ut recte iudicet non debet stare suo proprio sensu: sed in qui-

bus est aliquod dubium velle debet consilium divinum pariter et humanum. Sic Moyses consilio Jetro acquievit ut dei populum salubriter iudicaret. Exo. xxvij. Ob hanc causam constituit Moyses maiores iudices et minores ut simul haberent consilium Exodi. xvij. Consuluit Moyses propter causam filiorum Saphat: et respondit dominus. Cum mortuus fuerit vir absque filio ad filiam eius transibit hereditas. Num. xxvij. **J**udex ut recte iudicet post investigationem et consilium habitum debet recte habere sententiam: et nec prece nec precio: nec amore nec odio deviare a tramite veritatis. Sic Moyses de duodecim bobus: et sex plaustris nullum iudicavit esse filiorum carith: licet essent sibi propinquiores. Num. vij. Recte iudicavit Moyses quod filii ruben et ceteri qui petebant terram iam acquisitam armati alios ad bella procederent donec esset alia terra acquisita ut clare habet. Num. xxxij. Antiochus licet esset malus recte iudicavit andronicum qui iniuste occiderat Onyam. ij. Macha. iij.

Ca. septuagesimum tertium.

De iudicijs hominum falsis.

Judicium iniustum est cum interrumpitur vana gloria et pigritia.

Quando corrumpitur ex avaritia.

Quando praeiudicatur ire nequitia.

Quando dirumpitur ex amicitia.

Iudex tunc inique et iniuste iudicat quando causas non diligenter examinat sed signis et relationibus cito credit. Sic iudas male iudicavit Thamar comburendam: audiens quod esset fornicata cum alio et non prius examinans veritatem. Gene. xxxvij. capi. Dominus Joseph nimis cito credidit verbis coniugis Joseph false accusantis: et ipse sine examine aliquo tetro-

carceri m̄cipauit. Ge. xxxix. ¶ Iudicat iudex iniuste p̄ auariciā corruptus: pecunia q̄ p̄uertit tūc iudiciū. Sicut dicitur de filijs samuelis. Declinauerunt post auaritiam et peruerterūt iudiciū. i. Regū. viij. In iuste protulit dauid sententiam m̄ siboseth propter munera que dedit ei siba. ij. Regum. xv. Postq̄ autem cognouit s̄tentie huius veritatem noluit eam immutare. ij. Regum de cimonono. De iudicibus nostri tēporis dici potest quod dicitur de iudicibus et p̄cipibus israel. P̄cipes tui infideles socii furum omnes diligunt munera: aurum sequuntur vt dicitur Esaie. i. Menelaus culpabilis propter pecunias est absolutus ab Antiocho. Et accusatores eius innocētes sunt ab eodē iniqua morte damnati. ij. Machabeorum. iij. ¶ Iudicat iudex nō recte qui iudicat cum ira et furore. Nam impedit ira aīm ne possit cernere verum. Sic nabuchodonosor male iudicauit qñ in furore et ira precepit: q̄ oēs sapientes babilonis interficerētur quia ei⁹ somnium ignorabant. Danielis. ij. Herodes inique iudiciū protulit qñ iratus valde et mittens occidit oēs pueros qui erant in hierusalem et in omnibus finibus eius. Mat. ij. ¶ Iudex non recte iudicat qñ ad petitionē aliquorū amore vel timore a via veritatis deuiat. Sic male iudicauit sedechias de hieremia q̄ ad petitionē principū ei⁹ euz sine cā terribilit̄ icarcerauit. Hieremie. xxxvij. Licet darius rex persarum sciret Danielē innocētē: tamē ad petitionē satraparū fecit eū mitti in lacum leonū: vt ibi a leonib⁹ deuoraret. Daniel. vi. Ad petitionem babiloniorū rex timore corruptus Danielē pena simili iudicauit. Danielis. xiiij. Ad vnius saltatrici pe

tionem iussit herodes Joannem iustissimum decollari. Matth. xiiij. Mar. vi. Iniquum iudiciū dedit pylatus qui ad petitionem iudeorum volens eis placere barrabā seditiosum dimisit: et Jesum innocentē tradidit morti crucis. Mat. xxvij. Peruersum iudiciū dederūt magistratus q̄ paulum qui puellaz liberauerat a demonio ad petitionē questuariorū fecerunt virgis diuersimode flagellari: vt habet Act. vi.

Cap. septuagesimūquar.

De iuramento hoim.

Jurant hoies promissiones fidelitatis.

Conuentiones societatis.

Assertiones veracitatis.

Punitiones iniquitatis.

Peruersiones temeritatis.

Iurare possunt oēs licite seruare promissa cum firma fiducia. Sic abrahā obseruauit Abymelech ad requisitionem suā q̄ nō noceret ei. Gene. xxiij. Flente Dauid mortem absalon iurauit ei Joab: q̄ si nō desisteret a fletu ipse et omnis populus relinqueret eū. Hoc autē p̄misit vt euz ad consolationem reduceret. ij. Regū. xix. Dauid iurauit Bersabee matri salomonis q̄ Salomō regnaret post eum. ij. Regum. i. ¶ Jurant homines licite conuentiones societatum matrimonium et amicorum firmas seruare. Sic Joabet Labam iurauerunt fedus simul. Genes. xxxi. Moyses iurauit q̄ habitaret cū Jetro: et acciperet filiam eius in uxorem. Exo. secundo. Idē iurauit heliseus non derelinquere heliam donec posset secū esse. iij. Regū. ij. Depigit fedus amicitie Jonathas euz f. ij.

David & iurauerunt ambo. i. Regū
 xx. ¶ Jurāt hoīes asserēdo x̄itatē.
 vt fides magis adhibeāt. Sic xp̄s i
 pluribus locis veritatē iurando af-
 firmās dicebat: Amen amen. Mat.
 v. Item Paulus propter hanc cau-
 sam multotiens in suis eplis iuras-
 se legit dicens. Deus et pater domi-
 ni mei: Jesu xp̄i scit: q̄ non mentior.
 Ad galath. i. & alibi. Testis est mihi
 deus cui Seruio. Romano. i. Item
 ij. ad Corinth. vñdecimo. Ecce corā
 deo. q̄ non mentior. Propter hāc
 causam cōsueuerunt mendaces sua
 mendacia iuramento firmare. vt sci-
 licet maior fides adhibeāt eisdē q̄-
 bus q̄to plus iurauerūt tāto fides
 minor est adhibēda. Sic iurauit pe-
 trus mentiēdo se xp̄m nullatenus
 cognouisse. Matthei. xxvi. Menda-
 citer & cū fraude iurauit antiochus
 se pacē tenere. vt crederent ei. i. Ma-
 chab. vi. ¶ Jurant aliqui hoīes siue
 iudices et principes malefactores
 punire humana vel diuina sentētia
 Sic rex Salomon audita auditio-
 ne pessima Adonic scilicet q̄ vole-
 bat vxorez patris ducere iurauit q̄
 occideret eum. iij. Reg. ij. Dixit Ihe-
 lyas ad achab regē pessime operan-
 tē. Quia dñs in cuius conspectu sto
 Si erit annis his ros vel pluuia. ni-
 si iuxta verbum meū. iij. Regū. xvij.
 Audita parabola David de hōie q̄
 tulit ouē pauperis iurauit q̄ ouem
 in quadruplū redderet. & fili⁹ mortis
 esset. ij. Regū. xij. ¶ Jurant aliqui
 temeritates facere quorū iurare p-
 uersum & peruersissimū est obserua-
 re. sic iurauit dauid destruere nabal
 & oīa q̄ habebat. i. Regū. xxv. Bena-
 dab rex syrie indignatus est ad rep-
 hensionez iurauit si sufficeret &c. iij.
 Regū. xx. Simile iuramētum fe-
 cit Ihezabel q̄ occideret Iheya. iij.
 Regū. xix. Nabuchodonosor iur-

rauit per thronum suum q̄ vindica-
 ret se de filiis israhel Judith. i. Male
 iurauit & pessime seruauit iuramen-
 tū. Herodes dare saltatrici quicquid
 volebat & cōcessit ei caput sanctissi-
 mi Joannis baptiste. Marci q̄nto.
 Matthei. xiiij.

Ca. septuagesimūquintū.

De iustitia & equitate.

Iustitia recta est: si promerentibus
singula reddātur.Si bona consequentia bñ diuidant.
Si aliqua ab indigentibus precijs
emantur.Si delinquentibus eque mensuren-
tur.

Iustitia & equitate red-
 ditur unicuique q̄d suum est.
 & hoc initiū habet a deo.
 fm ps̄. Reddet unicuique fm opera
 sua. & fm Ambro. Iustitia cōmunis
 est virtus reddens unicuique q̄d suū
 est. Ideo dixit Jacob ad Labā. Re-
 spōdebit mihi cras iustitia mea. Ge-
 nesis. xxx. Testimonia dei instanter
 petierūt filie salphat quarum de iu-
 re erat hereditas cum in heredita-
 te patna a Moyses succedere petie-
 runt. Numeri. xxvij. Dixit David
 Saul. Domin⁹ retribuet unicuique
 iustitiam suam. i. Regū. xxvi. ¶ Jus-
 titia seruari debet in diuidendo cō-
 munia & communicādo diuisa. in di-
 uidendo maior debet diuidere et mi-
 nor debet eligere. Sic Abraham vo-
 lens se separare a Loth dedit ei op-
 tionem vt eligeret vnam partē quā
 vellet. Genesis decimo tertio. Con-
 stituit David et quasi habitum est
 pro lege q̄ equa esset portio euntū
 ad bellū et remanentiū ad sarcinas
 i. Regū. xxx. ¶ Iustitia exigit. vt
 q̄ indiget alieno nō furtiue: nec vio-
 lent⁹ acciperet: sed congruenti pre-
 cio emat. Sic David noluit accipe-

reā gratis quā volebat a Jebuseo
 dīpam iusto precio comparauit. i.
 Paralip. xxi. 7. ii. Reg. xxiii. Audi
 ens Thobias pedū balātē dixit. Vi
 dete ne furtū sit. Thobie. ii. **I**usti
 tia exigit vt malis retribuāt eadez
 mēsurā: etiā in p̄senti qua 7 ip̄i alijs
 retribuērūt. Et iō iustū est vt nō per
 eat iustus cuz impio vt abrahā dixit
 Gen. xxviii. Adonidezech iuste am
 putate sunt manuū summitates: sicut
 ipse amputauerat septuaginta
 regib⁹: vt habet Iudicuz. i. Agag q̄
 sine liberis fecerat mulieres fecit q̄
 remāsit sine liberis m̄ ei⁹. i. Reg. xv.
 Supbus amon suspēsus est in eodē
 patibulo qd̄ ip̄e parauerat mardo
 cheo. Hester. vii. Hostes iudeorū eo
 dē die occisi sunt quo ip̄i iudeos oc
 cidere decreuerunt. Hester nono.
 Viri qui Danielē fecerūt mitti ī la
 cū leonū: missi sunt in eūdē 7 deuora
 ti sunt. Dan. xiii. Duo senes qui vo
 luerunt iniuste occidere susannaz a
 populo interfecti sunt. Dan. xii. In
 eodē loco in quo andronic⁹ occide
 rat om̄iā fecit eū eunuchus occidi. ii.
 Macha. iiii. Jason q̄ multos inter
 fectos in sepultos abiecerat illamē
 tatus et insepultus abiectus est. ii.
 Mach. v. Antiochus blasphem⁹ 7
 homicida pessimo vlcere infectus
 est. ii. Macha. ix. A seruo nequā qui
 noluit p̄seruo dimittere repetūt do
 min⁹ debitum iam dimissum. Mat
 thei. xv.

Cap. septuagesimū sextū.

**De iustis inter peccatores laten
 tibus.**

**Iusti inter peccatores inueniunt ca
 ste viuentes cū luxuriantibus.**

Fideferuētes cū idolatrantibus.

**Sicut innocentes cum malignanti
 bus.**

Viri clemētes cū iniuriātibus.

Iusti inuēti sunt inē luxu
 riosos caste 7 honeste vi
 uentes qd̄ magnū ē. **I**n ā
 qn̄ oīs caro corruerat viā suā dixit
 deus ad Noe. Te em̄ vidi iustū corā
 me. Gen. vi. Loth castus 7 cōtinens
 tunc habitauit in medio sodomorū
 luxurie deditoz. Gen. xix. Joseph
 in egypto castā et fideliter duxit vi
 tā cum muliere adultera et la sciua.
 Gen. xxxix. Susanna iuuenis fuit ī
 baby lone castissima vbi senes inuē
 ti sunt impudici. Daniel. xii. **I**u
 sti inuēti sunt fideles et dei cultores
 inter infideles 7 idolatras. Sic ī ter
 ra madian infidelū paganorum ap
 paruit dñs Moysi fidei cum oues
 pasceret in deserto. Exo. iij. Putabat
 helyas solus esse fidelis īter idola
 tras: 7 tñ audiuit a dño. Relinquaz
 viroz septē milia q̄ non curuauerūt
 genua sua aī Baal. iij. Reguz. xix.
 Mardoche⁹ solus alijs adorātib⁹
 aman ei diuinos honores īpendere
 recusabat. Hester. iij. Ezechieli dixit
 deus. Increduli et subuersores sunt
 tecum 7 cum scorpionibus habitas
 Ezechie. ii. Daniel et focū eius habi
 tauerūt inter idolatras chaldeorū:
 adorantes dñm deum suum. Danie
 lis. iij. Matathias cum filijs eius 7
 cum paucis tempore antiochi inuē
 ti sunt fideles. i. Macha. ii. De fide
 centurionis dixit xp̄s. **N**ō inueni tā
 tam fidem in israhel. Mat. viij. **N**ico
 demus inter iudeos incredulos ve
 nit ad iesum nocte et credens dixit.
 Simus quia a deo venisti magister
 Joan. iij. **I**usti inuēti sunt innocē
 tes in medio impioz. Sic Samuel
 cum pessimis filijs heli nutrit⁹ san
 ctus 7 innocēs p̄mansit vsq; ad fi
 nē vite sue: vt dicit. i. Reg. ii. Thobi
 as de tribu neptalim sub regno sa
 marie inter pessimos innocentiam
 seruauit. Thobie. i. Job de Esau et
 f. iij.

gentibus nat^o videbat. Frater d^o conuin et socius strutionū. Job. xxx. Hieremias inter populum peccatorum et impiū seruauit innocentia suam. Hieremie. xliij. ¶ Iusti inuenti sunt piū et misericordes inter infideles et immisericordes. Sic inter crudeles iudeos: et immisericordes. q̄ xpm crucifixerunt: nicodemus portauit aromata. Joā. xix. Alijs petētib^{us} crudelit^{er}: ut xps crucifigeret: Joseph pie petijt ut xps sepeliret. Matthei. xxviii. Samael legisdctor inter phariseos piū dedit cōsiliū pro apostolis. Act. v. Cornelius erat in cesarea cuz omni domo sua inf^{er} crudeles religiosus et timēs deum et faciens elemosinas. Actuum decimo.

Ca. septuagesimū septimū

De lachryma et fletu.

Lachrymant et plorāt hoīes pro dolorum demōstratione.

Gaudiorū pmulgatione.

Cupitorū expectatione.

Pro piorū auscultatione.

Miserorū ex compassione.

Peccatorū obstinatione.

Flagellorū supportatione.

Petitorū in oratione.

Amicorū separatione.

Inuidorū indignatione.

Lachrymant et plorant aliquādo hoīes ex tristitia et dolor: de morte charorum amicorum beneficorū et ppinquoꝝ. Sic fleuit Agar nolens videre filiū suū morientem. Gen. xxi. Venit Abrahā ut plangeret Sarā vxorē suā iam defunctā. Gene. xxiii. Plāxit iacob multo tēpore credēs ioseph filiū suū a bestijs deuoratum. Gen. xxxvii. Plāxit dauid sup mortē Saul et Jonate et aliorū occisorum in bello. ij. Regū. i. Da

uid et oīs ppl's planxit super abner: quē Joab pditorie occiderat. ij. Regum. ij. Fleuit Dauid sup mortem absalon filij sui licet eū fuerat grauit^{er} persecutus. ij. Reg. xvii. In morte matathie et iude Machabei: et Jonate factus est fletus magn^o. i. Machabeorū. ij. ix. et xiiij. Occisus pueri ab Herode impletum est illud. Vox in rama audita est ploratus et vlulatus Rachel etc. Mat. ij. ¶ Lachrymas fundunt et plangunt aliquādo homines: recouerso pre gaudio qd̄ habent pro aliquo. Sic eleuata voce fleuit Jacob cognita Rachel cōsobrina sua. Gen. xxix. Esau videns fratrem suū Jacob quē diu nō viderat lachrymas nō potuit continere. Gen. xxxiiij. Commota sunt viscera Joseph sup fratre suo Benjamin et lachryme erumpebant. Gen. xlvij. Joseph ut cognosceretur a fratrib^{us} eleuauit vocem suam eū fletu dicēs Ego sum Joseph frater vester quez vendidistis. Gene. xlv. In reditu de babilone iudeis edificantibus voces letantium fletus videbantur. i. Esdre. iij. Legēte esdra verba legis oīs popul^o pre gaudio et exultatiōe plorauit. i. Esdre. viij. Raguel recognoscens Thobiam cuz lachrymis osculatus est eum: similiter et gabelus. Thobie. viij. viij. et ix. Thobie redeunti occurrerunt parentes et ambo pre gaudio plorauerūt. Thobie. xi. ¶ Lachrymant et flent aliquñ homines ex desiderio rei quam habere desiderant. Sic fleuit Esau p benedictione paterna quam desiderabat pre ceteris obtinere. Gen. xxvii. Vulgus promiscuum qd̄ descenderat de egypto pro carniū desiderio fleuit. Numeri. vi. Vociferans omnis turba fleuit dicens. Atinā mortui essemus in terra egypti quando sedebamus super ollas carniū: et

comedebamus in saturitate: hoc ex desiderio carniū procedebat. Numeri. xiiij. Moram faciēte Thobia mater eius eum desiderans irremediabilibus lachrymis flebat dicēs. Filii mi vt quid te misimus peregrinari. Thobie. x. Pro desiderio celestis patrie dicebat Dauid. Quē ad modum desiderat ceruus ad fontes aquarū: ita desi. tē. ps. xli. Pater filij lunatici ei? salutē desiderās orauit cum lachrymis dicens. Dñe tē. Mat. xvij. Luce. ix. Mar. ix. ¶ Lachrymant aliqui hoīes et flent audientes pia verba moti quadā deuotione. Sic fleuit Joseph fratribus euz rogantibus vt obliuisceretur iniurie ab eis recepte. Gen. l. Saul audita voce Dauid multum pie loquentis fleuit dimissa iracundia. i. Reg. xxiiij. Auditis pijs verbis Moemi ambe nurus eius nō valētes lachrymas cōtinere leuantes voces suas vberlime flere ceperunt. Ruth. i. ¶ Lachrymant aliquādo homīes ex compassione quā habent ad alias miseras. Sic fleuit oīs popul? videns in morte Moyse et aaron dei populum acephalum remansisse. Deute. xxxiiij. hoc est vltio. Plāxerunt filij israel ex compassiōe sup filios Benjamin quos ipsi idem interfecerant propter scelus commissuz in vxorem leuite. Iudicū. xxi. Audita obsidione Jabes filij israel compatientes eleuauerunt voces et fleuerunt. i. Regum. xi. Lugebat Samuel saulem: quia euz penitebat q̄ constituerat eum regem. i. Reg. xv. Manducauit Thobias panē cū lachrymis super mortuum quez sepe lre volebat. Thobie. ij. Compatiens Job afflictis dicebat. Flebā super eum q̄ afflictus erat. Job. xxx. Hieremias cōpatiēs dicebat Quis dabit capiti meo aquā et ocul? meis

fontem lachrymarū et plorabo die ac nocte in defectos ppli mei. Hier. ix. Flebant amici susanne cū viderent pbros aduersus eā testimoniū platurus. Dan. xiiij. Contristatus est antiochus aīo pp̄t̄ ūquā in ortē Dnie et flexus ad mīam lachrymas fudit recordat? defuncti sobrietatē et modestiā quam habebat. ij. Mach. iiij. Ex cōpassiōe fleuit xp̄s et Magdalena sup lazary defūctū. Jo. xi. Prop̄t magnā compassiōē quaz habebat Maria ad xp̄z flebat ad monumētū plorans. Joā. xx. ¶ Lachrymant et flēt hoīes ex p̄tritione pctōrū suoz. Sic qñ angel? dñi īproperauit filiis isrl? dei bñficia et coz pctā q̄ corā deo cōmiserant clamaueūt voce magna vnanimi? et fleuerūt: vt clare habet Iudicū. ij. Cum audisset Josias rex cōminatiōes scriptas in libro legis dñi: pp̄t̄ pctā scidit vestimēta sua et fleuit. qd̄ deo multū placuit: vt habet. iij. Reg. xxij. Fleuit Esdras et populs pp̄t̄ cōmixtionem ppli iudaici inf̄ gētes: eaz exēplo peccāt. i. Esdre. ix. ca. Pro pctis suis fleuit Dauid dicēs. Lauabo p̄ singlas noctes. i. culpas lectū meuz. Psal. vi. Hō solū dauid de lachrymis fecit lauacrū pp̄t̄ pctā sua: s; pp̄t̄ cibū et panē. ait em̄. Fuerūt mihi lachryme mee panes die ac nocte dū dicit. tē. Psal. xli. Magdalena pro p̄tritione pctōrū sic fleuit q̄ xp̄i pedes lachrymis rigauit. Luce. viij. capit. Petrus postq̄ trinam negationez fecit recognita culpa sua egressus fleuit amare. Luce. xxij. ¶ Lachrymas fundunt et ploratus audientes grauiam mala q̄ oportet eos pati in presenti vel vident alios esse passuros. Sic videns dauid ciuitatem sichelech succensam et habitatores ductos captiuos planxerunt ipse et populus primi Regum trigesimo. f. iij

Heliseus videns coram se azaelē cepit flere propter mala quae ille facturus israel erat cum ipse esset futurus rex Syriae sicut ei prophetico spiritu fuerat demonstratum. iij. Reg. viij. Cum audisset Mardocheus iniquam sententiam contra iudeos prolata scindit vestimenta sua et cum eiulatu plorans animi sui amaritudinem ostendebat. Ihesus iij. Videns esaias amaritudinem populi sui dicebat. Discedite a me amare flebo Esaias. xxiij. Fleuit susanna inspiciens celum timens iniuste mortis sententiam. Danie. xiiij. Cum antiochus faceret cedere hostes in hierusalem factus est planctus magnus. i. Macha. i. Videns Iesus civitatem fleuit super illam quam a Romanis erat funditus destruenda. Luc. xix. ¶ Lachrymant et plorant amici et tenerrime ex quadam tenitudine cordis quam ab invicem separantur. Sic dauid et ionathas facta amicitia cum ab invicem discederent lachrymas vberes fuderunt. i. Regum. xx. Cum discederet Thobias a parentibus parentes eius amarissime flere ceperunt. Thobic. v. Paulus valedicens fratribus ait. Vos scitis quod cum multis lachrymis serviuerim. Act. xx. ¶ Lachrymant et plorant hostes in oratione ex quadam deuotione. Sic filij israel pugnaturi cum filiis beniamin coram domino fleuerunt. Iudith. xx. Anna fleuit largiter coram domino pro filio quem exerat paritura. i. Regum. ij. Fleuit Ezechias fletu magno. cum oraret quod leuaret dominus sententiam mortis. iij. Reg. xx. et Esaias. viij. Audiens Heemias statum miserabilem ciuitatis. pro eius recuperatione dominum cum lachrymis exorauit. Heemie. i. Thobias cecus audito impropio ab uxore deum pro recuperatione visus lachrymans postulauit. ut dicitur Thobie secundo. Populus de bethulia auditis verbis holofernis ab achi-

or qui referebat ea: dominum exorauerunt cum lachrymis ut eos ab eius tyrannide liberaret. Iudith sexto. Fleuit Iudith ante lectum holofernis cum lachrymis orans ut deus suus prosperaret cogitatus Iudith. xiiij. Dauid dicebat orans. Exaudi deus orationem meam auribus percipe lachrymas meas etc. ps. xxxviii. Et exclamans dixit Iudith. Conforta me domine et statim apprehendit holoferni caput. Iudith. xiiij. Paulus positus genibus suis cum his quibus loquebatur orauit dominum magnus autem fletus factus est omnium. Act. xx. Circumdediderunt viduae Petrum flentes et adorantes pro dorca quae illas continue refouebat ut dicitur Actuum nono. ¶ Lachrymant et plorant aliquando homines inuidi de aliena felicitate ex quadam amaritudine animi. videntes quod quibus inuident nocere non possunt. Nam postquam Almon vidit mardocheum tam magnifice honoratum festinauit lugens. et aperto capite ingressus in domum suam. Et habetur Ihesus quinto.

Capitulum septuagesimum octauum.

¶ De liberalitate et curialitate. Liberalis largus et misericors debet esse homo:
 In largiendo cum beniuolentia.
 In reuerendo dignos reuerentia.
 In defendendo passos violentia.
 Subueniendo templis ad decentiam.
 Distribuendo si est indigentia.
 Restituendo sine negligentia.
 In exhibendo sponsis complacencia.
 In relinquendo nos allicientia.
 Pro acquirendo his correspondencia.

Liberalis largus et misericors debet esse homo in respondendo et donando siue comunicando sua. cum beatus sit dare quam accipere. Sic valde liberalis fuit rebecca in verbis: et in factis plus offeres quam seruis abrahe peteret. Gene. xxiii. Grata largitas seu liberalitas tempore necessitatis. Sic David gratum habuit quoniam berce lai ei et exercitui ei necessaria detulerat. ii. Reg. xix. Obtenta victoria de amalechitis David liberaliter misit dona senioribus iuda. ut dicitur. i. Reg. xxx. Largus donator et remunerator est christus qui relinquens temporalia promittens eterna. tribuens centuplum in presenti. et vite eterne gloriam tribuens in futuro. Mat. xix. Non debet liberalis procrastinare. quia qui cito dat bis dat. sic christus non dixit latroni cras mecum eris in paradiso. sed hodie. Luc. xxi. Liberalis debet esse homo ad honorandum homines dignos honore. et maxime ad suum hospitium venientes. Sic honoravit Moyses Jetro venientem ad se. Exodi. xviii. Rex Salomon multum honoravit Bersabee venientem ad se quando surrexit de solio et solium fecit ipsi parari iuxta se. et quicquid peteret se facturum promisit. ii. Reg. iii. Rex assuerus liberaliter et magnifice honoravit Mardocheum quoniam fecit eum indui vestibus regis. et ponere eum super equum de sella sua. Ihes. vi. Quia symeon non recepit honorem christum in domo sua. christus reprehendit eum in comparatione ad Magdalenam dicens. Intraui in domum tuam: aquam pedibus meis non dedisti. Luce. vii. Liberalis debet esse homo ad defendendum illos quos videt iniuriam pati verbis vel factis. Sic liberaliter egit Moyses filias ietro a pastouibus defendendo. Exo-

di secundo. Liberalem epistolam scripsit Artaxerxes pro defensione populi iudeorum Esdre sacerdoti. Esdre septimo. Christus liberaliter defendit publicanos et peccatores appropinquantes sibi a murmurationibus scribarum et phariseorum Luce. xv. Liberaliter defendebat discipulos a detractionibus iudeorum et phariseorum. Matthei. xii. Mariam magdalenam defendit a sorore conquerente. Luce. x. Phariseo murmurante. Luce septimo. Et iuda pro effusione unguenti eam prodigam appellante. Matthei. xxvi. Jo. an. xii. Mire liberalitatis fuit Paulus qui seruos philomenis fugitivos liberavit a pena scribens epistolas mire liberalitatis ad philomenam. i. Liberales debent esse homines ad ecclesias. ecclesiastica seruitia. et ecclesiasticos seruitores bona distribuendo. Quia spiritualia recipiunt in eisdem. Sic liberales erant filii israel qui mente promptissima obtulerunt ad faciendum opus tabernaculi. Numeri septimo. Sic liberales fuerunt filii israel ad edificium. ut artifices compulsi sint dicere quam plus obtulerunt quam necesse sit. Exodi trigesimo sexto. Precepit rex darius reedificari templum et dare sumptus de archa regis. i. Esdre. x. Ad sacrificia ecclesie debemus esse liberales. Sic Judas pro interfectis in bello prestitit sumptus ad sacrificia. ii. Machabeorum. xii. In paupere maior virtus reputatur liberalitas quam in diuite. Itaque duo minuta paupercule vidue imposita gazophilactio muneribus diuitum a domino preferuntur Luce. xxi. Marci duodecimo. Liberalis debet esse homo pauperibus et egenis eis pro christi amore elemosynas largiendo. Mobilibus autem depauperatis pro verecundia

De liberalita. & curiali.

mēdicare nolētibus magis piū esse largum. Sic dauid precepit miphiboseth q̄ fuerat nepos regis q̄ i mēsa sua comederet semp̄secū. ij. Reg. ix. Quidā boni viri israel captiuos vestierūt iudcos et q̄ ambulare non poterant ex magna liberalitate inposuerunt iumētis. ij. Para. xxvii. Job liberalis fuit ad paupes q̄ ait. Cor vidue consolatus suz pater erā pauper. Job. xxix. Liberalit̄ magi xp̄o pauperi p̄anis inuoluto in presepio stabuli recūato munera obtulerunt. Mat. ij. Saluator liberalit̄ pauit pauperē turbam. qz nō habebat qd̄ māducaret. vt habet̄ Mat. xii. Marci. vii. Multū largus erat Zacheus. qui dicebat. Dimidium bonorum meorum dñe do pauperibus. & si quē defraudau reddo quadruplum. Luce. xix. Religiosis & p̄dicatoribus qui sunt pauperes xp̄i debent ipi homines esse liberales. sicut lidia purpuraria liberalis fuit. Paulo predicanti Actū. xvi. Audiant hec diuites & magnates inaufragijs & periculo positus Paulo & socys Barbari humanitatē maximam prestiterunt. Accensa enim pirarenciebāt eos omnes prop̄ ymbre qui iminebat et frigus. vt habetur Actuum. xxvii. ¶ Liberales debent esse homines non aliena auferendo sed restituendo ablata & remittendo que de iure sua sunt. Ideo dixit Moyses regi Edō. Liceat nobis transire per terram tuaz nō ibimus per agros nec per vineas: nec bibemus aquam de puteis. Numeri. xx. Rex Lyus remisit in hierusalem vasa aurea que tulerat Habuchonosoz pat̄ ei. i. Esdre. i. Thobias multum fuit liberalis raphaeli quem hominē reputauit offerens omnia que adduxerat Thobie. xi. Zacheus in hoc magnam ostendit

Ca. LXXVII.

liberalitatem qui dicebat. Si alia quē defraudau reddo quadruplum &c. Luc. xix. Magna liberalitas apparuit in similitudinē de suo nequā: cui omnia sunt dimissa. Mat. xvii. ¶ Liberalis debet esse homo in matrimonijs & nuptijs. tā ex parte dantis q̄ recipientis vxorem. Talis fuit Raguelis liberalitas qui dando Thobie filiam suaz in vxorem dimidium sue substātie dedit pro dotib⁹ Thobie. vii. & viii. Rex Assuerus fecit magnum et liberale conuiuū in nuptijs Hester. qñ eam sibi desponsauit in vxorem. Hester. ij. Viri etiaz debent esse liberales vxoribus suis. Ideo dixit rex Assuerus ad Hester. Si dimidiuz regni mei &c. Hester. v. Magnā liberalitatē ostendit xp̄s i nuptijs: quādo deficiente vino aquā in vinum conuertit. Ioan. ij. Valde liberalis fuit ille rex qui nuptias fecit filio suo. et misit vocare iuitatos ad nuptias donec mense discubentium implerentur ab ea reiectis mala agentibus. Matthei. xxij. ¶ Liberales debent esse religiosi quādo intrant religionem ad dimittēdum pauperibus omnia et nihil sibi penitus reseruare. sic enim ch̄istus cōsuluit iuueni volenti esse perfecto dicens. Vade et vende omnia que habes. et da pauperibus et veni et seq̄re me: si vis esse perfectus. Matth. xix. Barnabas intrans religionem vendidit agrum et posuit añ pedes discipulorum vt clare habet̄. Actuum. iij. Male successit Ananie & zaphire prefatam religionem intrantibus qui partem precij sibi detinuerunt. & partem discipulis attulerūt vt habetur Actū quinto. ¶ Liberalis debet esse homo si attendat remunerationem liberalitatis. et punitiōnē tenacitatis etiam in presenti. Nam de filijs Bersellai a quib⁹

prius David receperat de sua fallacia fecit. Nam dixit Bersellai. Veni ut requiescas securus mecum in hierusalem. ij. Regum. xix. Regina saba multa attulit Salomoni. et Salomō dedit ei omnia quae petiit. iij. Regum. x. Iulius liberaliter recepit paulum et socios eius. et paulus uxorem eius egram restituit sani tati. Actuum. xxvij. Quia viri sochot et phaniel non fuerunt liberales gedeoni ab eo grauer sunt puniti. Iudicum. viij. Abal in maximo propter tenacitatem suam fuit periculo: nisi largitas Abigail suppleuisset. primi Regum. xxv.

Ca. septuagesimum nonum

De loquacitate mulierū.
Loquuntur mulieres stulte in petitionibus et respondendo.
Persuasionibus male consulendo.
Secreta sermonibus exprimendo.
In rixationibus iurgia sequendo.
Et petitionibus vane respondendo.

Loquuntur mulieres aliquando stulte respondendo. Nam sara interrogata cur risisset. stulte respondit dicens. Non risi. Gen. xvij. Stulte loquendo petunt mulieres aliquando impossibilia fieri. Sicut Rachel dicebat Jacob. Da mihi liberos quasi esset in potestate eius. Gen. xxix. Stulta fuit petitio matris filiorum zebedei. et ideo fuit a domino reprobata. quia pro eis petebat quietem ante laborem. brauium ante cursus coronam ante victoriam. Matthei. xx. Importuna petitio ancille et stulta fecit Petrum negare christum. Matthei. xxvi. Multa verba stulta petendo et respondendo ante quam christum cognosceret dixit illi mulier samaritana. Ioan. iij. Loquuntur mu-

lieres valde stulte aliquando in consiliis per senescentes. nec a prudentibus volentes addiscere. sed solo proprio appetitui credere et stultis aliorum consiliis assentire. Ideo Eua stulte locuta est consulendo viro ut de fructu vetitu manducaret. quia prius legitur locuta fuisse cum serpente in suggestionem quam deo in oratione vel cum viro instruente: ut ab eo reciperet documentum. Gen. ij. Uxor Amon audiens questionem fieri de Nardocheo stultum dedit ei consilium. et ille stultius credidit quando excelsas trabem parari iussit Ithester. v. De hac materia require plura de consiliis malis capit. xxxij. Loquuntur aliquando mulieres stulte reuelando secreta eis imposita que continere non possunt. Ideo stultum est eis viros reuelare secreta et occulta. Nam uxor Sansonis statim ut propositum didicit a marito in damnum eius alii reuelauit. Iud. xiiij. Valida scitatio ubi erat secreta fortitudo Sansonis retulit inimicis. Iudicum. xvi. Loquuntur mulieres stulte rixando cum vicinis bonum aliquando conuertendo in malum. Nam quia David sanctus ex magna deuotione saltauerat coram arca uxoris eius ironice conuiciando dixit. Quae gloriosus factus est rex. ij. Regum sexto. Turpiter et cum conuiciis rixabantur due mulieres coram Salomone pro filio viuo et mortuo. iij. Regum. iij. Loquuntur aliquando stulte respondendo. Ancilla Sare iuste reprehensa ab eo rixando dixit. Amplius non videam te. Thobie tertio. Uxor Thobie cum rixa ei respondit. Vanafacta est spes tua Thob. secundo capi. Uxor Job conuiciando dicebat. Benedic deum et moreere. Cui Job ait. quasi stulta locuta es. Job secundo.

Capit. octogesimū.

De luxuria et incontinentia.

Luxuria et incontinentia multis causis extitit homicidiorum.

Baro ipsi restitit quispiam bonorum.

Hanc sectam altitit cum malorum.

Et in fine prestitit penam commissorum.

Luxuria causa vel occasio fuit vel est homicidiorum et effusionis sanguinis. Nam propter violationem dyne sicem et amon cum habitatoribus ciuitatis sunt occisi. Genes. xxxiij. Occasione uxoris leuite incredibili veritate luxuria multi fuerunt homines interfecti. Judi. xx. Amō propter violentiam sororis sue Thamar ab absalone in conuiuio fuit occisus. ij. Regum. xiiij. Dauid propter pulchritudinem Bersabee captus fuit cum prodicione homicidium perpetravit. ij. Regum. xi. Quia ysboeth reprehedit Abner quod fuerat ad concubinas patris eius ingressus facta est indignatio inter eos et ambo post modicum tempus sunt occisi. ij. Regum. xxxiij. Propter luxuriam Iherodis et herodiadis fuit Joannes baptista nequiter decollatus in carcere. Marci. vi. Matthei. xiiij. Luxuria nulli parcat: domesticus et familiaris hostis est: ideo vero multum timeri debet. Nam virtuositate deiecit potentes: sic deiecit Sasonem dalila. Judi. xvi. Deprimat sanctitate nitentes sic depressit dauid bersabee quam lauare perspexit. ij. Regum. xi. Decipit sagacitate prudentes. Sic decepit Salomonem per mulieres quibus adhesit. iij. Regum. xi. Diminuit probitate pollentes. Sic diminuit holofernem propter iudith quam concupiuit. Judith. xij. et xiiij. Destruit honestate et etate senescetes. Sic

destruxit duos senes propter Susannam eius pulchritudinem aspicientes. Dan. xiiij. Luxuriam sequuntur multa mala: et multa incongrua cassectantibus: propter que luxurie vitium ab omnibus hominibus preestim christi famulis detestandum est. De quibus ponimus quinque. Primum est diuina indignatio cum seueritate. Nam cause diluuij videtur esse vel fuisse luxuria: quia omnis caro corruerat viam suam. Iohannes dixit deus ad Noe Delebo hominem. Genes. vi. Secunda est diabolica inhabitatio cum impietate. Anima que libidini vacat habet super eam potestatem demonia. Ob hanc causam petierunt demonia intrare in porcos. id est luxuriosos. Mat. viij. Tertium est celestis glorie priuatio ex iniquitate. Nam si uxorem querentes seu ducetes non fuerunt digni cena dei: quid erit de adulteris et fornicarijs: et alijs generibus lasciuorum? Luc. xiiij. Luxuriosi grauer puniuntur in legibus a deo. Ideo cum relatum fuit iude: quod thamar ex adulterio concepisset ait. Ducite eam ad comburendum. Genes. xxxviiij. Duo senes luxuriosi volentes Susannam opprimere a populo sunt lapidati. Dan. xiiij. Grauer puniuntur qui fornicant in sacro. Nam tpe antiochi templum fuit luxurie plenum quod summo deo displicuit: et eos graui acerbitate puniuit: ut habet. ij. Macha. vi. Mulier in adulterio deprehensa mandabatur a Moyses lapidari. Leui. xx.

Capit. octogesimū primū.

De maledictione qua deus maledicit.

Maledicit deus homini:

Pravis peccatoribus laici tenoris.

Malis sermonibus clericalis moris.

Tardus in furoribus est animi more pastoris.

Maledicit de^o laycos pec-
cantes ⁊ alios ad pecca-
tū inducentes. In cuius
figura serpens q̄ ad pec-
candū Euā induxerat legitur a dño
maledict^o. Gen. iij. Sic detestat^o est
deus peccatū. q̄ nō solū pctōres sed
⁊ alias creaturas in eorū ope male-
dixit. Ideo dixit Ade post peccatū.
Maledicta sit terra ī ope tuo. Gen.
iij. Et iterū terra es: ⁊ in terrā reuer-
teris. ⁊ iterum In sudore vultus tui
vesceris pane tuo. Ecce quantā ma-
ledictionē. Pctm̄ homicidij ⁊ effu-
sionē innocētis sanguinis sic de^o ob-
horret vt eis specialiter maledicat.
Sic maledixit Cayn ⁊ terrā q̄ susce-
pit sanguinē fratris sui. Genes. iij.
Ociosus in ope ⁊ verbosus in lingua
deus singulariter maledixit. In cui-
us figura maledixit ficulnee cū fo-
lijs scz verborū sine fructu. Matth.
xxi. Terribilis erit illa maledictio
in die iudicij. Qñ dñs dicet Discedi-
te a me maledicti in ignē eternū ⁊c.
Mat. xxv. ¶ Maledicit deus cleri-
cis ⁊ sacerdotibus male operatib^o.
Et eorū maledictio peior est maledi-
ctionibus seculariū. Ideo lamētās
Hieremias dixit. Repulit dñs alta-
re suum. maledixit sacrificatiōi sue.
Threnorū. ij. Sacerdotib^o male lo-
quentibus loquit dñs per malachi-
am dicens. Maledicam maledicēti-
bus vobis. Malach. ij. ¶ Maledi-
ctionem tardat deus tanq̄ miseri-
cors sepe expectans reconciliatio-
nem vel conuersionē peccatoris. be-
nedictionē autē festine et liberaliter
donat. Jō de maledictiōe dixit Da-
niel ostendēs tarditatē eius. Stilla-
uit sup nos maledictio. Daniel. ix.
Q̄ autē largus sit ad benedicēdum
sapiēs ostendit in ecclīastico dicēs.
Benedictio illius quasi fluius in-
undauit. Eccl. xxxi.

Cap. octogesimū secundū
De maledictione qua homo ma-
ledixit homini.
Maledictionis hominū:
Prima fugienda est que est p̄geni-
torum.
Alia cauenda est q̄ est filiorū.
Tertia timenda est si sit prelatorū.
Quarta deridēda est hoīm malorū.
Quinta ferienda cū sorte punitoz.

Maledictio p̄ris vel ma-
tris multū timenda est
Quia sicut benedictio
firmat domos filiorū. sic maledictio
eradicat fundamenta. Ideo timere
debent filij parētes offendere ne ma-
ledicant ab eis. Nam qz offenderat
cham Noe ostendens eius nudita-
tem et eum deridens: ipse ⁊ filij: et fi-
lij filiorum maledictionem acerbis-
simā incurrerunt cum dixit. maledi-
ctus cham ⁊c. Gen. ix. ¶ Per locuz a
contrarijs videri potest q̄tum time-
bant Jacob ⁊ Esau maledictionem
patris qui ita erāt pro benedictiōe
solliciti. Unde et Jacob dixit matri
Timeo ne pater meus putet me sibi
voluisse illudere ⁊ inducat super me
maledictionē pro benedictione. Ge-
ne. xxvij. Quia Symeon ⁊ leui con-
tra voluntatē patris occiderūt Si-
chem dixit Jacob pater eorū. Ma-
ledictus sit furor eoruz. qz pertinax.
⁊ indignatio eorū. quia dura Gene.
xlix. ¶ Maledicere nō debēt filij pa-
tribus vel matribus carnalib^o. nec
subditi spūalibus patribus vel pre-
latis. qz vt dicit. Qui maledixerit
patri vel matri morte moriaf. quod
non solū pro carnali patre v̄ matre
accipitur. sed etiā pro prelato ⁊ ma-
tre ecclīa exponitur Leuiti. xx. Ar-
guebant iudei paulum dicētes sum-
mū sacerdotem dei maledicis. sz ex-
cusauit se dicens. Nesciebam fra-

De maledi. ho.

tre s q princeps esset sacerdotuz. vt
habetur Act. xxvij. ¶ Maledictio
prelatoꝝ et excommunicatio mala
est et timenda: siue iusta siue iniusta
etiam si sint mali. Nam maledict⁹ e
rat quem Balaā maledicebat Au
meri. xxij. Seruare debemus māda
ta dei et ecclesie ne maledictionem
velexcōmunicationem dei incurra
mus. Nā multas maledictiōes de
dit Moyses dei trāsgressoꝝ mā
datorum. Deute. xxvij. Josue capta
hierico dixit. maledict⁹ sit ille q̄ edi
ficat hierico. Josu. vi. Saul volens
psequi philisteos imprecatus est di
cēs. Maledict⁹ vir q̄ comederit pa
nē vsq̄ ad vesperam donec vlciscar
me de inimicis meis. i. Reguz. xiiij.
Instruendi sunt p̄eri ne derideant
senes ⁊ p̄latoꝝ. Nā pueris deridēti
bus Heliseū ip̄e maledixit. Nā duo
vrsi de saltu exierūt ⁊ deuorauerunt
eos. iij. Reg. ij. ¶ Maledictio ma
le viuentiū quib⁹ ex officio non incū
bit timēda ⁊ cauēda nō ē. sic Siche
mite in epulas maledicebant abi
melech. Judicū. ix. Multi obstinati
q̄n plura pericula patiunt plus ma
ledicūt quoz maledictio timēda nō
est. Nā obsessi in terra a Iuda male
dicebāt eis. ij. Mach. x. Nō fuit ti
mēda sed deridēda maledictio illa
quā pharisei illuminato a dño vede
runt cū maledicentes dixerunt. Tu
discipulus eius es: q̄ maledictio dei
descēdat sup nos ⁊ maneat semper.
Joā. ix. ¶ Maledicentes alijs siue
causa maledictionib⁹ ⁊ alijs penis
grauib⁹ puniunt. Jō dicebat Jacob
bñdicēdo filiū. Qui maledixerit ti
bi sit ille maledictus. vt patet Sen.
xxvij. Goliath q̄ maledixit David i
dys suis in proximo bello ē occisus
abeo. i. Reg. xvij. Sicheмите male
dicentes abimelech sunt ab eo simi
liter interfecti Judi. ix. Semei qui

Ca. LXXXIII.

maledixit David fugientē a Salo
mone est occisus. iij. Reg. ij.

Cap. octogesimal tertium.

De matrimonio.

Matrimonio iuncti debēt iuris ha
bere equalitatē.

Alterq̄ iubere ad bonitatē.

Anus cauere pluralitatē.

Ritus fouere idēptitatem.

Proolis tenere causalitatē.

His honor vere dat dignitatē.

Scire fugere carnalitatē.

Matrimonio iuncti vir et
mulier seu vxor debēt in
ter se habere equalitatē
Debet em̄ vxor viri esse
socio: nō dñā nec ancilla. Ad qd̄ desi
gnanduz dñs formauit eā: videlicet
Euā de costa viri: que ē in medio nō
de capite nec de pede: ita vt eaz dili
gat sicut cor suum. Sen. ij. Quilibet
tñ coniugū licet equales sunt debet
alterū reuereri et obedire. nam Sara
obediebat Abrahe vocās eū dñm ⁊
ip̄e cōdescēdebat sare in oibus qui
bus eū rogauerat. Sen. xvij. et. xxi.
Prop̄ hanc causam sc̄ equalitatē
ad matrimoniū requiritur cōsensus
vtriusq̄ partis. Jō dixerūt parētes
rebecca. Queramus voluntatē pu
elle. Sen. xxij. Et nota q̄ ista qua
litas nō est in sapientia animi. Nec
in corporis pulchritudine. s; in eq̄
tione voluntatum ad bonuz. Jō alia
quādo expedit vt vir stultus ducat
vxorē sapientē. q; p̄ eā dirigat et sala
uat. vt patet i Mabal stolido ⁊ Abi
gail sapiēte. i. Regū. xxv. Parētes
ip̄ius sare matrimoniales regulam
ipsi dantes docuerunt eam diligere
maritū. q; dilectio cōis act⁹ est. non
dixerūt timere qd̄ est seruilis. Tho
bie. x. Quantū ad actū coniugales
iudicat ap̄ls equales virū ⁊ vxoreꝝ
dicēs. Mulier nō habet potestatem

De matrimonio. Ca. LXXXII. fo. XLVIII.

sui corporis: sed vir. Similit̄ r vir nō
habet potestātē sui corporis: S; vxor
i. Loz. vii. ca. ¶ Matrimonio iuncti
licet in multis debeāt esse equales.
in agēdis tñ r p̄sulēdis vir debet es-
se caput r mulier virū sequi. Hoc au-
tē volēs ostēdere deus fecit virū p̄-
us r mulierē de viro formavit. Scñ.
ij. Ob hanc cām mariti debent vxor-
es tanq̄ caput mēbra dirigere. sed
secreta q̄ ad euz pertinent q̄ nec ali-
is vult pandere hec vxori caueat re-
uelare eo q̄ mulieres non sunt bone
secretarie. Nam qz Samson reuela-
uit secreta vxori q̄ parentib⁹ noluit
reuelare ip̄a in damnū sui alijs reue-
lauit Judicū. xiiij. Sicut caput pre-
ualet oībus mēbris: sic vir q̄tuz ad
vxorē preualet omnib⁹ filijs r p̄san-
guineis alijs. Jō dixit Helcana an-
ne vxori sue. melior sum tibi decē fili-
is. i. Reg. i. ca. Sicut mēbra seruāt
fidelitatē capiti: sic vxor viro serua-
re debet. Sic susanna vt fidem tho-
ri seruaret exposuit se morti. Danie-
lis. xiiij. ¶ Vtinā sic facerent n̄re mo-
derne mulieres q̄ heu timendū est
¶ Matrimonio iuncti debent esse
vnica vnici. vir em̄ vnā solam debet
habere r cōuerso. Ideo dixit deus.
Erūt duo in carne vna. Scñ. ij. An̄ di-
luuū solus Lamech vxores habuit
q̄ duplex postea homicidium perpe-
trauit. Scñ. iij. Noe tot viros quot
vxores iussit dñs reseruari: vt esset
vnica vnici Scñ. viij. Querētibus a
x̄po discipulis si liceret vxorē dimit-
tere p̄pter aliquā cām r ducere aliā
R̄ndit qd̄ de⁹ cōiunxit hō nō sepat.
Mat. xix. ¶ Matrimonio iuncti nō
debent esse diuersi ritus vel secte. qz
vn⁹ aliū ad malū cito faceret decli-
nare. Nā iō. Joram fecit malū r am-
bulauit in vijs Achab qz filiaz eius
duxerat i vxorē. Ex q̄ appet q̄ mltū
debent respicere ad p̄ntes puella q̄

ducūt vxorē vt habet. iij. Reg. viij.
¶ Prop̄ hāc cām. Acemia increpa-
uit ducentes vxores alienigenas et
xberauit. Acem. xiiij. Si aut̄ alē cō-
iugū vult facere malū vel diuersum
r: tū seq̄ndo vel mala alia cōmitten-
do nō debet alē seq̄. Jō male se excu-
sabāt mulieres trāslate i egyptū de
idolatria. qz sic videbant facere vi-
ros suos Scñ. xliij. Jō filij transni-
gratōis dimiserūt filias alienigenas
q̄s habebāt. i. Esdre. x. ¶ Matrimo-
nium debēt p̄trahere viri et mulieres
nō ad satietatē libidīs. s; ad dei lau-
dē r ad multiplicationē plis. Sic
fecit sara filia raguel dicēs. Vix cū
timore tuo r nō cū libidine dñe p̄sen-
si suscipe. Thobie. iij. Dixit angel⁹
Thobie. In ill⁹ q̄ vxores accipiūt vt
deum a se excludāt r libidini vacēt
semp̄ habet sup̄ eos potestātē demo-
niū Thobie. vi. Honestissimam cām
ducēdi vxorem exposuit angelus di-
cens. Accipies vxorē cū timore dei
r amore filiorū magis q̄ amore libi-
dinis. vt habet Thobie. vi. Prop̄
hanc cām noui coniugati pu⁹ debe-
rent vacare diuino operi q̄ opi cōiu-
gali. Sicut Thobias q̄ p̄sa nocte
secunda r tertia docuit vxorē orare
antēq̄ coniungerent. Thobie. viij.
Ille q̄ se excusauit a cena q̄ vxorē
duxerat nō dixit. habeas me excusa-
tū sicut fecerunt aliij. qz status eorū
q̄ ducūt vxores vt libidini vacēt: ita
fortiter eos allicit. vt eos sepe retra-
hat a diuinis. Luce. xiiij. ¶ Matrimo-
niū in nouo testamēto r veteri de-
us multipliciter honorauit. Nā or-
dinē matrimonialē in paradiso p̄sti-
tuit q̄ mulierē hōi sociauit. Scñ. ij
Destruente dño munduz per aquas
diluij solos matrimonio cōiunctos
saluauit ex eo. scilicet Noe et vxorē
eius r tres filios suos cum vxoribus
eorundem. Genesis. viij. Ma-

trem suam virginem voluit desponsari vt cōtra hereticos q̄ dānant matrimonium dicētes ip̄m esse a diabolo constitutum. ip̄m matrimonium cōmendaret. Matth. i. Matrimonialibus nuptijs xp̄s cum matre ⁊ discipulis voluit interesse ⁊ ibi primum manifestum miraculū operari: vt ip̄m matrimonium honoraret. Joā. ij. Celeste ⁊ spirituale cōuiuuium matrimonialibus nuptijs a dño simulatur. Luc. xiiij. ¶ Matrimonio repugnat adulterium quod est maximum viciuz et grauius puniē a domino et propter ip̄a mala innumerabilia cōmittunt. Ideo egyptij magis detestantur adulterium q̄ homicidium. Nam Abraham timebat occidi propter Saram: vt cum esset sine viro pharao cognosceret eam. Gene. xij. Propter saram vxorē abrahe flagellauit deus pharaonem plagis maximis. Gene. xij. Et abymelech per somnium exterruit comminando. Gene. xx. Ex adulterio nati vt plurimum sunt mali q̄ male nutriuntur. Nam qui primus blasphemasse deum legitur fuit spiritalis: qui postea iubente dño fuit lapidatus. Leui. xiiij. Dauid propter adulterium: homicidium ⁊ pditionez perpetravit. Ideo filium abstulit ei deus. ij. Regū. xij. Herodias vt liberius cuz herode adulterio vacaret: Joānem baptistam qui eum de hoc vitio arguebat nequiter decollauit vt habet Marci. vi. Mat. xiiij.

Cap. octogesimūquartū.

De mendacio.

Mendaces solēt grauius cōmittere transgressionē.

Sepe premittere deceptionē.

Mortis premittere occasionē.

Menti immittēre pditionē.

Bonā omittēre relationē.

Falsam admittēre assertionē.

Culpe submittere conuersionē.
Et hinc admittēre tribulationē.

Mendacium est peccatum grauissimum eo q̄ veritati: immo deo q̄ est veritas ⁊ vita opponitur. Ita nanq̄ graue est mentiri q̄ Judas grauius estimabat mētiri q̄ fornicari. Ideo de Thamar cū qua ex peccato fuerat fornicatus mittens ei hedū ⁊ eā non inueniens dixit. Mendacio nō potest nos arguere. Genes. xxxviij. Propter grauitatē mendacij nō licet alicui ex quacūq̄ causa mentiri licet aliqui liceat ⁊ expediat veritatē tacere. Sic fecit Samuel dicens. Ad immolandū dño veni: ⁊ tñ aliud facere principaliter venerat ⁊ nihilominus nō pponens. i. Regū. xvi. ¶ Mendaces querunt decipere audiētes. Ideo primū mendacius fuit a diabolo p̄ serepētem prolatus. s. ne qua q̄ moriemini: vt hoīem decipiēdo traheret ad peccatum q̄ et fecit Gen. iij. Sabaonite callide cogitantes Josue mendacio voluerūt decipere: sed ille bono vsus consilio pactum initū non fregit: sed eos vt meruerāt ī seruitutē redegit. Josue. ix. Air dei qui predixerat hieroboā destructionē altaris a falso propheta mendacio est deceptus. iij. Regū. xiiij. ¶ Mendaces hoīes suis mendacijs hominem ducūt ad mortem: vt patet in precedēti historia. Abi vir dei deceptus mendacio fuit a leone occisus. iij. Regū. xiiij. Prophete mendaces suaserunt Achab vt iret ad pugnam vbi ad mortem extitit vulneratus: vt habetur. iij. Regū. xxiij. Verba que dixit Judith holoferni duxerunt eum ad mortem turpissimam: licet ip̄a Judith propter bonam intentionem quam habuit excusetur. Judith. xiiij. Pessimum mendacium inuenit amon vt posset in

interficere Mardocheū. Ihesu. iij.
Mendaces sunt multū hoīes ad
 pditiones q̄ vt pditiōes suas vale-
 ant adimplere pallio mendaciū eas
 tegūt. Sic antiochus post mēdacia
 verba ⁊ pacifica ciuitatē plaga per-
 cussit. i. Mach. i. Rupit antioch⁹ iu-
 ramentū ⁊ mādauit destrui murum
 i. Macha. vi. Alchim⁹ pditorie vo-
 lēs esse summ⁹ sacerdos iude mēda-
 citer detrahebat. i. Mach. viij. Ba-
 chides ⁊ alchimus loquētes mēda-
 citer factū aliū puerterūt. i. Mach.
 viij. Promisit demetri⁹ ionathe mul-
 ta si liberat⁹ esset qui se postea alie-
 nauit ab eo. i. Macha. xi. Prodito-
 rie triphon mētītus est Simoni qñ
 argentū ⁊ obsides pro Jonate libe-
 ratione recepit q̄ postea Jonathā ⁊
 filios eius interfecit. i. Macha. xiiij.
 Mendaces vt plurimū sunt accusa-
 tores aliorū: ⁊ relatores nouoz qui
 semp addūt ad referenda. Sicut oc-
 ciso viro de filijs dauid ab absalone
 fama accusantiū ⁊ referentiū venit
 q̄ absalon oēs filios regis infecit.
 ij. Reg. xiiij. Ab accusantib⁹ pauluz
 fuerunt multotiēs multa dicta mē-
 dacia: scz a questuarijs. Actū. xvi.
 Itē a quibusdā atheniēsibus. Act.
 xvij. **M**endaces pessimi sūt testes
 falsi q̄ suis mēdacijs ⁊ assertiōibus
 falsis multo pditorie ⁊ iniuste faci-
 ciunt cōdēnari. Sic duo falsi testes
 pducti ptra naboth eū iniuste lapi-
 dari fecerūt eū blasphemasse deum
 mēdaciū asserētes. iij. Reg. xxi. Cō-
 tra susannā falsuz testimoniū profe-
 rētes detestabile mēdaciū ptulerūt
 duo iniquisenes ⁊ falsi iudices. Da-
 niel. xiiij. Duo falsi testes qui locuti
 sunt ptra beatū stephanū iniuste eū
 lapidari fecerūt: vt clare patet. Act.
 viij. ca. **M**endaces sunt aliqñ pso-
 ne et specialit⁹ mulieres excusando
 se a malis operibus: de quib⁹ aliqñ

arguunt. Sic excusauit se sara vxor
 abrahe timore pterrita dicēs. Mō-
 risti: ⁊ mētita est. Gen. xxvij. Multa
 mēdacia dixit Pharaon moyse se ex-
 cusando: vt dimitteret pplm. Exodi
 viij. ⁊ x. Os illi⁹ q̄ mētīt occidit ani-
 mā: et etiā aliqñ corp⁹ sicut anania
 ⁊ zaphira excusantes se mēdaciū co-
 rā Petro dire mortis sniam incur-
 rerūt. Act. v. **M**ēdaciū officiosuz
 remuneratū ē in p̄senti nō in futuro
 Sic mēdaciū obstetricū q̄ mēdacia
 dixerūt Pharaōi: vt filios isrl̄ par-
 uulos nō necarēt. Exo. i. Tēporalit⁹
 remunerata est raab q̄ mētita est of-
 ficiose: vt exploratores israel libera-
 ret Josue. ij. Officiose mentitus est
 Chusi pro saluatione Dauid dicēs
 absoloni. Sicut fui cum p̄re: ita ero
 tecū. ij. Reg. xvi. Mētita est etiā offi-
 ciose illa mulier que nūcios Dauid
 sub velamine abscondēdo celauit. ij.
 Regum. xvij.

Capit. octogesimūquintū.

De miraculis diuine potētie.
 Miracula fecit de⁹ in celo cū corpo-
 ribus ibi ptentorū.
 In angelis minoribus more mini-
 storū.
 In igneis ardorib⁹ sepe passiuoz.
 Vere tenoribus perditis vapor.
 Aqua que liquoribus ius dat humi-
 dorum.
 Terra que cultoribus fructū dat la-
 borum.
 Bestiarum morsibus atq̄ iumentoz
 rum.
 Ex p̄genitoribus ortu vitiorū.
 Hominum saporibus deditis cibo-
 rum.
 Hominum erroribus incorrigendo-
 rum.
 Hominum terrorib⁹ ex metu bellorū.
 Hominum doloribus carnis egrotorū.
 Hominum soporibus morti deditorū.

Miracula facit deus in celo et celestibus corporibus inter quae miracula precipuum fuit prima creatio quam deus celum creauit in principio et postea quarto die solem et lunam et stellas et signa et tempora mirabiliter ordinauit. Genes. i. Ita fuit mirabilis mundi creatio quae eius notitia non potuit nisi per reuelationem haberi. An Gregorius super Ezechiel homelia. i. De preteritis prophetauit Moyses dicens. In principio creauit terram. Non quod predixerat futura: sed quod praedixit occulta. Hec Gregorius. Stetit sol ad vocem Iosue dicens Sol contra Sabaon non mouearis. Iosue. x. Valde fuit mirabile quod ad petitionem Ezechiel sol decem lineis retrocessit. iiii. Regum. xx. Stella quae mirabiliter in oriente apparuit magos ad Christum adorandum adduxit. Mat. ii. In passione Christi facte sunt tenebrae sole mirabiliter obscurato. nam cum luna esset xv. et soli in parte caeli opposita non poterat naturaliter eclipsari. Quod miraculum Dionysius videns dixit. Quod deus nature patitur: aut mundi machina dissoluet. Mat. xxv. In ascensione corporis domini est mirabiliter eleuatum. Act. i. Hora tertia factus est repente de caelo sonus: et spiritus uehementes de caelo apostolos illustrauit. Act. ii. Paulum miraculose lux de caelo circumfulsit: et tempore voci caelestis celeriter obediuit. Act. ix. Miracula fecit deus in angelis et celestibus spiritibus quos tamquam ministros nostros praesens in nostro seruitio deputauit. An angeli Loth de sodomis mirabiliter eruerunt. Genes. xix. Angelus ad locum flentium ueniens filios israel ad penitentiam excitauit. Iudicium. ii. Helyc fatigato in itinere angelus aquam et panem sub cineribus ministravit. iiii. Regum. xix. Quero terram ostendit Helyc currus auxiliantium angelorum. iiii. Regum. vi. Resurgente Christo an-

gelus domini de caelo descendens sepulchrum custodientes exterruit. Matthei. xxviii. Apostolos in carcere sub publica custodia positos nocte angelus domini liberauit. Actuum. v. Liberauit miraculose angelus Petrum uinctum cum cathenis duabus et a sexdecim militibus custodientibus eum. Actuum. xii. De hac materia quere multum de angelis bonis. capitulum. xi. per totum. Miracula multa fecit deus in quattuor elementis et ut facilius a legentibus miracula praedicta valeant ordinate perquiri de quolibet elemento distincte et singulariter percunctemur. Primo namque deus miracula operatus est in elemento ignis quando filios israel in columna ignis per noctes de egyptiaca fuit uere perduxit: ut habet Exodus. iiii. Helyc ignem consumentem holocaustum miraculose a domino impetrauit. iiii. Regum. xviii. Ad uocem Helyc descendit ignis de caelo et duos quinquagenarios deuorauit. iiii. Regum. primo. Ignis egressus a domino super sodomam et gomorram ciuitates et homines submergendo deuastauit. Genes. xlix. De turribus impiorum ignis egressus multos incredulos concremauit. Ieremias. xvi. Dignum memoriale fuit illud quod tres pueri in camino ignis ardentis ludetes et benedicientes deum illesi et incolumes persistebant. Danielis. iii. Miracula multa fecit deus in aere et uaporibus existentibus in eodem. Nam egressos filios israel de egypto dominus in columna nubis per diem protegendo praecessit. Exodi. xiiii. Leua uit Moyses manum in aere et facta est grando qualis nunquam fuit in terra egypti. Exodi. ix. Pugnantibus quinque regibus contra Iosue facta est grando sicut lapides qui corruerunt super eos. Iosue. x. Orate helyc annis tri-

bus et mensibus sex aer pluuia non emisit. iij. Regum. xvij. Iterum eo orante venit ex aere pluuia super terram. iij. Regum. xvij. Pulchrum miraculum ostendit deus tribus discipulis in transfiguratione eius quando loquente domino eos nubes lucida obumbravit. Mat. xvij. Mar. ix. Luce. ix. ¶ Miracula multa fecit in elemento aque quando firmamentum fecit in medio aquarum superiores ab inferioribus diuidens et postmodum ex aqua reptilia et volatilia in esse producens: pisces producens gurgiti: reliquas aues in aere collocavit. Gene. i. Cum deus aquis diluuij tangeret omnem terram. Hoc cum filiis et vxoribus in archa super aquas miraculose saluauit. Gen. viij. Satis fuit magnum miraculum quod dominus aquas egypti conuertit in sanguinem. Exodi. viij. Magna valde miracula operatus est quando mare diuisit et aque starent per muris a dextris et a sinistris donec filij israel libere transierunt: ut habetur Exodi. xiiij. Per lignum ostensum sibi a domino Moyses amaras aquas subito dulcorauit. Exo. xv. Aquam de petra durissima sitiienti populo deo miraculose produxit. Exo. xvij. Ingressi filij in iordanem aque superiores steterunt: inferiores vero in mare mortuum descenderunt et sic ipsi per arentem alueum transierunt. Josue. iij. Helias suo pallio tangens aquas iordanis ipsas diuidens libere pertransiuit. iij. Regum. ij. Heliseus dei potentia fecit illud idem miraculum aquas iordanis similiter diuidendo. iij. Regum. ij. Fecit idem Heliseus natate ferrum grauissimum super aquas. iij. Regum. vi. Tempestate orta in mari domino dormiente ad eius imperium mare quieuit ut habetur Mat. viij. Ad preceptum domini discipuli rete mittentes in mare plenum magnis piscibus extraxe-

runt. Ioan. xxi. Luce. v. ¶ Miracula multa operatus est deus in elemento terre quando animalia produxit ex ea et hominem de eius limo habitata deliberatione produxit. Genesis i. et ij. Grande et terribile miraculum fuit quando terra se aperuit et dathan et abiron murmurantes subito deglutiuit. Numeri. xvi. Non fuit paruum miraculum quando illi de nazareth ira repleti precipitare dominum uoluerunt cum inter eos ambulans se abscondit. Et secundum Bedam terra et lapides cedentes corpori suam imaginem tenuerunt impressam. Luce quarto. In passione domini terra mota est et petre scisse sunt et aperta sunt lapidea monumenta. Mat. thei. xxvij. Resurgente domino factus est terre motus cuius timore exterriti sunt custodes. Mat. thei. xxvij. Paulus et Silas duressent in carcere terremotus factus est et uincta sunt soluta: ut clare habetur Actuum. xvi. ¶ Miracula fecit deus in animalibus ferocibus siluestribus et alijs pluribus contra naturam ipsorum mirabilia operando. Ham balaam cum iret ad maledicendum populo dei fuit ab asina quae stimulo feriebat redarguta. Nume. xxij. Ad helyam profugum a facie Jezabelis corui panes et carnes quotidie deferebant. iij. Regum. xix. Danieli posito in lacu leonum: leones miram mansuetudinem ostenderunt Danielis sexto et. xiiij. Discis qui Jonam naufragum deuorauit post triduum reseruauit incolumem ipsum euomendo. Jone secundo. ¶ Miracula multa deus operatus est in hominibus: et hoc multipliciter secundum multiplicem statum hominum in quibus est miracula operatus. Et primo in natiuitatibus miraculose homines producens. Sic miraculose natus est

Isaac p̄promissionē a dño reuelata. Gen. xviii. et xxi. Sanson miraculose concipitur dñi eius cōceptus parentibus ab angelo nunciat̄ Judicum. xiiij. Filius mulieris sunamitis fuit a domino per Helizeū precibus impetrat̄. iij. Reg. iij. Angelus dñi q̄ apparuit zacharie Joānē nascitur̄ miraculose nūciauit. Luc. i. Mirū et dulce valde miraculum q̄ xp̄s et de⁹ et hō ē cōcept⁹ et natus de virgine. ad q̄ quidē miraculum annunciandū Joānes in vtero matris exultauit vt clare habet̄ Luce p̄mo

¶ Miracula fecit de⁹ in hoīb⁹ eos cibis et potibus nutriendo et aliqua q̄ ad vitā corporis pertinent largiēdo. Jō em̄ deus vniuersorū lignorū fructus homini i paradiso tradidit ad vescendū. Et lignū vite in medio vt pomū vetitū derelinquens et fructum comedēs ligni vite viueret in eternū. Gene. i. Dedit dominus populo coturnices et manna ad manducandum et aquā similiter ad bibendum. Exodi. xvi. et xvij. Misit deus carnes in abūdantia carnes fremētibus in deserto Humeri. xi. Quadraginta annis deduxit de⁹ filios israel per desertum. et non sunt attrita vestimenta eorū nec calceamenta eorū vetustate p̄sumpta. Deute. viij. Preparauit dñs cibū esurienti Hele per viduas sareptanā cui farina hyarie nō defecit. nec lechitus olei est diminutus. iij. Reg. xvij. P̄der Heliseum augmentauit dñs oleum in subsidijs mulieris debitis obligate. iij. Reg. iij. Deficiente vino in nuptijs aquā in vinū conuertens primū miraculum est dñs operatus Joan. ij. De paucis panibus et piscibus saluator ad multa milia populū duabus vicibus satiauit et multas fragmētorum reliquias q̄ superat̄ apli collegerūt. Matthei. xiiij.

Mar. vi. Joā. vi. Luce. ix. ¶ Miracula multa operatus est dñs in omnibus pctōibus eos diuinis miraculis corrigēdo et puniēdo. Nam q̄ oīs caro corruerat viā suam hoies aqua diluuij inundatione purgauit. Gen. viij. Peccatū supbie tur̄ edificantiū de⁹ linguarū confusione puniuit. Gen. xi. P̄p̄t̄ punitionē chore et cōplicū eius fuerūt multa mirabilia perpetrata. Hume. xvi. et xvij. P̄p̄t̄ archā captam puniēs dñs philisteos mlt̄a est miracula opat̄. i. Reg. iij. v. et. vi. Exercitū regi syrie nequit̄ opantē dñs cecitate percussit. iij. Reg. vi. Heliodorus volēs expoliare templū miraculose fuit acriter vberatus. ij. Macha. iij. In figura hoīm sine fructu bonorū operū maledixit dñs ficulnee et fuit subito arefacta. Matthei. xxi. Elimā magum resistentē apostolis Paulus priuauit lumine oculoꝝ. Actū. xij. Cum quidā in nomie dñi et pauli derisorie demonem adiurarēt ip̄e isiluit contra eos Actū. xix. ¶ Miracula plura fecit de⁹ hoīb⁹ bellis et terroribus vexatis ab alijs eos defendendo miraculis et alios opprimendo. Nam post septez cicūitus muri hierico fundit̄ corruerunt. Josu. vi. Jonathas et armiger eius percusserūt tot hoies q̄ factū est miraculum. et turbata sunt castra. i. Regum. xiiij. Magnū fuit mir̄ q̄ David Philisteum in funda et lapide supauit. vt habet̄. i. Reg. xvij. Obsidēte hierusalem rege senacherib centum octoginta quinque milia hoīz sunt percussa. iij. Regum. xix. Aduersarij iasaphat in seipsos conuersi mutuis se vulneribus occiderūt. ij. Para. xx. P̄p̄t̄ auxiliū datū a dño cētum uiginti milia hoīm perierūt qui omnes a Juda machabeo et a suis fratribus fuerūt in bello iterempti. ij.

Macha. viij. ¶ Miracula fecit de⁹ in hominibus dolētibus et infirmis quacūq; fuerint infirmitate detēti. In cuius figura percussit filiū israel serpentibus per serpentē encuz qui christū sine veneno peccati peccato ribus similem figurabat: sunt a doloribus liberati. Nume. xv. Heliseus namaā leprosuū ī iordanis fluminis septena lotionē sanauit. iij. Reg. v. Thobias. iij. annis cecus felle piscis miraculose est per angeluz liberat⁹. Tho. xi. Christ⁹ multos egros sanauit variis et diuersis lāgorib⁹ Nam duos leprosos curauit: vnum demoniacum: et decem leprosos cū ingrederetur quoddā castellum: de quib⁹ vnus solus reuers⁹ dedit laudē deo. Lu. xvij. Demoniacos christus liberauit de quorū vno patet Mat. xij. Luc. xi. de vno alio. Math. xvij. Mar. ix. De alio scz ceco sec⁹ viam habetur Marci. x. Luc. iij. De infirmis in gñe inter quos ceci. Mat. xv. De magdalena legitur eiecisse septem demonia. i. septē peccata mortalia. Mar. vlti. Singularit⁹ enim vn decem infirmos sanauit: scz socrum petri a febris. Math. viij. Paralyticū per tectum demissuz Math. ix. Hydopicū. Luc. xij. habentem manū aridam. Marci. iij. Rāguidū ad piscinam. Ioan. v. Incuruatam mulierem. Luc. xij. Seruū cēturio nis. Matth. viij. Filiū reguli q̄ incipiebat mori. Joā. quarto. Mulierē fluxū sanguinis patientem. mat. ix. Mar. v. Et malchū suū p̄cipis sacerdotū cui petr⁹ auriculā amputauit. Lu. xxij. Petr⁹ sanauit claudū Act. iij. Et paralyticū iacētē ī lecto vt hētur Act. ix. Ambra petri sanauit infirmos. Act. v. Et philippo p̄dicante multi sanati sunt. Act. viij. In ciuitate listris paulus claudum

ex vtero matris sanauit. Act. xij. Duellam a spiritu phitonico liberauit. Actū. xvi. Sudaria et vestes pauli languores curabant vt habet Act. xix. ¶ Miracula facta sunt virtute diuina sup homines mortuos eos suscitando. Sic Helyas filiū mulieris matrisfamilias ei⁹ hospite a mortuis suscitauit. iij. Regum. xvij. Heliseus filius sunamitis suscitauit a mortuis: quē ei suis precib⁹ impetrauit. iij. Reguz. iij. Ossa defuncti cadaueris tangēs ipius Helisei defunct⁹ p̄tinus exurrexit. iij. Regū. xij. Saluator n̄r tres mortuos suscitauit scz filiā archisynagogi in domo p̄ris. Mat. ix. Mar. v. Filium vidue extra portam delatū. Lu. viij. Et lazarus quatrduanum mortuū in monumento fetidū. Ioan. xi. In passione dñi inter alia signa miraculorum multa corpora sanctoruz surrexerunt. Mat. xxvij. Ip̄ctiam saluator mirabiliter surrexit a mortuis ianuis clausis discipulis apparendo. Joānis. xx. Petrus vocauit Thabitā mortuā et illa aperuit oculos et respondit vt habet Actū. ix. Luz Paulus predicaret cecidit de fenestra tertū cenaculi adolescens: Et subleuatus est mortuus ad quez descendens Paulus eum in nomine domini nostri Jesu christi suscitauit Actuum. xx.

Cap. octogesimū sextum.

¶ De morte euētus in cōmuni. Mortis euentus ex peccato creditus orbem introiuit. Vita carnis dedit⁹ timet homo duz viuit. Sed virtute p̄ditus ipsum acquiuit. Quem pressure deditus valde cōcupiuit.

Mortis sententiā homo p
pctm̄ incurrit qz diabol⁹
mot⁹ inuidia procurauit
Inuidia eī diaboli mors
introiuit in orbē terraz. Sapieñ. iij.
Nō solū fm̄ corpus: sed ⁊ fm̄ animā
hō morit̄ per pctm̄. Nā dictum fuit
hōi a deo. Quacūq; hora comedez
ritis. i. mandatū transgressi fuerit:
morte moriemini. Gen. ij. Jō lōga vi
ta videbat̄ esse custodia legis: vñ lō
genō viuetis tpe. Deut. v. Ob hanc
cām ob memoriā q; patres n̄ri pec
cauerunt et mortē incurrerunt post
destructionem vite cuiuslibet añ di
luuiū mortuus est. Gen. v. ¶ Mors
timenda est fm̄ carnē cū sit finis om
niū terribiliū. Nō eñ p̄res antiqui
mortem timebant ex ratione horri
bilitatis ei⁹: tñ q; nō potuerūt celuz
ascēdere donec saluator veniret ⁊ q;
aperiret ianuam paradisi: Jō Loth
timuit montē ascendere ne forte ap
prehenderet eum malū ⁊ moreretur
Gen. xix. Quis moyses seruus dñi
vellet dño in oībus obedire: tñ vide
tur q; libēter plus vixisset si dñs vo
luisse. Nā dicit. Iratus est dñs con
tra moysen ⁊ c. Unde ait moyses. Ec
ce morior in hac humo. Deute. iij.
Ezechias bonus ⁊ iust⁹ audita mor
tis sententiā ab Esaia propheta la
chrymabili oratione ⁊ pposita lon
gatione vite dominuz orauit. Esaie.
xxxvij. Hieremias ezechia rogauit
ne eū occideret: ⁊ similiter ne in car
cere morerē. Hiere. xxxvij. Nā ad
uentum spiritus sancti apostoli mor
tē timebāt. Nā oēs fugerunt. Mat.
xxvi. Jō quilibet xp̄i fidelis natura
lē mortē timere debet ppter aliqua
accidentia in morte. Nā dicit quicē
na. Cū vita hoīs extinguit̄ mox tria
accidūt ⁊ extingunt̄. Primo visus
frangit̄. Secūdo os aperit̄. Tertio pe
ctus subleuatur. Nā ait quidā poca

ta. vsus. Hoc scio q; moriar vbi quō
nescio qñ. Mors bona ⁊ in bono sta
tu hoīs appetēda est. Nā aliqui ma
li desiderant bene mori: sicut ait ba
laā. Moriat̄ aīa mea morte iustoz.
Ihume. xxij. Thobias iust⁹ deside
rabat mortē dicēs. Precipe in pa
ce deponi spiritū meum. Thobie. iij.
Apl̄i sic sunt post aduentū spūs̄ acti
pfirmati vt mortē ⁊ verbera nō time
rent. Nā legit̄ in actib⁹. Ibant apl̄i
gaudētes a p̄spectu p̄ciliū qm̄ digni
habiti sunt pro nomie Jesu ⁊ tumeli
as pati. ⁊ c. Actuz. v. Desiderabat
paulus mortē cū dicebat. Nō solū li
gari: s; ⁊ mori. Act. xxi. Et cupio dis
soluti ⁊ esse cū xp̄o. Ad Philippē. i.
¶ Mortē desiderāt hoīes cū aliqs
graues sustinēt passiones: vt ab eis
citius eruant̄. Sic Helyas sedens
sub iunipero quē sequebat̄ Iesabel
petūt vt morerē. iij. Regum. xxix.
Post ⁊ tumeliā ab ancilla receptā
Sara dixit. Peto dñe vt de vinculo
improperū hui⁹ eripias me. Thob.
iij. Post mortē crucis quā saluator
sustinuit ostēdit q; non solū mortē: s;
oē gen⁹ tribulatiōis ⁊ mortis xp̄ias
nus o; sustinere libent̄. Mat. xxvij.
Quis paulus vitaret insidias ⁊ de
ciuitate in ciuitatē fugeret p̄seqntē
nō timore mortis hec fecit: s; furori
cedens vt exēplū pberet se vtilitati
plurimoz referuauit. Actuz. p totū.
Capit. octogesimū septimū
¶ De morte horrenda maloz ⁊ ho
mucidarū.
Morte horribili moriunt̄ homicide
rācorosi: sanguinē fundētes.
Tyranni maliciosi bonos deprimē
tes.
Hoīes luxuriosi ⁊ lasciuētes.
Cōtra dei legē perfide agētes.
Et sacra lege exosi bona rapiētes.
Patri nō obsequiosi nec obediētes
Viriq; pniciosi mala suadētes.

Morte horrēda moriuntur homicide aliorū sanguinem fundentes. Sic Lacyrā q̄ fratrē suū occidit fuit a lamech postea interfectus ⁊ mirabiliter mortuus est. Gen. iij. Pharaon qui submergi fecerat pueros hebreorū in mari: cum exercitu suo est submersus. Exo. xiiij. Adomboseth q̄ manūū summitates ⁊ pedū p̄ciderat alijs. Similiter ip̄e est precisus. Judi. i. Zebee ⁊ Salmana q̄ fratres occiderāt Hedeonis a gedeōe similiter sunt occisi. Judi. viij. Abymelech q̄ septuaginta fratres occiderat sup lapidē: fuit ab vna femina percussus ⁊ occisus. Judi. ix. Adolescēs q̄ se dixerat Saul occidisse: fuit Dauid iussionibus interfectus. ij. Reg. i. Latrones qui occiderunt isboeth fuerunt a Dauid intercepti cui crediderūt placere. ij. Reg. iij. Joab qui duos viros pditorie occiderat: fuit salomonis imperio interfectus. iij. Reg. ij. Zambū q̄ occidit helā regē suū. post septē dies in pprio palatio se combussit. iij. Reg. xvi. Achab q̄ iuste fecit lapidari Mabothe canes sanguinem potauerunt. iij. Regum xxiij. Jesabel homicidam Jehu mādauit precipitari ⁊ equorū pedibus conculcari. iij. Reg. ix. Athalia que omne semen regiū extirpauit ⁊ ipsa valde turpiter est extincta. iij. Regum. xi. Andronicus eodē loco occubuit occisus vbi oīa fecerat trucidari. ij. Mach. iij. ¶ Morte horrenda moriunt q̄ alios opprimere delectant iniuste. Mā Sizarā tyrannus crudelis p̄ manū femie clauo ⁊ malleo est p̄fossus vt dicitur Judi. iij. Saul q̄ iniq̄ p̄secutus est Dauid seipm pprio gladio interfecit. i. Regū. xxxi. Impi⁹ Benadab a suo suo Azahel fuit dei iudicio iugulatus. iij. Reg. xx. Joas tyrān⁹ iurat⁹ q̄ fecerat za-

chariā lapidari. ij. Para. xxiij. fuit a suis pprijs intercept⁹. iij. Reg. xij. Holofernes q̄ multa vastauerat fuit p̄ manū femie capite detrūcat⁹ Judi. xij. Supb⁹ tyrān⁹ Aman q̄ se fecerat adorari fuit suspens⁹ patibulo qd̄ fecerat mardocheo: vt habet Hester. vij. Antioch⁹ q̄ multorū viscera euulsit ē dolore viscerū intempt⁹ ij. Mach. ix. Jason q̄ fratrē Jude captiuauerat ⁊ multos expulerat. p̄regē est occisus ⁊ nō sepult⁹. ij. Mach. v. ¶ Morte horrēda moriunt luxuriosi ⁊ maxime q̄ deseruiūt horrēde luxurie. Mā qz om̄is caro i luxuria corruerat viā suā: misse sūt aq̄ diluuij ex qb⁹ sūt mortui oēs hoīes sup terrā. Gen. viij. Sup sodomā pluit dñs sulphur ⁊ ignem ⁊ subuertit nepharias ciuitates. Genes. xix. Filij Bēiamin q̄ vxorē leuite turpis deliquerūt: etiā crudeliter sūt destructi. Judi. xx. Amō q̄ sororē suā oppresserat ab absalōe i puuiō ē occis⁹. ij. Reg. xiiij. De hac materia red̄re ca. de luxuria. lxxix. ¶ Morte turpissima moriunt q̄ deū offendūt nequie. Mā nadab ⁊ abin ignem alienū p̄tra dei volūtātē offerētes sūt ab ignis incendio cremati. Leuit. x. Blasphem⁹ q̄ nomen dñi blasphemauit: a pplo lapidat⁹ est. Leui. xxiiij. Choredathā ⁊ abyro q̄ d̄ deū ⁊ moysen isurgebāt: absorbuīt terra viuos. Hume. xvij. Solyā supbū ⁊ deū blasphemantez Dauid puer adhuc humilis et deo fideliter obediens pprio gladio interfecit. i. Regū. xvij. Senacherib blasphem⁹ in deū post fugā a pprijs filijs occisus est. iij. Reg. xix. Sedechias rebellis deo vidit occidi filios suos añ se: ⁊ ip̄e malo exitu clausit vitam suā. iij. Regū. xxij. Alchimus dei aduersari⁹ percussus grauissimo est mortu⁹ tormento. i. Mach. ix. Herodes qui diuinas extirpauit laudes percussus a vermib⁹ expirauit g. iij.

Actu. xij. ¶ Morte horrenda moriuntur sacrilegi et raptores. Hā achior q̄ tulit de anathemate hierico diuino iudicio fuit lapidatus a pp̄lo Josue. viij. Lisimachus sacrilegus digne iuxta oratoriuū est occisus. ij. Mach. iij. Sacrilegus menelaus de turri altissima fuit p̄cipitatus. ij. mach. xij. Ananias et zaphira fraudātes de precio agri q̄d iā erat deo dedicatum aut deditum dei iudicio morte subitanea sunt pempti. Act. v. ¶ Morte horrenda moriuntur parentes q̄ non corrigunt filios suos delinquētes. et filij parētibus spūalibus non obediētes vel eos in suis senectutib⁹ deridētes. Hā qz hely nō correxit filios de eorū sceleribus: de sella cecidit et fractis suis ceruicib⁹ expirauit. i. Reg. ij. et iij. Absalō nō solū nō obediēs sed psequens patrē suū dauid capillis adherēs quercui fuit lācea pforatus. ij. Reg. xvij. ¶ Pueri male nutriti q̄ deriserunt heliseū ab vīsīs sunt dei iudicio deuorati. iij. Reg. ij. Balthasar q̄ non fuit exēplo p̄ris corrept⁹ post man⁹ scribētis ad parietē fuit eadē nocte penaliter interfect⁹ Danie. v. ¶ Morte horrenda moriuntur consiliarij male suadentes. mala et falsa testificantes. Ham achitofel qui p̄tra dauid dedit malū cōsiliū. laqueo seipm suspēdit. ij. Reg. xvij. Siba q̄ cōmōit pplm cōtra dauid fugiēs in abela fuit decapitat⁹. ij. Reg. xx. Falsi accusatores Danie fuerunt a leonib⁹ deuorati Danie. vi. et. xij. Testes falsi dephensi a puero daniele. iuste a pp̄lo sūt occisi. vt habet danie. xij

Ca. octogesimū octauum.

¶ De morte preciosa iustorum.
Morte preciosa moriuntur:
Innocētes fide vel iustitia.
Patiēter sustinētes et sine tristitia.

Sic decenter uiuentes absq̄ malitia.

Sapienter instruētes cū recta peritia.

Morte preciosa moriuntur martyres qui pro sua innocentia vel pro iustitia vel fide sustinent passionē. sic Abel innocēs est a Cayn interfectus Gen. iij. Miserūt impij lapides in zachariā filiū ioiade et eum martyrem fecerūt. ij. Paral. xxij. Ait Judas. Si appropinquauit tps nostruz moriamur nos in veritate p̄ fratrib⁹ nr̄is. i. Mach. ix. Post tormenta mortuus est Eleazarus. Exēplū confortationis derelinquēs. ij. Mach. vi. Septē fratres cū pia eorū m̄re moriētes pro legib⁹: exēpla similiē reliq̄runt. ij. Mach. viij. Pro veritate et honestate fuit Joannes baptista p̄pter herodiadē decollatus Mar. vi. Mat. xij. Stephan⁹ plenus spūsancto Jesum vidit quādo fuit a p̄secutorib⁹ lapidat⁹. Act. viij. De hac morte loquē: sanct⁹ Augustinus lib. iij. de ciui. dei dicēs q̄ deus tanta fidei contulit gr̄am. vt mors quā vite cōtrariā constat esse instrumentū fieret per q̄d trāsiretur ad vitā eternā. ¶ Morte preciosa moriuntur hoīes tribulati suas tribulationes patientē et sine murmure tolerantes. Iō Job qui in ablatione rerū p̄ditione filiorū et infirmitate corporis sic patientē vt in his omnibus nō peccaret vixit post flagella centum quadraginta annis et vidit filios suos et filiorū suorū vsq̄ in quartā generationē et mortu⁹ est senex. Job. xlij. vlt. Lazarus paup̄ et plenus vlcerib⁹ mortuus. in sinu abrahe ab angelis est portatus. Luce. xvi. Qualiter cūq̄ vixerit latro q̄ pependit a dextris. qz penas crucis patienter sustinuit dicēs. Digna fa

ctis recipimus: est feliciter mortu?
 Luc. xxij. Saluator n̄ post multas
 tribulationes moriens patri feliciter
 comendauit sp̄m. Joā. xix. Et oportu-
 it pati xp̄s et ita in gloriā introire.
 Luce. xxij. ¶ Morte preciosamori-
 unt hoīes qui in mūdo bñ vixerūt
 Mā ille non potest feliciter mori nisi q̄
 feliciter vixit. Quia s̄m Augustinum
 mala mors nō est putanda quam bo-
 na vita p̄cessit. Sic ambulauit enoch
 cum deo: sic et tulit euz deus. Gen. v.
 Abraham mortuus est in senectute
 bona p̄fecte etatis Gen. xxv. Cō-
 pleti sunt dies Isaac. clxxx. annis q̄
 consumptus etate mortuus ē. Gen.
 xxxv. Aaron cū expoliasset se vestes
 induit eleazar et obiit Numeri. xx.
 Mortuus est seruus dñi moyses iu-
 bente deo et eū dñs sepeliuit. Deute-
 ron. xxxij. et ultimo. Currus et equi
 ignei diuiserūt helyam ab heliseo.
 Helyā feliciter assumentes. iij. Reg.
 ij. ¶ Morte preciosa moriunt hoīes
 qui cum bona cognitione decedunt
 et eorū familias instruētēs. Sicut ia-
 cob finita instructione filiorū colle-
 git pedes supra lectum et obiit Gen.
 xlix. Cuz instruxisset ioseph fratres
 q̄ eius ossa deportarent qñ egrede-
 rent de egypto ad terram p̄missio-
 nis mortu⁹ est i pace. Gen. l. Dauid
 post instructionē filij et facta orōne
 in bona obiit senectute. i. Paralip.
 xxix. et iij. Reg. ij. Post ammonitio-
 nem filij et nepotum dixit Thobias.
 Prope est interit⁹ me⁹ Thob. xij.
 Mathathias post benedictionem fi-
 liorū suorū appositus est ad p̄res su-
 os. i. Macha. ij.

Capit. octogesimū nonum.

De multitudine malorū.

Multiples sunt pctōres et dāna-
 ti q̄ saluati:

Aduersantes castitati vere cōtinē-

tibus.

Iuncti infidelitati firmiter credēti-
 bus.

Datiq̄ hostilitati iuste se tuētibus.

Multo plures sunt dāna-
 ti et filij diaboli q̄ filij dei
 In cuius figura plures
 fuerūt filij ismahelite q̄
 filij Isaac Gen. xxv. Sexcenta tria
 milia quinquagintaquinq̄ viroꝝ
 numerati sunt Num. i. De quibus
 soli duo Caleph et Josue terrā p̄mis-
 sionis intrauerunt. In cuius figura
 maior pars filiorū israel erat sama-
 ric. q̄ decē trib⁹ minor aut in regno
 hierusalē: sc̄z sole due. iij. Reg. xij.
 ¶ Multo plures sūt luxuriosi et car-
 nales q̄ honesti et casti. Mā tpe dilu-
 uij solū octo inuēti sunt honesti scilicet
 noē et vxor et tres filij et vxores fili-
 orū eius. om̄s alia caro corruerat
 viā suā Gen. vi. In cui⁹ figura Abra-
 ham plures filios habuit de zethu-
 ra q̄ de sara. Gene. ij. et v. In quinq̄
 ciuitatibus sodomorum non sunt in-
 uenti decem viri boni qui carnis vi-
 tio contaminati non essent. cum es-
 set luxuriosorum maxima multitu-
 do Gen. xvij. ¶ Multo plures sunt
 hostes infideles q̄ fideles deo i tem-
 poralib⁹ dñis et prelatis fratrib⁹ et
 amicis. Nam inter fratres Joseph
 qui erant vndecim: duo fuerunt euz
 liberare volentes. ceteri p̄curātes
 eius mortem Gen. xxxvij. Moyses
 misit exploratores duodecim ad ter-
 ram p̄missionis. sed tm̄ duo Josue et
 Caleph fideliter pegerunt. Numeri
 xij. Plures erant cum absalone re-
 gnū p̄ris vsurpante: q̄ cum dauid iu-
 ste et rationabiliter regnare debēte. ij.
 Reg. xv. Cum in hierusalē esset ma-
 xima multitudo que clamaret dimit-
 ti barrabam et dominum nostrum
 crucifigi. non est inuentus vnus fide-
 lis qui peteret dominum relaxari et

dimitti Joā. xix. Quidam Romani dixeruntrome paulo. Notuz ē nobis q̄ vbiq̄ xp̄ianozū secte p̄tradicitur. Actu. xxvii. ¶ Multo plures sunt hoīes bellātes cōtra iustitiā pro tyrānis q̄ bellantes s̄m iustitiā defendētes s̄ opp̄ssores. Mā tāt̄ erat bellatorū syrie p̄tra isrl̄ exercit̄ q̄ puluis samarie nō sufficeret. iij. Reguz xx. Tātuz erat exercit̄ holofernis vt sicut locuste terrā cooperuerint. Judi. ij. Mō remāserunt cū iuda nisi octingēti viri et i exercitu bachidis et alchimi p̄ditous vigintimilia hominū pugnatorū. i. Mach. ix.

Capit. nonagesimū.

De obedientia et subiectione.

Obedire debet homo deo:

Non gentibus ei oppositis.

Et presdētib⁹ sibi prepositis.

Suis parētibus pactis oppositis.

Factis patētibus atq̄ cōpositis.

Mō deferētib⁹ modis p̄positis.

Magna iubētibus sibi repositis.

Donis victorie pro mercede positis.

Non obsequentibus malis expositis.

Obedire debem⁹ deo magis q̄ hominib⁹ q̄ nobis precipiūt p̄traria ad salutē. vnde Mathathias dixit nūcio regis antiochi. Et si oēs obediūt regi antiocho ego et filij mei obediem⁹ deo. i. Mach. ij. An⁹ illoz septē fratrū qui noluerūt obedire regi vt carnes suillas s̄ p̄ceptū dñi comederēt dixit Parati sum⁹ mori p̄us q̄ trāsgredi legē dei. vt dicit. ij. Mach. vij. Petrus et Joānes p̄ncipibus sacerdotū precipientib⁹ ne in noīe Jesu loquerent̄. talit̄ responderunt dicētes. Si iustus est vos poti⁹ audire q̄ deū iudicate. Act. iij. Deinde cū arguerent̄ a principib⁹ dixerūt. Optet obedire deo magis q̄ ho-

minibus. Act. v. ¶ Obedire optet p̄lati siue ip̄i sint boni. siue mali. dñi modo ip̄i bona precipiunt. Jō dixit xp̄s. Sup̄ cathedrā moȳsi sedebūt scribe et pharisei oīa quecūq̄ dixerit vobis facite Mat. xxij. Itē Cornelius dixit beato Petro quē dñs p̄latū reliquerat: oēs nos i p̄spectu tuo sumus parati obedire quecūq̄ p̄cepta sunt tibi a dño Act. x. Paul⁹ electus in sociū barnabe pambulabat cōfirmās oēs ecc̄lias et p̄cipiēs obedire p̄ceptis ap̄lorū. Actū. xv. ¶ Obedire debet hō parētib⁹ si nō precipiāt q̄ discrepāt ad salutem. iō dicit Paulus. Obedite filij parentibus vestris i dño. ad Ephes. vi. ad Colo. ij. Sic Joseph obediuit patri mittenti eum ad fratres suos quibus pu⁹ accusasset eos ex quo timere sic poterat Genes. xxxvij. Sic David vnctus in regē obediuit patri fratrib⁹ victualia portās. i. Reguz. xvij. Thobias iunior dixit patri. Sicut q̄ p̄cepisti facia p̄r Thob. v. Hester obediuit in omnibus mardocheo sicut quē eā paruulaz nutriebat. hester ij. Descēdit puer Jesus cū maria et Joseph in nazareth et erat subditus illis. Luce. ij. ¶ Obedire debet homo non solum lingua sed et ope. Mā magnā obediētiam promiserūt filij israel dicentes. Omnia q̄ precipit nobis deus faciemus et erim⁹ obedientes. et statim postea contraria faciebant Exo. xxij. De obediētib⁹ verbo et nō facto siue x̄bo plus q̄ facto p̄ponit saluator exemplū duorum filiorū quoz vnus dixit se iturū et operaturū in vinea et non iuit. Alius negavit et iuit Mat. xxi. ¶ Obediendum est prompte et nō p̄crastinandū Sic noe sp̄ote obediuit dño in omnibus que p̄cepit Genes. vi. in fine Ad p̄elationes tamē assumpti debēt q̄tum possunt renuere ex humi-

litate. Sed ad voluntatem maioris postmodum obedire exemplo moysi quod quod se excusauit de ducatu populi. et tamen postea humiliter obediuit Exodi. xxxiii. Filij israel ad preceptum domini prompte erigebant tentoria et ad eius imperium festine et sollicite respondabant Num. ix. Lito et perfecte obediunt illi apostoli qui statim relictis rebus secuti sunt saluatorem Mat. iij. Sile etiam legitur de Mattheo qui relictis omnibus secutus est iesum Mat. ix. Luc. v. Paulus audiens vocem Iesu propterea ei respondit dicens. Domine quid me vis facere. unde patet quod correctio et castigatio facit hominem esse obedientem ad omnia mandata. Actu. ix. ¶ Obedere debet homo quantumcumque mandatur sibi difficile. Nam Abraham mandatum circumcisionis licet esset difficile non distulit adimplere Gen. xvij. Graue erat Abrahe de filij immolatione preceptum. quod nisi deus aliter ordinasset sine mora voluisset implere. Ecce quanta obedientia Gen. xxij. Hanc ammonitionem fecerunt serui naaman dicentes Si rem grande dixisset tibi propheta certe facere debuisses. Ubi patet quod confortatio valet ad obediendum. iij. Reg. v. Mirabile et difficile obedientiam impleuerunt rechabite non bibere vinum donec edificaret domum in sempiternum sicut a patre fuerat imperatum. ut habetur Ihere. xxxv. Predixerat dominus salomoni quod si eius precepta seruaret in sempiternum super israel thronus eius esset. iij. Reg. viij. et ij. Para. vij. Preceptum circumcisionis licet esset difficile. tamen saluator noster in se voluit adimplere Luce. ij. ¶ Obedientes ad plenam victoriam temptationum in mundo pro mercede recipiunt et exultationem in celo. Iohannes dicit Salomon. Vir obediens loquitur victoriam. Pro

uerbiorum. xxi. In cuius figura quando docimus filij israel de mandato domini pugnauerunt pauci de multis victoriam habuerunt. Numeri. xxxi. Propter hanc causam exemplum obedientie in saluatore nostro proponit apostolus dicens. Factus est obediens patri usque ad mortem mortem autem crucis. Et ponit fructum obedientie sequentem dicens. Propter quod et deus exaltauit illum et dedit illi nomen quod est super omne nomen. Ad philippenses secundo. ¶ Obedere nolentes sed inobedientes grauer puniuntur. Nam prima precepti transgressio in primis parentibus grauibus maledictionibus est punita. Genesis tertio. Filij israel cum contra mandatum dei terram promissionis conarentur ascendere et contra mandatum domini euntes ad bellum fuerunt debellati. Num. xiiij. Quia mandatum Iosue transgressus est Achior. Ideo fuit a populo lapidatus. et Iosue et populus ex illa inobedientia in bello fuerat superatus. Iosue septimo. Saul qui contra preceptum Samuelis sacrificium obtulit et agag regi in pinguibus contra preceptum domini parcere voluit. fuit a domino reprobatus. ut habetur primi Regum. xv. et. xvi. Dixit dominus Salomoni quod si non custodiret mandata dei deleteret de terra superficie thronus eius. ut habetur secundi Paralipo. septimo. Vir dei contra preceptum domini cum propheta manducans a leone extitit interfectus. tertij Regum tredecimo. Similiter percussus est a leone ille qui de mandato domini percutere noluit unum de filiis prophetarum ubi ostenditur quod obedientia datur in aeternum etiam in his que videntur sine ratione mandari. tertij Regum vigesimo. Jonas qui refugiebat

domino obedire precipiēti: vt in Ni-
niue verbū dei predicaret: ī mari fu-
it dño disponēte submersus Jone. ij.

Ca. nonagesimū primum.

De operante quē deus attendit.

Operantē respicit deus:

Si perfectus sit operatione.

Si sit rectus intentione.

Si electus executione.

Operantem diligit deus.
Primo si sit bonus et deo
gratus. Nam si personā
non acceptauerit serui-
tium non acceptat licet enī in poli-
citis homo faciendo iuste ostēditur
iustus: In gratuitis tñ non: quōd fa-
cit iusta est iustus: sed iusta facit: quia
iustus est scdm Chrysostomum. Non
quia ocul⁹ ē videt acute: sed acute vi-
det: quia acutus est. Prius enī deus
respicit operantē si est bonus anteq̄
acceptet vel receptet ei⁹ opus. La-
yn nāq; malus et Abel bonus mune-
ra sed ambo obtulerunt: sed deus re-
spexit ad abel et ad eius munera s; ad
Layn et ad eius munera non re-
spexit. Gen. iij. Mirabilia fecerunt
in egypto moyses et aaron. Simili-
ter et magi Pharaonis: sed prius
nō vltimorum miracula deo placue-
runt. Exo. vii. Bethzomite viderūt
arcam et sacrificium deo obtulerunt
et tñ percussit eos dñs graui plaga
quia propter peccata eorum videre ar-
cā dñi non debebant. i. Regū. vi. Re-
probabat dñs sacrificiū quōd iusserat
fieri et hoc propter offerentiū prauita-
tem. Esaie. i. **Operantē** acceptat
deus ex intentione quā habet in ope-
rando magis q̄ in opere. Lumen enim
opus iordinabile perueri possit ex
praua intentione: vt dare elemosinā:
ieiunare: et orare: propter fauorem vel
questum. Malū etiā ex genere bene-
fici possit ex bona intentione: vt ho-

minez ex iustitia exigente occidere
Operantē et opus esse ordi-
natum recta intentione. Nam sicut Am-
brosium. Intētio tua operi tuo finē
ponit. Nam promisso a dño Abrahā fi-
lio nascituro de Sara risit abrahā et
risit Sara: Sed risus Abrahā
non fuit a domino reprehensus: quia
risit ex letitia repromissionis. Sed
risus sare ex diffidentia pmissionis
vt dicit Gen. xvij. et xvij. Talia tur-
ribula et forte nobiliora habuit cho-
re et complices qualia habuit Harō
et tamen incētionem aaron propter bo-
nam intentionē habuit deus gratā:
Illorū vero propter intentionē pessimā
reprobauit. Num. xvi. Extulit de⁹
duo minuta vidue pro munere
ribus diuitum: quia puriora intētio-
ne donabat Luce. xvi. Desiderabat
zacheus videre Iesum pura intētio-
ne bonitatis: Ideo fuit a dño conso-
latus. Luce. xix. Desiderabat etia;
herodes videre Iesum: et eo viso ga-
uisus est: sed praua intentione curio-
sitas. ideo de eius visione fructum
quem volebat nullatenus reporta-
uit. Luce. xxij. **Operantē** atten-
dit si opus quod fecit ex officio sibi
incūbit: alioquin si sibi vsurpat quōd
suum non est: non placet deo sed displicet:
nec acceptat: sed reprobatur tale
opus. Nam Saul expoliavit se et
tūc inter prophetas prophetare ce-
pit: sed parū ei profuit: quia nō erat
sui officij prophetare. i. Regum. x.
Oza extendit manum et tetigit ar-
cam ne caderet de plastro: sed fuit
percussus a domino: quia tāgere ar-
cam erat solum officium leuitarum
ij. Regum. vi. Licet offerre sacrifici-
um sit bonum: tamen non nisi sacer-
dotibus conuenit. Ideo Oziā per-
cussus est lepra: quia more presby-
teri incensum voluit adolere. ij. Pa-
ralipo. xvi.

Cap. nonagesimū secundū.

De operatione bona.

Opus bonū:

Dominus amplificat magnis documentis.

Placet si edificat locū sacramētū.
Homines malos viuificat cum impedimentis.Hoīes qualificat suis incrementis.
Homīes magnificat magnis donamentis.

Quem hic nō letificat manet in tormentis.

Opus bonū placet deo. et in quolibet statu illud precipit et sūlit. et hortat. In statu innocētie posuit deus hoīem in paradysum voluptatis vt operaret et custodiret illud. Gen. ij. Similit̄ post peccatum misit deus hoīem de paradiso vt operaret terrā. Gen. iij. Laudabilia opa patrum p̄cepit dñs imitari di. Si filij abrahe estis opa abrahe facite Joā. viij. Propter hanc cām dicit̄ in omni gente qui timet et operat̄ iusticiaz acceptus est illi Actu. xvi. At dño placeret Paulus māsit cum aq̄la. Actu. xvij. Opus bonū et valde deo acceptū est edificare ecclesias cui deus dat bonā perfectionē. Mā salomon in modico tpe opus templi maximi p̄summauit. vt habet̄. iij. Regū. vij. Filij israel ceperūt edificare tēplūz ante q̄ alia opa seu domus inchoarent. Heem. ij. vsq̄ ad. vij. Precepit darius vt edificaret̄ dom⁹ dei in hierusalem et darentur sumptus de archa regis ne impediret̄ opus. vt habetur. i. Esdre. vi. Opus em̄ bonū habet mltos impeditores. Mā opa q̄ filij transmigrationis faciebāt in reditu babylonis fuerūt sepe ab impudentibus molestata. i. Esdre. iij. Illud opus piū qd̄ Magdalena ex-

ercuit in vnguēto caput et pedes domini. iudas cū alijs discipulis voluit impedire. Mar. xij. Opus bonū manifestat hoīez sicut fruct⁹ manifestat arborē. Ideo dixit saluator. Attēdite a falsis p̄phetis et c. sequit̄. A fructib⁹ eorum cognoscetis eos. Matth. vij. Ip̄e em̄ dicebat de seip̄o. Opa q̄ ego facio in noīe patris mei facio et illa testimoniū phibent de me. Et paucis in se positis. Si mihi non creditis opibus credite. Joā. x. Duo discipuli nō cognouerūt dñm seu Iesum donec fuerunt cū eo. p̄uersati in vrbis et postmodū cognouerūt eū in fractione panis. vt habet̄. lu. xxij. Opus bonū largit̄ remunerat⁹. Quia nullū bonū irremuneratū dimittit deus. vt dicit sanct⁹ Augustinus. In Ezechias q̄ fecit bonū corā dño. valde p̄speratus est. ij. Para. xxxi. Meret̄ em̄ opus bonū p̄ remunerationē indulgentiā peccatorū. Mā vidit deus opa ninuitarū et misert⁹ est eis. Jonc. iij. Serui q̄ acceperūt talēta et opati sunt in eis remunerati sunt i duplo. Mat. xxv. Propter hanc cām ap̄ls comparat bona opera semini quod iacitur et fructus plurim⁹ expectatur dicēs. Qui parce seminat parce et metet. ij. Lox. ix. Thabita propter bona que agebat meruit a Petro misericorditer suscitari Actuum. x. Operari nolētes. sed vacantes ociositati graua facinora perpetrant. Et ideo reprehenduntur et grauiter et acriter puniūtur ac corriguntur. Mā tempore quo soles bant reges ad bella consurgere Dauid vacans ocio adulterium et homicidium perpetravit. ij. Regū. xi. Arguuntur a domino ociosi quādo vocantur operarij ad mercedem. Matthei. xx. Seruus qui in vno talento noluit operari turpiter fuit a domino reprobatus. Matthei. xxv.

Paulus reprehēdit grauiter ociosos dicens. Qui nō vult operari nō manducet. ij. Thessalōn. iij.

Cap. nonagesimū tertium

De oppressione bonorū a malis.
Opprimūt mali bonos:

Allis inuidentes de felicitate.

Et lasciuiētes in carnalitate.

Supbientes in sua dignitate.

Illos psequētes ex malignitate.

Illos odientes dicta veritate.

Opprimunt mali bonos aliquādo ex sola inuidia. quia vident illos feliciter prosperari. Sic cayn ex inuidia preualuit iabel. et eū nequiter et inuidiose opprimendo occidit Gen. iij. Esau inuidus quia Jacob patris benedictione usurpauit voluit eū occidere. propter quod iacob compulsus est fugere ad laban. Genesis xxvii. Egyptij inuidētes filiis israel quia crescebant oderāt eos et grauiter oppresserunt. Exodi. i. Saul ex sola inuidia persecutus est dauid eo quod illi victoria: Holiath erat ascripta. Dicebāt enim. Percussit Saul mille et dauid decem milia. i. Regū. xviii. Saluator noster ex inuidia fuit damnatus ab Anna et Caypha et iudeis Matthei xxvi. Opprimūt mali bonos propter eorum luxuriā quā bonis impedimentibus exercere nō possunt. vel quia eos de luxurie vitio reprehēderunt Sic dñā cui seruiebat Joseph quia suam concupiscentiā exercere non potuit eū opprimere false voluit. Genes. xxxix. Sodomite propter eorum luxuriā aīam Loth multipliciter ei inferendo violentiā vexati sunt. Genes. xix. Duo luxuriosi pbrī Susannam propter eorum luxuriā nequiter opprimebāt Dan. xiiij. Herodes propter luxuriā ad petitionē meretricis Joannem baptistā in carcere decollauit.

Marci. v. Met. xiiij. Opprimūt mali bonos propter eorum supbiā et ambitionem dominij. Sic abimelech ambiens principatum fratres suos nequititer interfecit Judi. ix. Absalon ambiens regnū patris ipm est acriter persecutus. ij. Reg. xv. Aman ex superbia procurauit mardocheum occidere et iudeos. sed de aliter ordinauit Hester. iij. Propter supbiā: Habuchodonosor fecit statuā aureā. pueros vero nō adorantes eā fecit pūci in fornacem et danielē in lacū leonū. Danie. iij. et vi. Triphon quod propter dominij suū antiochū adolescentē occiderat p ditorie Jonathan et eius filios interfecit. i. machaceo. xiiij. Opprimunt mali bonos ex sola cordis nequitia et deprauatione mētis. Sic impia hiezabel opprimebat helyaz prophetam. iij. Reg. xix. Rex Joram audiēs famē esse in terra caput Helielisei precepit amputari. iij. Reg. vi. Nequissim⁹ holofernes voluit iudeos opprimere nup de captiuitate reuersos Judicum. ij. et sequentibus. Propter suā nequitiam antiochus iherusalem hominum cedem fecit. i. Macha. i. Ex magna nequitia cordis Herodes persecutus est xpm et pueros interfecit. vt habet Mat. ij. Similit⁹ Herodes agrippa occidit Jacobū et Petrū i carcere. Act. xii. Opprimūt etiā mali bonos qui veritatē loquuntur quā ipi mali habent odio. sic ab impio Joa lapidatus est zacharias quod ipm verissime iustruebat. ij. Paralip. xliiij. Sic Hieremias fuit a rege missus i carcere qui nunciauerat veritatē. Hierem. xx. Sic Ananias falsus propheta mendacio voluit confundere Hieremiam prophetā verissimū. Hieremie. xxviiij. Principes sacerdotū sortiti i incarcerationē aplos quod veritatem dei loquebant Actuum. v. Iudei la

pidauerunt Stephanū q̄ nō poterāt resistere spiritui q̄ loquebat̄. Actū vij. Paulus q̄ predicabat publice veritatē. multas oppressiones sustinuit a iudeis. Act. xij. xiiij. ⁊. xvi.

Cap. nonagesimū quartū

De oratione ⁊ deprecatione.

Orare volētes debēt attendere pro quib⁹ inquiri⁹ ⁊ q̄ deprecant̄.

Tempus quod exquiri⁹ his q̄ exorantur.

Modus qui requiri⁹ his que postulantur.

Causam q̄ perquiri⁹ his qui exaudiuntur.

Fructus qui acquiritur ⁊ que dona cōferantur.

Orare volentes debēt attendere primo q̄ sunt illi qui debēt orare. et pro quibus faciant suas orationes. Abi notandū est q̄ orare debēt presidentes singularit̄ pro suis subditis vel subiectis. Eligētes specialiter pro suis electis: oēs gentes generaliter pro viris abiectis. Orare primo debent prelati pro suis subditis. quia ip̄orum officium est vt suis orationib⁹ a pp̄lo iras dei auertant. Sic cum post adorationē vituli deus populum vellet destruere: Moy ses eorū prelatus pro eis feruent̄ orando veniam meruit a dño inuenire. Exodi. xxxij. Propter orationez Moy si absorpt⁹ est ignis qui deuorabat castra murmurantium prelabore. Nume. xi. Maria propter peccatū suum facta est leprosa. s; Moy ses prelatus eius orauit ad dominū ⁊ restituta est pristina sanitati. Nūe. xij. Pro afflictio populo ignitis serpentibus orauit Moy ses et salubre remediū habuerūt. Nume. xxi. Samuel dixit ad populum. Absit a me hoc pctm̄ vt cessem orare pro vobis

ostendēs graui⁹ peccare prelatos q̄ p̄ suo pp̄lo nō exorēt. i. Reg. xij. Bonus p̄lat⁹ erat paul⁹ q̄ dicebat Thimotheo sibi subdito. Sine inēmissione habeo tui memoriaz in oñonib⁹ meis. ij. ad Timoth. i. Orare debent electores cū ad electionē alicui⁹ p̄lati pueniūt vt de⁹ illis p̄uideat de p̄lato idoneo q̄ pp̄s sibi subditū bñ regat. In cui⁹ figura ip̄e dñs ad hoc volens tales inducere ait. Rogate dñm messis vt mittat oparios in vineā suā. Mat. ix. Luc. x. Apli volentes eligere in ap̄latū vnū de discipulis: p̄missa oñone dixerūt. Tu dñe q̄ nosti corda hoīz oñde nobis quē elegeris ex his. Act. i. Luz dixisset dñs Segregate mihi barnabā ⁊ pauluz in opus ad qd̄ assumpsi eos. s. i. ap̄latū. sequit̄. Erāt in oñone ⁊ ip̄onētes eis man⁹ dimiserūt eos vt habetur Act. xij. Orare debēt oēs hoīes pro pctōrib⁹ et inimicis. vel q̄ pro se apti nō sunt ad orandū. Sic deuote orauit abrahā deū vt parceret sodomitis. Gen. xvij. Moy ses multo tiēs orauit vt de⁹ plagā verteret ab egypto ⁊ licz egyptij essent mali. fuit a dño pluries exaudit⁹. Exo. viij. ix. ⁊. x. Saluator n̄r pro inimicis orare docuit. Mat. v. Et ip̄e p̄ crucifixoribus suis exorauit Luc. xxiij. Feruenti⁹ orauit. Stephan⁹ p̄ suis p̄secutorib⁹ q̄ p̄ se ip̄o. q̄ pro se orās stetit. sed orās pro suis p̄secutorib⁹ genua flexit. Act. viij. Apl̄s Paulus pro p̄secutoribus orabat vt de⁹ eos ad penitentiam vocaret. iō dicebat. Oram⁹ pro vobis vt dignet̄ vos de⁹ vocare vt dicitur. ij. ad Thessalof. i. Orare volētes debent attendere t̄ps scilicet quando est orandū. Abi nota q̄ orandū est in omni tempore s; maxime ⁊ principalit̄ qñ iter agētibus ire disponit̄: loqui volentib⁹ verbū p̄ponit̄ cenā querētib⁹ cibis

apponit cū patientibus mund⁹ op-
 ponitur. Orare igitur primo debem⁹
 cū ad aliquē locū pergere volumus
 vt dñs i viā pacis dirigat pedes no-
 stros: vt custodiat nos angelus dñi.
 euntes: commorantes: et redeuntes
 Judith. xiiij. Propter hāc causam
 dicitur Oramus dñm pro incepto iti-
 nere et secure euenit nobis et p̄spere.
 i. Esdre. viij. Multū confidebat Ju-
 dith in oīe qñ debebat ire ad Holo-
 fernem: cum dicebat Nihil aliud fi-
 at pro me nisi oīo. Judith. viij. Re-
 cedens paulus a fratribus de acha-
 ia post pulchros sermones diutius
 orauit. Act. xvij. Item paulus dice-
 bat Romanis obsecrans si quō pro-
 sperū iter habeā. Ad Roma. i. Ora-
 re debet homo cū debet aliqua ver-
 ba proponere vel ad interrogata re-
 spondere: vt dñs tāgat et mundet la-
 bia sua vt digne verba p̄nunciet qui
 labia Esaie calculo mundauit igni-
 to. Esaie. vi. Meemias rogauit dñm
 celi: cū deberet ad interrogata respō-
 dere. Meemie. ij. Hester locutura ad
 regē assyri orū rogauit Mardocheū
 vt p̄gregaret iudeos qui erant in su-
 sis: vt ip̄e et ip̄i dominū pro ea depre-
 carent. Hester. iij. Paulus aposto-
 lus ista desiderans dicebat Colos-
 sen. Fratres orantes pro vobis: vt
 deus aperiat nobis ostium sermōis
 vnde forte sumpsit originem q̄ pre-
 dicatores in principio sermonis pe-
 tunt orationes fieri: vt digne p̄ferāt
 verbum dei. Colossen. iij. Orare de-
 bet homo tripliciter. Primo cū de-
 bet cibum assumere: et cum accepe-
 rit gratias referēdo largo modo su-
 mēdo orationem. Sic Meemias o-
 rauit dū daret regi bibere. Meemie
 ij. Saluator noster cum discumbere
 faceret multa milia hominum quos
 de paucis panibus satiauit: prius q̄
 comederet orauit in celoz oculis le-

uatis. Ioan. vi. In cena cū christus
 suum corpus sanctissimum cōsecra-
 uit quando de mensa euz discipulis
 surgeret gratias reddiderūt: et hym-
 no dicto exierunt ad montem oliue-
 ti ad locum passionis. Matthei vi-
 gesimosexto. Orare debz homo om-
 ni tempore vt mundo se nobis oppo-
 nente recurrā. qui nos de aduer-
 sitatibus liberet. Sic Thobias ce-
 cus vxoris improperis tribulatus
 confugit ad orationis remedium.
 Thobie. iij. Filij israel tribulati ab
 Holoferne orantes ad dominū cla-
 mauerunt. Judith quarto. Tribu-
 latus et afflictus Mardocheus pro
 se et populo dominuz orauit Hester
 quarto. Azarias et socij eius in tri-
 bulatione fornacis ad remediū con-
 fugerunt. Danielis. iij. Jonas affli-
 ctus in ventre ceti orauit et saluus
 a domino est eductus. Jone. ij. Ju-
 dei in tribulatione positi orauerunt
 et fuerūt a domino exauditi. ij. Ma-
 chabeorum. iij. Paulus ad terram
 prostratus et cecatus veniens da-
 mascū orauit et fuit liberat⁹. Actuū
 ix. Quando Petrus seruabatur in
 carcere tribulatus oratio fiebat si-
 ne intermissione ab ecclesia ad deuz
 pro eo. Actu. xij. Orare volentes
 debent attendere modū orandi: sci-
 licet qualis debet esse oratio. Circa
 quod sciēdum est q̄ digne orare vo-
 lentes debent orare cum sollicitudi-
 ne ociositatis: certitudine lachrymo-
 sitatis cū p̄optitudine vere vnitatis
 cū certitudine sue vilitatis: cū solli-
 citudine assiduitatis. Oratio pri-
 mo debet esse solitaria et separata a
 tumultu: et occupatiōe humane sol-
 litudinis. Nam Jacob deuote o-
 rare desiderās: se ab vxorib⁹ et alia
 familia sequestrauit. Genesis. xxxij
 Oratio si sit solitaria et mentalis
 clamat in aures dei. Sicut patet de

Moyſi mentaliter et ſolitarie deprecanti dixit deus. Quid clamas ad me Exo. xiiij. Deprecaturus dauid dominus pro paruulo ingreſſus ſeoriſum iacuit in terra. ij. Regum. xij. Dimiſſa turba aſcendit dominus in montem ſolus et orauit nos ſimiliter orare inſtruendo. Mat. xiiij. Aſcendit petrus orare in ſuperiora domus: vt poſſet orare diutius ab alijs ſeparatus. Act. x. Oratio debet eſſe ſecundo lachrymoſa tenerrime deuotionis. Iſo Ezechias conuertit ſe ad dominum: et orans cum lachrymis: fuit a domino exauditus. iij. Reg. xx. Et Eſaie xxxvij. Iſe idem ezechias conuertit ſe et orauit cum lachrymis. Ideo dixit ei dominus. Audiui orationes tuas et vidi lachrymas tuas: vt habet. iij. Regum. xx. et Eſaie. xxxvij. Flens Susanna aſperxit in celum et orauit ad dominum et eius oratio exaudita eſt. Dan. xij. Magdalena in ſua conuerſione non legitur orariſe vocaliter: ſed credendum eſt eam orariſe mentaliter: et fleuiſſe cum lachrymis pedes domini rigauit. Luce vij. Oratio tertio debet eſſe vnita in multitudine hominum vinculo charitatis. Multum enim placet deo oratio aliquius multitudinis vel ſocietatis eorum qui ſunt in charitate coniuncti. Ideo ſacerdotes et viri religioſi vnanimis vno ore et corde charitatiue deum orare debent. Nam ſacerdotes et viri vnanimis cum mulieribus reſolutis crinibus dominum orauerunt: et extenſis manibus dominum deprecabantur. ij. Macha. ij. Judas et qui cum eo erant ſimul dominum deprecabantur: vt eriperet eos ab impio Hicanore vt dicit. ij. Macha. xv. Saluator dicit Si duo ex vobis conſenſerint de quacumque re petierint fiet eis: vt patet Mat. xvij. Poſt aſcenſionem erant omnes diſcipuli domini in oratione cum mulieribus perſeuerantes vnanimiter cum maria matre Jeſu. Actuum. i.

Omnes fideles in primitiua eccleſia erant vnanimis in oratione et doctrina apoſtolorum. Act. ij. et v. Cum oratiſent diſcipuli vnanimiter vna voce motus eſt locus in quo erant congregati et repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto et loquebantur verbum dei cum fiducia. Act. vij. Oratio quarto debet eſſe humilis et ſui ſtatus recognitiua. Nam miro modo fuit humilis oratio manaſſe: vt patet intuenti. ij. Paralip. vlt. Daniel intelligens opus captiuitatis completum eſſe: humiliter dominum orauit. Danic. ix. Breuem et humilem modum habuit leproſus qui genu flexo orauit dominum dicens. Domine ſi vis potes me mudare. Mat. viij. Mar. i. Humiliter orauit Ceterio pro paralytico ſeruo: indignum ſe reputans preſentia Jeſu xpi. Mat. viij. Ad orandum nos humiliter inducit exemplum de humili publicano. Luce. viij. Qui breuibus verbis meruit remiſſionem omnium peccatorum dicens. Deus propitius eſto mihi peccatori: vt habetur Luce ca. preallegato. Oratio quinto debet eſſe aſſidua ſiue continua: vt ſi ſtatim cum petit homo non obtinet nihilominus adhuc orare debet. Nam orans Iſelyas pro pluuia cum puerum mitteret ad videndum uſque ad ſeptem vias nil penitus apparebat: quo modo orationis inſtantia mirabiliter commendatur. ij. Reg. xvij. Non dimiſit daniel propter decretum. Dan. ij. quin oraret ter in die flexis genibus ſicut ante conſueuerat facere. Danic. vi. Ad hoc idem hortatur nos dominus dicens. Oportet vos ſemp orare et nunquam deficere: vt clare habetur Luce. xvij. Ad orationis inſtantiam etiam ipſe dominus nos inducit exemplo vidue que iudicem cum importunitate iudicare petebat. Et exemplo amici qui panes inſtanter ſibi petijt con-

modari: vt habet Luc. xviii. Paulus aplos qui orare sine inmissione monabat Thessalonicenses hoc ipsum sollicite faciebat dicens. Sine inmissione memoria vni facio in orationibus meis: vt euidetissime habet ad thessalonicenses. i. ca. ¶ Orare volentes debet attendere causas et modos quibus exaudiantur. Vbi sciendum est quod sunt quedam qui sine appetitu suum audiunt. Quidam non licita petunt: et non exaudiuntur. Quidam bonum concupitum prius assequuntur. Quidam magis expeditum hoc adipiscuntur. Orare volentes primo quidem exaudiuntur sine eorum appetitu et placitu: sed non ad utilitatem eorum. Nam petunt propter in debito carnes: et dominus iratus concessit eis: propter quod patet quod non semper exauditio orationis est signum diuine dilectionis. Mat. xi. Non placuit domino quod filii israel petierunt sibi regem et tunc eos exaudiuit ad votum. i. Reg. viii. Orantes quedam non exaudiuntur: quia non petunt sibi bona et licita: et quia mali sunt et indigni quod petunt. Sic dominus David orantem pro populo: licet valde deuote orauerit non exaudiuit: quia non erat tunc dignus exaudiri. ii. Reg. iij. Magne reprobationis erat oratio Hieremie quoniam dicebat ei dominus. Noli orare pro populo isto nec sumas pro eis laudem vel orationem: quia non exaudiam eos. Hier. xi. Iacobus dicit. Petitis et non accipitis eo quod male petatis. Iacobi. iij. ca. Pro populo indigno et malo dixit dominus. Cum multiplicaueritis orationes vestras non exaudiam vos: quia manus vestre sanguine plene sunt. Esaie. i. Orantes etiam aliquando exaudiuntur ad votum et utilitatem: quia oratio eorum bona est et sibi expedita petunt. Sic exaudiuit dominus Miniuitas clamantes et orantes ad dominum quod peccata dimittentes a subuersione ciuitatis liberati sunt. Ione. iij. Sic etiam exaudiuit susannam cum eam a morte et infamia liberauit. Dan. xij. Hoc modo exaudi-

uit omnes. Quere infra de effectu orationis. ca. v. Orante aliquando exaudiuit deus non ad votum: sed ad utilitatem: quia secundum sententiam sanctissimi doctoris Augustini. quod dicit. Prouidet deus meliora quam petunt: quod manifeste patet in paulo quod patiens stimulum carnis vt amoueret dominum orauit quem non amouit: sed melius ipsi concessit: scilicet gratiam superandi dices sufficit tibi gratia mea. Nam virtus in firmitate perficitur. iij. Cor. xij. ¶ Orare volentes debent attendere orationis effectum vel fructum quod effectus ex oratione acquirunt: scientes quod digne orantes a domino recipiunt peccatorum remissionem gloriosam: filiorum adoptionem gaudiosam: aduersorum depressionem ruinosam: temptationum repulsionem virtuosam: et signorum correctionem fructuosam. Oratio primo quidem impetrat remissionem peccatorum. Sic per orationem moysi dicentis. Dimitte eis domine noxam hanc: aut dele me de libro in quo me scripsisti. Ad cuius orationem dominus pro populo suo peccatum dimisit. Exo. xxxij. Propter hanc causam docuit nos saluator: vt debitorum. i. peccatorum remissionem in oratione dominica petere mus dicentes. Dimitte nobis debita nostra. Mat. vi. Luce. xi. In cuius figura dimisit rex omne debitum seruo quod cum rogauerat licet postea ex sua nequitia sint ei que fuerunt dimissa repetita. Mat. xvij. Oratio his sancto impetrat filios quod non poterant ex sua sterilitate filios naturaliter procreare. Nam ysaac deprecatus est dominum pro uxore sterili: et filios meruit obtinere. Gene. xxv. Anna similiter deuote deum orauit cum lachrymis et filium a domino cum precibus impetrauit: vt habet. i. Reg. i. Heliseus hospite sue sterili impetrauit a domino filium: quem similiter suis orationibus resuscitauit. iij. Reg. iij. Zacharie et elizabeth non erat filius eo quod esset elizabeth sterilis et ambo

processissent in diebus suis: angelus autem apparuit Zacharie dicens. Exaudita est oratio tua: vxor tua pariet tibi filium et uocabis nomen eius Joanes: ut patet Luce. i. Oratio tertio tribuit uictoriam de aduersariis et iniuriis. Nam in bello filiorum israel contra amalech plus fecit oratio moysi: ut Moyses orando quam Josue pugnando. Exo. xvij. Iam pugnaturi filii israel contra philisteos rogauerunt Samuelē orare pro eis ut uictoriam obtinerent ut habetur. i. Reg. viij. Josaphat rex iuda timore perterritus propter multitudinem quam uenerat contra eum totum se contulit ad orandum ut uictoriam impetraret: ut habetur. iij. Paralip. xx. Judith quoniam decapitare uoluit Holofernem dominum pro uictoria exorauit. Judith. viij. Commisurus iudas bellum contra gorgiaz: orauit et extitit uictor belli. i. Mach. iij. Quia iudas in bello contra antiochum non orauit: non uicit sed diuertit. iij. Mach. v. Item quia non orauit in exercitu contra bachidē. ipse fuit occisus et exercitus debellatus. i. Mach. ix. Judas et qui cum eo erant inuocato domino congressi sunt contra exercitum Hicanoris manu quidem pugnantes: sed cordibus orantes belli uictoriam obtinuerunt. iij. Mach. xv. Dicebat Paulus. Obsecro uos ut iuuetis me in orationibus: ut liberet me ab infidelibus. Ad Roma. iij. ca. Oratio quarto expellit diabolum et eius temptationes. idcirco Raphael monuit Thobiam: ut se tribus diebus abstineret ab uxore et tam ipse quam ipsa orarent continue ne diabolus haberet in eis potestatem. Thobie. vi. Propter assiduam orationem chananee filia eius a domino liberata: ut habetur Mat. xv. Dum discipuli quoddam demonium non possent eicere et mirarentur: dominus dixit eis hoc genus demoniorum non eicitur nisi oratione et ieiunio: ut patet Math. xvij. cap. Mar. ix. Cum paulus iret

ad orationem obuiauit puella habenti spiritum phitonem quem expulit orando in nomine domini nostri iesu christi: ut patet Actuum. xvi. Oratio quinto facit operari miracula. Nam per orationem Helye clausum est celum ne plueret: et per orationem eius ad pluuiam est apertum. iij. Regum. xviij. Ad orationem deuotam Helye puer qui erat iam mortuus suscitatus. iij. Regum. xvij. Martha et Maria dominum orauerunt et impetrauerunt lazari suscitati. Joannis. xi. Decem leprosi laceonite orantes ad dominum meruerunt recipere sanitatem: ut clare habetur Luce. xvij. ca. Petrus et Johannes ascendentes ad orationem liberauerunt claudum ex utero matris sue: ut patet Actuum. iij. Similiter Petrus et Joannes orauerunt pro illis de samaria: et imponebant manus super illos et spiritus sanctus accipere faciebant: ut clare patet Actuum. viij. Patrem publicum febribus et dysenteria laborantem Paulus sua oratione sanauit: ut patet Actuum vigesimo octauo.

Cap. nonagesimum quintum.

De ornatu mulierum.

Ornatus mulierum est:

Ad personarum deceptionem.

Ad perfectorum reprehensionem.

Ornatus mulierum sepe fit ad deceptionem hominum licet aliquando: ut ipse uiris placeat orare se dicant. Nam Thamar uolens de iuda socio suo concipere uestibus uiduitatis depositis: ornauit se concubitus patiens ab eodem: ut habetur Genesis. xxxviii. Jeshabel audito aduentu Jehu depinxit oculos sibi et ornauit se. Nota hystoriam quarti Regum nono. Propter ornamenta que habet.

Judith assumpsit potētē holofernē
decepit. Judit. x. cap. Occurrit mu-
lier iuuenis ornatu meretricio p̄pa-
rata ad decipiendas aīas: vt habet
Prover. viij. Nō sine cā dicit. Auerte
faciē tuā a muliere compta. q̄ sic
excitat te ad peccādū vt patet intu-
enti. Salomonem in Ecclesiastici. ix.
¶ **Q**uari non debent mulieres bo-
ne et honeste q̄ soli deo placere desi-
derant. Ideo hester q̄n debuit itroire
re ad regē. nō quesuit cultuz mulie-
brē sicut querebāt alie mulieres. vt
habet hester. ij. Cōminādo dicitur.
In die illa auferet dñs ornamentuz
calciamentorū ⁊ lunulas ⁊ torques
vt clare habet. Esaie. iij. Mulierum
nō sit extrinseca capillatura vel cir-
cūdatio auri vel vestiū cultus. vt pa-
tet. i. Petri. iij.

Cap. nonagesimū sextum

De patiētia ⁊ mā suetudine.

Patientes ferre debent:

Attinētes propinquorum offensio-
nes.

Seruiētes dominorum correctio-
nes.

Patientes tormentorum afflictio-
nes.

Renuētes receptorum illationes.

Audientes benignorum responsio-
nes.

Attendentes exemplorum ostensio-
nes.

Primo patiēter ferre de-
bent iniurias p̄sanguini-
nei ⁊ cōiuncti si aliquā-
do vnus ab altero offendatur verbe-
ret vel corrigat. Sic patienter tulit
Ysaacet sine murmure q̄n Abrahā
pater ei⁹ eum voluit immolare Ge-
ne. xxij. Joseph patienter tulit iniu-
riam quam ei fratres proprij intule-
runt. eisq̄ postea illatam ab eisdē p̄-
fatā iniuriā clemēter indulxit. vt dñs

Gen. xxxvij. Ibidē. xxxiiij. et. v. Cito
orauit Moyses p̄ maria sorore sua
q̄ deū offēderat murmurando. Nūe.
xij. Dauid p̄secutionē sustinuit quā
ei p̄p̄ius filius inferebat. ij. Reguz
xv. Thobias patiēter tulit p̄sanguini-
neorū improperia parit ⁊ vxoris. vt
habet Thobie. ij. ¶ **P**atientē susti-
nere debēt serui ⁊ subditi si aliquas
molestias recipiāt a dñis ⁊ prelati
Dñi ⁊ p̄lati patientē sustineāt si etiā
aliquā a subditis offendunt. Nā mi-
phiboseth patienter tulit iniquam
sententiam quā dauid tulit p̄tra eū
ij. Reg. xvi. ⁊. xix. Quia mulier ī ad-
ulterio deprehensa scribarū et pha-
riseorū accusationem patiēter susti-
nuit. ⁊ accusata nihil r̄ndit. dñs eaz
ne lapidaret misericorditer libera-
uit Ioan. viij. Similit̄ prelati ⁊ dñi
debent esse patiētes si etiā aliquā of-
fendantur a subditis. Nā Moyses
pro murmure ppli se nō turbauit. s̄
patiēter sustinuit ⁊ misit Aaron in-
tercedere pro eis Numeri. xvij. Sa-
ra patiēter sustinuit contumeliā ab
ancilla sua sibi vituperose illatam.
Thob. ij. ¶ **P**atiēter debet homo
tribulatiōes ⁊ penas a deo īflictas
vel pro eo vel pro ei⁹ fide susceptas
ferre. sic Thobias excecatus patiē-
ter sustinuit cecitatez Thob. ij. Job
fuit patienter perdendo sua. filios et
quasi seipm per grauē infirmitatez
quā habuit Job. i. ⁊ sequentib⁹. Ab
vxore et amicis plus inferētib⁹ sibi
desolationē q̄ p̄solationē. Job p̄to-
tum. i. ⁊. ij. Alacré patientiā habue-
rūt tres pueri in fornace q̄ noluerūt
idolis immolare vt habet Daniel.
ij. Eleazarus duos sustinuit patiē-
ter pro legis obseruantia cruciat⁹.
ij. Macha. vi. Septem fratres cum
p̄iamatre sua in suis tormentis mi-
rabilem patientiā habuerūt. ij. Ma-
chabeo. vij. ¶ **P**atienter ferentes

iniurias non debent querere ultionem de offensis: licet ipsi valeant vindicare. Nam Saul noluit sustinere: quod viri qui ei detraxerunt occiderent in de tractionis vindicta. i. Reg. xi. Helyseus etiam non permisit quod occiderent viri quem capere venerunt: sed ipsos plene reficiens: libere abire permisit. iiii. Reg. vi. Non solum vindictam non debet homo querere de offensa: sed offendenti debet dimittere ex corde: non solum semel sed pluries. Nam petro querenti quotiens dimitteret proximo. Respondit Christus. Non solum septies: sed septuagies septies. Mat. xviii. Ad patienter portandum et multotiens iniurias dimittendum adducit et inducit nos Christus exemplo serui nequam: cui dimissa fuerant decem milia talenta: ut patet Mat. xviii. **P**atientiam confert homini humiliter et benigna responsio. Sic contra dura et aspera suscitatur furor: quod responsio mollis frangit iram: sed modo durus suscitatur furor. Prover. xv. David quod ad duram responsionem nabal fuerat perturbatus ad humiliter responsionem abygaile contra mirabiliter placatus. i. Reg. xxv. Filii effraim iurgantes contra Sedeonem sedati sunt propter eius humilem responsionem. Iudicium. viii. Sic Roboam si iuxta consilium senum humilem responsionem populo dedisset impatientiam et indignationem populi non vidisset. iiii. Reg. xii. **P**atientie exemplum habemus a Christo maxime ut cedamus furori. Nam Christus qui patienter venerat a iudeis pluries declinavit. Luc. iiii. Ioh. viii. Exemplum etiam patientie habemus a Christo tempore passionis quod patientiam conseruavit in verbis detractorum: contradictionibus: et contumeliosis: in factis et illusionibus et verbis: crucifixionibus: blasphemis et morte. Math. xxvi. xxvi. Mar. xiii.

Ca. nonagesimum septimum.

De paupertate et inopia.

Pauperes spiritu debent:

Possessionum proprietates despiciere.

Refectionem sobrietatis perficere.

Exemplum medicitatis inspicere.

Daupertas spiritualis siue pauperes spiritu nihil debent proprium possidere. In cuius figura Jacob patriarcha esau fugiens et ad Laban vadens nec animal nec famulum habuit: sed in baculo iordanem transiit et volens requiescere lectum non habuit: sed supponens lapidem capiti sic dormiuit. Gen. xxviii. Moyses pascebat oves Jetro: quod proprias non habuit. Exo. iiii. Filii rechabitarum domos non habitabant: vinum et vineas non habebant nec tabernacula faciebant. Hierem. xxxv. Adolescenti dixit dominus. Si vis perfectus esse vade et vende omnia que habes et da pauperibus. Mat. xix. In primitiua ecclesia omnia dabantur et tanquam communia ab apostolis domini habebant. Actuum. iiii. Paulus dixit fratribus assyrie. Argentum aurum et vestes non concupiuit. Actuum. xx. Petrus vero pauper dixit claudio. Argentum et aurum non est mihi quod aut habeo tibi do: ut patet Actuum. iiii. **P**auperes spiritu parce viuere debent et de modico victu contentari. Nam satis parce vivebat Ruth quod colligebat spicas post egametentium. Ruth. ii. Multum parce et cum magna penuria vivebat Helyas quando petiebat buccellam panis et paululum aque a Sareptana vidua sibi dari. iiii. Regum. xxi. Filii prophetarum satis temperate vivebant: quia parum de pane et pulmentum insipidum comedebant nobis in exemplum. quarti Regum quarto. Paupertatis exemplum h. iiii.

habemus a xpo q̄ est de paupe m̄re
natus. a paupere fabro nutritus in
paupere loco reclinat⁹ p̄nis pau-
peribus inuolut⁹ pauperū oblatio
ne in tēplo sc̄z turture vel colūba re-
dēpt⁹: duodēnis in tēplo solus sine
familia est reptus. Hec oīa nobis in
exemplū paupertatis patienter susti-
nuit: Luc. ij. Ad pauperes nuptias
vbi vinū defecit accessit et aquā in vi-
num mutauit. Joā. ij. Caput vbi re-
clinaret in cruce nō habuit. Luc. ix.
Paupem familiā oībus diebus ha-
buit. Mat. iij. In cruce patiens nu-
dus pependit: et mortuus in sepul-
chro alieno iacuit. Luce. xxij. Mat-
thēi. xxvij. ¶ Paupes spū vel pau-
pertatē patienter deferētes exaltan-
tur: ditantur: et remunerantur a dño in
presenti et in futuro. Mā Saul q̄ vno
seruo contentus longe querebat a-
sinas patris sui non equos et cui⁹ fa-
milia minima: fuit vnctus in regē. i.
Reg. x. Dauid existēs in pascuis: et
quasi in nihilū reputat⁹: fuit p̄ Sa-
muelē vnctus in regē quē etiā misit
pater ad fratres victualibus onera-
tum. i. Regū. xvi. et xvij. In cuius fi-
gura nabuchodonosor pauperes di-
misit: et diuites interfecit: vel capti-
uos duxit. Et significat dominum
qui pauperes dimisit vel dimittit:
et diuites in infernum deduxit. Hie-
remie. xxxix. Inter beatitudines
quas posuit dñs prima ponit pau-
p̄tatis. Mat. v. Mirā remuneratio-
nem p̄mittit xps diuitias relinque-
ntibus p̄pter eū. Luc. xij. Mat. xix.
Lazarus paup̄ in sinu Abrahę ab
angelis est portatus. Luce. xvi. Ob
hanc cām paupes et debiles ad ma-
gnā cenā p̄ regis nūcios introducti
sunt. Luce. xij.

Cap. nonagesimū octauū.

De pace et concordia.

¶ Pax et concordia et vnitas int̄ hoīes:
Approbat̄ ex cōplacētia fraīne di-
lectionis.

Comprobat̄ experientia externe q̄-
sitionis.

Roborat̄ ex beniuolētia paterne di-
lectionis.

Ordeturbať ex assistētia interne cor-
ruptionis.

Cōsummat̄ ī excellētia sup̄ne dona-
tionis.

¶ Pax et concordia et vnitas in-
ter homines sup̄ oīa alia
opa deo placet. In cui⁹
signū oīa alia aīalia pre-
ter hoīem fecit duplicia sc̄z marē et
feminā: hoīem v̄o vnū vt vnitatem
pacis et cōcordie cōmendaret. Sen-
p̄mo. Quis dauid esset sc̄tus: noluit
tñ deus q̄ edificaret ei domū: qui a
fuerat bellicosus: sed Salomō q̄ in-
terp̄tatur pacificus: vt ostēderet so-
lū pacificorū accepta seruitia repu-
tari. iij. Reg. v. Diligit de⁹ corda pa-
cifica et in eis habitat. In cui⁹ figu-
ra ostēsum est helye q̄ dñs non erat
in cōmotione nec in grādineto: s̄ in
sibilo aīre tenuis. i. ī loco quieto. iij
Regū. xix. Q̄ deus pacē sic diligat
patet ex his: q̄ in ei⁹ natiuitate an-
geli pacē annūciauerūt. Luc. ij. Pa-
cē precepit discipulis inter se habe-
re. Joā. xij. Pacē cōmisit apl̄is p̄-
dicare. Luc. x. Mat. x. Pacē ī testa-
mento reliquit. Joā. xij. Et post re-
surrectionē suam pacē discipulis su-
is nunciauit: vt habet Luce. xxij.
Joā. xx. ¶ Pacē debēt q̄rere q̄ pri-
us fuerūt inimici: et maxime qui ha-
bent inimicos potentes. Ideo aby-
melech pacificus est cū ysaac que-
psperari videbat: vt habet Genes.
xxvi. Sabaonite audientes ea q̄ fe-
cerat Josue potentissimus hierico

venerunt facere pacem cum eo. Josue. xix. Misit Jonatas legatos ad bachidem ut componeret pacem cum eo et bachides tamen fuerat dux exercitus in quo iudas occubuit frater eius: ut habetur. i. Mach. ix. Rex demetrius misit ad Jonathan epistolam rogans pacem. i. Mach. xi. ¶ Pacem inducunt inter homines furori cedere vel respondere humiliter. Furori enim malorum cedendum est. Sic fecit Jacob recedens ab Esau Gen. xxvii. Si nees et ceteri legati ad filios ruben missi in excusationem illorum benigna humilitate dulcis sunt placati. Josue. iij. De hac materia quere in precedenti cap. de patientia etc. ¶ Pacem perturbant et destruunt multa. Nam aliquando pacem perturbat invidia: Nam fratres Joseph invidetes ei non poterant ipsi quicquam pacifice loqui: ut clare habetur. Gen. xxxvi. Avaricia seu copia temporalium rerum causa sunturbationis pacis et fomentum discordie et iurgiorum: ut patet in pastoribus Loth et Abrahæ. Gen. xiiij. Simile habetur de Isaac et pastoribus gerare propter eam predictam. Gen. xxvi. Ambitio et superbia dominandi pacem perturbant et guerras et discordias suscitant inter propinquos ut patet in David et Absalone. ij. Reg. xv. Ficta etiam pax perturbat et impedit pacem bonam et veram. Iohannes Jonathas noluit recipere pacem demetrii: quia fecte pacificari querebat: ut habetur. i. Machabeorum. xi. ¶ Pacis bonum ex gratia et dono dei procedit. An bonitas gratiosi prelati et gratia et bonitas subditorum causa extitit aliquando magne pacis: ut patet de Onia et populo iudeorum. ij. Mach. iij. Propter hanc causam paulus in suis epistolis paci preponit gratiam dicens. Gratia vobis et pax. Quod intelligere quod

sine gratia non potest esse pax impiis dicit dominus. Esaiæ. lvij. De magno dono gratie diuine procedit pax: quando ille qui accepit iniuriam vel offensam offendenti parcat ex animo: et pacem eius qui eum offenderat concupiscit. Sic David licet ab Absalone persecutus querebat pacem dicens. Est ne pax puero absaloni: ut patet ij. Regum. xvij.

Cap. nonagesimum nonum

De peccato et eius effectibus.

Peccatum nocet homini:

Ab interiori depravando naturam.

Ab exteriori procurando iacturam.

Ab superiori exclamando pressuram.

Ab inferiori deuastando figuram.

Peccatum ex sua turpitudine nocet homini ab intrinseco: quia humanam naturam depravat et terminat. Tollit enim homini audaciam et causat erubescendum. Nam primi parentes qui in statu innocentie nudi non erubescerant post peccatum erubescerant se perizoniatis contexerunt. Gen. ij. Item auferit homini sensum et infatuat eum. Unde Adam qui ante peccatum tanta scientia polluit quod rebus omnibus imposuit nomina secundum proprietates ipsorum. Post peccatum sic infatuatus est quod a facie domini cui nuda et aperta sunt omnia abscondere se credebat. Gen. ij. Salomonem etiam sapientissimum peccatum infatuavit maculans eius famam. ij. Regum. xi. Narratio peccantium odiosa. Eccl. xxvij. Item facit hominem timidum auferendo securitatem. Nam Adã qui ante peccatum pluries audivit vocem domini nihil timens post peccatum cum vocaretur a domino ait. Domine audivi auditum habui. h. iij.

tum et timui. Gen. iij. Item tollit quietem intrinsecam hominem non sine quiescere. quia labor stultorum affliget eos. Eccles. x. Similiter percussit dominus cor dauid postquam peccauit populum numerando dicens. Peccauit. ij. Regum. xxiiij. ¶ Peccatum nocet homini ab extrinseco. quia multoties pena corporali puniunt. ut patet in adam et eua expulsis de paradiso cum maledictionibus et penis suis. Pena viri fuit simplex. quia dixit dominus ad eum.

In labore et sudore vultus tui vesceris pane tuo. Pena autem mulieris fuit dulcis: dixit enim ei. In labore paries filios. et sub viri potestate eris. Huius duplicationis causa fuit. quia ipsa virum induxerat ad peccandum. Gen. iij. Sodomite etiam pena ignis et sulphuris sunt puniti Genes. xix. Exore etiam Loth quia peccauit contra preceptum domini severtendo: in statuam salis est conuersa Gen. xix. Pharaon etiam propter peccatum cognouit se flagellari dicens. Peccauit in deum verum. Exo. x. Quia filii israel multoties deum offenderunt peccando fuerunt ab eo sepius flagellati. Num. Judicium Josue. Regum Judith. et per totum quasi vetus testamentum etc. Deserta est hierusalem et omnis vrbis iuda propter malitiam quam fecerunt. ut patet Hier. xliij.

¶ Peccatum nocet homini a superiori quia clamat vindictam. et specialiter peccatum enorme quodcumque. sicut illud de quo dixit dominus ad Cayn. vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra.

Gen. iij. Similiter dixit dominus Abrahæ. Clamor sodomorum et gemoreorum venit ad me. Gen. xvij. Clamor peccatorum vestrorum in aures dei sabaoth introiuit Jacobi. v. ¶ Peccatum nocet homini ab inferiori recta eius figurat ad multa incommoda incurrando. Et specialiter recidiuatio in peccatum que multum debili-

tat hominem sicut recidiuatio in egritudine debilitat corpus plus in implura pericula inducendo. Nam in huius figura dicitur. quod postquam ambulauit Joram in vias pessimas sic debilitatus est quod recessit ab eodem et noluit ei soluere tributa. iij. Regum. viij. Seruus Salomonis ausus est surgere contra eum propter peccata sua iij. Regum. xi. Ad hoc facit christi parabola. Cum immundus spiritus exierit ab homine. Mat. xij. Luce. xi. Ob hanc causam dixit dominus languido curato. Vade amplius noli peccare ne deterius tibi contingat. Et idem dixit mulieri in adulterio de phæse. Joan. viij. Et ideo ad nram propositum possumus predicta tria capitula concludere cum quadam auctoritate sanctissimi doctoris Augustini ubi dicit quod peccatum est difformitas quam deus detestatur: iniquitas quam demon amplectitur infirmitas qua totus mundus dissipatur.

Cap. centesimum.

¶ De penitentia peccatorum.

Penitentia debet fieri:

Cum acceleratione omni tarditate deposita.

Vera contritione lachrymositate superposita.

Pura confessione nuditate appositata.

Cum satisfactione et austeritate impositata.

Justificatione atque sanctitate compositata.

Sic receptione et benignitate propositata.

Penitentia debet fieri celeriter et non differri usque ad senectutem vel mortem. Non enim est tutum ire per desertum huius vite sine amaritudine penitentie. In cuius figura

ra quādiu permansit Maria soror moysi extra castra non processerunt filii israel per desertum. Num. xij. Hoc est etiā consilium sapientis. Ne tardes venire ad dñm et ne differas de die in diē. Et dñs ad pñiam festinaz induceret homines dixit exēplū de quibusdā sup quos cecidit turris. et subdit. Nisi penitētiā feceritis omnes simul peribitis. Luce. xij. Ad hoc idem facit parabola de fuis vigilantibus scilicet in penitētia et expectantibus dñm suum quā reuertatur. quia diem et horam mortis penitus ignoramus. Nā s̄m Gregorius. Nihil certius morte. nihil incertius hora mortis. Unde dixit quidā poeta. Hoc scio quod moriar. ubi. quomodo nescio. quādo. Querētibus quibusdam iudeis quid facturi essent. Respondit Petrus. Penitētiā agite. Act. ij. Dixerūt fideles. ergo de penitentibus penitētiā dedit ad vitam in vita exercendā. Act. xi. Et ergo penitētia in hac vita ab hominibus differri non debeat sed potius cū celeritate fieri. Ob hāc causam dixit Silo magister vniuersitatis parisiensis istos versus. In quo coarctatis croch coruis vanaq; vanis. Ad logicā pgo quā mortis non timeo ergo. Penitētia debet esse cum contritione cordis cuius signū sunt lachryme fluentes ab oculis. Ideo audiēs dñs populū iratus est propter murmur eorum. Luxit populus nimis et in mane plus quā deus preceperat facere voluerūt. Num. xij. Ad vocē angeli populum increpantis leuauerūt vocem parit̄ et fleuerunt. Judicum. ij. Lamentāte esdra pro peccatis. dictum est ei. Si est penitētia in israel percutiam fedus cū domino deo nostro etc. i. Esdro. x. Peccatrix mulier penitens et lachrymis abundauit quā de eis pe-

des domini lauit. Luce. vij. capitulum. Quia dominus vidit magnā in muliere contritionem in adulterio deprehensa leuem et breuem ei penitentiā dedit dicens. Nade amplius noli peccare. Ioan. viij. Homo volens in penitētia contritionem habere debet a turba recedere. In cuius sanguinem petrus quā peccauit in atrio foras exiēs fleuit amare. Mat. xxvi. Penitētia post contritionē requirit nudā et apertā confessionē: propter quod dñs transtulit peccatū a Dauid. quā ad reprehensionē nathan se humiliē accusauit dicēs. se peccatū comisisse. ij. Regū xij. Post peccatū numerationis populi cōfessus est: etiā dicēs. Ego super quod peccaui. ij. Reg. xxij. Iō dicebat Job. Si iustificare me voluero os meū condēnabit me. Job. ix. Nā dauid dixit. Cōfitebor aduersus me in iustitiam meam domino et tu remisisti etc. ps. xxxi. In cuius figura dominus decem leprosis penitētibus dixit. Ite et ostendite vos sacerdotibus. et sequitur. Dum autem irent mundati sunt Luce. xvij. De hac materia. quere in cap. de cōfessione ca. xxvij. Penitētia post confessionē requirit integram satisfactionem que consistit in asperitate ieiuniorum. et deuotione orationis. et largitione elemosynarum vt per asperitatem et ieiunium satisfaciamus pro his quā commisimus in nos ipsos. per orationē pro his que in deum. per elemosynā pro his que in proximum fuimus operati. Ideo achab prius sceleratissimus operuit carnem suam cilicio ieiunauit et dormiuit in sacco et ambulauit dimisso capite et dñs temperauit penā quā ei inflixerat pro peccato commisso. vt dicit. ij. Regū. xxi. Sacerdotes induerūt se cilicijs et ieiunauerunt a timore holofernis. id est diaboli. Judith. iij. Viri niniuite fecerunt

runt penitentiam. Induti sunt sacco ⁊ ieiunauerunt ⁊ de⁹ indulſit. Jo ne. iij. Machabeus ⁊ qui cū eo erant deprecabant dñz. capita cinere asp gentes et lumbis accinctis cilicijs ad crepitudinē prouoluti. i. Mach. iij. ¶ Penitentiā etiā debēt facere viri iuſti q̄tuncunq̄ ſint amici dei. Rex hoc eorū merita augmētant. Ideo Job q̄uis eſſet vir ſctūs dicebat. Ergo pñiam in ſauilla ⁊ cinere. Job vlti. Joānes baptiſta ſanctifi catus in vtero fugit ab annis tene ris in deſtū vbi tā aſpe vixit et tāā pñiam egit q̄ dicebat de eo q̄ venit Non manducās neq̄ bibens Mat. xi. Saluator noſter qui pctm̄ non fe cit in deſerto quadraginta dieb⁹ et quadraginta noctibus ieiunauit. Mat. iij. ¶ Penitētes deus benigne recipit eorū pñiam acceptando Maꝝ Manasses rex iuda qui ppter peccata duct⁹ fuerat in Babylonē qñ repenituit de⁹ benigne recepit. ⁊ eū ad gaudiū priſtinū collocauit. vt patet. ij. Paralip. vlt. An Auguſti nus. Tāta eſt dei miſericordia q̄ de⁹ penitētē intantū diligit ſicut illū q̄ nunq̄ peccauit. Libēter em̄ deus re cipit pctōres ad pñiaz. qz p̄dicatio nem ſuam a penitentia dicitur ince piſſe Mat. iij. Magdalenam benigne recepit ⁊ magnam familiarita tem oſtendēs ei eam multipliciter commendauit. vt habetur Luc. viij. Ad hoc idē facit exemplū de filio p digo q̄ benigne fuit receptus a p̄re. Luce. xv. Sic alacriter de⁹ recepit penitētes. vt dicat Gaudiū eſt i celo ſup vno peccatore penitentiā agēte magis q̄ ſup nonaginta nouē iuſtis Luce. xv. Mat. xvij. Libenter rece piſſet xp̄s penitentiā iude ſi qñ fuit penitentia ductus non deſperatſet nec ſeipſum laq̄o ſuspendiſſet. Mat thei. xxvij.

Capi. centeſimūprimū.

De peregrinis et hoſpitibus.

Peregrini recipiendi ſunt:

Cum hylaritate dei militias hoſpi tantes.

Liberalitate. pias delicias mini ſtrantes.

Dei vtilitate nouas letitias expe ctantes.

Sed in paucitate veras diuitias p̄ monſtrantes.

Deregrinos debet recipe hō hylariter. qz frequen ter recipit xp̄m et ange los in ſuum hoſpitiū recipiēdo eos. Nam abraham celeriter recepit do minū ⁊ angelos i hoſpitiū quos cre debat eſſe homines peregrinos He ne. xvij. Loth reputās homines eſ ſe angelos ⁊ peregrinos tranſeūtes ſuſcepit hoſpitiū ⁊ defendit vt potu it a ſodomitis eis nephandā violen tiā volētibus irrogare Gen. xix. In diſcipulis ſeipm̄ aſſerit recipi ⁊ con tēni cū dicit. Qui vos recipit me re cipit: et qui vos ſpernit me ſpernit. vt habet Mat. x. Luc. x. Paul⁹ ait Hoſpitalitatez nolite obliuiſci: per hanc enī placuerunt quidā angelis hoſpitiū receptis. Hebreo. vltimo. ¶ Peregrinos debet homo recipe leta facie neceſſaria miniſtrando. Sic liberalis ⁊ puida videbat eſſe Rebecca quando ſeruo Abrahe di xit. Ingredere benedicte: cur foris ſtas preparaui domū ⁊ locum came lis tuis Gen. xxij. Sine magna p̄ ce ⁊ libēter moyſes a Jetro recept⁹ eſt hoſpitiū. ex quo poſtea eius filia et nepotes fuerunt magnifice hono rati ſicut ip̄e vellet letāter ⁊ libēter recipi. Ideo dixit moyſes Domin⁹ amat peregrinum et dat victum. a mictum. veſtitū. ⁊ vos debetis ama re peregrinos. quia ip̄i fuiſtis adue

ne vt patet Deute. x. Exploratores quos miserat Josue raab libēter recipit Josue. ij. Liberalis hospitalarius fuit Job qui dicebat. Foris nō remansit peregrinus ostiū meū apertum remansit viatori. Job. xxxi. ca. Ambulans Jesus per mundum nō habebat vbi caput suū reclinaret. s; z martha eum libenter suscepit hospitio. Luce. x. Sic libēter debēt recipi peregrini q̄ sunt cogendi intrare hospitium exemplo duorū discipulorum euntium in emaus qui xpm peregrinum coegerunt. vt patet Luc. xxiiij. ¶ Peregrinos recipientes multas a deo recipiunt gratias et multa miracula. Mā hēlyas peregrinus suscitauit filiū mulieris apud quā hospitio est receptus. iij. Regū xvij. Mulieri sunamiti filio non habenti hēlyseus ab ea receptus hospitio z filium impetrauit z ip̄s postea suscitauit. iij. Regū. iij. Saudēs recepit Zacheus i suo hospitio salutorem et ip̄e ei gaudium duplicauit qn̄ salutē ei domui nunciauit. Luce. xix. Publius princeps paulum cū socijs de fracta nauī euasos suscepit hospitio. Paulus aut liberauit patrē eius a febrē z de dysenteria laborantem. Act. xvij. ¶ Peregrinos recipiunt hospitio paupes z artifices magis q̄ nobiles z diuitijs abundātes. Mā in Sabaa Benjamin non inuenit leuitā q̄ eum hospitio receptaret nisi senem de opere reuertētē Judi. xix. hēlyas in sa-repta sydonie solum a vidua paupercula hospitio est receptus. iij. Reg. xvij. Petrus apostolus est apud quēdam Symonem coriarium hospitatus. vt patet Actū. x. capit. Paulus manebat apud priscam et aquilam qui erant eiusdem artis. Actuum. xvij. Lidia purpuraria rogauit paulum et socios eius secum in

hospitio habitare: vt clare patet. Actuum. xvi.

Capit. centesimū secundū.

De permissione diuina.

Permittit deus aliquando bonos flagellari addens cōsolationem.

Electos temptari subiungēs deprauationem.

Malos debellari iniungens cōsolationem.

Dermittit deus bonos affligi ad tēpus eos postea mirabiliter exaltando. Sic pmisit Jacob pati ab Esau qui postea repatriauit ditatus abundantissime. Genes. xxvij. Thobias excecari permisit quem postea illuminatus gaudio ampliavit. Et clare habetur Thobie. ij. Job grauiter affligi z depaupari pmisit. cui postea omnia duplicauit. Job p totum. David longo tpe permisit pati persecutionem saulis quē i regē postea sublimauit. i. Reg. xvij. z sequētibus. Filios israel affligi p holofernem pmisit quibus postea victoriaz magnam dedit. Judith. xij. p totum de victoria. De hac materia Require plura de iudicijs dei occultis. cap. xvij. ¶ Permittit deus aliquando bonos hoīes cadere in pctā graua. vt non glorient de sua sanctitate: nec confidant de sua constantia: vt alijs sciāt compati quādo peccant. Sic pmisit cadere Sansonem fortissimum. Judicum. xvi. David sanctissimum. ij. Regum. xi. Petrum promptissimum. Math. xxvi. De hac materia quere plura de iudicijs dei occultis supra cap. xvij. ¶ Permittit aliquando deus populum flagellari ppter peccata prelatorum malorum. Sic deus pmisit q̄ filij israel debellarent filios Benjamin propter eorum scelus et peccata. Judi. vigesimo. Sic

etiā ppter pctā populi ⁊ filiorū he
li pmisit a philisteis israel debella-
ri. i. Reg. iij. De hac materia quere
plura de iudicijs dei occultis vbi su-
pra. xvij. ⁊. xiiij. Plures etiam diui-
siones ⁊ exempla: quere ibidē: qz fe-
re eadē est materia vtriusqz capi.

Cap. cētesimūtertū.

De permissione humana.

Permittunt boni aliqua fieri nō li-
benter vt euitentur eminentes defe-
ctus.

Et cōsolentē subiacētes affectus.

Permittūt aliqñ boni vi-
ri aliqua fieri: nō tñ libē-
ter ⁊ hoc ad vitandū ma-
ius malū qđ posset accidere. Sic p-
misit Jacob beniamin predilectum
ire cum fratribus in egyptum ne sy-
meō remaneret in vinculis et ceteri
filij cū eo fame ⁊ iopia morerent: vt
patet Gen. xliij. Sic permisit Abra-
hā qđ Loth separaret ab eo timens
pastorum iurgiu ⁊ ne homicidiu se-
queretur. Gen. xi. Moyses permisit
vrou dari libellū repudiij ne vxorici-
dium exercebant. Deutero. xxxiiij.
Permittūt boni hoīes aliquan-
do fieri aliqua nō libenter vt socios
seu subditos cōtētent ⁊ solent. Sic
dauid permisit nō iri ad bellū postqđ
vidit qđ erat pplo gratum ⁊ ait. Qđ
videtur vobis rectum hoc faciam:
vt patet. ij. Regū. xvij. Helyseus vt
contentarent filij pphetarum qđ cer-
tificari volebant de helya permisit
eos ire ad querendū eū quē ipse scie-
bat assumptum. iij. Reg. ij. Symō
cognouit qđ triphon peteret cū do-
lo duos filios Jonathe ⁊ talenta ar-
genti ⁊ tñ pmisit dari vt pplm pten-
taret ⁊ ne ppl's crederet qđ fratrem
suz negligeret liberare vt patet. i.
Macha. xij.

Cap. centesimūquartum.

De pueritate quorundā.

Peruersitas hoīm cōsistit in extol-
lencia sublimitatis supbiēdo.

In affluentia cupiditatis in possi-
dendo.

In exigentia, gulositatis in come-
dendo.

In concupiscētia carnalitatis lasci-
uendo.

In impatientia per irā offendēdo.

In inuidia p liuorē detrahēdo.

In negligentia sedulitatis in exer-
cendo.

Peruersos facit hoīes su-
perbia ⁊ ambitio domi-
nandi. Hā vocati dathā
⁊ abyron a Moyses: qz dñari volebāt
et non poterant peruerse responde-
runt dicentes. Nunqd paruz vobis
est qui deduxisti nos de terra fluēte
lac ⁊ mel. Hume. xvi. Supbi ⁊ vane
gloriosi sunt sic peruersi qđ cauent a
minimis ⁊ maxima scelera ppetrāt
Sic xp̄s dicit colantes culicē: ⁊ de-
glutiētes camelum. Mat. xxij. Ta-
les sunt similes balaā qđ voluit ma-
ledicere pplo dei ⁊ dedit cōsiliū quo
a mulieribus populus est seductus
Hume. xxij. xxij. ⁊. xxv. Ita puer-
si sunt supbi: vt si aliquē offendāt se-
mel nō ptentant: nisi peius faciant.
Tales similes sunt regi filioꝝ amō
qui videns qđ iniuriam fecisset Da-
uid adhuc euz voluit impugnare cū
eum poti⁹ placare debuisset. ij. Re-
gum. x. Sic etiam peruersi sunt supbi
qđ non timent mala cōmittere: vt vi-
deantur aliquid non facere: et si ar-
guantur interficiunt arguentes.
Similes sunt hieroboam qui subli-
matus in regem populū a cultu dei
deuiare fecit et capi fecit prophe-
tam qui eum sup hoc scelere argue-
bat. ij. Regum. xij. et. xij. Idolatria
sacrilegia: homicidia: et diuersa sce-

lera manassen superbi habentur. iij. Regū. xxi. 7. ij. Paralipo. xxxi. Solus mardocheus non adorabat Aman et tamen ipse omnes iudeos conatus est occidere. Hester. xxx. De hac materia que re plura exempla de superbia. capi. cxxv. p totum vsq; ad finem. ¶ Peruersos facit homines partem auaritie. Nam auari ditant filios malos de spolijs bonorum oppositi deo. qui ditauit hebreos de spolijs egyptiorum. Exodi. xij. Magna peruersitas fuit iude proditoris qui propter auaritia et cupiditate tradidit christum a quo beneficia immensa receperat Math. xxvi. Quomodo auari sunt peruersi et discoli quere exempla pulchra de auaritia. quod est cap. xvij. Quomodo autem peruertit iudiciu. quere ibidem. ¶ Peruersos facit homines tertium vitium. scilicet gula. Nam prima mulier ordine nature peruertit que pomum vetitum comedere viro dedit. cum vir debuisset ei imponere quod deberet comedere vel vitare Gene. iij. Filij israel in deserto gule peruersitate commoti memorabant ollas carniu de egypto. sed de seruitute grauissima de qua virtute domini fuerant liberati non faciebant aliquam mentionem. Hume. xi. Hac eadem peruersitate idem populus laborabat quando dicebat. Recordamur peponu quos comedebamus. sed de manna esca angelica non curabam. Exodi. xvi. Quomodo vitium gule peruertat hominem deornet et demoret. que supra de gula ca. lv. ¶ Peruersos facit homines quartum vitium. scilicet luxuria. Nam aman peruersitate ductus luxurie thamar sororem suam expelli fecit quam prius oppresserat violentus. ij. Regū. xij. Sicut igitur peruersum est ingredi ad sororem vt prefatum ostendit exemplum Sic peruersum est etiam lectum patris polluere. Ideo Jacob attedens

peruersitatem filij sui ruben qui ingressus fuerat ad balaam concubinam patris sui. Gene. xxxij: ad mortem veniens dixit ei. Non crescas. quia ascendisti cubile patris tui Gene. xlix. Absalon valde peruersus fuit quando ad concubinas patris patens intrauit: et fuit maior peruersitas quam si adeas clam introisset. ij. Regū. xvi. Duo senes vnde debebant honorare Susanna quia noluit frangere fidem viro suo eis consentiendo eam damnauerunt ad mortem Danie. xij. De multis peruersitatibus et malis que facit luxuria quere exempla plura de luxuria ca. lxxix. per totum. ¶ Peruersos facit homines quintum vitium. scilicet ira. Sic enim peruersi sunt iracundi vt non parcant benefactoribus innocetibus vel propinquis. Similes sunt sauli qui cum Dauid ei seruies vt eum letificaret psalleret coram eo agitatus ira ipsum in pariete confingere procurauit. i. Regū. xvij. Antiochus per suam culpam fugatus iratus culpam suam in iudeos volebat retorquere. ij. Machabeorū ix. Herodes peruersus iratus de natiuitate christi in innocentes puulos iram conuertit. Matthei. ij. De peruersitate iracundorum. quere exempla plura de ira in omnibus diuisionibus eius cap. lxxix. ¶ Peruersos facit homines sextum vitium. scilicet inuidia. Sic enim peruersus est inuidus. vt de eo quod sibi non nocet alijs prodesse non velit. Similes sunt regi Edom et seon regi amorreorum qui noluerunt que filij israel per terram eorum sine lesione transirent. Sicut iuste eis accidit vt qui noluerunt concedere modica sine damno multa cum suo dispendio perdiderint. vt habet Numeri. xv. Inuidi peruersores sunt sicut fuit Balaam qui voluit maledicere populo quem credebatur benedictum a deo.

Sed ipsi plura mala dicunt de bonis et iustis quam de peccatoribus et malis. **Mathe. xxij.** Saulus peruersus voluit percutere Jonathan. quia excusabat dauid cui ipse nequiter inuidebat. Et clare habet. **i. Regum. xx.** Princeps persarum incusauerunt. Daniel est solum pro inuidia quam tribus temporibus adoraret. ut habet **Danie. vi. ca.** Inuidi sic peruersi agunt ut compatriotas quos rationaliter deberent diligere eo plus odiant et diffamant. Similes sunt alchimio qui cum esset de gente iudeorum et iudam et iudeos deberet defendere eos peruersi et nequiter accusavit. **ij. Machabeorum. xv.** Inuidi enim sic peruersi sunt ut nihil possit fieri quod ipsi non peruertant et pervertant in malum. Nam sicut dicit Bernardus Inuidus omnia opera pervertendo diffamat. Nam si ieiunas dicit hypocrita es. si comedas: voracem te dicit. Si ambulas inquietum. si quiescis pigrum. si erogas tua propria dicit te esse vane glorie cupidum. Si teneas tua auarum. si taces inscium et ignarum. si loqueris garrulum. Si gaudes dissolutum. si maturescis dicit te melancolicum. si sapiens es superbum hec Bernardus. Similes sunt isti iudeis secundum Joannem quos nec austeritas victus nec manducatio decens saluatoris potuit tentare. **Mathe. xi.** Similiter Jesu eiciente demonia pharisei inuidi miracula pervertebant dicentes. In Beelzebub principe demoniorum eicit demonia. **Mat. xij. Luce. xi.** De hac materia. quere plura de inuidia cap. lxxv. per totum. de detractioe supra ca. xxxix.

¶ Peruersos facit homines septimum vicius. scilicet Acidia. nam acidiosi inconstantes et peruersi sunt. Nam si eis aliquid iniungitur operari nolint. Si autem non iniungitur conquerunt. Similes sunt filiis is-

rael qui auditis exploratoribus nunc volabant in egyptum redire nunc contra voluntatem domini festinare. **Meri. xi.** Filii effraym rogati noluerunt ire cum Septe ad bellum. sed ipso redeunte cum victoria iurgati sunt contra eum quasi non essent vocati. **Judicum. xij.** De hac materia. quere supra de acidia ca. iij. p totum.

Capitulum centesimum quintum.

¶ De perseverantia in proposito.

Perseverare debet homo:

In bonitate operando feruenter.

In castitate seruando deceter.

In virilitate preliando valenter.

In penaltate tolerando patienter.

In gratitate collaudando frequenter.

In vanitate declinando prudenter.

Perseuerandum est in bono opere incepto. licet multa habeat homo impedimenta. sed operandum frequenter et continue. In cuius figura **Heemias** licet multa impedimenta haberet non cessavit ab opere donec muri hierusalem totaliter compleverent **Heem. iij. et vi.** Si autem desistat homo ab opere incepto. accidit exemplum de homine deridendo qui cepit edificare et non potuit consummare. **Luce. xij.** Non debet homo dimittere opus bonum licet contingat eum tribulationem incurere. Nam **Thobias** remansit in timore domini. licet plaga cecitatis euenisset ei. **Thobie. ij.** Tales sic perseverantes exaudiuntur a domino. Ideo dixit **Eliachim** ad populum. Exaudiet dominus preces vestras si in orationibus et ieiuniis perseveraueritis. **Judith. iij.** Non dimisit **Daniel** propter preceptum darii et decretum quod dominum ut ceperat adoraret. **Danie.**

lis. vi. hoc est q̄ Barnabas hortabatur Antiochenos in bono cordis proposito p̄manere Actuum. xij. ¶ Perseverādū est maxime in proposito et firmitate castitatis. Nam licet homo stimulet̄ interius a carne: et sollicitetur exterius ad personam male disposita semp̄ debet firmum propositum castitatis retinere. Exemplo Joseph adolescentis quem caro plus debuit stimulare. ⁊ tamen qūis quotidie molestaretur a domina. firmum tamē servavit propositum castitatis. vt̄ habetur Genesis. xxxix. Constante Susanna restitit duobus senib⁹ licet esset sola cū eis. et ipsi essent iudices ⁊ maiores minas mortis inferrēt. nec tamen thesaurum matrimonij violavit Danielis. xij. Maria firmus tenebat propositum castitatis. que in conceptione tanti filij. non consentit donec audiuit q̄ eius conceptio non esset humana sed diuina. Luce primo. Quomodo propositus castitatis sequeretur in societate bonorum et perderet̄ in societate malorum quere supra de castitate plura exempla bona capit. xxvi. Quomodo autem sit castitas diligenda. et qualiter religiosi ⁊ clerici ⁊ vidue debent ei⁹ propositum retinere. quere ibidem capitu. iij. et. iij. et. v. ¶ Perseverādū est in prelijs temporalib⁹ ⁊ spiritualibus. quia s̄m̄ apostolū. Non coronabitur nisi qui legitime certauerit. Et s̄m̄ Gregorium. Si vos delectat magnitudo premium: non terreat certamen laborum. In cuius figura David reprehensus a fratre suo et dissuasus a Saul rationibus non destitit ab incepto. sed cū philisteo viriliter pugnavit que ⁊ et vicit. i. Regum. xvij. Quia Joab perseveravit in obsidione ciuitatis Ba-

bat. Ideo eius munitiones obtinuit. Et quia perseveravit in bello contra absalon. victoriā habuit. Et nota Joab ab incepto nō destitit qūis esset Absalon debellatus. sed persecutus est eum donec herētem quercui perfodit eum tribus lanceis et occidit. ij. Regum. xij. et. xvij. Sic perseveravit idem contra Siba obsidione abela. nec destitit donec abscessum cerneret caput eius. ij. Regum. xx. ¶ Perseverandum est tolerando perseveranter aduersa siue a deo siue ab hominibus sint inflicta. Nam constantē ⁊ perseueranter perseveravit Job sustinendo ablationem rerum mortem subitam filiorum ⁊ proprii corporis durissimas penas quādo in his oib⁹ non peccavit. Job primo. Perseverandum est multum in toleratione tormentorum pro nomine Jesu christi et defensione fidei christiane. Exemplo eleazari q̄ omnia tormenta perseuerantē sustinuit ne faceret contra legem. ij. Machabeorum. vi. Septem illi fratres cū pia eorum matre magnū exemplū constantie et perseuerantie ostenderūt nobis pro fide christiana seruanda tot et tanta sustinuerūt genera passionum ne paternas traditiones et leges transgredi cogerent̄. ij. Machabeorum. viij. Stephanus firmus perseueravit duos ictus lapidum acriter sustinēdo donec christo pro cuius patiebatur amore moriens spiritum commēdaret. Actuum septimo. Quare autem perseverandum sit in patientia tribulationum. infra de tribulationibus: quere capitu. cxxij. p̄ totum. ¶ Perseverādū est in virtute gratitudinis pro receptis beneficijs sine inmissioe laudando deum. Sic cecus natus a domino: pluries interrogatus: vt̄

in laude dei deficeret semp in laude dei et cōfessione et publicatione miraculi cōstanter et sine timore pseuerauit. Joan. ix. In liberatione surdi et muti precipiebat Iesus ne cui dicerent. Quanto aut magis precipiebat tantomagis clamabant et amplius laudabāt. Mar. vii. Apli post xpi assensionē erant pseuerantes in laudib⁹ cū maria matre Iesu. Act. i. Qualiter aut laudandus sit deus pro receptione beneficiorū: et euasione periculorū: et deiectione inimicorū: et adoptiōe filiorū: et sanatione infirmorū et i assumptiōe ciborū. Quere exēpla plura de gratijs agendis capi. liij. viij. xij. xxxiiij. ¶ Perseuerandum est in malorū operum declinatione et detestatione: nec respiciendum est retro post egressum de societate malorum: ne accidat hoī sicut uxori Loth post egressū de sodomis q̄ retro aspiciens in statuaz salis est conuersa. Gen. xix. Mardocheus licet sciret amā esse magnū in conspectu regis: tñ ppter timorē eius non dimisit quin pmaneret in proposito non adorandi eum: vt habet hester iij. Socij Danielis multum constātes et perseuerantes fuerunt ne statuam quā erexerat Nabuchodonosor adorarēt. Dan. iij.

Cap. centesimum sextum.

De pietate mulierū.

Pietatē exēplo mulierū habere debemus:

Iter agentibus et necessitate constrictis.

Parum potētibus ex paruitate relictis.

Et attinentibus consanguinitate astrictis.

Cum patientibus et penalitate afflictis.

Samam perdentibus ex impietate

conuictis.

Et cū viuētibus vt uiuant astrictis.

Pietatē mulierū ad hoc scriptura veteris testamenti et noui commemorat vt homīes duos ad pietatē iducat. Pio igi exēplo earum nos ducet ad paupes et egenos et maxime peregrinos. in cui⁹ exēplo rebecca videns seruū abrahe peregrinū et aduenā bibere postulante pietate cōmota nō solum ipi bibere tribuit: sed ad aquauit camelos et ipsi etiā plurima repromisit. Ge. xxiiij. Vidua sareptana pietatem oñdit q̄ pauit helyā aduenā et inopē et peregrinū. iij. Reg. xvij. Tantā pietatez ad heliseū peregrinū habuit mulier sunamitis vt virū suūz induceret vt ipse aptū locū faceret ad māducandum. iij. Reg. iij. Magna apparet humilitas pietatis btē marie Xginis ad paupes qz ad paupes nuptias ire voluit: vt deficiente vino verecūdoz paupēz coram filio fieret aduocata. Joan. ij. Larga etiā pietas btē marie ppendit q̄ cum in die epiphanie aux et dona a magi recepissz postmoduz in sui purificatione non potuit emere agnū quē offerret p filio: sed obtulit oblationem paupēz scz par turtuz aut duos pullos colūbaz: qz illa munera erant iā p ipam pauperibus erogata. Mat. ij. Luce ij. Saluatori nostro pauperi et peregrino Martha preparauit hospitium: et ei necessaria ministravit. Luce decimo. Multum pie fuerunt ille mulieres quas Lucas dicit ministrasse dño predicāti. Luce. viij. Hāc pietatem habēt paupercule mulieres plus q̄ diuites et multomagis merētur. Ideo deus prefert duo minuta pauperis vidue oblationibus diuitum. Luce vigesimo primo. Lidia purpuraria magnā pietatez ad

paulū ⁊ ad socios eius habuit. Act. xvi. Qualiter pietas debet haberi ad peregrinos q̄re de peregrinis s̄. Qualiter autem deus sit piissimus ad paupes que supra d̄ liberalitate ca. lv. ⁊ lxxvij. ¶ Pietas mulierum a quibus sumere debemus exemplum est: ad pueros qui seipso iuuare nō possunt. vnde ē quasi pietas infirmorū. Sic pie fuerunt obstetrices egyptie que pietate mote cōtra pharaonis preceptū pueros paruulos seruauerūt. Exodi. i. Filia pharaonis vidēs puerū moysē puulū in fiscella lachrymabiliter vagiētem ipius miserata in pprium sibi filiū adoptādo mulieri hebreę tradidit ad nutriendū. Exodi. ij. Cū athalia occideret om̄e semem regium Josaphat miserās ioas puerū puulū tulit ipm ⁊ ne cū alijs interficeret abscondit et nutriuit. iij. Regum. xi. ¶ Pietatē exēplo piarū mulierū habere debet homo ad filios et sibi carne et fide p̄iunctos. Sic Aaron videns suos sp̄iales filios ab ignis incendio deuastari cucurrit ad mediū multitudinis deprecans deum vt plaga cessaret. Nume. xi. et. xvij. Ana illarū duarū mulierū cor habuit piū valde cuius viscera sup proprio filio quem Salomō diuidi per mediū iusserat sunt cōmota. iij. Regū. iij. Mulier chananca tantā pietatē habuit erga filiaz q̄ vexabatur a demone q̄ illius vexationē ppriā reputabat dicēs. Dñe miserere mei Mat. xv. Mater filiorū zebedei pia erat ad filios pro quibus sic sollicita dñm deprecabā. Mat. xx. Multum fuit pia mater Jesu ad filiū suū xp̄m: que cum perditū eū credidit et in templo remansit sic sollicita et cum dolore requisit. Luce. ij. Maximā pietatē aut̄ omniū mulierum habuit beatissima virgo ⁊ mar

maria circa saluatore q̄n discipulis fugientibus ipsa si eum iuuare posset in aliquo loco iuxta crucem filij sui ex maxima compassione et pietate stetit. Joan. xix. ¶ Pietatē exēplo mulierum debet homo habere ad positos in tribulatione ⁊ mortis periculo siue extranei fuerint siue propinqui. Sic raah videns exploratores isrl̄ ad mortē q̄ri pie miserta eorum abscondit ⁊ querentes eos subtiliter delusit. Josue. ij. Sic pia mulier bahurim innuncios Dauid quos Absalō querebat ad mortem pie abscondit in puteo os putei velamine superposito contegendo. ij. Regum. xvij. In magno periculo posuit se hester pia vt Mardocheū ⁊ populū israel a mortis sententia liberaret. hester. iij. Mulieres ille multum fuerunt pie que xp̄o patienti p̄sonaliter astiterūt et secute sunt eum plangentes dum duceretur ad crucem: quando eum apostoli reliquerunt. Luce. xxiij. Joan. xix. Ip̄o etiam posito ī sepulchro vnguēta portantes pietatem ostēdere voluerūt Luce. xxiiij. Mar. xvi. Petrū eductum de carcere quem herodes decreuerat decollare maria pia mat̄ Joannis pie recepit hospitio vbi erat multitudo credentium abscondita propter metum iudeorum. Actu. iij. ¶ Pietatem debet habere homo exēplo mulierū ad eos quos audiūt turpiter diffamari: detrahi publice: v̄ occulte eos pie excusando et si possūt veridice eos de bonis operibus commendando. Sic iniquę blasphemantibus et depreciantibus iudeis xp̄i miracula: ¶ Idia mulier extollens vocem de turba dixit illi. Beatus venter qui te portauit ⁊c. Luce vndecimo. Accusantibus iudeis christum et eum coram pylato pluribus diffamando vxor py-

lati christo compatiens iniustā ei⁹ mortem voluit impedire de iustitia eum commendando: quod de nullo viro legitur accidisse. Math. xxvij. De hac materia q̄re, plura exēpla supra de liberalitate capitu. lxxvij. ¶ Pietatē habentes exemplo sanctarum mulierum vitā corporalem et spiritualement impetrant et cōseruāt sibi et suis: sicut manifeste apparet ī Abygail cuius virū ppter eius crudelitātē dauid et socij eius volebant occidere: sed ip̄a ppter pietatē quā habuit ad Dauid se et vix suū a mortis periculo liberauit. i. Regū. xv. Propter pietatez quam exercebat martha dominuz hospitādo: voluit christus ei⁹ fratrem lazarum suscitare mortuum et iam quadriduanū. Ioan. xi. Et habitam propter opera pietatis Petrus apostolus suscitauit a morte cum a viduis et pauperibus: quas ip̄a pie alebat deuotis precibus rogare. Act. ix. Simile ē hoc miraculum illi quod de dussiana legitur in legenda Joannis euāgeliste.

Ca. centesimum septimū.

De populi mobilitate.

Populus cito mouet̄ ppria malitia et peruersitate.

Modica tristitia et penalitate.

Nesciens seruitia facta largitate.

Si arcentur vitia cū acerbitate.

Signis a nequitia vtēs bonitate.

Populus cito mouetur ex ppria malitia et peruersitate in varias voluptates et varia verba contradicentes pluries sibiipsis in operib⁹ et verbis. Mā filij israel quando habebant manna petebant carnes: et sua peruersitate cepas pepones et cucumeres postulabāt. Exo. xvi. c.

¶ Hume. xi. Malitiosus populus in presentia dominorū monstrat se subiectum et obedire paratū: sed in eorum absentia inobedientes et rebelles efficiuntur. Nam in p̄sētia Moy si dixit populus cuncta que precepit dominus faciemus et cum moyses abesset recesserunt: vitulum conflatilem adorātes: vt habetur Exo di. xxiiij. et xxxij. cap. Audientes gētes predicationem Pauli et Barnabe eos cum gaudio susceperunt: sed puerse eos postmodum de suis finibus expulerunt. Actū. xij. Homines de ciuitate listris Pauluz et Barnabam voluerunt adorare: vt deos: et postea lapidauerunt eos occidisse putantes. Actuum quatordecimo. Idem populus qui ad Iheremiam dixerat. Omne verbum ad quod misit te domin⁹ faciem⁹: post decem dies dixerunt: domin⁹ te non misit. Iheremie. xlij. et xliij. Similiter idem populus qui obuiaz saluatori clamabat osanna post quos dies dixerunt clamantes magnis vocibus: crucifige crucifige eum. Luc. xxij. ¶ Popul⁹ mouetur de facili in voluntates diuersas propter aliquas modicas tribulationes. Nam rediens Moyses in egyptuz narrauit populo verba domini quomodo eos descēderet liberare et crediderunt et letati sunt. Sed cito cōtra Moysen ira moti cōquesti sunt de eo et Aaron cum affligerētur ab exactoribus pharaonis. Exo. quinto capitulo. Similiter filij israel cōtra holofernem se viriliter et vnanimiter parauerunt: sed post modicā aliquantulum tribulati versi sunt contra Oziam pontificē et dixerūt. Iudicet dominus in te et nos. Iudith septimo. ¶ Populus ideo mouetur de facili: quia de acceptis bene-

ficis est ingratus. Nam cum Sede on populum de manu Madian liberasset dixerunt. Dominare tu nobis et etiam filij tui: quo mortuo patris beneficiorum obliti de eius septuaginta filijs nullum eorum in dominum eligere voluerunt. Iudicuz vndecimo capitulo. Samuel recuperatis vrbibus de manu Philistinorum populum liberauit: et tamen ipsi ingrati contra voluntatem dei et Samuelis regem sibi tribui petierunt: vt habetur p. ni Regum octauo capitulo. Licet David benediceret populum: habitis multis victorijs: tamen ipsi omnium beneficiorum obliti cum Absalone eius aduersario insurrexerunt magna pars populi contra eum. ij. Reg. xv. Quia Christus pauperat turbas multiplicando panes voluerunt eum regem constituere super se: sed statim beneficiorum obliti: signa ab eo fieri postulabant. Joannis sexto. ¶ Populus mouetur de facili: aliquando propter correctiones et increpationes vel propter verba aspera dominorum. Nam populus israel sub Salomone bonorum abundantia abundauit et tamen ad vnum verbum durum: quod Roboam eius filius dixit: indignati vehementer pro maiori parte ab eius dominio recesserunt. iij. Regum. xij. cap. Iudei satis bono animo dicebant Christo quod in Nazareth ciuitate sua operaretur miracula: et tamen post increpationem eis factam a domino precipitare eum de montis supercilio voluerunt. Luc. ce quarto cap. ¶ Populus mouetur aliquando de malo in bonum licet raro. Et hoc propter miracula que aliquando vident. Nam apprehenderat populus Hieremiam dicens mor-te moriatur. Qui postea visis signis dixerunt. Non est dignus mor-

te. Hieremie. xxvi. cap. Quia populus nimis cito senibus Susannam accusantibus credidit condemnauerunt eam morte. Sed viso quod suscitauerat deus spiritum Danielis: reuersus est populus cum festinatione et liberauit eam et senes ipsos occiderunt. Danielis tredecimo capitulo. Filij israel qui ditati et armati exuerant de egypto: videntes egyptios contra Moysen et Haron murmurare ceperunt. Sed postquam deus mare miraculose diuisit et pharaonem submersit: sic domino et Moysi crediderunt: vt habetur Exodi decimo quarto et decimo quinto capitulis. Cum vipera manum Pauli apprehendisset omnes eum esse homicidam crediderunt: sed cum eum excussisset in ignem et nihil lesionis sentiret: quilibet eum asseruit seruum dei. Actuum. xxvij.

Cap. centesimum octauum.

De preceptis dei.

Precepta dei seruanda sunt:

Ex leuitate in iunctionis mandatorum.

Ex fidelitate conditionis subditorum.

Sedulitate ostensionis exemplorum.

Acerbitate punitionis transgressorum.

Auctoritate impletionis prelatorum.

Amenitate saluationis seruatorum.

Precepta domini seruanda sunt: quia leuis et possunt faciliter adimpleri.

Nam breue preceptum ad obseruandum et breue et memorabile retinendum dedit deus ad escum de pomo ligni vetiti manducaret. Genes. ij.

lij.

Et filij israel leuia precepta dñi obseruarent iussit eos dñs sanctificari cuzeas deberent recipere vt leues ab onerib⁹ peccatorum possent ei⁹ preceptis leuius conformari. Exo. xix. cap. Quia oia leuia tendūt sursum precepit dñs filijs israel vt vitas iacinctinas ponerent in angul⁹ palliorum vt haberēt memoriā celestium mandatorum. Numeri. xv. Ob hanc causam conquerit dñs qd filij rechab precepta patris eorum qd erant valde graua scz nō bibere vinum ⁊ nō habere domos seruabant sed ppl⁹ eius dei precepta leuia cōtēnebat. vt habetur Hierē. xxxv. ca.

¶ Precepta dei seruāda sunt quia serui ⁊ subditi eius sumus. Ideo ea vsq; ad mortem seruare debemus. Propter qd Balaam licet malus dixit regi Moab. Dixi tibi qd facerem quicqd preciperet mihi dominus. vt habetur Hume. xxij. Susanna melius iudicauit in manus hominum cadere qd derelinquere legē mandatorum dei. infamie ⁊ mortis periculo se exponens: vt habet Danie. xij. capit. Cum trucidarent sub Antiocho legi obseruatores: Multi de populo noluerūt infringere legem dei sed elegerunt potius trucidari. i. Macha. ij. Due mulieres delate sunt filios circumcidisse iuxta dei preceptum que publice circūducte per muros infantibus suspensis ad vbera sunt proiecte vt habet. ij. Mach. vi. Eleazarus aut quis duos cruciatus sustinuit ne precepta diuine legis ifringeret. Et illud idē septem fratres cum pia matre eorū fecerunt inaudita tormēta ⁊ cruciamina sustinētes. vt habetur. ij. Machabeorum. vi. ⁊. viij. cap.

¶ Precepta dei adimplēda sunt ⁊ obediēdū est eis exemplo aliarum creaturarū Nam eius preceptis obediunt an-

geli boni. Quia cū numerasset Dauid populū precepit dñs angelo vt pcuteret populum: ⁊ percussit: ⁊ postea imperauit desinere et cessauit. vt clarissime habetur. ij. Reg. xxxij. ⁊. i. paralip. xxi. Mali etiā angeli pceptis dei obediunt. Nā pcepit dñs inimūdo spiritui vt exiret ab homie Et sequit. statim demōia exierūt Luc. viij. Louis pcepit dñs vt pascerent Helyam prophetam qui ei carnes ⁊ panem mane semp et vespere deferebant. iij. Reg. xvij. Similiter ventis ⁊ mari precepit ⁊ obediendo ventus ⁊ mare siluit ⁊ quieuit. Luc. viij. Mat. viij. Generalit̄ dicit. Preceptū posuit ⁊ non preteribit: ignis grando nix glacies spūs pcellarū p̄s. cxlvij.

¶ Precepta dei debent generaliter obseruari a prelati qui debent alios postea facere obseruare. Ideo specialē memoriā fecit dominus Josue de obseruātia mandatorum: qm̄ ipm̄ principē populi sui ordinauit. Josue. i. Rex dauid instituens Salomonem regnatur post se instruxit eū dicēs. Tūc p̄ficere poteris si custodieris mādata q̄ precepit dñs obseruari. i. paralip. xxvij. ⁊. iij. Reg. ij. Ordinatiōi Joiade pōtifices posuerūt filio regi diadema dederuntq; in manu eius tenēdam legem et regem super populum statuerunt. ij. paralip. xxij. Rex persarum monarcha totius mundi nō recūdabatur dicere: precepit mihi deus celi vt edificem sibi domum in hierusalem. p̄mi Esdre primo. Pater Joannis baptiste qui erat pontifex et prelatus et vxore eius Elizabeth crant sine querela in mandatis domini: ⁊ dei iustificationibus incedētes. Luce p̄mo. et ideo debēt eos boni prelati in hoc imitari.

¶ Precepta dei seruāda sunt timore pene ⁊ maledictionis que trāsgressorib⁹

sunt parate. Itaque dicitur in psalmo
Maledicti qui declinant a mandatis
tuis domine. Graue punitus est adam:
quia preceptum domini non seruauit cum
ipse fuit de paradiso expulsus et ad
mortem ipse eiusque posteritas condem-
nati sunt. Gen. iij. Vir dei qui contra pre-
ceptum domini panem comedit: fuit a leo-
ne occisus: ut habetur. iij. Regum. xij.
De hac materia quere plura exem-
pla de obedientia ca. lxxxix. ¶ Pre-
cepta dei adimplenda sunt propter re-
munerationem quam datur obseruantibus
& custodiētibus ea. Quod ut dicitur in
psalmo in custodiēdis illis. scilicet manda-
tis retributio multa. Quia enim noe
fecit omnia que precepit ei deus: sic fuit
remuneratus a domino quod fuit saluatus
ab aquis cum tota sua familia: sum-
pta omni creatura que contra dei pre-
ceptum corruerat uiam suam. Gen.
vii. Adolescenti querenti a domino quo
modo posset fieri saluus respondit
christus. Si ad vitam eternam uis
ingredi serua mandata. Mat. xix.
De hac materia quere plura exem-
pla de obedientia. ca. lxxxix. Quo-
modo autem diuinis mandatis obe-
diendum sit magis quam preceptis ho-
minum: non solum lingua: sed ope
re uelociter atque prompte: quere ubi
supra.

Capit. centesimūnonum.

De prelatiſ & principib⁹ bonis.
Prelatus bonus & princeps debet
esse:

Preceptor subditorū.
Perscrutator secretorū.
Defensor commissorū.
Doctrinator insciorū.
Ordinator agendorū.
Confortator timidorū.
Liberator oppressorū.
Cōsolator afflictorū.

Excitator tepidorū.
Sustentator egenorū.
Refrenator superborum.
Uisitor orphanorū.
Berberator transgressorū.
Extirpator puerforū.
Exhortator petendorū.
Dispensator credendorū.

Prelatus debet primo
subditos suos diligere si-
ue spiritualis siue tempore-
ralis prelatus vel prin-
ceps. Ideo Moyses sic populum si-
bi commissum amauit quod respuit ma-
iorem populum quem ipse dominus permit-
tebat suo contentus populo quem
amabat. Exodi. xxx. Signum pre-
lati a subdito amoris est: quod ipse dili-
gat honorem cuiuslibet subditi sicut
suum. Hoc signum habuit Moyses quoniam
desiderabat quod omnes de suo popu-
lo prophetarent: licet ex hoc eius ho-
nor et fama diminui uideretur. Nu-
meri. xi. Uoluit dominus delere populum
post remedium exploratorum: et su-
per maiorem populum sibi commis-
sum recusauit. Nume. xiiij. Sic do-
cuit dominus uerbo bonum pasto-
rem diligere populum suum ut ani-
mam suam ponat pro ouibus suis que
ipsi a domino committuntur. Ioan-
nis decimo. Exemplo etiam suo hoc
idem nos dominus docuit qui cum
dilexisset suos in finem dilexit eos.
Ioannis. xij. Sic amabat paulus
suos subditos quod dicebat. Ego libere-
ter impendam et super impendam pro
animabus uestris licet plus nos di-
ligens minus diligam secunde corin-
thiorum duodecimo cap. ¶ Prela-
tus & princeps debet esse scrutator
secretorum per scientiam quam de-
bet habere. Sic enim instruunt pre-
lati. Diligite lumen sapientie omnes
qui preestis populo. Sapientie. vi.
Talis princeps fuit Salomon qui sua
i. iij.

sapientia et scientia pſcrutatus est cuius duarū mulierū eſſet filius ille pro quo mulieres adinuicē contendebant: ppter quod agnouit populus: q̄ iuſte iudicaſſet rex et timuerunt eum: vidētes in eo ſapientiam dei eſſe. iij. Reg. iij. Signū eſt q̄ dñs diligit populū quādo eis dat ſapiētem principem vel prelatum. Ideo dixit Regina Saba Salomōi. Diligit dominus iſrael quia te regē cōſtituit ſup̄ eum. Vera enī ſunt q̄ audiui de virtutibus et ſapientia tua: vt patet. ij. Paralip. ix. 7. iij. Regū. x. Hanc ſapientia Paulus habuit quando vſq; ad tertium celū rapt⁹ fuit: vbi audiuit archana verba que non licet homini loqui. ij. Corinthiorum. xij. Jō de diuinis et archanis atq; humanis ſcientiis lac potum et eſcam ſubditis ſuis dedit: vt patet. i. Corinthiorū. iij. ¶ Prelatus debet eſſe deſenſor ſibi commiſſi gregis: vt ſit verus paſtor non mercenarius qui omiſſis ouibus quando lupum aſpicit venientem fugit. Joannis. x. Talis p̄latus extitit moyſes qui defendit hebreum iniuriam ab egyptio patientem. Exo. ſecūdo Bonus p̄nceps fuit Bedeon q̄ de manu madian commiſſum ſibi populum defendit viriliter et prudenter. Judicum. vi. Sic chriſt⁹ defendit Magdalenaz a Symone de ip̄a in ei⁹ conuerſione nequiter et diabolice cogitante. Luce. viij. Sic petrus defendit diſcipulos a iudeis diſcētib⁹ eos nuſto eſſe repletos ip̄os a iudeis rationibus et auctoritatibus defendendo. Actū. ij. ¶ Prelatus debet eſſe doctor neſcientium et imperitorum eos in neceſſariis et vtilibus inſtruendo. Tales promittebantur nobis a domino cum dicebat. Dabo vobis paſtores iuxta cor meum et paſcent vos in ſcientia et

doctrina. Hieremie. iij. Ideo artaxerſes monuit Eſdram et principes verba legis inſtruere imperitos. i. Eſdre. vij. Ideo Joſue populum ſibi commiſſum inſtruxit q̄ cunctis diebus quibus ip̄e vixit popul⁹ ei⁹ non deſtitit ſeruire vero deo: vt habetur Joſue vigesimo quarto capi. Quia Paul⁹ verbo docuit ſcripto et exemplo: Ideo merito doctor gētiū nominatur. i. Thimothei. ij. Ip̄e etiam ſaluator cum aſceſdiſſet in montem congregatis diſcipulis docuit eos: vt clare habet Matthei quinto capitulo. Et cum turbe irruerunt in eū. Luce. v. Sedens docebat de nauicula turbas Luce. v. ¶ Prelatus debet ordinare oīa officia exercenda a ſubditis: vt omnia ſiant ſecundum ordinem et honeſte. Sicut Moyſes qui conſilio Jetro ordinauit quinquagenarios et decanos. Exo. xvij. Ip̄e etiā Moyſes in populo ſuo ſic ordinauit officia: vt Joſue tanq̄ princeps temporalis iret ad pugnam: et ip̄e tanq̄ p̄latus ſpiritualis pro victoria exoraret. Exodi. xvij. Quando prelatū aliquando abſentari cōtingat in ſuis ſubditis debet ordinare vicarios Exemplo Moyſi qui cum ſe abſentaret a populo Aaron ordinauit in vicarium dicens. Habetis Aaron vobiscum: refertis ad eum ſi quid natum fuerit queſtionis. Exodi. xxij. Ap̄toſolus dixit ad Titum. Que de ſunt corrigas per ciuitates p̄ſbiteros ordinando. Ad Tytum p̄mo. ¶ Prelat⁹ vel princeps debet populum timidum confortare in temporalibus et ſpiritualibus bellis. Sic Moyſes oratoris verbis populum puſillanimum cōfortauit dicens. Nolite timere: quia dominus pugnabit pro vobis. Exo. xiiij. Similiter audita magna potentia ho

lofernis: beliachi ſacerdos magn⁹
adunauit omnem populū & eos mi-
rabiliſter confortauit. Judith. iij.
Apoſtolus Paulus timidū & puſil-
lanimē populū in ſuis epiſtolis plu-
rimum confortauit dicens. Confor-
tami in dño et in potentia & tutis
eius. Ephes. vi. ¶ Prelatus debet
quantū ſibi eſt poſſibile liberare op-
preſſos. Talis prelat⁹ extitit moy-
ſes qui nūq̄ ceſſauit ad multa ſe po-
nens pericula coram pharaone: vt
oppreſſum populū liberaret: oſtē-
dens q̄ eos volebat tam per ſe q̄ p
alios liberare: vt patet Num. vi. &
infra. Idco mandauit dñs p̄ p̄phe-
tam q̄ rex iſrael inciperet preliari:
vt populū in Samaria oppreſſus
ab oppreſſione regis ſyrie liberaret
iij. Reg. xx. ¶ Prelatus debet eſſe
conſolator afflictorum. Sic Helyſe-
us conſolatus eſt mulierez debitis
obligatam oleum augmētando et
ſunamitem tribulatā pro filio mor-
tuo quando eum ſuſcitauit a mortu-
is: vt patet. iij. Reg. iij. Saluator
noſter cōſolatus eſt viduam: cuius
filius efferebat mortuus extra por-
tam dicens. Noli flere cui reddidit
filium ſuſcitatum. Luce. viij. Mulie-
rem in adulterio deprehēſam ſalua-
tor noſter pie et miſericorditer fuit
conſolatus. Joannis. viij. ¶ Pre-
latus bonus debet ſubditos exci-
tare et incitare ad bonum: ſicut pa-
triarcha Jacob qui audiens q̄ ali-
menta vēdebant in egypto pigritā-
tes filios excitauit et incitauit eos
dicens. Quare negligitis. Gen. xij.
Per q̄ diu vixit Joada p̄pheta vel
pontifex: quia Joſam principem in-
citabat ad bonum. Bonus ip̄e Jo-
as q̄ mortuo Jojada Joſas carens
excitatore peſſimus eſt effectus. iij
Reg. xij. Talis platus erat paulus
apoſtol⁹ qui in ſuis epiſtolis pigri-

tantes filios excitauit et ſubditos
dicens. Hora eſt iam nos de ſomno
ſurgere: q̄ p̄pior eſt noſtra ſalus q̄
cū credidimus: dies appropinqua-
bit. Ad Roma. xij. In huius figura
angelus qui prelatum ſignificat q̄
debet angelicam ducere vitam pe-
trum vinctum cathenis & dormien-
tem in carcere excitauit. Actu. xij.
¶ Prelatus bonus debet paſcere
et ſuſtētare pauperes & egenos eos
ſpirituāli et temporali ſubſidio re-
ſouendo vt ſit alter Joſeph qui fa-
me percūtibus in egypto manu lar-
ga aperuit horrea pharaōis. Gen.
xli. Talis prelatus extitit Helyſe-
us qui panes fecit diſtribui filiis
p̄phetarum. iij. Regum. iij. Sal-
uator noſter videns multitudinem
deficientez ieiunijs: ne in via defice-
rent eis multiplicatis panibus et
piſcibus plures reſicientes ſatia-
uit: vt patet Matthei. xij. Joan-
nis ſexto. Quando chriſtus petruz
inſtituit prelatum dixit ei ter. Pa-
ſce oues meas. Non comedere vel oc-
cide: quia prelatus non debet occi-
dere oues eis lanam: id eſt tempora-
lia bona et carnes et ſudorem et ſan-
guinem pauperum auferendo & ne-
quitioſe conſumendo. Sed potius
debet oues paſcere tripliciter: ſcili-
cet verbo diuino: exemplo bono: et
temporali ſubſidio. Et talis paſtor
congrue eſt vicarius chriſti. Joan-
nis vigefimo primo. Paulus apo-
ſtolus ſic deſiderabat pauperes ſuſ-
tentare: q̄ quādo non habebat de
ſuo vt tribueret alijs ab alijs acqui-
rebat: vt patet de collectis. i. ad Co-
rinthiorum. xvi. capitu. Hinc intro-
ducitur execrabilis abuſio malorū
prelatorum qui non habent vñ pau-
peres ſuſtētari poſſent: id eſt carē
eloquentia et ſapientia ſez q̄ ſunt i-
ſcū & ignari: non igit cupiūt ab alijs
l. iij.

inquirere. sed potius mutuo oues fame premitunt. tales merito citius mercenarii quam pastores vocantur. Joannis. x. ca. ¶ Prelatus bonus debet verbis et factis refrenare et domare superbos. Talis fuit Moyses qui refrenauit superbiam chore dathan et abiron dicens. Quare erigimini filii leui. Numeri. xvi. cap. Ezechias rex volens frenare superbiam facit excelsa destrui ne superbus populus idolis immolaret. iiii. Reg. xviii. Samuel prelatus perfectus saule superbum increpauit refrenando quia inobediens fuit preceptis que preceperat ei deus. i. Reg. xv. Summus pontifex Onias superbo Eliodoro restitit qui templum domini expoliare volebat et auferre deposita viduarum. ii. Macha. iii. De hoc instruxit apostolus. Timotheum dicens Diuitibus precipe superba non sapere. i. Timothei ultimo. ¶ Prelatus bonus debet sepe suos subditos que longe sunt positi et dispersi visitare ut bonos confortet in bono: et malos despectis malis corrigat puniendo. Propter quod dixit Jacob ad ioseph que fratres eius ut prelatum et principem adorare debebant: vade visita fratres si recte agunt. et renuncia mihi quid agant Gene. xxxvii. Talis prelatus visitans extitit Samuel que circuebat ciuitates et loca ut que co in aliquo indigeret posset ad eum facilius habere recursum. i. Reg. vii. Quando autem prelatus non potest per seipsum visitare absentes. debet alios mittere visitantes. Sic Ezechias mittebat cursores per vniuersum israel ut reuerterentur ad dominum. ii. Paral. xxx. Ipse etiam Iesus circuebat ciuitates et castra. Et quia ubique adesse personaliter non potuit illic discipulos suos ante faciem suam mittere satagebat Luce. viii. ¶ Prelatus bonus debet transgressores corrigere et pu-

nire. Sic Moyses qui populum puniuit acerbe quando conflatilem vitulum adorauit. Exodi. xxxii. Saluator noster nunquam legitur fuisse seuerus nisi contra delinquentes vendendo et emendo in templo quasi ad punitionem excessus facto flagello de funiculis et mensas numulariorum evertens eos de templo tanquam excommunicatos eiecit. Joa. ii. Ideo prelato per prophetam dicitur. Reges eos in virga ferrea et tanquam vas figuli confringes eos. ps. ii. Talis prelatus extitit paulus qui dicebat. Arma militie nostre non sunt carnalia sed potentia dei. In virga enim ferrea veniam ad vos: ut patet in plogos super libros Moysi. ¶ Prelatus bonus debet extirpare perversos et rebelles et contumaces ne quis morbida alias presumat inficere. Et secundum Augustinum in regula. Non sit crudeliter sed misericorditer ne contagione pestifera plurimos perdat. Sic Moyses chore pteruum et complices suos. scilicet Dathan et abiron ne populum inficerent extirpauit. Iuue. xvi. Judas machabeus extirpauit ex suo populo perversos. sed eo mortuo exorti sunt qui operabantur iniuriam. i. Machabe. ix. Paulus apostolus consuluit et mandauit corinthiis de perverso homine qui uxore patris sui tenebat expelli de medio: eo quod ipse adiudicauerat eum Sathane in interitum carnis sue. i. Corinthior. v. Sic Petrus ananiam et saphiram dura extirpauit sententia ne discipuli alii discerent mentiri spiritu sancto: et de agrorum pretio defraudare. Actuum. v. ¶ Prelatus debet orare pro se simul et pro subditis ea que sunt necessaria ad salutem et maxime pro redemptione culpabilium. Sic Moyses prelatus perfectus deuote et perfecte pro populo

quod peccauerat exorauit. Exo. xxxij. Samuel dicebat ad populum. Abſit a me hoc peccatum vt ceſſem orare pro vobis. i. Regum. xij. cap. Videns autem Dauid angelum percutientem populum rogauit vt puniſtio reuerteretur in eum. ij. Regum. xxij. cap. Orans prelatus inducit populum ad orandum. Nam orante Eſdra fleuit eius populus et orauit. p̄mi Eſdre. ix. et. x. capitulis. De hac materia quere plura de oratione. cap. xcij. ¶ Prelatus bonus debet distribuere beneficia quae tradere debet non respectu carnis et sanguinis: sed respectu meriti et virtutis. Exemplo Moysi qui distribuens prelaturas leuitis: nullum dedit consanguineis. Nume. vij. cap. Moriendo moyses nullum de consanguineis vicarium dereliquit. Sed rogauit deus fideliter et deuote vt de bono duce populo fideliter prouideret. Numeri. xxvij. cap. Saluator noster nullum de consanguineis quos habebat apostolos humano generi vicarium reliquit. Sed petrum solummodo qui non de electione de practica: non de rethorica de facto. non de iure dicens. Symon petre diligis me plius. Et tunc eum pastorem ad pascendum populum dereliquit. Joannis. xxi. cap.

Cap. centesimum decimum

De prelatiſ et principibus malis.

Prelati mali sunt consentientes in subditorum errores non corrigendo:

Impedientes operatorum errores inſe ducendo.

Non attendentes accusatorum dolores ore fremendo.

Et destruentes inferiorum labores sua conuertendo.

Simonia sequentes predicatorum tenores vitam spernendo.

Distribuentes concedendorum honores lucra volendo.

Malis sustentum sunt tormentorum horrores puniendo.

Prelati et precipue mali sunt illi qui consentiunt malis operibus et perpetratis non corrigendo: sed eorum peruerse voluntati et operationi prebendo consensum. Talis fuit tunc Aaron quando ad populi voluntatem fecit vitulum aureum quem populus adorauit. Ideo dixit moyses. Quid fecit tibi populus iste vt ididceres super eum peccatus. Exodi. xxxij. Hely dicit consensisse filiorum peccatis: quia eos non correxit vt debuit et tamen legitur quod eos corripuit solo verbo: vt habet. i. Reg. ij. Malus princeps extitit sedechias qui misit hieremiam principiibus decidendum hieremie. lxxxvij. ca. Sciebat pylatus quod iudei propter inuidiam tradidissent Iesum: et tamen eis propter populi fauorem consensit: et ipsum crucifigendum tradidit. Joannis. xix. ¶ Prelati mali bona nolentes agere nituntur ad peccatum inducere. Sic Roboam qui fecit vitulos aureos: eos fecit populum adorare. iij. Regum. xij. Manasses eduxit Iudam et habitatores hierusalem ad operandum mala. Ideo particeps fuit omnium malorum que fecerunt. ij. Paralip. xxxij. Mali fuerunt prelati principes sacerdotum qui cecum a natiuitate a deo liberatum ab eius laudibus volebant retrahere et eius sequelam similiter impedire. Joan. ix. Similiter principes sacerdotum impediebant petrum et iohannem ne verbum predicationibus seminarent in populo: mandantes eis ne in nomine domini loquerentur. Actu. iij. Similiter apostos

lis omnibus poſt aſceſſionē carcera-
tionem: et impedimentū hiſ tribue-
runt. Act. v. ¶ Prelati mali excu-
ſationes ſubditorū qui non ſunt cul-
pabiles nolūt audire: ſed eis aſpe &
puerſo ore frementes loquūtur mi-
nas terribiles inferētes. Ideo ſepe
faciunt ſubditos eſſe rebelles. Talis
fuit hieroboam qui vocem excuſan-
tiſ & lamentātis populi audire no-
luit: ideo fecit eos ab ei⁹ dñio rebel-
lare. iij. Reg. xij. Magiſtratus ſine
acceptione accuſationis paulum &
ſylā furioſe fecerūt carcerari. Act.
xvi. Ad primū verbū pauli p̄ceps
ſacerdotū fecit eū acriter verberari
Actu. xxij. Felix et feſtus preſides
& prelati excuſationem pauli nolue-
runt recipere. p̄pter qđ paulus ad
Ceſarez appellauit. Actuum. xxv.
¶ Prelati mali bona ſubditorum
rapiunt & furantur et deſtruūt: non
proximorū ſalutē ſed ſuā p̄p̄riā vti-
litatē querētes. De talibus dicitur
Omnes diligunt munera et infide-
les ſocij furū. Eſaie. i. De Nabucho-
donozor principe dicit: terram totā
diſp̄didisti & populū occidiſti. Eſaie
xiiij. ¶ Per ezechiaz dicitur malis p̄-
phetis p̄latis et principibus. Qui
non paſcunt gregem ſibi cōmiſſum
ſed deuorant: lac comedebatis & la-
na operiebamini. Ezechiel. xxxiiij.
¶ Prelati etiā mali beneficia & di-
gnitates ſibi ſimilibus tribuūt: nō
attendentes ad merita vel ad v̄tu-
tes & hoc p̄pter pecuniam vel p̄pter
alia lucra. Talis fuit Demetrius qđ
ſūmum ſacerdotem cōſtituit alma-
chium. primi. machabe. vij. Bachi-
des ſimilit̄ elegit duos alios viros
īpios & p̄ſtituit eos dños. i. Mach.
ix. Jason qđ ſummū ſacerdotē emit
ab Antiocho fecit ritum gētium. et
Ideo ſymonia heretiſ nuncupaſ. ij.
Macha. iij. De hac materia quere

plura exempla ſupra de acceptione
munerū. c. ij. Item alia exempla de
auaritia. c. xvi. ¶ Prelati & princi-
pes mali habēdi ſunt in reuerentia
et eis deferendus eſt honor: ratione
prelationis nō ratione vite: & tene-
da eſt eorū bona doctrina: licet ſit eo-
rū vita ſpernēda. Nam dauid p̄cuſa-
ſit cor ſuū: qđ p̄ciderat oraz chlamy-
dis ſaul. nec ei fecerat quicquid mali.
i. Reg. xxiiij. ca. Eorū vita peſſima
non eſt ſequenda ſed non ſpernenda
verba docet nos xp̄s cum ait. Sup̄
cathedram Moysi ſederunt ſcribe
& phariſei oīa qđ vobis dixerint faci-
cite. ſequit̄. opa aut̄ illorū nolite fa-
cere. Matthei. xxij. ¶ Prelati et
principes mali grauiter a dño puni-
unt̄ etiā in preſenti: precepit ei⁹ de⁹
Moysi ſuspendere omēs principes
contra ſolem quia conſenſerant po-
pulo in peccatis. Numeri. xxv. ¶ De
ſaul fuerat malus princeps: p̄miſit
dñs qđ totū p̄odus belli irrueret ſup̄
eum. i. Regū. xxxiiij. Rex ſyrie dixit
ſeruis ſuis qđ ſolum contra regē iſrl̄
pugnaret qm̄ erat malus. vñ quidā
cū inter pulmonē & ſtomachū ſuū ſa-
gittauit & miſerrime occidit. iij. Re-
gū. xvij. Sobna p̄poſitus templi qđ
diu credebat viuere & gaudere audi-
uit a dño. Quid tu hac &c. ſequit̄. ex-
pellam te de ſtatione tua: vt habet̄
Eſaie. xxiij. Illi etiā mali & luxurioſi
preſbyteri qđ cōtra ſuſannam inno-
centem tulerunt ſnſam diuino iudi-
cio fuerunt a dño lapidati. Daniel.
xiiij. ca. Nō ſolū p̄latoſ & principes
punit deus: ſed aliquādo flagellat
populū p̄pter malum principē & p̄-
latum. Nam quia dauid p̄tra volū-
tatē dñi populum numerauit graui
plaga populus percuffus eſt. ij. Re-
gum. xxiiij.

Cap. cēteſimū vndecimū.

De pdicione ⁊ pditoribus.
 Proditor in sua pdicione:
 Bñfacientibus nescit amicari.
 Carne attinentibus querit aduersari.
 Signis fraudulentibus credit occultari.
 Ambit et potentibus credit dominari.
 Pacemq̃ credentibus vult insidiari.
 Penes se torquentibus debet mancipari.

Proditores non parent suis benefactorib⁹ nec eis recta amicitia coniungunt inuidia v̄ alio vitio stimulati. Nam patienti saule vexationē a demone: David q̃ eū liberauerat de opprobrio Holiath philistei et psalleret coram eo vt demonis vexationē minueret saul nisus est eū lancea pforare. i. Regum. xvij. Salutauit David habitatores ccile. et tñ ipi pditores saul inimici sui eū ad mortē tradere voluerunt. i. Reg. xxiij. ca. Multū fidelit̄ faciebat vias bella: ⁊ relationē belli in conspectu dauid: ⁊ tñ fecit eum portare litteras mortis sue. i. Reg. xi. **P**roditores conuersationib⁹ prauis aduersantur psanguineis ⁊ carne vnitis. Nam Cayn exiuit cōtra fratrem pditiose in agrū quē post ea per inuidiam interfecit Hen. iij. Licet diuina dispēsatione sit factū tñ Jacob pro benedictiōe paterna esau prodens supplantauit. Gene. xxvij. Amon vocauit Thamar sororem suam quasi accepturus cibum de manu eius quā postea violenter oppressit. Ideo mulieres nō debent verbis fallacibus hominum credere quacunq̃ psanguinitate iungantur ne decipiant. ij. Reg. xij. Absalon fratrem suum pditiose ad cōiui-

uium inuitauit quem postea temulentum de eius pcepto pueri neq̃ teret proditiose occiderunt. ij. Regum. xij. **P**roditores signis fallacibus suas prodiciones palliare nituntur: aliquando falsis promissionib⁹: aliquādo fraudulentis osculis: aliquando falsis ⁊ simulatis lachrymis. Nam Saul pmisit dauid filiam suā vt a philisteis occideret. i. Regum. xvij. Promisit Saul Jonathe q̃ amplius non persequeret David quem postea coram se statim interficere conabatur. i. Regum. ix. Palliatur aliquando proditio lachrymis. Nam postq̃ Saul flet quasi doleret pro persecutione Dauid: ⁊ iurauit eum non persequi amplius: persecutus est eum postea sicut prius. i. Regum. xxij. Erox sansonis ⁊ dalila fundebant multas lachrymas apud eum: ⁊ ambe eū post ea deceperunt. Judicum. xvi. Salutatione ⁊ osculis ⁊ v̄bis pacē ptēdētibus aliquādo suas nequitias palliant deceptores ⁊ pditores: nā cuz salutassz Joab Amasa ⁊ quasi osculari volens: apprehenderet mētum eius ⁊ diceret. Que frater: eū pcussit gladio in inguine ⁊ occidit. ij. Reg. xx. Illa nephāda pditio saluatoris quā iudas pessimus pro. xxx. denarijs ppetrauit fuit salutatione premissa ⁊ fraudulēto osculo palliata. Mat. xxvi. Iudei paulo parauerūt insidias: et tamen aliud pretendebant. Actuum. xxij. **P**roditores pp̄ ambitionē domini pdiciones exercent cupiētes ex hoc alijs dñari. Sic zambri pp̄ter appetitum domini Helam suū dñm interfecit. ij. Regum. xvi. Sellus filius Jabes cōcitauit azariam dñm suū et interfecit eum: ⁊ regnauit post eū tñ modo vno mense. iij. Reg. xx. Cum senacherib in domo domini sui adora-

ret duo eius filij eū ppter ambitionem domini occiderunt: licet neut eorum regnauerit: vt credebāt. iij. Reg. xix. Triphon cum ambularet cū antiocho dño suo cū dolose et pditione occidit: et qđ ille habuerat sibi vsurpauit. i. Macha. xij. ¶ Proditores sub nomine pacis alios decipiunt et occidunt. Sic quidē inimici neemie cum eo voluerunt amicitiam facere vt eū pditione fraudarent. ¶ Heemie. vi. Ismahel filius nathanie et alij cum eo cū godolia in signum pacis et amicitie comederūt et post prandium cum cū multis alijs occiderūt. ¶ Hieremie. xli. Antiochus pacem simulans pacem pmissit et muros Hierusalem postea dissipauit. i. Machabeorum. vi. ¶ Pacificus fuit princeps tributorum locutus qui percussit postea ciuitatē. i. Macha. i. Triphon sub noīe pacis Jonathan comprehendit quē pditione cum filijs suis interfecit. i. Macha. xij. et xij. Appollonius in Hierusalē simulans pacē venit et vsq; ad diem sabbati requieuit sed postea iudeis festiuantibus maximā multitudinem interfecit. ij. Machabe. v. ¶ Proditores statim et grauius puniuntur a deo et sunt inter alia genera peccatorū grauius ab omnibus hominib; puniendi. Sicut fuit punit; zābri qui post pditionē regnauit tantūmodo septē diebus: et post incendio se peremit. iij. Regum. xxx. Sicianitores assueri qui contra eū voluerūt insurgere in patibulo sunt suspensi. ¶ Hester. ij. Judas machabeus illos qui p pecuniā inimicos pmisserunt recedere tanq; pditores et fratrum venditores occidit. ij. Macha. x. Judas qui xp̄s tradidit post modicum abiēs laqueo se suspēdit. Matthei. xxvi.

Ca. cētesimū duodecimū.

De prosperitate mundana.

Prosperitas mundana:

Est in delicijs causa delictorū male terminabilis.

Est in diuitijs laqueus stultorum vltio damnabilis.

Tenet in vitijs dignitas bonorū parum pdurabilis.

Gaudet letitijs belli triumphorū breui mora labilis.

Sed in amicitijs globū dat multorū dā sperat stabilis.

Prosperitas mundana quę est in delicijs corporis causa est multorum peccatorum carnaliū et male terminat. Exemplū in sodomis culpa quorū fuit causa abūdātia panis et ocij ppter qđ nephanda scelera cōmisit. Gen. xix. Ezech. xvi. Filijs iābri faciētibus nuptias venerunt iudei cū Jonatha multitudinem occidētes et quēse sunt nuptie in lamentum et sonitus musicorū in luctum et gaudiū in merorē. i. Mach. i. Filijs et Aliab; Job vescētibus vna in domo p̄mogeniti fratris: dom; super eos cecidit opprimēs singlos et occidens. Job. i. Finis deliciarum est mors et odium dei: sicut neemias dicebat exp̄sse māducauerūt et saturati sunt abūdauerunt delitijs ad iracundiam p̄uocātes. ¶ Heemie. xi. Ille epulo quę epulabat; quotidie splēdide in breui portat; ad inferos torq;abat in lingua. Luce. xvi. ¶ Prosperitas mūdāna quę ē in diuitijs hoīez infatuat et ad dānationē eternā inducit. ¶ Hā argētū tpe salomōis nō erat alicuius valoris: q; tāta erat in hierusalē copia argēti quāta et lapidū. ¶ An. Eccli. xlvij. Collegisti quasi auricalcū aurū et vt plūbū cōplesti argentum: sed plus nocuit Salomoni tanta rerum abundantia quę tanta sapientia profuit. iij. Regum. xi.

Abundantiam rerum temporalium despicienda ostendit exemplum quod dominus posuit de diuite. cuius ager uberrimus fructus multos afferebat. Luc. xij. Adolescens qui erat diues tristis recessit a domino quando audiuit ab eo quod oportebat eum pauperem fieri si esse vellet de numero perfectorum Mat. xix. Diues ille qui tot abundabat diuitiis ut bysso semper et purpura vestiretur ad tantam venit inopiam quod guttas aque petens non potuit obtinere neque obtinebit eternaliter. Luce. xvi. cap. Prosperitas mundana que est in honoribus et dignitatibus hominem ligat vinculis vitiorum sed parum durat. Nam Saul antequam esset in regia dignitate: fuit bonitate decoratus qui accepto regno cuncta quasi precepta domini preterit. i. Regum. xx. David propter multitudinem subditorum superbiendo populum numeravit. ii. Reg. xxiii. ca. Hieroboam antequam esset rex puer bone indolis extitisse legitur: qui habito regno vitulos adoravit et alios adorare fecit. iii. Regum. xij. Cum corroboratus esset Ozias eleuatum est cor eius et voluit adolere incensum: et quia reprehensus a sacerdotibus desistere noluit: meruit incurrere plagam lepre. ii. Paral. xxvi. Manasses fuit pessimus tempore regie dignitatis: sed angustiatum et vincit in babilone: agens penitentiam fuit bonus. ii. Paral. xxxiii. Modicum durant honores et dignitates et male ut plurimum terminantur. Nam Aman qui erat secundus a rege: et adorabatur ab omnibus: post modicum tempus est turpiter suspensus. Ihesus. vii. Statua quam vidit Habuchodonosor percussam a lapide et in fauillam redactam indicat prosperitatem mundanam in dignitatibus et honoribus nil esse. Danielis secundo capitu. Magnam

fecerunt honorem iudei domino in die palmarum tanquam rex esset pacis ficus in Hierusalem venienti: sed in sero reuersus est in bethaniam: quia Hierusalem non inuenit hospitium. et post dies paucissimos est ab ipsis turpiter crucifixus et occisus. Iohannis. xix. Cum populus laudes diuinas acclamasset Iherodi. ipse Herodes ab angelo est percussus. Actuum xij. Prosperitas mundana que est in victoriis et triumphis de quibus homines consueuerunt letari frequenter est occasio peccatorum et cito labitur: et in tristitiam commutatur. Nam Sedeon excutens frumentum in area fuit bonus ita quod ei angelus voluit apparere qui postea obtenta magna victoria fuit malus. David primo fuit sanctus: post multas victorias gloriosus adulerium et homicidium perpetravit. Ptolomeus de bellato Alexandro et habito eius capite tribus diebus tantummodo vixit. i. Machabeorum xi. Prosperitas mundana in predictis omnibus hoc solum habet quod congregat homini multitudinem amicorum qui tribulationis et angustie tempore dissipantur: iuxta illud poeticum. Dum flabat Zephyrus multis comitabar amicis. Hos omnes aquilo turbine flante fugat. Hoc patet in Thobia qui quando erat pauper. Thobie secundo. Nota hystoriam: tunc enim non legimus ab aliquo sanguineo visitatum: sed postquam fuit illuminatus et diues factus venerunt ad eum consanguinei congratulantes. Thobie. xi. ca. Job quod diu fuit afflictus non habuit amicum ipsi aliquid deseruentem. Sed consolatores habuit onerosos: sed postquam deus dedit ei duplicia: venerunt ad eum fratres eius ferentes ouem unum etc. Job ultimo.

Cap. cētesimū decimūter.

De prudentia et sagacitate.

Prudentis officium est:

Verba aliquando fingere et se simulare.

Discordes restringere eosque placare:

Iram non impingere sed absentare.

Falsas artes restringere atque reprobare.

Ordinate depingere ordinata dare.

Antequam attingere opera probare.

Verbis multa fingere paucaque monstrare.

Roburque accingere et dissimulare.

Prudencia magna est simulare et fingere verba et unum aliquando ostendere pro alio. Nam abraham veniens in egyptum celavit veritatem: dum uxorem dixit esse sororem Gene. xii. Simile fecit abraham quando venit ad abimelech regem Gene. xx. Magna sagacitate vius est Josue simulando fugam in obsidione urbis hay. Josue viij. Callide cogitauerunt gabaonites simulantes se venire de longinquo Josue. ix. Aioth simulans se portare pecunia vel munera eglonem astute decepit Judic. iij. David coram achis simulavit se fatuum ut posset ab eo fugere. i. Reg. xxi. Jehu se finxit honorare prophetas baal post ea occidit. iij. Regum. x. Simulavit villicus pietatem erga debitores: cuius prudentiam dominus commendavit. Luce. xvi. cap. Prudentis officium est per verba dulcia placare iratos et discordes. Sic prudenter placavit Abraham Loth: et sedavit iurgium inter utriusque pastores. Gen. xiiij. Nuncios missi ad filios Ruben: prudenter locuti sunt: et illi prudenter placarunt eos. Josue.

xvij. Abigail prudenter placavit David iratum contra Habel virum suum i. Regum. xxv. Verba mulieris prudentis fecerunt reuocare Absalonem ad David contra eum iratum. ij. Regum. xiiij. Sapiens mulier deabele fecit Joab ab obsidione recedere. ij. Regum. xx. Filij israel simulantes fugam caute debellauerunt tribum beniamin. Judicum. xx. Prudentis est cedere furori. Nam postquam rebecca consuluit filio suo Jacob ut obtineret benedictionem consuluit ut absentaret se ab ira fratris sui. Gene. xxvij. Exploratores quos misit iosue prudentes egerunt ut cederent furori Josue. ij. ca. Discrete prohibuit Ezechias ne populus responderet nunciis regis assyriorum loquentibus blasphemias: quia non expedit iudeos contra linguaces et inideles litigare. iij. Regum. xvij. cap. Prudentes cognoscuntur in verbis siue futura preconiecurando siue precongruetes parabolas assumendo ut discrete loquendo vel bonum consilium dando. Nam Joseph coram Pharaone somnia prudenter exposuit: et ut sapiens bonum consilium dedit ei. Genes. xli. Discretum et prudens consilium dedit Jetro Moyse ut prelatum eligeret in populo. Exo. decimo. Similitudinem prudentem accepit Nathan arguendo David de peccato suo et habetur. ij. Regum. xij. capitulo. Roboam fuit imprudens qui senum prudens consilium non adimplevit sed iuuenum ut habetur. iij. Regum. duodecimo ca. Filius prophete prudentem similitudinem dedit quando achab reprehendit et Josaphat commendavit. iij. Regum. xxij. ca. Magnum prudentie verbum dixit Zorobabel de fortitudine mulierum et vitatis. tertium Esdre quarto. Inter prudentia documenta. Thobie

fuit q̄ consilium a sapiente quere-
ret Thobie. iij. cap. Hissionem Ma-
buchodonosor Daniel prudēter ex-
posuit Dan. ij. r. iij. cap. Mire pru-
dentie r̄ discretiōis fuerūt Abama-
rie ad angelum r̄ ad Elizabet. Luc.
p̄mo cap. Prudentie signum est dis-
simulare iniurias: licet cognoscat
quid sit. Mā Saul dissimulauit pru-
denter non audire male de seip̄o lo-
quentes: vt patet. i. Regum. x. in fi-
ne. Cognouit Judas dolum nica-
noris r̄ se prudēter extraxit. ij. Ma-
chabeo. viij. Symon cognouit dolum
triphonis r̄ tñ fecit q̄ petijt vt scā-
dalum vitaret. i. Mac. xij. Volens
Paulus ire ī syriam cognoscēs pa-
ratas insidias caute declinauit.
Actu. xvij. Paulus prudenter ad-
uertens fraudem volentium eū du-
cere in Hierusalem: Cesarem appel-
lauit. Actu. xxv.

Ca. cētesimūdecimūquar.

De pueris bone indolis.

Pueri boni male agētibus sunt dis-
sentientes.

Suis parētibus sunt obediētes.

Rebus decentibus sunt se exercen-
tes.

Pueri bone indolis sunt
obedientes parentibus
Nec murmurant aut qñ
aliqd̄ eis p̄cipiūt. Mā Isa-
ac nō legiūt murmurasse qñ pater eū
voluit immolare r̄ occidere Genes.
xxij. cap. Quā David debebat vngi
in regē erat puer r̄ pascēs oues tāq̄
patri obediens. p̄mi Regum. xvi. c.
Pueri boni cognoscunt si vitia
et malas societates odiunt. Mā
Joseph tanq̄ crimen odiens accu-
savit fratres suos crimine pessimo.
Gen. xxxvij. Thobias cū esset iuni-
or sic puerilia vitia odit q̄ nihil pu-
erile gessit. Thobie. i. cap. Septem

fratribus adolescētibus sicerat odio
sacrilegium: vt crudeles sustinerēt
penas. ij. Macha. vij. cap. Pueri
boni se ad bona excitant: r̄ ecclesi-
as r̄ loca sancta frequentāt. Mā
Samuel adhuc puer minister erat
in conspectu dñi: vt patet. i. Reg. ij.
r̄ i. Machabeorū. iij. cap. Joas erat
septem annorum cū regnare cepis-
set r̄ fecit bonū coram dño. iij. Reg.
xij. cap. Daniel r̄ socij eius sine ma-
gistro legē seruantes sobrie r̄ sancte
inter pueros gentiles vixerunt: vt
clare habetur. Danie. i. ca. Joānes
baptista confortatus spū crescebat
et erat in deserto vsq̄ ad diem osten-
sionis sue. Luce. ij. Jesus puer duo-
dēnis inuentus est in templo inter
doctores et descēdit cū parentibus
suis subditus illis omnibus pueris
in exemplum. Luce. ij.

Ca. centesimūdecimūquar.

De punitione delinquētium.

Punit de? delinquētes p̄pter pec-
catū trāsgressionis obediētie non
sequendo.

Monstrationis incontinentie lasci-
uendo.

Elationis r̄ excellētie supbiendo.

Rebellionis sue potentie vana co-
lendo.

Turbationis impatientie iram se-
quendo.

Detractionis r̄ inuidētie murmur-
serendo.

Exactionis r̄ affluentie in appeten-
do.

Repletionis r̄ corpulentie in come-
dendo.

Presumptionis irreuerentie in de-
ridendo.

Ostentationis r̄ p̄ferentie sese p̄-
ferendo.

Omissionis r̄ negligentie se non ex-
ercendo.

Punit deus peccatum inobedientie. Nam primi parentes grauius puniti sunt propter peccatum inobedientie qui credebant non grauius id puniri. Gen. iij. Colligens ligna in sabbato contra dei preceptum fuit de dei nutu a populo lapidatus. Num. xv. Quia saul fuit inobediens deo in cede Amalech reprobatus est a regno. i. Reg. xv. Vir dei qui voluntatem domini comedit panem in domo prophete fuit a leone occisus. iij. Reg. xij. Ciuitatem sanctam permisit deus destrui et populum captiuari propter inobedientiam. iij. Reg. xxv. Punit deus peccatum luxurie. Nam originali mundo non peccit: sed pene totum aquis diluuii deleuit: quia omnis caro corruerat viam suam luxuriose viuendo. Gen. vi. et vij. Quinque ciuitates fetenti sulphure et igni delecte sunt propter peccatum contra naturam. Gen. xix. Propter peccatum commissum in uxorem leuite: quasi tota tribus Benjamin fuit destructa. Iud. ij. Punit deus peccatum superbie. Nam pharao et egypti submersi sunt propter superbiam. Exodi. xij. Septuaginta duo milia hominum mortua sunt propter superbiam David qui fecerat numerari populum. ij. Reg. xxij. Antiochus superbus fuit graui plaga percussus: ita ut vermibus scaturiret: ut patet. ij. Machabeor. ix. Herodes superbus cum populus acclamabat honores diuinos percussus ab angelo a vermibus est comestus. Actuum. xij. Punit deus peccatum idolatrie. Nam propter idololum quod adorauerunt idolatre ceciderunt vna die viginti tria milia hominum. Exo. xxxij. Egressus est ignis et deuorabat Nabab et abiut: quia obtulerunt ignem alienum. Leui. x. Punit deus peccatum ire. Nam blasphemus

qui blasphemauerat dominum lapidatus est a populo. Leuitici. xxij. Seruus nequam qui noluit dimittere proximo suo missus est in carcerem donec redderet vniuersum. Mat. xvij. Punit deus peccatum murmurationis. Nam murmurante populo egressus est ignis et deuorauit castra: ut patet Numeri. xi. Maria percussa est lepra: quia contra Moysen murmurauit. Numeri. xij. Serpentes ignitos misit dominus in populum murmurantem. Num. xxi. Punit deus peccatum auaritie. Nam achior cum suppellectile sua perijt: quia de anathemate per auaritiam tulit. Josue. vij. Grauius punitus est Hiezi qui munera a naaman propter auaritiam ceperat. iij. Regum. v. Heliodorus fuit male flagellatus: quia thesaurum vidue spoliare voluit. ij. Macha. iij. Auaritia ananie et saphire fuit propter peccatum graui punitione punita. Actuum. v. Punit deus peccatum gula: ut patet in primis parentibus comedentibus pomum vetitum. Gen. iij. Filij hely qui violenter tulerant carnes crudas: ut lautius pararent quos pater eorum non corruerat sicut debuit grauius cum patre sunt puniti a domino: ut bene patet. i. Regum. iij. Punit deus peccatum irreuerentie ad deum et ad homines. Nam ozam irreuerenter tangentem arcam domini ut inuaret percussus est a domino et mirabiliter mortuus est: ut patet. ij. Regum sexto. Quadraginta duo pueri ab visis lacerati sunt: quia irreuerenter hely sedu deridebant. iij. Regum. ij. Ozias quia ad modum sacerdotum voluit adorare non exhibens sacrificio reuerentiam est factus leprosus. ij. Paralip. xxvi. Punit deus peccatum vane glorie. Nam ezechias qui ostendit thesauros suos nuncijs regis ba-

bylonie oēs dei sententia amisit: vt patet. iij. Reguz. xx. Quia eleuate sunt filie syon erit pro suaui odore fetor. Esaie. iij. ¶ Punit de^o peccatū acidie. Nam seruū inutilē q̄ talētuz sibi cōmissum multiplicare non studeuit precepit dñs in tenebras mitti exteriores ⁊ acriter puniri: vt patet Mat. xxv. De hac materia q̄re plura exempla de acidia. videlicet ca. iij. in ordine.

Ca. cētesimūdecimūsertū

De pusillanimitate.

Pusillanimes ⁊ timidi:

Parua timētes magna sortiunt.

Praue mordētes murmura sequuntur.

Cūcta pauentes timidi ferunt.

Bella gerentes sepius vincunt.

Pusillanimes dum timēt minas vincunt ⁊ ruūt in magna pericula. Nam Loth qui debuit saluari in monte cecidit postea in incestum et stuprum filiarum Gen. xix. Sedechias dum timuit displicere principibus in mortē hieremie consensit hieremie. xxxviij. Darius rex persarum timens ꝓtradere satrapis misit Danielē in lacuz leonū. Dan. vi. et. xiiij. Dū Petrus timuit vocē mulieris suū cōtra saluatoreē excessit ⁊ xp̄m negauit: vt habet Math. xxvi. ¶ Pusillanimes murmurare solent sicut filij israel qñ viderunt egyptios venientes post se nō attendentes miracula dei timentes murmurare ceperunt. Exodi. xiiij. ¶ Pre lato ab exploratorib⁹ terre ꝓmissionis cultores eē fortissimos murmurauit populus. Nume. xiiij. ¶ Pusillanimes omnia timent etiam nō timenda. Nam filij israel audiētes vocem domini: dixerunt timentes

Moyse. Non loquetur nobis dominus loquere tu nobis. Exo. xx. Balach timens israel misit ad Balaam plus cōfidens in verbis q̄ in armis. Numeri. xxij. Sabaonite dixerunt ad Josue ad eum venientes et fecerūt pacta que ip̄e voluit. Josue decimonono. Videns petrus ventū validum timuit quando super mare ad dominum ambulabat. Mat. decimotertio capitu. Timuisse videtur Nicodemus qui venit ad Iesum nocte quasi non audens ire de die. Joannis tertio. Arguit dominus discipulos qui ip̄o presente ad mare fluctuantes timebant. Mat. thei. viij. Discipuli timētes christū reliquerunt ⁊ adolescēs sindone nudus aufugit. Marci. xiiij. Cecinati parentes timidi respōderunt: quia timebāt extra synagogam fieri. Joannis. ix. ¶ Pusillanimes esse in ꝓlijs periculosum est. Nam post q̄ filij Hay fugauerunt filios israe et morti sunt triginta sex homines: expauit cor populi: et ad istar aque liquefactū est. Josue. viij. Bedeon pugnaturus dixit exercitui suo. Qui formidolosus est reuertatur: ⁊ reuersa sūt duodecim milia. Judicū septimo. Israeleite audientes Goliath timuerunt nimis et fugerunt ꝓ timore. i. Regum. xvij. Saul videns castra philistinorum timuit ⁊ expauit cor eius et ibi occubuit: vt optime apparet. i. Reguz. xxviij. Roboam rudis ⁊ corde pauido non potuit resistere exercitui Jeroboam: vt clare habet. ij. Paralip. xiiij. Mortuo Holoferne suus exercitus est solo timore fugatus. Judith. xiiij. Videns Judas Machabeus q̄ defluxit exercitus ei⁹ ⁊ bella vizeret cōtra eum fractus est corde: in bello cecidit: nec alibi legit timuisse: vt habetur. i. Macha. ix.

h

Ca. cētesimū decimūsepti.

De sabbati obseruatione.

Sabbati ⁊ festiuis diebus debēt:

Quiescētes nihil opari vanitatis,
Delinquētes male tormentari pro
peccatis.

Attendentes verba predicari veri-
tatis.

Omnes gētes rebus occupari san-
ctitatis.

Sabbatū interpretat̄ re-
quies q̄ in sabbatis seu
festis debet hō quiescere
ab omni ope seruili ⁊ fe-
sta custodire. Quia requieuit dñs die
septimo ab omni ope suo qđ patra-
rat. Gen. i. Ob hāc causam filij isra-
el colligebant manna die p̄festo in
duplo: vt sabbata festarent. Exodi.
xvi. Inter p̄cepta decalogi solius
mandati de obseruātia sabbati red-
ditur ratio. Exo. xx. Ita iudei custo-
diebant sabbatum q̄ nolebāt se de-
fendere ab impugnatoribus. i. Ma-
cha. i. Mulieres sancte q̄ pauerūt
aromata ad vnguendū christū sab-
bato siluerūt: vt habetur Mar. xvi.
In huius figura requieuit domin⁹
die sabbato in sepulchro. Luc. xxiij.

Sabbatum non obseruantes de-
bent corrip̄i et puniri. Mā colligēs
ligna in sabbato iussu dñi fuit lapi-
datus. Numeri. xv. Arguit Meemi-
as calcantes torcularia ⁊ portātes
onera in die sabbati. Meemie. xij.

Sabbati ⁊ festoꝝ nunciatio de-
bet populo nūciari ⁊ in festi verbis
dei predicari. Ideo hoc p̄ceptum
de custodia sabbati frequēter repe-
titur. Exodi. xx. Micanorem volen-
tem preliari die sabbati iudei seq̄n-
tes eum instruxerunt sabbatum ob-
seruare. ij. Mach. xv. Ob hanc cau-
sam dixit iacobus. Ignorantes vo-
ces p̄phetarum que per omne sab-

batum legūtur. Moyses em̄ a tem-
poribus antiquis habet in singulis
ciuitatibus qui eum predicēt in sy-
nagogis vbi per omne sabbatum le-
gunt. Actū. xv. Dicit̄ etiā q̄ apo-
stoli loquebantur cum mulieribus
que conuenerant die sabbatorum.

Act. xvi. Sabbato vel festis die-
bus debet homo multa bona facere
vel plura q̄ ferialibus diebus. Mā
die sabbati offerebātur duo agni: et
alijs diebus vnus: vt patet Hume.
xxvij. Populus israel vidēs q̄ ho-
stes die sabbati eos impugnarent
melius cogitauerunt se defendere:
vt ostendatur q̄ istis diebus magis
resistendum sit temptationibus v̄
impugnationibus. i. Machabe. ij.
Christus multa miracula fecit i sab-
bato: vt patet per omnia euāgelia.
Est enim ratio prima: vt se ostende-
ret dominum sabbati: et dominus ē
filius hominis etiā sabbati. Mat.
xij. Secunda ratio est: vt intellige-
retur q̄ etiam a malo cessandus sit:
non a bono sed sabbato bene facere
Mat. xij. Luce. xiiij. Tertia ratio ē
vt plures edificarētur ex visione mi-
raculi: vt patet in sanatione inclina-
te femine. Luce. xij.

Ca. cētesimū deci. octauū

De sapientia mulierū.

Sapientes debent esse mulieres:
Filialem inducentes exhortatio-
nem.

Coniugalem exercentes operatio-
nem.

Virginalē sustinētes desolationē.

Virginalē offerētes illibationē.

Corporalem impediētes violatio-
nem.

Sapientes mulieres sunt
que filios suos instruūt
et eos bene colligunt.
Mā Sara prudenter

procurans intellexit ludū ismaelis cū filio suo ysaac non esse bonū et voluit dñs q̄ abrahā acquiesceret voluntati eius. Gen. xxi. Rebecca fuit valde argumētosa ad instruendū iacob: vt haberet benedictionē. Gene. xxvij. Laute etiā docuit ip̄a Jacob: vt absconderet se ab ira fratris sui. Gen. xxvij. Bersabee mater salomonis sapiēter verba p̄posuit vt filius eius regnaret. iij. Reg. i. Anna illarū duarū meretricū sapiēter allegauit Salomoni vt filius ei⁹ non occideret. iij. Reg. iij. Mulier sunamitis libēter voluit p̄pter Sezi dimittere heliseū: vt filium suscitaret iij. Reg. iij. ¶ Sapiētes debent esse mulieres cōiugate et prudenter viris et alijs respōdere. Mā delbora vxor Lapidoth sapiēter docuit Barach pplm liberare de inimicis. Iudicū. iij. Anna vxor helcane sapiēter se excusauit corā hely sacerdote i. Reg. i. Abygail vxor nabal p̄ sapiēter eloquentiā suam liberauit virum suum a morte. i. Regū. xxij. Ol da vxor sellum sapiēter confortauit Josnam et populo mala vētura predixit. iij. Regū. xxij. Hester vxor assueri regis cum sapiēti cautela fecit petitione suā regi. Hester. vij. capit. Elizabeth vxor zacharie sapiēter cognouit aduentum matris filij dei: vt habet Luce. i. Vxor pilati sapiēter locuta est et prudēter egisset si ei credidisset. Mat. xxvij. ¶ Sapiētia debet esse in viduis ad instruendum alias. Mā astuta fuit Hemi vidua docens Ruth nurū suam alienigenam quō nubere posset bono nobili et potenti: vt habet Ruth iij. Mulier vidua tecuites sapiēter induxit dauid vt filius absalonē reuocaret exulē. ij. Reg. xiiij. Regina Saba que post mortē viri regnabat venit videre sapientiam Salo-

monis et discere. iij. Reg. x. Miram prudentiam et constantiam ostēdit Judith populū docendo et Holofernem occidendo. Judith. viij. et xij. ¶ Sapiētes multum oportet esse virgines in orando: loq̄ndo: et p̄uersando. Mā Sara virgo filia Rague lis sapiēter dñm orauit vt eā de opprobrio liberaret. Thob. iij. Tā tacēdo q̄ loquēdo patet beatam mariam fuisse virginem prudentē. Mā paruz et cū paucis locuta est. primo cum angelo discrete querendo et discretius acquiescendo dicens. Quō fiet istud: qm̄ virum nō cognosco: et iteruz. Ecce ancilla dñi fiat mihi secundum verbū tuū. Luce. i. Secundo locuta est cuz Elizabeth antiqua ip̄am salutando. Et nota q̄ post magnas laudes Elizabeth nihil ei respondit: sed deum laudauit dicens. Magnificat anima mea dominum Luce primo. Tertio locuta est cum filio dulciter interrogando eum dicens. Fili quid fecisti nobis sic: qz ego et pater tuus dolentes querebamus te. Luce. ij. Quarto locuta est cum eodem filio dulciter interrogādo pro verecūdis et pauperibus nuptijs dicēs ex compassione. Fili vinum non habent. Joānis. ij. Quinto locuta est cū ministris eos instruendo dicens. Quodcūq; dixerit vobis facite. Joānis. ij. ¶ Sapiētes sunt aliquādo peccatrices. Mā Raab meretrix nuncios Josue prudenter abscondit. Josue sc̄do. Maria magdalena sapiēter ad pedes christi stetit: quia ibi p̄io remissionē inuenit. Secundo exhibuit christo debitam et deuotam reuerentiā: lauando: tergendo: vnguendo pedes saluatoris. Luce septimo. Tertio audiuit diuinam sapientiā: quia stabat ad pedes domini et audiebat verbū illius. Luc. x. Quarto

obtinet fratris sui Lazari resuscitationē et vitā. Joan. xi.

Ca. cētesimūdecimūnonū

De sacra scriptura.

Sacra scriptura continet:

Testamentū vetustatis contentiuū figurarum.

Sacramentū nouitatis expressiuū doctrinarū.

Sacra scriptura diuidit̄ in vetus et nouū testamētū. Actus autē testamentum diuidit̄ in quatuor partes secundū quatuor q̄ ptinent ad vitā spirituale. in qua p̄ scripturam reformemur. Iō quatuor sunt partes scripture veteris testamenti scilicet.

Lex preceptorū.

Historia exemplorum.

Sapientie monitionū.

Prophetie predicationū.

Vita nāq̄ spiritualis in preceptis tribuitur.

In exemplis ostenditur.

In monitionibus pmouet̄.

In predicationibus perficit̄.

Lex igitur preceptorum cōtinet quinq̄ libros s̄m quinq̄ q̄ requirūtur in preceptis. Primo quinq̄ precepta tradūtur. Ideo p̄io ponitur vbi legē recipiētū generatio scribitur. s. Gen. v. Scōdo q̄ p̄cepta tradūnt̄ ideo ponit̄ scōs liber vbi p̄cepta legis tradūtur. scz. Exo. xx. Tertio q̄ sunt obseruātie pmotores vbi ponitur terti⁹ liber vbi ministri ecclesie statuūtur. scz. Leviticus. Quarto q̄ sunt idonei executores. ideo ponit̄ quartus liber vbi īirmi a fortibus distinguuntur. scz. Num. Quinto q̄ sunt dubioꝝ declaratores. iō ponit̄ quintus liber vbi p̄ moysen declarantur dubia. s. Deut. Scripture sacre veteris testamēti pars scōda: scz

historia exemplorū diuidit̄: qz q̄dā sunt exēpla p̄latorū: et quedā subditorū. P̄latorū exēpla sūt sex. Nā debēt primo subditos in finē dirigere q̄ ostendit̄ p̄ Josue q̄ pplm̄ direxit in terrā p̄missionis Josue. ij. ca. Scōdo lites dissoluere. Iō diuersi iudices diuersis tēporibus ordinant̄ sub lib. Judicū p̄ totū. Tertio subditos instruere. Ideo Moysi. instruxit Ruth quō nuberet q̄ totū ostendit̄ in lib. Ruth. iij. cap. Quarto subditos defendere. Iō a bellis t̄palibus reges p̄tegūt: q̄ ostēdit̄ in libris regū et a pluribus scz ab his qui leges defendūt. vt Machabei. De quib⁹ dicitur in libris Machabeo. v. Destructa reficere. Iō neemias reedificabat muros hierusalem: vt patet neemie. Et esdras reedificabat templum q̄derat ab hostib⁹ p̄phanatū vt patet. i. Esdre. iij. Sexto debēt finalit̄ deo adherere. Ideo Job adhesit deo in p̄speris et aduersis. In libro Job. Exēpla vero subditorū ostēduntur in tribus. Nam debent subditi primo seruare paciētiam in aduersis. Quod docemur per Thobiam qui excecatus sustinuit paciēter cecitatem vt patet Thob. ij. Secundo debent habere constantiam in aduersis. Ideo Judith ponēs se i periculis constanter hostes deiecit Judith. xij. Tertio debent habere beniuolentiam in prosperis. Ideo Hester sublimis p̄plo beniuola fuit Hester. iij. et infra. Scripture sacre tertia pars est sapiētie monitionum que diuiditur. Quia quedam est ammonitio generalis qua monentur vniuersi cuiuscunq̄ conditionis existāt vt habet Ecclesiastici. Alia est ammonitio specialis: et hec est aliquādo p̄latorū q̄ debent fuare iustitiā. et hoc ostēdit. Salomon dicens. Diligite iustitiā etc. Et hoc to

tum cōtinet in libro Sapiētie. Alia est ammonitio subditorū: et hec ē triplex scdm̄ triplicē differentiā subditorū. Nam prima est incipientium. Et hāc ponit Salomon dirigēs sermones suos ad paruulos: vt patet libro puerbiorū. Secūda p̄ficiētiū: in qua ostendit̄ vanitas tēporaliū quā dimittūt p̄ficiētes. Et hoc totū cōtinet in libro Ecclesiastes. Tertia est p̄fectoꝝ in qua vir p̄fectus in cōtemplationibus erudit̄ multis modis. Et hoc in libro Canticoꝝ. ¶ Scripture sacre ps̄ quarta: scz̄ p̄phetia diuidit̄. Quia aut p̄dicant̄ opa xp̄i q̄ est prima p̄phetia q̄ p̄dicat ei⁹ incarnationē dicens. Ecce virgo cōcipiet. Et hic est Esaias. et eius passionē dicēs. Et quasi agnus māsuētus q̄ portat̄ ad victimā. Et hic est Hieremias. Terti⁹ p̄pheta p̄dicat eius ascēssionē. Ad q̄ la grandis alarum magnarum venit rē. Et hic est Ezechiel. Quart⁹ eius spiritus sancti missionē dicens. Emitte spiritum tuum et creabunt̄ rē. et hic est Dauid in libro psalmoꝝ. Quintus finalis iudicij retributionem dicēs. Aperti sunt celi et iudicati sunt mortui. Hic est Daniel. Aut p̄dicant̄ opera filioꝝ xp̄i. Jō opa duodecim tribuū filioꝝ p̄dicantur in libro. xij. p̄phetarum. ¶ Scriptura sacra noui testamēti diuiditur: quia in euangelijis cōtinētur opera christi et verba. Quia primus describit eius humanitatē dicēs. Liber generationis Iesu xp̄i filij Dauid filij Abraham. Abrahā autem genuit ysaac rē. hic ē Mattheus. Secundus p̄dicat ei⁹ p̄dicationem dicēs. Vox clamantis in deserto parate viam domini. Hic est Marcus. Tertius sacrificij passionem dicēs. Fuit in dieb⁹ herodis regis rē. hic est Lucas. Quarta

tus eius diuinitatē dicens. In principio erat verbum rē. Et hic est Joannes. Opa vero apostolorum recitātur in libro que fecit Lucas post xp̄i passionem. Et hic est actus apostolorum. Verba apostolorum cōtinent̄ in epistolis Pauli et in canonicis vbi fideles omnimode instruitur. Futura pericula et annūciationes eorum in septem visionibus Joannis. Et hec ē apocalipsis. Et hec est sufficientia totius sacre scripture et omnium librorum eius. Nam cum christus temptaretur a diabolo tribus verbis sacre scripture defendit. Matthei. iij.

Cap. centesimū vigesimū.

De sepultura.

Sepultura tpe mortis est eligēda voluntate loco venerabili.

Exercēda pietate opere laudabili.

Megligēda equitate viro indomabili.

Exhibēda caritate parētela laudabili.

Sepultura debet homo eligere in loco sancto et honorabili: et diligenter ante mortem de ea cogitare. Ideo Abraham cum diligentia emit agrum vt mulierem ibi sepeliret. Gen. xxij. capi. Moluit Jacob sepeliri cum malis: sed dixit ad Joseph: vt eum cum patribus sepeliret. Genesis. xlix. Hoc ipsum petiit instante morte Joseph a fratrib⁹ suis et filiis suis. Genesis quinto dicens. Visitabit vos deus virtutum exportare ossa mea hinc vobiscum. Hoc Moyses impleuit quando exiens de egypto tulit ossa Joseph. Exodi decimotertio. Apparet dñm de sepultura curasse quādo dixit iude. Sine illā vt in diem sepulture mee

seruet illud. Joā. xij. **N**ā Thobias senior dixit deo nunc et domine fac et precipe in pace deponi spiritū meum. Thobie. iij. **S**epelire mortuos opus pietatis et commendabile est et opus mīe. Ideo David cōmendauit viros habes q̄ fecerunt misericordiam cum saul et filijs sepeliendo eos: vt habet. i. Regū. xxxi. et. ij. Regum. ij. **C**ommēdatur Thobias q̄ libēter sepeliebat occisos in bello. Thobie primo et secūdo. Erga sepulturā mortuorum impij menelai Iudei multum liberales fuerūt. ij. Machab. iij. **P**ost prelium contra Gorgiā pie venit Judas vt defūctorū corpora sepeliret. ij. Macha. iij. **P**ost prelium cōtra gorgiā pie venit Judas vt defunctorum corpora sepeliret. ij. Macha. xij. **J**oseph et Nicodemus q̄ sepelierunt iesum in monumento exciso de petra. Matthei xxvij. **V**iri timorati sepelierūt Stephanum et fecerunt plāctū magnū sup eum. Actū. viij. **S**epultura i digni sunt rebelles et inobedientes fidei. Ideo vir dei caruit sepultura vt habet. iij. Reg. xij. **S**epulturam debent filij cū sollicitudine parentibus exhibere. Nam inter monita q̄ Thobias dedit filio suo fuit hoc vbi dixit. **C**ū acceperit deus animam meam corpus meum sepeli. Thob. iij. **I**deo spirituales filij: scilicet discipuli Joannis sepelierunt corpus eius. Mat. xij. et Mar. vi.

Ca. cētesimum vigesimū. pri.

De silentio et eius opatione.

Silere debent specialiter mulieres nō obloquentes noxam fugiendo.

Intima non ostendentes secreta tegendo.

Et cōuitia tenentes his non respondendo.

Clericaliter viuētes sacri assistēdo.

Hoiesq̄ sapiētes tpe tacendo.

Silentium tenere debēt mulieres q̄ earum loquacitas periculosa est. **J**ō de dicit dñs preceptū ad e et eue: vt mulier minus loquendi materiam haberet sed a viro discendi. **H**is igiſ preternissis eua garrulando et sepissime serpēti respōdendo p̄ nimiam loquacitatē paradysum pdidit. **S**en. iij. **E**xor Job stulte locuta est q̄n Job fuit a deo percussus. **J**ō Job reprehēdit eā. Job. ij. ca. **S**ilere debēt hoies secreta sua et aliorū. **N**ec ea reuelare maxime mulieribus: q̄ nesciunt secreta tacere. **N**ā q̄ Sāson reuelauit vxori secretum ip̄a in eius dānū manifestauit. **J**udicū. xij. **I**tez q̄ ip̄e indicauit dalile secretū fortitudinis ip̄a p̄dente fortitudinē et vitā p̄pter eius loquacitatē amisit. **J**udicū. xvi. ca. **S**ilere debet quilibet nō opprobria dicēdo nec ad dicta respondendo. **N**am q̄ Cham opprobrium patris fratribus nunciauit a patre maledictus fuit. **S**ene. ix. capit. **O**b hāc causāz silebat Saul et dissimulabat se audire male loq̄ntes de se vt nō respōderet eis. i. Regum. x. in fine. **T**hobias auditis verbis iniurijs ab vxore non ei respondit vt non litigaret. **T**hobie. ij. **C**um ancilla Sare dixisset ei obprobrium ipsa tacuit et cessit. **T**hobie tertio capitulo. **M**andauit Ezechias: vt non respōderet aliquis rapsaci comminanti et siluerunt omnes. **E**saie. xxxvi. capitulo. **F**alsis criminibus Susanna nō respondit: sed flens in celum asperxit: et ideo liberata fuit. **D**anielis decimo tertio. **M**aria peccatrix i domo Symonis tacuit. **I**deo dominus ip̄am commēdauit Symoni loq̄nti. **L**uce septimo. **C**onquerenti sorori nihil respondit Magdalena.

Ideo christus eius aduocatus fuit
 Luce. x. Discipulis in eam fremen-
 tibus propter effusionem unguen-
 ti etiam siluit et christus eam defen-
 dit Marci. xiiij. Mulier in adulte-
 rio deprehensa accusantibus non re-
 spondit. Ideo christus eam absoluit.
 Joannis octauo. ¶ Silentium ob-
 seruare debent religiosi et clerici et
 viri spirituales. Et maxime et pre-
 cipue in ecclesia. Unde postquam locu-
 tus est dominus ad Moysen impe-
 ditioris et tardioris lingue fuit. Ex
 odi. iij. Anna mater Samuelis in
 templo non loquebatur. i. Regum. i. Job
 sanctus reprehendit se de locutione
 dicens. Insipienter locutus sum quod
 utinam tacuissem. Job ultimo. Ihe-
 remias in utero sanctificatus excu-
 sabat se dicens. Nescio loqui: quia
 puer ego sum. Hieremie. i. Locutus
 est Paulus in synagoga silentium
 idixit. quia ubi non est auditus: non de-
 bet effundi sermo. Actuum. xiiij. ¶ Si-
 lere debent sapientes usque ad tem-
 pus congruum. Nam cum ab yga-
 placauisset David non indicauit vi-
 ro suo verbum: sed siluit usque mane
 cum digessisset vinum. i. Regum. xxv.
 Diu tacuit Hester non loquendo de
 populo suo ne suspicaretur rex: sed
 suo tempore est locuta. Hester. v. vi.
 et. viij. Beata virgo Maria audita
 salutatione prius tacuit et cogita-
 uit postea modeste respondit. Luce
 primo.

Capitulum centesimum vige-
 gesimum secundum

De societate bonorum:
 Societas bona habet ab imminen-
 tibus iam liberatos efficere.
 Conuenientibus locupletatos re-
 ficere.
 Sancte viuētibus associatos proficere

Societas bonorum liberat
 homines a periculis.
 Nam si fuissent inuenti
 decem iusti in quinque ci-
 uitatibus sodomorum pepercisset
 deus vniuersis et euasissent. Gene-
 sis. xvij. Homines de lachis occisi
 fuerunt: quia non habebant socie-
 tatem cum aliquo bono. Iudicum.
 xvij. Raphaelis societas quam ha-
 buit Thobias ipsum de multis per-
 iculis liberauit. Thobie quin. et in-
 fra. Occasione Danielis boni et pru-
 dentis pepercit Nabuchodonosor
 ariolis et sapientibus babilonis: ut
 patet Danielis secundum. Propter so-
 cietatem pauli omnes de nauis nauis
 fragio sunt saluati. Actuum. xxvij.
 ¶ Societas bona causa est abundan-
 tie. Nam ditatus est Laban propter
 societatem Jacob. Gene. xxx. Be-
 nedixit dominus domui egypti pro-
 pter Joseph et multiplicauit substā-
 tiam Genesim. xxxix. Propter Josaphat
 bonum impetrauit Helisesus
 aquam exercitui aliorum malo-
 rum. quar. Regum. iij. In huius
 figura super discipulos congregatos spi-
 ritus sanctus abundanter descendit
 Actuum secundum. ¶ Societas bonorum
 bonos facit homines. Nam saul cum
 prophetis prophetare cepit. i. Regum.
 x. Ideo homines deum timētes asso-
 lebat secum habere Thobias: ut pa-
 tet Thobie. ij. Illi septem fratres cum
 bona matre iuncti inuicem sehorta-
 bantur ad bonum. ij. Machabeo. vij.
 capitulo. ¶ Diu fuit Petrus cum
 discipulis bonus erat: sed cum fuit in
 deis associatus christum negauit. Ma-
 thei. xxi. capitulo. Cecus illumina-
 tus a christo a synagoga eiectus fu-
 it inter fideles a christo receptus. Jo-
 annis. x. Paulus post suam conuersio-
 nem temptabat se iungere apostolis: ut
 fieret melior. Actuum. ix.

Ca. cētesimū vigesimū ter.

De malorum societate.

Societas malorū est effectiua temptationū humanarum.

Distractiua cōsolationū diuinarū.

Illatiua turbationū mūdānarum.

Causatiua perturbationum illatarum.

Inductiua detestationum et culparum.

Destructiua federationū perfectarum.

Societas malorum vitā da est: ne homo cum eis malus efficiatur. Ideo salubriter exiuit Abraham de chaldaea vbi erāt homines idolatre. Gene. xii. Non solum corpore: sed et mēte debet q̄s vitare malam societatem. Ideo dixit domin⁹ Abrahamā cū iā exisset corpe. Egredere de terra tua. et nota ibidē promissiones. Gene. xii. Noluit Jacob ambulare cū fratre malo licet esset placatus et signa dilectionis ostēderet. Gene. xxxiii. Hostes filiorum israel voluerunt cum eis edificare: sed ipsi bono vsu consilio noluerunt. i. Esdre. iii. Cum irent omnes ad simulachra: Thobias fugiebat sol⁹ in hierusalem vitans eorū consortia Thobi. i. Societas mala causa est pendendi cōsolationes diuinas Nam donec abraam fuit iter chaldeos nō legitur aliquas cōsolationes habuisse sed illis relictis habuit plures. Gene. xii. xv. xvii. ca. Fugiente Jacob malum fratrem dominus multipliciter confortauit Gene. xxviii. Societas malorū ducit homines ad magna pericula. Nam ppter societatem et habitationē quā Loth habuit cum illis de sodomis debellatus est. et captus fuit et plura sustinuit. Gene. xiiii. Ideo prece-

pit moyses poplo recedere de tabernaculis impiorum ne cum eis perirent. Numeri. xvi. Occasione achi or qui tulit de anathemate fuit populus in prelio superatus. Josu. vii. Propter quosdam qui commiserūt facinus: fuerūt quasi omnes filii bē iamin destructi Iudicum. xx. Propter quosdā malos de domo Saul facta est fames in terra donec occisunt. ii. Regum xxi. Josaphat aquareus fuit fere occisus vadens cum filio Achab ad prelium. iiii. Reg. iii. Homo de iudicia dixit ad Amasum q̄ debellaretur si iret cum israel qui tunc erat malus. ii. Paralip. xx. Quando iudas Nachabeus fuit sociat⁹ romanis tunc et non prius debellatus fuit primi Nachab. ix. Societas malorum causa est multarū iniuriarum. Nam Loth multas iniurias et iacturas sustinuit a sodomis cū quibus habitabat. vt ptz Gene. xix. Quidam mali sic cōcitauerunt bonos vt paulū facerēt sine causa lapidari. Actū. xiiii. Demetrius argētari⁹ i epheso oēs hoīes bonos et deuotos malitiose turbauit. Actū. xix. Societas mala causa est peccatorum multorum. Nam amicitia quā habuit amō cum Joab dedit ei viā vt opprimeret thamar sororem suā. Nota historiā. ii. regū xiii. Multi prius nesciētes rebellionē postq̄ adhererūt absaloni regi suo rebellauerūt. ii. Reg. xv. Othias fecit malū corā dño. quia erat gener et soci⁹ dom⁹ achab pessimi. ii. Paralip. xxvi. Amicitia duorū malorū senū fuit cā falsi criminis ipositi susanne et mortis. Daniel. viii. Petrus quādo fuit cum mīnistris iudeorum christum negauit. sed quando fuit cum discipulis est confessus. Mat. ei. xxvi. Ibelymas magus querebat auertere proconsulem a fide. ideo ei asso-

ciebat. Actuum. xiii. ¶ Societas
malorum facite eos concordēs in ma-
lo vt noceant bonis. nam Balaach
et balaam concordauerunt se ad ma-
ledicendum populo dei. vt habetur
Nūm. xxi. Adomiboseth & quattuor
reges concordēs fuerunt contra
Sabaonitas qui fecerunt pacem cū
Josue. Jos. x. c. Iabī rex egiō reges
qui contra Josue et filios israel pu-
gnauerunt qui omnes ab eis percus-
si sūt et numerantur triginta vnus
qui perierunt Josue. xij. c. Madian
Amalech et ceteri orientales con-
spirarunt contra populum domini
Judicum. ix. In passiōe domini ma-
ledicti homines. scilicet Herodes &
pylatus facti sunt amici. vt optime
patet. Luce. xxij. capi.

Ca. cētesimū vigesi. quar.

De spe & longanimitate.

Sperare debēt homines petitorū
promissiones quāuis differatur.

Aduersorum consolationes quan-
do tribulantur.

Triumphorum coronationes quā-
do preliantur.

Sperare debet homo bo-
num repromissum: licet
differatur. Nam multis
annis expectāit Abra-
ham filium. qz cētenarius erat quā-
do nat' ē ei ysaac. Gene. xxi. Ad p-
missionē factā abrahe vsq; ingressum
semis ei' in terrā promissōis fluxe-
rūt anni. cccxli. Ge. xv. Erat symeō
in hierusalē expectans cōsolationē
israel id est aduētum christi. Luc. ij.
Ascēsur' christ' in celum precepit
apostolis ne discederēt sed expecta-
rent promissum patris Actuum. i.
Sperare debent homines tribula-
ti recipere consolationem. Nam

permisit deus israel flagellari lon-
go tempore in egypto et in deser-
to anteq̄ veniret ad terram promis-
sionis que erat patribus repromis-
sa. vt patet Exodo per totum. & Nu-
meri per totum. Afflictus corpore
spoliatus rebus & orbatus filiis sic
dicebat Job. Si occiderit me in ip-
so sperabo. Job. xij. capitulo. Pa-
rentibus Thobie irridētibus cum
et dicentibus. Ubi est spes tua. re-
spondit filii sanctorum sumus et vis-
tam illam expectamus quam datu-
rus est dominus his qui fidem non
mutauerunt. Thobie. ij. Cum susan-
na esset morti condemnata erat cor-
eius in dño fiduciā habēs. Daniel.
xiii. Vn' illorum septem fratru' cru-
ciatus a tyrāno ait. De celo mēbra
ista possideo sed propter leges dei
ip̄a despicio. quia ip̄a me receptur'
spero. ij. Mach. vij. Sperare debet
homo victoriam cū est in bello. Nā
filij israel cōtra tribum beniamin p-
liantes debellati sunt: sed tādē spe-
rantes in dño victoriam habuerūt.
Judicū. xx. Dixit David philisteo.
Tu venis ad me cum gladio & hasta
ego autē venio ad te in nomine dñi.
Sperabat enim firmiter per deum vi-
ctoriam obtinere. & sic factum est. Et
habet. i. Regū. xvij. Unde psalmi.
Melius est sperare in dño. q̄ spera-
re in principibus.

Ca. cētesimum vigesimū
quintum.

De stragibus hominū diuersis.
Strages facte sunt multe:

De delinquentibus pro maleficijs
vt puniantur.

De non credentibus veris iudicijs
vt confundant.

De innocentib' dei iudicijs q̄ igno-
rantur.

Strages hoim per
mittit deus fieri ppter
peccatum. Nam terri-
bilis strages hominum et animali-
um facta est tempore diluuii quan-
do solum octo anime remaserunt ra-
tionales vt patet Gen. viij. Quia ho-
mines perierunt diuersis plagis in
egypto et in mari rubro. quere. supra
De. c. milibus hominum bellatorum
viginti annis et supra numeratis. Nu-
meri. i. non intrauerunt terram pro-
missionis: nisi duo. scilicet Caleph
et Josue. Sed alii omnes perierunt
in deserto propter peccata eorum. Nu-
meri. xiiii. Occisione uxoris leuite.
lxxv. milia hominum preter mulie-
res et paruulos omnes sunt occisi.
Iudicum. xx. Propter superbiam
munerationis populi Dauid ceci-
derunt. lxxij. milia hominum. ij. Re-
gum. xvij. id est ultimo. Strages ma-
gna facta est in infidelibus a fide-
libus adiuuante deo. Nam magna cede
fecerunt filij israel de madianitis qd
patet in preda quam fecerunt que fu-
it. xij. milia virginum omnes aute
mulieres corrupte et viri fuerunt oc-
cisi. Nume. xxxi. Tempore Josue fu-
erunt occisi homines infideles: tam
in ciuitatibus qm in castris. Josue p-
totum. Temporibus delibore gedeo-
nis et Septe multi fuerunt occisi vt
patz Judi. iij. vij. xi. Interfecto Ho-
liath multi philistei fuerunt occisi.
i. Regum. xvij. Aduersus Horgiam
sex milia hominum peremerunt vt-
ginti milia per auxilium eis datum
a deo. secun. Machabeo. viij. Pro-
pter prelia que commisit iudas ma-
chabeus contra appolonium et se-
ron principem exercitus eius mul-
ti perierunt. de quibus habetur. i.
Machabe. iij. Legitur duodecim
habuisse victorias Judas ab. viij.

capitulo. Machabeo. secundi vsqz
ad finem in quibus multa milia ho-
minum perierunt. In primis ceci-
derunt de his qui erant cum Thi-
motheo et bachide duodecim milia.
Consequenter qui cum Thimotheo.
xxi. milia: Deinde de iudeis vigin-
ti quinque milia. Item cum lissa duo-
decim milia postea in quodam pre-
sidio Thimothei decem milia. Item
cum antiocho tredecim milia. Item
in carnion fortissima ciuitate duode-
cim milia. Item in ephon viginti-
quinque milia Item cum nicanore vi-
ginti quinque milia Item in castris
Antiochi impatoris quattuor mi-
lia. Numerus occisorum. cxxi. mi-
lia. ¶ Strages hominum aliquan-
do facta est iusto dei iudicio et occul-
to aliquando de bonis. Nam magne
strages fuerunt quando illi quattu-
or reges zodomitas debellauerunt
et loth ceperunt Qui postea ipsi ab
abraham et pueris eius debellati
fuerunt licet eorum numerus non
ponatur. Gene. xiiij. In diebus he-
ly quando fuit capta arca. ceciderunt
de israel triginta milia pugnatorum.
i. Regum. quar. Asa rex iuda ha-
buit in exercitu suo. clxxx. milia pu-
gnatorum Ethiopes vero decies ce-
tena milia. et venerunt ethiopes ad
interitum. secun. Paralip. xiiij. ca-
pitulo. Phacee filius romelie oc-
cidit vna die de iuda. cxx. milia bel-
latorum. ij. Paralipo. xxvij. capit.
Tempore superbi Aman ceciderunt
in regno Assueri. lxx. milia de hosti-
bus iudeorum. Hester. ix. Quan-
do antiochus cepit hierusalem in
triduo fuerunt interfecti octogin-
ta milia et quadraginta milia vin-
cti. et vno minus venditi. ij. Ma-
chabe. quin. Occisus est Judas cu
multis reliqui fugerunt. pmi Ma-
chabeorum. ix.

Ca. cētesimū vigesi. sextū.

De superbia et iactantia.

Superbi et vane gloriosi sunt:
Suis maioribus inobediētes
A superioribus cito discedētes.
Eūmis in honorib⁹ gloriā q̄rētes.
Multis facinoribus causam indu-
centes.

Dedignāt⁹ animi morib⁹ resistētes.

Superbi sunt inobediētes deo et suis maiorib⁹. Nācua propter excellentiā quā appetiuit. cum audisset. criticus sicut dñs. de ligno vetito comedit. et ideo inobediens fuit. Gen. iij. Agar vidēs se cōcepisse despexit dominā suam et. Gen. xvi. Pharaon supbus nolens deo obedire dixit. Nescio dominū et israel non dimittā. Exodi. v. Rebello et inobediētia chore et cōplīcum eius ex supbia magna p̄cessit. Hūe. xvi. Supbia et humiliatio ducūt hoīem ad locū sibi deputatū. Nā qui se humiliat exaltabitur. et. Mathei. xxij. Luce. xvij. et eiusdē. xij. Ideo volentes superedificare turrim habuerunt diuisionē linguarum. Gen. xi. Grauit̄ fuit punitus peccatū elationis David qñ populū numerauit. ij. Reg. xxij. Aman qui volebat ab omnibus honorari: fuit patibulo suspensus. Hester. vij. ca. Nabuchodonosor p̄ superbiā depositus est de solio. et gloria ei⁹ ablata est. Danie. iij. cap. Balthasar p̄ superbiā interfectus est. et Darius successit ei. Danie. v. Micanor ita erat superbus q̄ vendebat iudeos ante q̄ eos in campo vinceret: et tamen fuit debellat⁹. i. Machabeorum. vij. et ij. Machabeorum. xv. Fugatus turpiter antiochus de persi a superbe locutus est: sed deus percussit eum insanabili plaga. ij. Machab. ix. Herodes superbe indutus

cum popul⁹ ei clamaret laudes diuinas ab angelo est percussus. Act. xij. Superbi desiderant gloriam et honores. Nam Saul petūt corā Samuele populis et senioribus honorari. i. Regum. xv. Positi ad custodiam turris dixerunt. Faciem⁹ nobis grande. i. Macha. v. Contra gloriātes de prima genitura ē q̄ Cayn natus est ante abel Gene. iij. Esau ante Jacob. Gene. xxvij. Manasses filius Joseph ante q̄ effraym q̄ tñ habuit benedictionem dextre. Gene. xlvij. David fuit minim⁹ inter fratres. i. Regum. xvi. Adonias natus est ante Salomonē et tamē Salomon regnavit. ij. Regum. ij. et ij. Reg. ij. Supbia est causa multorum peccatorū. Nam volūtas dominandi quam habuit hieroboam timēs ne ppl̄s rediret ad dominum fecit eum idolatrare. ij. Regum. xij. Post victoriā habitā de arphaxat Nabuchodonosor ampli⁹ eleuatus est cor ei⁹ et mltas gētes et regna destruxit. Iudit. i. Antiochus supbus intrauit in sancta sanctorū cū superbia et accepit altare aureū: vt habetur. i. Mach. i. Alchim⁹ superbe et false accusauit iudā et ppl̄m iudeorū. i. Mach. vij. Discipulis cū gloriarentur dicentes. Etiam demonia subiiciuntur nobis: Christus respondit. Videbam Sathan quasi fulgur de celo cadētem. scilicet vt vos ad peccata traheret. vt clare habetur. Luce. x. Superbi sunt dedignantis nature Nam abimelech percussus a muliere vocauit armigerū dicēs. Percuteme ne dicatur q̄ a femina sum occisus. Iudicū. ix. Micanor iudeis dicētibus. Est deus in celo qui iussit agi diem septimum. Indignatus respondit. Et ego potens in terra qui impero. id est iubeo negociis regis impleri. ij. Macha. xv.

Ca. cētesimū vigesi. septi.

De suspitiōe ⁊ falsa credulitate. Suspitosi sunt vxorū zelatores male cogitātes.

Falsorū creditores atq; approban-
tes.

Honorum peruersores prauē comi-
tantes.

Suspitosi sūt zelotypi de
suis vxoribus. Nā cogi-
tauit Abrahā qd nō erat
timor dei in gerara et qd
occideretur pro vxore sua. Gen. xx.
Postq; turbatus est Assuerus con-
tra Amā et ille iaceret super lectus
Hester rogās eam pro salute sua di-
xit rex qd reginā volebat opprime-
re. Hester. vii. ¶ Suspiciosi vt plu-
rimū sunt falsa credentes. Nā suspi-
catus Laban qd Jacob furat⁹ esset
deos suos scrutatus est supellecti-
lem eius: ⁊ tamen nō inuenit Gene.
xxxi. Jacob videns tunicam tinctā
sanguine credidit Ioseph esse mor-
tuum. Gen. xxxvi. Fratres ioseph
ducti ad comedēdum crediderūt qd
vellet eos subiugare seruituti. Gene.
xlii. Cum iuisset Samson in do-
mum patris sui parētes vxoris cre-
diderūt qd odio repudiasset eam et
tradiderunt eā alteri. Iudicū. xiiij.
Aidentes discipuli ambulante do-
minū supra mare putauerūt eū esse
phantasma. Mat. xiiij. Discipuli ti-
mebant Saulo adherere suspican-
tes eum non esse conuersum. Actu.
ix. ¶ Suspitosi omnia bona cōuer-
tunt in malū. Nam Hely videns an-
nam ei verbum nō ferentem estima-
uit eam ebriosam esse. i. Regum. i.
Misit dauid nuncios ad consolā-
dum regem Amon super morte pa-
tris principes aut suspicati sunt qd
causa explorandi venisset. ij. Regū.
¶ Cū Hieremias iret ad portas bē-

iamin custos porte ei imposuit qd
ad chaldeos iret. Hieremie. xxxviij.
Phariseus qui xp̄s inuitauerat vi-
dēs mulierē flentē suspicatus est et
murmurauit. Luc. viij. Ali⁹ pharise-
us vidēs publicanū orantē suspi-
catus est et credidit de eo malū. Luce
xviij. De apostolis varijs linguis lo-
quētib⁹ dicebāt iudei qd essent ebu⁹
multo potato. Actu. ij. Barbari vi-
dētes viperā pēdētē ad manū pau-
li ⁊ nō aliqd mali habētē crediderūt.
eū eē homicidā ⁊ magū. Act. xxviij.

Cap. cētesimū vigesi. octa.

De tēptatione ⁊ probatione hos-
minum.

Temptat deus homines:

Si in voluntate sint obsequētes ei
credendo.

In p̄speritatibus se corrigentes be-
ne viuendo.

In aduersitatib⁹ sint patiētes non
conquerendo.

Temptat deus aliquā ho-
minē vt p̄bet illū si sit ei
obediens vel sibi credat
Sic tēptauit Abrahā ⁊
dixit ei. Tolle filium tuū quem dili-
gis ⁊ offer illū. Gen. xxij. Dixit dñs
ad Philippū. An enem⁹ panes vt
māducēt hi? hoc at dicebat tēptās
eū. ipe vero sciebat quid esset factu-
rus. Ioan. vi. ¶ Temptat deus ho-
mines in p̄speritatibus t̄p̄alibus ⁊
sp̄ualibus vt bonū faciant. Sic ten-
tauit populum in deserto dicens.
Ego pluam vobis panes de celo col-
liget quilibet quātū sufficere possit
vt temptet populum vtrum ambu-
let in vijs meis vel non. Exodi. xvi.
Loquente Moyses populo cunctus
populus audiebat voces: videbat
lampades ardentes ⁊ mortē fumi-
gantē dixit Moyses vt p̄baret nos
venit deus ne peccaretis. Exo. xx.

Tēptat deus hoies seu pbat tribulationib⁹ vtrū patientiā ⁊ virtutē habeāt. Jō nō deleuit penit⁹ hoies de fra pmissiōis vt pbaret p ipsos isrl̄ si seruarent eius mādata. Judi. ij. Dereliquit deus Ezechia vt temptaret ⁊ nō fierent oīa q̄ erant in corde eius: qñ venerūt nunciū regis babilonis ad eū. iij. Reg. xx. Postq̄ Thobias fuit cecatus sustinuit tēptationem. Jō pmisit deus euenire illi vt posteris exēplū eius patientie daret. Thob. ij. Judith dixit tpe obsidionis Iholofernis. Memores esse debet quō temptati sunt p̄res vt pbarent si vere colerēt deum. Judith. viij. Job ppter multas tribulationes dicebat. Probauit me dñs quasi aurum qd̄ p ignē transit. Job xxij. ca. Temptauit deus petrum ambulante supra mare p ventū validum scz p tribulationē. Mat. xij.

Ca. cētesimū vigesi. nonū

De tēptatione hois in deū.
Tēptare nō debet homo deū:
Se exponendo ad magna pericula
cū desperatis.
Semp perdendo t̄pis curricula cū
obstinatis.

Temptare nō debet homo deum exponēdo se periculis cū desperatioe dicēs. Si de⁹ nō pmiserit non nocēbūt mihi. Jō abrahā ingrediens egyptū prudēter tacuit sarā esse suam vxorē ne se ⁊ illā in discrimen poneret Genes. xij. Simile fecit idem Abrahā. Gen. xx. Et ysaac fecit illud idē. Gen. xxvi. Hīsc̄ em̄ sic fecissent deū quodāmodo tēptassent. vt dicit sanctus August. sup Genesim Quia semel superatis filiis isrl̄ iterum se piculis exposuerunt tēptantes deum ⁊ ducētes arcam domini

fuit arca capta ⁊ ipi debellati: vt patet. i. Reg. iij. Sciebat David se regnaturus post saulē quia vnct⁹ erat a Samuele: non tamen cōmittebat se discrimini: scz custodiebat se vt debebat. i. Reg. xxvi. cap. Cum piscis inuasisset Thobia non expectauit vt angelus eum eriperet: sed ipse se iuuit: ⁊ brāchiam apprehendēs tenuit piscem: cū tñ angelus eū cito liberare potuisset: vt habet Thobie vi. ca. Saluator tēptat⁹ vt se de p̄naculo p̄cipitaret respōdit diabolo Nō tēptabis dñm deū tuū ⁊c. Scriptum est licet Angelus suis mandauit de te vt custodiant te in omnibus vijs tuis: potuisset enim aliter descēdere ⁊ non ponere se periculo: vt habetur Mat. iij. Luc. iij. Paulus cum posset expectare et miraculose euadere voluit tñ p sportā submitti de muro. Actū. ix. Item cum tribunus vellet eum facere torqueri dixit se esse ciuem Romanū. Act. xxij. Item cum haberet iniquū iudicem Cesarem appellauit: vt habet Actū. xxv. **T**emptat deus obstinatos et peccatores tēpus eorū perdētes: sicut populus israel multotiens temptauit deum in deserto flumeri. viij. ca. Oziam qui statuit populo terminū rephēdit Judith dicēs. Qui estis vos qui temptatis deum. Judith. viij. Judeis querentibus. si liceret censū dare Cesari: vt Iesum caperēt in sermōe rephēdit eos dicēs. Quid me tēptatis hypocrite? Dēdite mihi numisma cēsus cognouerat enī eorū nequitiam. vt patet Matthei. xxij. Cum eiecisset Iesus demonium ⁊ locutus est mutus: quidam temptantes eū querebant signū de celo. Math. xvi. Petrus increpans dure dixit Zaphire vxori ananie. Quid cōuenit vos tēptare spiritū sanctū: vt ptz. Actū. v.

Cap. cētesimū trigesimū.

De tēptatione diaboli.

Temptationi diaboli:

Nō est credendū: qz sagaciter cum fraudulētia habet offerre.

Nō est cedendū: qz mēdaciter verbalatētia habet proferre.

Nō est obsequendū: qz tenaciter cū violētia habet inferre.

Sed resistēdū ptinaciter: vt cū prudentia queāt illā referre.

Temptat diabolus sagaciter et cū fraudulētia. Mā in serpēte calide humanu genus temptans incepit a parte debiliori. s. a muliere. Genesis. iij. Itē explorādo a lōgo incepit et non ex abrupto comedere pomum suavit. Gen. iij. Itē nō temptavit mulierem de peccatis ad q̄ nullam haberet inclinationē: s. de esu pomi suavit et de curiositate sciendi bonū et malū. et de dignitate maiori: vt patet Gen. iij. Sagaciter psurrexit Sathan p̄tra isrl̄ cum incitavit David vt faceret ppl̄z numerari. i. Paralip. xxi. et ij. Reg. vlti. Sagaciter pcuravit diabolus mortē xp̄i cū misit in cor iude vt traderet eum. Joh. xij. **T**emptat etiam diabolus mētiēdo et vnū p̄ alio ostēdēdo. Nam negavit penam transgressionis dicēs. Nequaquā moriemini: et p̄misit bona ex transgressionē: et subiunxit: sed eritis sicut dī. Gene. iij. Saluatori etiam ostēdit oīa regna mundi di. mentiēdo. Hec oīa dabo tibi si cadēs adoraueris me. Mat. iij. Luce. iij. Ob hāc causam dixit Petrus ananie. Cur tēptauit vos Sathanas mentiri spiritui sancto? Act. v. **T**emptat etiā diabolus tēptationes inferēdo: sicut petiit tēptare Job in rebus filiis et persona. Job. i. ij. iij. Instante passione dixit

Jesus Petro. Sathanas expetit vt vos cribraret sicut triticū. Luce. xxij. **T**emptationes volentes vitare sapientia vt debēt in resistēdo et nō debēt alicui reuelare homini quem credāt de eodem vel simili vel maiori esse temptatū. sed alicui discreto vel sancto viro qui cōfortet eos in bono. Mā illi duo senes temptationem sibūnuicē reuelātes ad peius puocati sunt. Danie. xij. **T**ēptationes nos docuit vincere xp̄s i sua temptatione quando fuit tēptatus a tribus: scilicet gula: superbia et auaritia ad q̄ possunt oēs alie tēptationes reduci: ipse ostendit non per potentiam sed sapiētiam: et scripture verba vicit et vincere nos docuit. Mat. iij.

Cap. centesimū trige. pri.

De timore dñi.

Timere debet homo deū:

At possit subsistere in p̄fectione ne decipiatur.

At possit desistere ab offensione ne irretiatur.

At possit persistere in p̄fectione vt lex impleatur.

At possit desistere ne punitiōe graui puniatur.

Timere debet homo semper deum: qz vsqz ad beatitudinē cōfirmat? non potest eē homo securus. Mā angeli in celo et primi parentes in terrestri paradiso peccauerūt: vt patet Gen. iij. et Esaie. xij. ca. Loth qui inter pessimos peccatores fuit bonus: tñ postq̄ exiuit inebriatus cum filiabus peccauit. Genes. xix. **T**imor dñi facit hominem a peccato desistere et pctā cauere. Jō credidit Abraham q̄ abymelech face ret eum occidi p̄pter Saram dicēs. Cogitavi q̄ non esset timor dei in lo

co isto Sen. xx. Obstetrices deuz tū-
muerunt: iō nō necauerūt filios he-
breorum. Exodi. i. cap. Junior Tho-
bias q̄ exercebat nuptias euz timo-
re dei nō intrauit ad vxorem vsq̄ ad
diē tertiū. Thob. viij. Eleazarus no-
luit vetita māducare: sed tormēta-
tus ait. Dñe ppter timorē tuū libē-
ter hec patior. ij. Macha. vi. **Ti-**
mor dñi causa est q̄ homo bene ope-
retur ⁊ diligat deū. Jō voluit dñs fi-
lius israel timorē incutere et legem
cū tonitruis ⁊ igne dare. Exodi. xx.
Post transitum maris rubri quia ti-
muit populus dñm crediderūt deo
⁊ Moyse seruo eius. Exo. xiiij. capi.
Abdias dispensator domus achab
q̄ timebat dñm abscondit pphetas
et pauit eos cum Ihezabel volebat
eos occidere. iij. Regū. xvij. Josa-
phat docuit iudices vt timor domi-
ni esset inter eos si bene vellēt rege-
re populum dicens. Cōsule obsecro
in p̄sentia sermone dñi. ij. Paral.
xv. ⁊. iij. Regū. xiiij. Plus timēs
Thobias dominus q̄ regem rapie-
bat corpora occisorum ⁊ sepeliebat
eos: vt patet Thobic. ij. Judith vi-
dua: quia timebat dñm sic opabat̄
vt nullus loqueret̄ de ea maluz ver-
bum. Judith per totū. Item aliqua
de quib⁹ cōmendat̄ Job q̄ esset bo-
nus iustus ⁊ timēs deū. Job. i. Viri
timorati sepelierūt stephanū quod
est opus misericordie. Actū. viij.
De cōuersiōe corneliū dixit Petrus
In omni gente qui timent deū ope-
ratur iustitiam. Actū. x. **Ti-**
morē dñi non habentes grauius puniun-
tur. Nā oēs quos misit rex babylo-
nis ad inhabitādaꝝ Samariā nō ti-
muerunt deum: ⁊ misit deus leones
qui interficerent eos. iij. Reg. xvij.
Jonas qui deum non timuit tempe-
statem meruit quod naute vidētes
timuerunt deum. Josue. i. Ob hanc

cām dixit dñs. Timete eū q̄ pōt cor-
pus ⁊ aīaz pdere ī gehēnā: vt Mat.
x. Si tā graui⁹ punitus est seruus q̄
nō timēs deū nō multiplicauit talē
tū: Quid fiet de illis q̄ oīa bona sua
viuēdo luxuriose dissipant: vt patet
Mat. xxv. Valde graui⁹ puniūtur
illi q̄ opa iniquitatis ppetrauerūt de-
um nō timentes: ex quo sic puniunt̄
qui opa pietatis ⁊ mīe nō exercent.
Matthēi. xxv.

Ca. cētesimū trigesī. secun.

Timor malorū de bonis.

Timēt mali bonos:

Sciētes adesse pugnatoris presen-
tiam.

Videntes inesse punitōnis senten-
tiam.

Timent mali bonos q̄
sciūt deū esse cū eis et
p eis pugnare iō dixit
abimelech ad abrahā. Dñs tecū est
cūctis q̄ agis iura ne noceas mihi.
vt ptz Sen. xxi. Egyptū insequētes fi-
lios israel dixerūt. Fugiam⁹ isrl q̄
dñs pro eis pugnat cōtra nos. Exo.
xiiij. ca. Vidēs Saul q̄ dñs esset cū
Dauid cepit timere eū. i. Reg. xvij.
Iherodes timebat eū scz Joannem
sciens cum esse iustū ⁊ sanctū ⁊ ami-
cū dei. Mat. xiiij. Marci. xv. **Ti-**
ment mali bonos ppter vindictas
⁊ vltiōes quas vidēt fieri ip̄is vel a
deo pro eis. Nam princeps quadra-
genarius qui tertio venit ad Iherosolymā
reuerēter locutus est ei: quod quia
nō fecerunt aliū duo fuerūt ab igne
cōsumpti. iij. Regū. i. Cum com-
pletus esset murus in hierusalem ti-
muerunt oēs gentes per circuitum
Iherosolymē. vi. Cecidit timor iudeꝝ ⁊ fra-
trum propter eoz victorias super
omnes gentes. ⁊ peruenit ad regez.
primi Machabeorum. iij. Audies

runt aduersarij que operat^r est Josnathas in bello ⁊ timuerunt vt patet. i. Reg. iij. Postq̄ lissias fuit de bellatus a Juda voluit cū eo paces facere promittens oīa se facturum: vt patet. ij. Macha. xi. Post mortē terribilem Ananie ⁊ saphire erant discipuli dñi in porticu Salomonis: ceterorum autē nemo audebat cōiungere se illis: s; honorabat eos populus. Act. v. Facto terremotu paulo ⁊ Sylā existentibus in carcere custos carceris tremefact^r cecidit. Act. xvi.

Ca. cētesimūtrigesimūter.

De tyrannorum nequitia.

Tyrannorum nequitia apparet:
Cum nitunt^r extirpare excellentes
eos depumendo.
Mentiuntur se amare subiacentes
multa promittēdo.
Moliunt^r lacerare impotentes eos
occidendo.
Persequunt^r eos dare corrigentes
penas inferendo.
Amplectunt^r valde chare delinquētes
iustos affligēdo.
Illabunt^r tormētare innocētes ma
lis complacēdo.

Tyrannorum nequitia ē q̄ nitunt^r omnes quos regnare ⁊ prosperari timēt opprimere. Jō pharao varias vias inuenit: vt possit extinguere filios israel: homines affligēdo laboribus ⁊ filios eorum submergendo: vt patet Exodi primo. Aby-melech filius Sedeonis vt solus dominaretur occidit septuagintā fratres suos. Judit. ix. Post multa beneficia a Dauid percepta saul querabat eum ad mortē ⁊ occasione ipius occidit. lxxxv. sacerdotes. i. Reg. xij. Tyranni delectant^r in crudelitate. Nam septem reges ampu

tatis manuum et pedum summitatibus faciebāt a domiboseph colligere sub mensa reliquias. Judicū. i. Manasses rex iuda effudit sanguinem innocentum ⁊ impleuit hierusalem cruore occisorū innocentum. iij. Reg. xxi. Quis habitatores vrbium exirēt honorare holofernez ferocitatē tñ eius nō mutauerunt Judi. ij. Aman magis crudeliter ꝑ curabat omēs iudeos occidere q̄ soli mardocheo parcere. Hester. iij. Nabuchodonosor fecit crudelis socios Danielis mitti in fornacē. Danielis. iij. Effusioēs sanguinis ⁊ multa alia ⁊ crudelia leguntur de antiocho: vt patet. i. Mach. i. Cōprehensos antiochū ⁊ lissā demetrius noluit videre: sed iussit occidi. i. Macha. vi. Mimiā crudelitātē fecerunt Tyranni missi ab antiocho in eleazarum ⁊ septem fratres. ij. Macha. vi. ⁊ vij. Tyranni ꝑditores sunt ⁊ que promittunt non seruant. Nam pharao multa nequiter moyssi ꝑmisit q̄ postea nō seruauit sed in cōtrarium vertit. Exodi. vi. vij. ⁊ viij. Nequiter ex proditiōe triphon occidit Jonatham cuz duobus filijs. i. Macha. xij. Herodes simulans se velle adorare christum eum volebat occidere: ⁊ occasiōe ipius occidit omnes pueros qui erant in bethleē ⁊ omnibus finibus eius: vt clare patet Mat. ij. Tyrannorum iniquitas est excādescere in rephēdētes ⁊ corrigentes corū vitia. Nam precepit Jeroboam comprehendi viruz qui arguebat eum. iij. Reg. xij. Occidit baasa rex israel Jehu prophetā arguētē eum sicut factum erat ei verbum a domino: vt optime patet iij. Reg. xvi. capit. Salmanasar percussus plaga ꝑpter superbiam suam ⁊ blasphemiam iratus multos occidit: vt optime habet Tho. i. ca.

Tyrāni bonos opprimūt et malos absoluunt. Nam Iesabel fecit Ihesuam queri ad mortem et pphetas baal fecit saluare quos tamen Ihesu lyas occidit. iij. Regū. xix. Naboth bonus mortuus fuit procurante Jezabel: sed non falsi testes qui fuerūt contra eum. iij. Regum. xxi. Antiochus menelaum sacrilegum accusatum abscondit et accusatores occidit. ij. Machabeorum. quar. ¶ Tyranni ad petitionem principum innocentes occidunt et opprimunt sicut precepit Sedechias Iheremiam incarcerari. Iheremie. xxxviij. Andronicus rogatus et sollicitat⁹ a menelao occidit Oniam summū sacerdotem: vt patet. ij. Machabeorum. quar. Herodes Joannem iustum ad petitionē saltatricis in carcere decollari precepit: quod et factum est. Mathe. xiiij. Mar. vi. Pilatus in chusto causam non inueniens mortis ad petitionem sacerdotum eum flagellauit ⁊ occidit. Matthei. xxvij. Occidit herodes Jacobum et videns qd placeret iudeis i carcere petru. Actuum. xij. Ad petitionē questuariorū magistrat⁹ fecerunt Paulū et sylā flagellari. Actuum. xvi.

Cap. cētesimū trige. quar.

De tribulationibus et eius effectibus

- Tribulationum effectus sunt:
- Patientes confortare adducendo solationem.
- Delinquentes demonstrare ostendēdo deuiationem.
- Penitentes amare inducendo contritionem.
- Sustinentes exorare remouendo indignationem.
- Promerentes coronare conferendo premiationem.

Tribulationem libenter et patienter portātes sequitur consolatio et prosperitas. Nam Joseph pl⁹ creuit et prosp eratus est in exilio q̄ si fuisset inter fratres suos i domo. Gene. xli. Quanto magis pharao filios israel affligebat tāto plus multiplicabantur et crescebant. Exodi i. Ihesuā persecutum a Jezabel angelus confortauit et panem ⁊ aquā ostendit. ter. Regum. xix. Excecaturum et derisum Thobiam domin⁹ multipliciter consolatus est. Thob. ij. et. x. Job sustinuit tribulationes in rebus in filiis: et in pprio suo corpore. Nam in rebus fuit spoliatus: filius fuit orbatus: i persona vlt i corpore fuit a diabolo flagellat⁹. In anima verbis vxoris et amicorū iniuriatus. et quia hec omnia patienter portauit multas inde cōsolationes diuinas et temporales recepit: vt patet Job per totū. Ezechiel in medio captiuorum vidit mirabiles visiōes vbi fuit multipliciter letat⁹ Ezechielis. i. ¶ Pueri in camino receperunt angelicam consolationem cum quibus nabuchodonosor vidit similem filio dei: vt appareret deum esse cum triblatis. Daniel. ter. Unde per psalmistam dicit dominus. cum ipso sum in tribulatione. ⁊c. ¶ Tribulationes veniūt ppter peccata hominum Iō fratres Joseph dixerunt. Merito hec patimur. Gene. xliij. Quia post obitū iude machabei surrexerunt iniqui et pctōres facta est fames magna. i. Mac. ix. ¶ Triblatiōes iducūt homīes ad penitētiā ⁊ cōtritionē. Nam filij israel afflictis serpētib⁹ dixerūt. Peccauim⁹. Au. xxi. Vidēs dauid punitionē ppter pctm elatiōis sue huiliter cognouit culpā suā et egit pniaz. ij. Reg. xxiiij. Nabuch. pmi

tatus in bestiā recuperavit sensum et penitēs laudauit deum quem ante blasphemauerat. Daniel. quar. Antiochus dum esset sanus fuit homicida: sed percussus penituit et deum laudauit. ij. Mach. x. ¶ Tribulationum remedium est oratio. Nam in tempore tribulationis clamauerunt ad te et exaudisti eos: vt pz. Numero. ix. Susanna in dānatiōe mortis posita non habens recursum ad humanū adiutoriū flēs orauit et susperit ī celū: sicut auis a canib⁹ circumdata et in terra posita non habet refugiū nisi eleuet se in altum et vollet versus celum. Dan. xi. ¶ Tribulationes permittit de⁹ sustinere bonos a malis vt magis mereānt. Nam p veritate quā hieremias pplo predicabat fuit percussus et incarcerationus. hieremie. xxx. et xxxviii. Decretū iniquū erat factū ab ip̄is vt oēs cruciarent q̄ sacrificare idolis volebant. ij. Macha. vi. Natus in mūdo dñs cito ē passus p̄surā ab ip̄is qñ cōpulsus ē fugere in egyptum: vt pz. Mat. ij. Lapidat⁹ stephano facta ē persecutio ī apostolos et dispsi sunt per mundum ad predicandū. Actuum. viij. Post suam conuersionem Paulus passus est multas tribulationes a iudeis. Nam prius noluit cōprehendi et submissus est in sporta per murum. Act. ix. ij. Cor. xi. in fine. Itē Paulus et Barnabas eiecti sunt de finibus p̄side excusso puluere de pedib⁹. Act. xiiij. In ciuitate listris prius receperūt honorem postea lapidatus est Paulus vt pz. Actuum. xiiij. Occasione puelle curate Paulus et silas sunt cesi et incarcerationati. Act. xvi. Multas tribulationes alias et psecutiones eius reque i actib⁹ ap̄lorū vsq̄ ad finem libri Ab aduētū spiritus sancti vsq̄ ad psecutionē Joānis sub domitiano

fluxerunt anni circiter. l. Et illo tempore iohannes non habuit tot et tantas reuelationes: nec tātum ecclesie profuit q̄tum quando fuit in exilio ī pathmos relegatus. Apocalip. per totum.

Capitu. cente. trige. quin.

De veritate que odium parit.

Veritas parit odium:

Si de odientibus quis bona loquatur.

Si de delinquentibus quis q̄ corrigatur.

Si peruersis gentibus quis commisceatur.

Veritas prius parit odium: quādo quis bon⁹ dicit bonum de inimico illius cui loquitur. Nam balaath rex moab multum dolebat quando balaam bene dicebat de populo israel: licet hoc verum esset nec tantū eū honorauit q̄tum decreuerat honorare: vt pz. Numeri. xxiij. Frat⁹ ē saul p̄tra Jonathan: qz veritatē dicebat excusando dauid. i. Regū. xx. Cū veritatē dixisset achior de pplo israel indignat⁹ holofernes voluit eū occidere. Judith. v. ¶ Veritas parit odiū qñ rephendunt et corrigunt mali. Ideo Jonathan fili⁹ Scedōis fuit interfect⁹ ab Abymelech qñ dixit veritatē arguēdo eum. Judi. ix. Cū ppheta increpasset regem Asa: Frat⁹ rex iussit eū mitti ī neruum. ij. Paralip. xvi. Sedech. incarcerationauit hieremiā qz arguebat eū et predicabat veritatē. hierie. xxxviii. Quia Joānes baptista arguebat lhero. Ideo p̄ veritate iuss⁹ ē decollari. Mat. xiiij. Marci. vi. Odebāt pharisei veritatē christi loquētis et rephēdētis hypocritas. Luc. xiiij. Matthe. xxiij. ¶ Veritas parit odiū in malis hominibus ppter eoz peruersitatē.

nam qñ hieremias predicauit ve-
ritatem missus est a pueris in lacū
vbi nō erat aqua. Hieremie. xxxviii
Pro eo qd Daniel oñdit bel et dra-
cones nō esse deos missus est a puer-
sis inter leones. Dan. xiiij. Ex xbis
veris eleazari in irā versū sunt impij
qui in eū fuerāt mitiores: vt patet. i
Machabeoz. vi. Principes sacer-
dotum celsis denunciauerunt aplis
ne in nomine Jesu veritatem loque-
rentur. Actu. v. Audiētes pharisei
et iudei xba stephani dissecabantur
cordib⁹ et stridebāt dētibus in eum
Actu. vi. Multos aduersarios ha-
buit Paulus pro veritate quā pre-
dicabat. Actuum. ix.

Ca. cētesimū trigesi. sextū

De unitate concordia et cōmuni
consensu.

Veritas et concordia:

Est deo placabilis atq; gratiosa.
Malis est odibilis bonis preciosa.
In bello terribilis et victoriosa.
Si quis eligibilis et est fructuosa.
Vite perfectibilis et religiosa.

Veritas multum placet
deo et ipsi plurimū gra-
tiosa ē. Ideo ex vno ho-
mine voluit humanum genus exire
ad ostendēdum q̄tum gratum sit ei
unitas in pluribus. Unde dicit Au-
gustinus. Creare voluit vnū: vnde
multitudo ppagaretur vt hac mu-
nitione unitas in multis seruaretur.
Genesis. i. Unitati debent esse ho-
mines ad bonum et non ad malum
Unde populus israel unitus fuit ad
recipiendam legem. Exodi. nono.
Auditis a Moyse verbis legis re-
spondit cunctus populus vna voce
Cuncta que locutus est dominus fa-
ciemus: vt patet. Exodi. xxiiij. Ad
faciēdum templum et vestes sacras
minister iorum obtulit popul⁹ vna

nimiter necessaria. Exo. xxxvi. Con-
gregatus est omnis israel quasi vir
vnus ad plateam et dixerunt Esdre
vt afferret librū legis. Hee. viij. Cū
exposuisset achior xba holofernis
omnis populus cōmuni locutione
et lamētatiōe et fletu dño preces ef-
fūdebat Judith. vi. Unitati nō di-
uisi sunt homines i bello tpali et spi-
rituali. Nam cōgregat⁹ ē oīs israel
q̄si vir vnus ad succurrēdū et plīadū
et vindicandū stuprū vxoris leui-
te. Judi. xx. Egressi sunt omnes qua-
si vir vnus ad succurrendum fratri-
bus in iabes et Salath. i. Regū. xi.
Unitati debent esse clerici et secula-
res in electione. Ideo venerunt vni-
uersi tribus israel ad dauid i ebron:
vt vngerent eum super israel regem
secundi. Regum. v. Post mortem
iude congregati sunt omnes vnani-
miter et dixerunt. Jonathe. Ecce
legimus nobis hodie in principem. i.
Machabeoz. ix. Unitati et vnani-
mes debent esse clerici et apostolici
viri. Ideo post ascensionem domini
erant omnes discipuli in oratione:
et sic inuenit eos spūs sctūs et itra-
uit corda eoz. Actuum. i. Omnes
qui credebant erant simul ac pari-
ter et habebāt omnia cōmunia. Act.
secundo. et. iij. Unitatis anania et sa-
phira factus est timor in ecclesia et
erant vnanimis i porticu Salomo-
nis. Actuum. v.

Cap. centesi. trigesi. septi.

De voto et eius conseruatione.

Votum et eius circumstantiā:

Repletio tormētoz habet reficere:
Discretio vouēdoz habet afficere:
Impletio pmissoz habet p̄ficere.

Votum vouere debent
in tribulationibus op-
pressi vt a tribulatio-
nibus liberentur. Mā
lij.

Jacob fugiens psecutionē votū vo-
uit dicēs. Si fuerit mecū rē. Gen.
xxiii. Debellato isrl̄ et ablata ab eo
preda votū vouit isracl̄ deo et postea
victor fuit. Numeri. xxi. et Judith.
xx. Viri q̄ erant in nauī cū Jona tpe
tēpestatis timētes immolauerunt
hostias et vouerūt votū dño. Jone. i.
Antiochus postq̄ pcussus est a do-
mino insanabili plaga vouit se mi-
rabilia facturū. ij. Mach. ix. **C**o-
tum indiscretū non debet homo fa-
cere: et si faceret non debet seruare.
Tale votū fecit icēpte quando p̄mi-
sit immolare qđ primo sibi occurrit
Judicū. xi. Pro indiscreta et mala
causa vouit Absalon volens rebel-
lare patri. ij. Regū. xv. Crudelē vo-
tum et impium fecerunt iudei dicen-
tes. Deuotioē dei vouim⁹ nos nihil
gustare donec occidamus paulum:
vt clare habetur Actuum. xxiii.

Cotum facientes debent votum
reddere: ideo anna que vouit pro fi-
lio obtinēdo statim cum obtinuit fi-
lium adimpleuit votum qđ vouerat
i. Regū. i. Letatus est populus cuz
votum sponte promitteret: quia to-
to corde que vouerāt deo offerebāt
vt patet p̄mi Paralipo. ultimo.
Aza rex iuda que vouerat pater su-
us obtulit in domum domini aurum
et argentum vt ostendat qđ vota pa-
trum debēt reddere filij et heredes
vt habetur. ij. Paralipo. xv. Rex
artaxerxes precepit Esdre et popu-
lo vt facerent munera que promise-
rāt domino. i. Esdre. vii. et. viii. Om-
nis populus post victoriaz venit in
hierusalem et tulerunt holocausta et
vota sua. Judith. xvi. Heliodorus
flagellatus et per orationē sanatus
hostias oblatas votis reddidit. ij.
Machabeorum. iij.

La. cētesimū trigesi. octa.

De zelo bono contra peccatores
Zelus bonus est acriter arguere pa-
lam delinquētes.

Braviter irruere in transgredien-
tes.

Zelus bonus est ar-
guere acriter publice de-
linquentes. Nam vidēs
neemias onera portan-
tes et vxores ducentes alienige-
nas obiurgauit eos et acriter argu-
it. Neemi. xiiij. Confidenter arguit
helyas errantē populū et p̄phetas
Baal fecit occidi. iij. Regum. xviiij.
Onias sacerdos viriliter arguit et
restitit symeoni volenti aliquid in
ciuitate moliri. ij. Machab. iij. Mi-
ro zelo feruebat Joannes baptista
dicēs Senimina viperarum. Mat-
thei. iij. Luce. iij. Et etiam arguēdo
herodem dicens. Non licet tibi ha-
bere fratris tui vxorem rē. Math.
xiiij. Marc. vi. Dure increpauit do-
minus scribas et phariseos dicens.
Eh vobis scribe et pharisei. Mat.
xxiiij. Ex ardenti zelo Stephan⁹ ar-
guebat iudeos dicens. Dura cerui-
ce rē. Actū. viij. Paulus cum fer-
uore reprehēdit helymam qñ dixit.
O plene omni dolo et omni fallacia
Actuum. xiiij. **Z**elus bon⁹ est eti-
am vlcisci et punire acriter iniuriā
dei in delinquētes. Ideo seuebant
filij Jacob ob stuprum dyne oppres-
se et acriter sichem et oppressores
puniuerunt. Genesis. xxxiiij. Moy-
ses iratus est pro vitulo facto a po-
pulo: et tabulas confregit et popu-
lum arguit et eos acriter puniuit.
Exodi trigesimo secundo. Multum
placuit zelus dño quē habuit phine-
es quando transfodit adulterātes
Hume. xxv. Precepit Josue achis
or lapidari et supellectilem cōburi
qz tulerat d̄ anathemate Josue. viij.
Braviter vidicauerūt filij isracl̄ sce-

lus in uxorem leuite. Judi. xx. Licet
iehu rex fuerit malus tamen laudatur quoniam
domum achab destruxerat et aram baal
deleuit. ut patet. iiii. Regum. x. Ma-
gnus erat zelus Mathathie qui trus-
cidabat homines super aram. i. Macha. ii.
Plures eiecit dominus vendentes et emen-
tes de templo facto flagello de funi-
culis. Ioan. ii. Luce. xix. Grandi ze-
lo accessus est Petrus in ananiam et
saphiram: ut patet actu. v.

Cap. centesimum trige. no.

De zelo indiscreto.

Zelus indiscretus est:

Quando procedit non ex letitia carita-
tis: sed ex inuidia.

Non ex iustitia equitatis: sed ex dis-
plicentia.

Ex amicitia vanitatis non ex prou-
dentia.

Zelus indiscretus est: quoniam
non ex charitate sed ex in-
uidia mouetur. Sicut Josue
videns duos prophetas
in castris voluit quod Moyses pro-
hiberet eos Numeri. xi. Male zela-
bant pharisei pro obseruatione sab-
bati quoniam ex inuidia arguebant christum
curantem egrotos. Mat. xii. Luce. xiiii.
Ioannes euangelista prohibuit quen-
dam euidentem demonium: quia non seque-
batur christum. Luce. ix. Zelus indiscre-
tus et malus est quoniam correctio non pro-
cedit ex iustitia: sed ex ira vel vindicta
sic Abysai voluit amputare caput
semei maledicentis David: sed Da-
uid non permisit. ii. Regum. xviii. Jonas
iratus propter hederam desiccata vole-
bat quod deus destrueret ciuitatem. Jo-
ne. iii. Iacobus et Ioannes irati: quia
nuntium domini non fuerunt recepti volue-
runt quod ignis de celo descenderet et
consumeret non recipientes: sed christus
reprehendit eos. Luce. ix. Arguit christus
Petrum qui amputauit auriculas

seruo quia non erat tempus vindicte: sed
patientie. Mat. xxvi. Zelus indis-
cretus est: quoniam est inordinatus amor
per personam vel ad ritum. Filii namque pro-
phetarum faciebant queri Iherusalem in ali-
quo monte vel in valle cum eum dominus as-
sumpsisset. iiii. Regum. ii. Cum dominus dice-
ret se passurum audies Petrus in-
crepauit eum dicens. Absit hoc a te.
Mat. xvi. Pharisei plus zelabant
detractionibus suis quam diuinis man-
datis. Matth. xxv. Emulator erat
Paulus patrum traditionum quoniam
accepit epistolas ut persequeretur
christianos: ut clare patet Actuum.
ix. et xxvi. et c.

Finis Bibliæ aureæ veteris ac
noui testamenti magna cum diligen-
tia: et fidei studio recognita: et rur-
sus longe diligentius impressa.

Sequitur eiusdem tabula.

Tabula alphabetica.

Incipit tabula secundū ordinē alphabeti et numerū capitulorū ex ordine postorū et signatorū in fronte foliorum.

De A. De	
Abstinencia et ieiunio.	Capi. i.
Acceptatione munerum.	ii.
Acidia.	iii.
Audoratione dei.	iiii.
Adulatione et blādicijs	v.
Ambitione.	vi.
Amicitia.	vii.
Amore dei.	viii.
Amore proximi.	ix.
Amore carnali.	x.
Angelis bonis.	xi.
Angelis malis.	xii.
Aieretur. et immorta.	xiii.
Apparitionibus factis.	xiiii.
Aspectu incauto.	xv.
Astutia et calli. falsa.	xvi.
Auaritia et cupidi. terrena.	xvii.
Auditu verbi dei.	xviii.
Auiditate mulierū.	xix.
Auxilio dei.	xx.
De B. De	
Baptismate.	xxi.
Benedictione dei ad hoīem.	xxii.
Benedictione hoīs ad deū.	xxiii.
Bndictione hoīs ad hoīem.	xxiiii.
Benignitate dei.	xxv.
Blasphemia in deum.	xxvi.
De C. De	
Castitate et cōtinen.	xxvii.
Casu peccati.	xxviii.
Confessione peccatorū.	xxix.
Confidentia.	xxx.
Cōpassione ad proximū.	xxxi.
Consilijs bonis.	xxxii.
Consilijs malis.	xxxiii.
Consolationib ⁹ diuinis.	xxxiiii.
Contemplatione ad deū.	xxxv.
Correctione fraterna.	xxxvi.
Curiositate humana.	xxxvii.
De D. De	
Decimis et primitijs.	xxxviii.

Derisione et conuicio.	xxxix.
Detractione et susur.	xl.
Discordia et lite.	xli.
Duritia et obstina.	xlii.
De E. De	
Ecclesia vel templo.	xliii.
Electione prelatorū.	xliiii.
Exhortatione et predica.	xlv.
De F. De	
Fallacijs mulierum.	xlvi.
Fide ad deū.	xlvii.
Fide magna mulierum.	xlviii.
Fidelitate seruanda.	xlix.
Filijs erudiēdis.	l.
Fortitudine bona.	li.
Fortitudine mulierū.	lii.
Fortitudine mala.	liii.
De G. De	
Gratijs agēdis.	liiii.
Gratitudine seruāda.	lv.
Gula et ebrietate.	lvi.
De H. De	
Hypocrissi.	lvii.
Homicidio et occisione.	lviii.
Honore parentū.	lix.
Humilitate.	lxi.
De I. De	
Iactantia et glouatione.	lx.
Idolatria.	lxi.
Impatientia et murmure.	lxii.
Ingratitudine bñficiorū.	lxiii.
Inimicitia et odio.	lxiiii.
Intētione recta.	lxv.
Ipocrissi et simulatione.	lxvi.
Ira dei et delinquētes.	lxvii.
Ira hoīs per zelum.	lxix.
Ira hoīs per odiū.	lxx.
Judicijs dei occultis.	lxxi.
Judicijs hoīm veris.	lxxii.
Judicijs hoīm falsis.	lxxiii.
Juramento hoīm.	lxxiiii.
Iustitia et equitate.	lxxv.
Iustis latētibus inter pec.	lxxvi.
De L. De	
Lachryma et fletu.	lxxvii.

Tabula Alphabetica.

Liberalitate et curialitate lxxviiij	Silentio et eius operatione. cxxi.
Loquacitate mulierum. lxxix	Societas bonorū. cxxiij.
Luxuria et inconti. lxxx	Societate malorū. cxxiij.
De M De	Spe et longanimitate. cxxiij.
Maledictione q̄ deus male. lxxxi.	Stragibus hominum diuer. cxxxv.
Maledictione qua hō male. lxxxij.	Superbia et iactantia. cxxxvi.
Matrimonio. lxxxij.	Suspitione et fal. cxxxvij.
Mendacio. lxxxiiij.	De T De
Miraculis diuine potē. lxxxv.	Temptatiōe et p̄batiōe ho. cxxxviiij.
Morte euentus cōmunis. lxxxvi.	Temptatione hois a deo. cxxxix.
Morte horrenda ma. lxxxvij.	Temptatiōe diaboli. cxxxx.
Morte preciosa iustorū. lxxxvij.	Timore domini. cxxxxi.
Multitudine malorum. lxxxix.	Timore malorum de ho. cxxxij.
De O. De.	Tyrannorum nequitia. cxxxij.
Obedientia et subie. xc.	Tribulatione et eius esse. cxxxiiij.
Operatione q̄ deus intēdit. xci.	De U. De
Opatione bona. xcij.	Veritate que odium parit. cxxxv.
Oppōsitione bonorū a mal. xcij.	Unitate et cōsensu. cxxxvi.
Oratione et deprecā. xciiij.	Voto et eius cōseruatione. cxxxvij.
Ornatu mulierū. xciv.	De Z. De
De P. De	Zelo bono cōtra peccata. cxxxviiij.
Patientia et mansue. xcvi.	Zelo indiscreto. cxxxix.
Paupertate et inopia. xcviij.	Finis perfaustus hui⁹ tabule. se-
Pace et concordia. xcviij.	cundum numerū capitulorū Kurs⁹
Petitione et eius effectibus. xcix.	In edibus ascensianis in parrhisto-
Penitentia peccatorū. c.	rū academia Calens Martij⁹ An-
Peregrinis et hospi. ci.	no salutis. M. D. Xiii. ad calca-
Permissiōe diuina. cij.	lum Romanum.
Permissione humana. cij.	
Peruersitate quorūdam. ciiij.	
Perseuerantia in proposito. cv.	
Pietate mulierum. cvi.	
Populi mobilitate. cvij.	
Preceptis dei. cviiij.	
Prælati et princi. bonis. cix.	
Prælati et principibus malis. cx.	
Proditione et p̄ oditoribus. cxj.	
Prosperitate humana. cxij.	
Prudentia et sagacitate. cxiiij.	
Pueris bone idolis. cxiiij.	
Punitiōe delinquē. cxv.	
Pusillanimitate. cxvi.	
De S. De	
Sabbati obseruatione. cxvij.	
Sapiētia mulierum. cxvij.	
Sacra scriptura. cxix.	
Sepultura. cxx.	

apparentes et aliqui veri: ita atque iur. rationes apparentes et aliquæ veræ.
Solutio autem apparens est quando explicatur quare argum. non valet in ge-
nerali et non in speciali. Sed solutio recta est quando exprimitur viciū in gene-
rali et in speciali. Et pro istis solutionibus faciendis ponuntur aliquæ caute-
le respondētis: et primo ad resistendū interrogatōi vne ponuntur quinq3. Primi-
ma si est opponens, pponat respondētī aliquā propositionē probabilem que nō vi-
detur respondētī pbabilis tunc ipse non debet simpliciter concedere ne videat-
ur ad inopinabile: sed debet dicere mihi sic videtur. Secunda est si opponens
pponat aliquod inopinabile: tunc etiā debet dicere respondens mihi sic vide-
tur ne contractum possit fieri elenchus. Tertia est si opponens velit probare ali-
quid a respondente negatum: tunc respondens debet dicere qd petit principium:
quia videtur assistentibus qd bene dicat: et si hoc neget opponens: tunc respon-
dens debet illud manifestare. Quarta est si opponens aliquid inferat ex dictis a
respondente propter aliquā similitudinē respondens debet dicere qd ipse non ar-
guit in illo sensu in quo dedit ipsaz ppositionē. Quinta est respondens nō de-
bet respondere nisi prius interrogatio fuerit perfecta. vt est ne homo animalū.
purasne quicquid est danauū possessio est danauū? Sed ad resistendum interroga-

scda pars.

tertia pars

T
BIBLIOT

Sala
Núm

TOLEDO

TECA PROVINCIAL

Numero 756

11
B
I
B
L
I
O
T
E
C
A
P
R
O
V
I
N
C
I
A
L
I
S
S
I
M
O

Res.

756

11
B
I
B
L
I
O
T
E
C
A
P
R
O
V
I
N
C
I
A
L
I
S
S
I
M
O